άδην adv.

ἄγιος adj. 1. holy 2. saint

άλιος adj.

ἄλις adv. 1. enough (Euripides) 2. sufficeth

ἄλλομαι verb. 1. leapt (Homer)

άλμα noun. n.

ἄλμη noun. f. 1. brine 2. brine from

ἄλς noun. f. 1. sea (Homer) 2. salt

ἄλυσις noun. f. 1. chain

άλωσις noun. f. 1. capture (Pausanias) .

 $\ddot{\alpha}$ μα adv. 1. same time 2. with 3. at 4. at once 5. together .

ἄμιλλα noun. f. 1. rivalry

απαξ adv. 1. once 2. have once (Epictetus) 3. has once 4. once only 5. had once .

απας adj. 1. all 2. whole 3. every 4. everything .

ἄπτω verb. 1. touch (Plato)

ἄρμα noun. n. 1. chariot 2. car (Homer)

ἄρπαξ noun. m. 1. harpago

ἄρπαγος noun. m.

ατε adv. 1. since (Plato) 2. since they (Plato) 3. inasmuch as (*Xenophon*) .

ἄτερος adj.

άζομαι verb.

άβρός adj. adv.

ὰφή noun. f. . ὰγνεία noun. f. .

άγνεύω verb.

άγνίζω verb.

άγνός adj. 1. holy (Aeschylus) adv.

ὰλής adj.

άλίσκομαι verb. 1. capture 2. convict (Demosthenes) 3. be convicted (Demosthenes) 4. was captured (Strabo) 5. be taken (Flavius Josephus) 6. was taken 7. be caught (Xenophon) 8. were captured (Xenophon) .

άλίζω verb. 1. so much as

άλιεύς noun. m. 1. fisherman (Pausanias) .

άλιευτικός adj. .

άλμυρός adj. 1. salt (Homer) 2. salty

άλώσιμος adj. .

άμάρτημα noun. n. 1. error (Plato) 2. sin (Flavius Josephus) 3. offence (Lysias) 4. fault (Epictetus) 5. mistake 6. blunder .

άμαξιτός adj.

άμαρτάνω verb. 1. miss (Homer) 2. err 3. sin 4. mistake 5. error (Aristotle) 6. fault (Epictetus) .

άμαρτία noun. f. 1. sin 2. error 3. mistake

άμαρτωλός adj. 1. sinner

άμιλλάομαι verb. .

ὰμός adj. adv.

άνδάνω verb. 1. found favour

άπαξάπας adj. .

ἀπαλός adj. 1. tender (Homer) .

απλόος adj. 1. simple 2. straightforward

 $\dot{\alpha}$ πλός adv. 1. absolute (Aristotle) 2. simp 3. in short (Epictetus) .

άπλότης *noun. f.* 1. straightforwardness

άπλόω verb.

άρμάμαξα noun. f. 1. carriage (Xenophon)

άρμόδιος adj. .

άρμόζω verb. 1. fit 2. suitable (Aristotle) 3. harmonize

άρμονία noun. f. 1. harmony (Plato)

άρμοστής *noun. m.*

αρπαζω verb. 1. seize (Flavius Josephus) 2. snatch (Euripides) 3. plunder 4. carried off .

άρπαγή noun. f. 1. plunder (Flavius Josephus) 2. rapine .

ἄαπτος adj. 1. invincible (Homer) .

ἄατος adj. 1. ear (Plato) 2. insatiate (Homer) .

ἄβατος adj. 1. impassable 2. inaccessible

ἄβιος adj. 1. abii (Strabo)

άβουλος adj. adv.

ἄβυσσος adj. 1. abyss

ἄξενος adj. 1. inhospitable

ἄξιος adj. 1. worthy 2. worth 3. deserve 4. value .

ἄξος noun. m.

ἄξων noun. m. 1. axle (Xenophon)

άδεια noun. f. 1. impunity (Demosthenes) 2. security 3. immunity (Demosthenes) .

ἄδηλος *adj.* 1. uncertain 2. uncertainty

ἄδικος adj. 1. unjust (Plato) 2. injustice 3. wrong (Plato) 4. wrongful (Plato) 5. unjust man (Plato) adv. 1. unjust (Lysias) .

ἄδοξος adj. 1. inglorious

άδολος adj. 1. without treachery 2. without fraud 3. without guile adv. .

ἄδραστος adj. .

ἄδυτον noun. n.

ἄεισμα noun. n. 1. ode (Plato) 2. lyric (Pausanias)

ἄελλα noun. f.

ἄελπτος adj. adv.

ἄφαντος adj.

ἄφαρ adv. 1. straightway she

ἄφαρκτος adj. .

ἄφεσις noun. f. 1. remission

ἄφετος adj.

ἄφιξις noun. f.

ἄφιλος adj. 1. friendless adv.

ἄφνω adv. 1. sudden (Appian) .

ἄφοβος adj. 1. fearless (Plato) adv.

ἄφοδος noun. f.

ἄφθαρτος adj. 1. imperishable (Aristotle) .

ἄφθιτος adj. 1. imperishable (Homer) .

ἄφθονος adj. 1. abundance (Xenophon) 2. abundant .

ασρων adj. 1. foolish (Plato) 2. fool 3. unwise (Plato) 4. senseless (Plato) 5. unintelligent (Plato) 6. witless adv. .

ἄφυκτος adj. adv.

ἄφωνος adj. 1. mute 2. voiceless

ἄγαλμα noun. n. 1. image (Pausanias) 2. statue (Pausanias) .

α̃γαμαι verb. 1. admire (Plato) 2. admiration (Xenophon) .

ἄγαμος adj. 1. unmarried 2. unwedded

ἄγε adv. 1. come (Homer) 2. come now (Homer)

ἄγγελος noun. m. 1. messenger 2. angel 3. envoy (Herodotus) 4. tidings .

ἄγγος noun. n.

αγη noun. f. 1. excessive 2. too much 3. overmuch .

ἄγκιστρον noun. n. 1. hook

ἄγκος noun. n. .

ἄγκυρα noun. f. 1. anchor 2. cast anchor

άγνοια noun. f. 1. ignorance (Plato).

ἄγνυμι verb. 1. would lead 2. shall lead

ἄγνωστος adj. 1. unknown 2. unknowable

ἄγος noun. n.

ἄγρα noun. f.

ἄγραφος adj. 1. unwritten (Aristotle) .

ἄγραυλος adj. 1. steading . ἄγριος adj. 1. wild 2. savage 3. fierce .

ἄγροικος *adj.* 1. rustic 2. boorish 3. boor 4. rude .

ἄγωνος adj. .

ἄγχι adv. 1. came close prep.

ἄγχιστος adj.

ἄγχω verb.

ἄημι verb.

ἄκαιρος adj. 1. untimely 2. unseasonable adv.

ἄκακος adj. adv.

 $\ddot{\alpha}$ κανθα noun. f. 1. thorn 2. backbone

ἄκανθος noun. m.

ἄκαρπος adj.

ἄκλαυστος adj. 1. unwept

ἄκλητος adj. 1. uninvited .

ἄκμων noun. m. 1. anvil

ἄκοιτις noun. f.

ἄκος noun. n. 1. cure (Aeschylus) 2. remedy

ἄκοσμος adj. adv.

ἄκουσμα *noun. n*.

ἄκρατος *adj.* 1. unmixed (*Plato*) 2. unmitigated 3. unblended 4. unmixed wine .

ἄκριτος *adj.* 1. without trial 2. undecided 3. death without trial .

ἄκρον noun. n.

ἄκρος adj. 1. citadel (Flavius Josephus) 2. extreme (Aristotle) 3. topmost (Homer) 4. height (Xenophon) 5. promontory (Strabo) 6. top 7. cape (Strabo) 8. headland .

ἄκυρος *adj.* 1. annul 2. no effect 3. invalid 4. invalidate .

ἄκων noun. m. 1. involuntary (Plato) 2. unintentional 3. reluctant 4. unwitting .

ἄλαλκε verb. .

ἄλαστος adj. .

άλειφαρ noun. n.

άλεισον noun. n.

άλευρον noun. n. 1. flour (Flavius Josephus) .

ἄλφιτον noun. n. 1. barley meal (Homer) 2. barley - meal 3. flour .

ἄλγος noun. n. 1. sorrow (Homer) 2. grief (Homer) 3. woe (Homer) .

άλη noun. f.

ἄλκιμος adj. 1. valiant (Homer) 2. most valiant 3. valorous .

ἄλλο θ εν adv. 1. other source 2. from another

 $\alpha \lambda \lambda \theta$ ι adv. 1. elsewhere (Plato) 2. nowhere else

άλλος adj. 1. other 2. rest 3. another 4. else (Plato) .

ἄλλοτε adv. 1. at another 2. at different times

ἄλλυδις adv.

άλογος adj. 1. irrational (Aristotle) 2. unreasonable 3. absurd 4. irrational part (Aristotle) 5. brute adv. .

ἄλοχος noun. f. 1. wife (Homer) .

ἄλσος noun. n. 1. grove (Pausanias) 2. sacred precinct (Strabo) 3. sacred grove .

ἄλυπος adj. 1. painless 2. free from pain adv.

ἄλυτος *adj.* 1. indissoluble

ἄμαξα noun. f. 1. wagons (Xenophon) 2. wagon 3. cart .

ἄμαχος adj. 1. invincible

ἄμβροτος adj. 1. immortal (Homer) .

ἄμεμπτος adj.

ἄμετρος adj. adv. .

ἄμφω adj. 1. both

ἄμοιρος adj.

ἄμοτος adj.

ἄμουσος adj. 1. unmusical

ἄμπελος noun. f. 1. vine .

ἄμπωτις noun. f. .

ἄμυδις adv.

ἄν partic. 1. would 2. can 3. should 4. may 5. will 6. might .

ἄνα ξ noun. m. 1. king (Homer) 2. lord (Euripides) 3. prince (Homer) 4. master (Homer) .

ἄναλκις noun. f. 1. weakling .

ἄνανδρος adj. 1. unmanly adv.

ανασσα noun. f. 1. queen (Euripides) .

ἄναυδος adj. 1. voiceless adv.

ἄνειμι verb. 1. rise (Pausanias) 2. rises up . ἄνεμος noun. m. 1. wind (Homer) .

ἄνεσις noun. f. 1. relaxation

ἄνευ prep. 1. without 2. apart from (Plato) .

άνευθε prep. .

ἄνεω adv.

άνη noun. m.

ἄνισος adj. 1. unequal (Aristotle) 2. unfair 3. unequals .

ἄνοδος adj.

ἄνοια noun. f. 1. folly (Plato) .

ἄνομος adj. 1. lawless (Euripides) adv.

ἄνοος adv. 1. upward (Plato) adj.

ανοπλος adj. 1. unarmed (Flavius Josephus) 2. without arms .

ἄνοσος adj.

ανθος noun. n. 1. flower 2. bloom 3. blossom (Homer) 4. hue

ανθραξ noun. m. 1. coal (Aristophanes).

ἄνθρωπος noun. m. 1. man 2. mankind 3. people 4. human 5. world .

ἄντα adv.

ἄντην adv. .

ἄντικρυς adv. 1. over against (Flavius Josephus) .

ἄντομαι verb.

ἄντρον noun. n. 1. cave (Euripides) 2. grotto

ἄντυξ noun. f. 1. rim (Homer) .

ἄνυδρος adj. 1. waterless (Strabo) . ἄνω verb. .

ανω adv. 1. upper (Flavius Josephus) 2. above (Plato) 3. upwards 4. inland .

ἄνωγα verb. 1. bid (Homer) 2. bade (Homer) 3. biddeth (Homer) 4. bade me 5. bids me .

ανωθεν adv. 1. from above .

ἄοικος adj. 1. homeless .

ἄοκνος adj. adv.

ἄοπλος adj. 1. unarmed

ἄορ noun. n. 1. sword (Homer) .

ἄπαις noun. m. 1. childless (Euripides) 2. without issue (Demosthenes) 3. died without issue

ἄπαυστος adj. adv.

ἄπειμι *verb*. 1. absent 2. absence

ἄπειμι verb. 1. go (Flavius Josephus) 2. depart (Xenophon) 3. go away (Xenophon) 4. went away (Flavius Josephus) .

ἄπειρος adj. 1. infinite (Plato) adv.

ἄπιος adj. noun. f. .

ἄπιστος adj. 1. incredible 2. faithless 3. untrustworthy .

ἄπλετος adj. .

ἄπληστος adj. 1. insatiable 2. insatiate adv.

ἄπλοια noun. f. .

ἄποικος adj. 1. colony (Strabo) 2. colonist (Thucy-dides) 3. colonists from 4. settlers from .

ἄποινος adj. .

ἄπολις noun. m. 1. without city . ἄπονος adj. adv. .

ἄπορος adj. 1. poor (Aristotle) 2. needy 3. impassable 4. impracticable adv. .

ἄπρακτος adj. 1. without success (Flavius Josephus) 2. effected anything .

ἄπτερος adj. 1. word remained unwinged

ἄπυρος adj. .

άπωθεν adv. 1. far from (Flavius Josephus) .

αθαπτος adj. 1. unburied .

άθεος adj. 1. godless (Euripides) adv.

ἄθικτος adj.

αθλιος adj. 1. wretched (Euripides) 2. miserable 3. most wretched 4. most miserable 5. more wretched .

άθυμος adj. 1. despondent (Xenophon) adv.

ἄρα partic. 1. then (Plato) 2. so (Plato) 3. therefore (Aristotle) .

ἄραβος noun. m.

ἄρδω verb.

ἄρειος adj. 1. warlike (Homer) 2. better man

ἄργυρος noun. m. 1. silver (Flavius Josephus) .

ἄριοι adj.

ἄριστον noun. n. 1. best interests

ἄριστος adj. 1. brave (Homer) 2. noble 3. excellent .

ἄρκος noun. f.

ἄρκτος noun. f. 1. north (Strabo)

ἄρκυς noun. f. 1. net (Xenophon) 2. - nets (Xenophon) 3. purse - nets .

ἄρνησις noun. f. 1. denial .

ἄρνυμαι verb. .

ἄρος noun. m. .

ἄροτος noun. m. .

ἄροτρον noun. n. 1. plough

ἄρουρα noun. f. 1. field (Homer)

ἄρθρον noun. n. .

ἄρρηκτος adj. .

ἄρρητος adj.

ἄρρωστος adj. adv.

ἄρσην noun. m. 1. male

ἄρτι adv. 1. just now (Plato) 2. just (Plato) 3. have just (Plato) 4. moment ago (Plato) 5. had just 6. has just (Plato) .

ἄρτιος adj. 1. just now (Sophocles) 2. have just 3. has just adv. .

ἄρτος noun. m. 1. bread 2. loaf

ἄρωμα noun. n. 1. spice 2. sweet spices

ἄρχω verb. 1. begin 2. rule 3. ruler 4. govern (Aristotle) 5. command 6. magistrate 7. office (Aristotle) .

ἄργων noun. m. 1. archons (Aristotle).

ἄσβεστος adj. 1. unquenchable (Homer) .

ἄσφαλτος noun. f. 1. bitumen (Flavius Josephus) 2. asphalt .

ἄσημος *adj.* 1. uncoined 2. without meaning ἄσιτος *adj.* 1. without food .

ἄσκεπτος adj. adv.

ἄσκησις noun. f. 1. training for

ἄσκοπος adj. .

ἄσμενος adj. 1. glad adv. .

ἄσπαρτος adj. 1. unsown

ἄσπετος adj.

ἄσπονδος adj.

ἄστατος adj.

йотроч noun. n. 1. star (Plato) .

ἄστυ noun. n. 1. city 2. town

ἄσυλος adj. 1. inviolable (Appian)

ἄσωτος adj. 1. prodigal (Aristotle)

ἄσχολος adj. 1. unleisured adv.

ἄταφος adj. 1. unburied (Appian) 2. without burial

ἄτακτος adj. 1. disorderly 2. in disorder 3. disorderly way adv. .

ἄτεκνος adj. 1. childless (Euripides) .

ἄτερ prep. .

ἄτεχνος adv. adj. 1. inartificial .

ἄτη noun. f. 1. ruin (Euripides) 2. blindness (Homer) .

ἄτιμος adj. 1. disfranchise (Demosthenes) 2. dishonored 3. without honor .

ἄτολμος adj.

ἄτομος adj.

ἄτοπος adj. 1. strange (Plato) 2. absurd (Aristotle) 3. absurdity (Aristotle) .

ἄτρακτος noun. m. 1. spindle

ἄυπνος adj. 1. sleepless

αω verb. 1. glut (Homer) .

ἄωρος adj.

ἄωτος adj. 1. choicest bloom

ἄχαρις noun. n.

ἄχος noun. n. 1. grief (Homer) 2. sorrow (Homer) 3. grief[akhos] .

ἄχθομαι *verb*. 1. vexed at

ἄχ θ ος noun. n. 1. burden

ἄχρηστος adj. 1. useless 2. no use

ἄχρι adv.

ἄχυρον noun. n. 1. chaff .

ἄψ adv. 1. back (Homer) .

ἄψορρος adj.

ἄψυχος adj. 1. inanimate (Aristotle) 2. lifeless (Plato) 3. soulless (Plato) 4. inanimate things 5. inanimate objects (Aristotle) .

ἄζυμος adj. 1. unleavened bread (Flavius Josephus)

å exclam. 1. ah (Homer)

 $\mathring{\alpha}\theta\lambda$ ov noun. n. 1. prize 2. contest (Pindar) 3. game (Pindar) 4. prizes for 5. prize [(Homer) 6. offered prizes .

 $\tilde{\alpha}\theta\lambda$ oς noun. m.

ἆρα pron.

ἆσσον adv. 1. draw nigh

ἀάω verb. 1. ai

άβέλτερος adj.

άβελτερία noun. f.

άβίωτος adj.

άβλαβής adj. 1. harmless adv.

άβοήθητος adj.

άβουλία noun. f.

άξίνη noun. f.

άξίωμα noun. n. 1. dignity (Flavius Josephus) .

άξίωσις noun. f.

ἀξιόλογος adj. 1. notable (Strabo) 2. noteworthy (Strabo) 3. considerable (Strabo) 4. valuable (Epictetus) adv. 1. most remarkable .

ἀξιόμαχος adj. 1. match for

άξιόπιστος adj. adv.

άξιό ω verb. 1. claim 2. desire (Flavius Josephus) 3. demand (Demosthenes) 4. ask 5. expect .

άξιόχρεως adj.

άξιοθέατος adj. 1. worth seeing adv.

ἀδάκρυτος adj. 1. without tears

ἀδάμας adj. 1. adamant .

ἀδεής adv. 1. without fear 2. impunity 3. fearless adj. .

άδείμαντος adj.

άδελφή noun. f. 1. sister .

άδελφιδέος noun. m. 1. nephew (Isaeus) 2. brother son .

άδελφιδῆ noun. f. 1. niece (Isaeus) .

άδελφός noun. m. 1. brother 2. brethren (Flavius Josephus) .

άδήριτος adj.

ἀδίκημα noun. n. 1. crime 2. offence (Demosthenes) 3. wrongdoing (Plato) 4. misdeed (Demosthenes) 5. iniquity (Demosthenes) .

άδιάφορος adj. 1. indifferent (Epictetus) 2. undifferentiated .

άδιάφθορος adj. adv.

άδιάλειπτος adj. adv.

άδιάλλακτος adj. .

ἀδιαίρετος adj. 1. indivisible (Aristotle) 2. indivisible parts .

ἀδικέω verb. 1. wrong (Demosthenes) 2. guilty 3. injustice 4. unjust (Aristotle) 5. injury (Demosthenes) 6. injure 7. harm

ἀδικία noun. f. 1. injustice (Plato) 2. iniquity (Plato) 3. unrighteousness .

 $\dot{\alpha}$ δινός adj. adv.

ἀδόκητος adj. 1. unexpected (Appian) adv.

άδόκιμος adj. .

ἀδοξέω verb. .

άδοξία noun. f.

ἀδύνατος adj. 1. impossible (Plato) 2. cannot (Aristotle) 3. impossible for (Plato) 4. impossibility (Aristotle) 5. unable (Thucydides) .

άδυναμία noun. f. 1. inability 2. impotence άδυνατέω verb.

ἀέξω verb. .

άέκητι adv. 1. despite (Homer) .

ἀέκων adj. 1. unwilling

άέναος adj. 1. ever - flowing

ἀεί adv. 1. always (Plato) 2. ever (Homer) 3. constant (Plato) 4. time 5. continual .

ἀείδω verb. 1. sing 2. chant (Plato)

αείμνηστος adj. .

ἀείρω verb.

αειγενέτης noun. m.

αεικέλιος adj. adv.

ἀεικής adj. 1. unseemly

ἀεικίζω verb.

ἀετός noun. m. 1. eagle 2. pediment (Pausanias) 3. gable .

ἀφαίρεσις noun. f.

ἀφαιρέω verb. 1. rob (Demosthenes) 2. take 3. deprive 4. take away 5. away 6. away from

ἀφαμαρτάνω verb.

ἀφανής adj. 1. invisible 2. unseen 3. disappear adv. .

ἀφανίζω verb. 1. disappear (Pausanias) 2. vanish 3. wiped out (Strabo) .

άφανισμός noun. m.

ἀφαυρός adj.

ἀφέλκω verb. . ἀφειδέω verb. .

αφειδής adv. 1. unsparing adj.

άφεκτέον adj.

ἀφετέος adj.

ἀφετήριος adj.

ἀφήγησις noun. f.

άφηγέομαι verb.

ἀφίημι verb. 1. let 2. release (Demosthenes) 3. leave 4. forgive 5. acquit (Demosthenes) 6. dismiss 7. allow 8. let go .

ἀφίστημι verb. 1. revolt 2. revolt from (Flavius Josephus) 3. revolted from (Flavius Josephus) .

ἀφικνέομαι *verb.* 1. come 2. arrive 3. reach (Xenophon) .

άφνειός adj.

ἀφνίδιος adj. 1. sudden (Flavius Josephus) adv.

ἀφόρητος adj. 1. intolerable

ἀφοβία noun. f. 1. fearlessness

ἀφομοιόω verb.

άφορά ω verb. 1. at loss (Plato) 2. am at loss

ἀφορία noun. f. 1. dearth

ἀφορίζω verb. .

ἀφορμάω verb.

άφορμή noun. f. 1. avoidances

άφοσιόω verb.

ἀφθονία noun. f. 1. abundance (Xenophon) 2. great plenty .

άφραδία noun. f. 1. witlessness .

ἀφρός noun. m. 1. foam .

ἀφροσύνη noun. f. 1. folly (Plato) 2. foolishness 3. unwisdom .

ἀφύλακτος adj. 1. unguarded adv. .

ἀφύσσω verb. 1. let forth

ἀφυής adj. adv. .

ἀγάλλω verb.

ἀγάπη noun. f.

άγακλειτός adj.

άγακλυτός adj.

ἀγαλλιάω verb.

άγανάκτησις noun. f.

ἀγανακτέω verb. 1. indignant 2. indignation (Demosthenes) 3. vex (Epictetus) 4. indignation at (Flavius Josephus) .

άγανός adj. 1. gentle (Homer) .

άγαπά ω verb. 1. love 2. content 3. satisfy

άγαπάζω verb. .

άγαπήνωρ noun. m.

άγαπητός adj. adv.

ἀγαθός adj. 1. good (Plato) 2. good things 3. goods (Aristotle) 4. blessing 5. good man (Epictetus) 6. benefit .

άγαστός adj.

άγαυός adj. 1. lordly (Homer)

άγέλη noun. f. 1. herd (Plato) .

άγένειος adj. 1. beardless youths 2. beardless

ἀγένητος adj.

άγέρωχος adj. 1. lordly (Homer) .

άγείρω verb. 1. gather (Homer)

άγελαῖος adj. 1. herd (Homer) .

άγελείη noun. f. .

άγεννής adj. 1. ignoble adv. .

άγγέλλω verb. 1. report 2. news 3. news came

άγγεῖον noun. n. 1. receptacle

ἀγγελία noun. f. 1. message (Herodotus) 2. news (Flavius Josephus) 3. tidings (Homer) .

αγήνωρ adj. 1. proud (Homer) 2. proud spirit (Homer) noun. <math>m. 1. agenor (Homer).

ἀγήραος adj. 1. ageless (Homer) .

ἀγινέω verb.

ἀγκάλη noun. f. .

άγκυλομήτης noun. m.

άγκών noun. m. 1. elbow (Homer) .

άγλαία noun. f.

ἀγλαός adj. 1. glorious (Homer) 2. splendid (Pindar) .

ἀγνοέω verb. 1. ignorant 2. unaware (Demosthenes) 3. did not know 4. do not know .

ἀγνώμων adj. adv.

ἀγνώς noun. m. .

άγνωμονέω verb.

άγνωμοσύνη noun. f.

ἀγός noun. m.

ἀγορά noun. f. 1. market - place (Pausanias) 2. market 3. assembly (Homer) 4. marketplace 5. forum (Appian) 6. agora .

ἀγοράομαι *verb.* 1. addressed assembly 2. addressed gathering 3. good intent addressed .

ἀγοράζω verb. 1. buy

άγοραῖος adj. .

ἀγορανόμος *noun. m.* 1. market - stewards (*Plato*) 2. market - .

ἀγορεύω verb. 1. tell thee (Homer) 2. thou sayest (Homer) .

άγρέω verb.

άγριότης noun. f. 1. savagery

άγριόω verb. .

ἀγρός noun. m. 1. field 2. country 3. farm (Xenophon) .

άγρότερος adj. .

άγροικία noun. f. 1. boorishness

άγρονόμος noun. m. adj. 1. land - stewards

άγρυπνέω verb.

άγρυπνία noun. f.

άγύμναστος adj.

άγυιά noun. f. 1. street

ἀγώγιμος adj. 1. seizure (Demosthenes) .

 $\mathring{\alpha}\gamma\mathring{\omega}\nu$ noun. m. 1. contest 2. game (Pausanias) 3. trial (Demosthenes) 4. struggle .

άγώνισμα πουπ. π. .

άγωγή noun. f.

άγωνία noun. f.

άγωνίζομαι verb. 1. contend 2. compete

άγωνιάω verb. 1. anxious (Epictetus).

άγωνιστής noun. m. .

άγωνοθετέω verb. .

ἀγχέμαχος adj. 1. close combat

ἀγχίαλος adj. .

άγχίμολος adj.

άγχίνοος adj. adv. .

άγχιμαχητής noun. m.

ἀγχιστεία noun. f. 1. kinship (Isaeus) 2. - kin (Isaeus) 3. affinity (Isaeus) .

άγχόνη noun. f. .

ἀγχοτάτω adv. 1. very similar

ἀγχοῦ adv. 1. drawing nigh

ἀήθης adj. 1. unaccustomed 2. unused 3. unwonted .

άήρ noun. m. 1. air (Plato) 2. mist (Homer)

ἀηδής adj. 1. disagreeable adv. 1. without pleasure .

ἀηδών noun. f. 1. nightingale

αίδηλος adj.

άίδιος adj. 1. eternal (Aristotle) .

άίσσω verb. .

ἀίω verb.

αιδής adj. 1. invisible (Plato) .

ἀκάμας adj. 1. tireless

ἀκάματος adj. 1. unwearied (Homer) 2. unwearying .

ἀκάθαρτος adj. 1. unclean 2. impure

άκαθαρσία noun. f. 1. impurity (Epictetus) .

ἀκαχμένος adj. .

ἀκέομαι verb.

ἀκέραιος adj. .

ἀκέων adj. .

άκή noun. f. .

ἀκήρατος adj.

ἀκήρυκτος adj. 1. implacable

άκηδής adj.

ἀκίνδυνος adj. 1. without danger 2. without risk 3. free from danger adv. .

ἀκίνητος *adj.* 1. immovable (*Aristotle*) 2. motionless 3. immovable things 4. unchangeable .

άκινάκης noun. m. 1. scimitar (Herodotus)

ακλεής adv. adj. noun. m. .

ἀκμάζω verb.

ἀκμαῖος adj.

ἀκμή noun. f. .

ἀκμής noun. m. 1. unwearied

ἀκόλαστος adj. 1. profligate (Aristotle) 2. licentious (Plato) 3. dissolute 4. intemperate .

ἀκόλουθος adj. 1. attendant .

ἀκόντιον noun. n. 1. javelin

ἀκόρεστος adj. .

ἀκοή noun. f. 1. by hearsay .

ἀκοίτης noun. m. .

ἀκολασία noun. f. 1. profligacy (Aristotle) 2. licentiousness (Plato) 3. intemperance .

ἀκολούθησις noun. f. .

ἀκολουθέω verb. 1. follow 2. accompany (Aristotle) .

ἀκονιτί adv.

ἀκοντίζω verb. 1. javelin (Xenophon) 2. hurl (Homer) 3. cast at (Homer) 4. throw javelins .

ἀκοντιστής noun. m. 1. darters (Thucydides) 2. spearmen (Xenophon) 3. javelin - men .

ἀκοσμέω verb. .

ἀκούσιος adj. 1. involuntary (Aristotle) 2. involuntary action adv. .

ἀκούω verb. 1. hear 2. listen

ἀκουστέον adj. .

άκραιφνής adj.

ἀκρασία noun. f. 1. unrestraint (Aristotle) 2. incontinence (Xenophon) 3. intemperance .

άκρατής adj. 1. unrestrained (Aristotle) 2. un-

controlled (*Aristotle*) 3. incontinent (*Xenophon*) 4. unrestrained man 5. intemperate adv. .

ἀκρίβεια noun. f. 1. accuracy (Flavius Josephus) 2. exactness .

ἀκριβής adj. 1. accurate (Flavius Josephus) 2. strict 3. most accurate 4. more accurately 5. more exact 6. most exact 7. more accurate adv. .

άκριβόω verb.

άκριβολογέομαι verb.

άκρισία noun. f. .

ἀκρόασις noun. f. .

ἀκρόπολις noun. f. 1. acropolis 2. citadel (Pausanias) .

ἀκροάομαι verb. 1. listen

άκροατής noun. m. 1. hearer (Aristotle) .

ἀκροβόλισις noun. m. 1. skirmish

άκροβολίζομαι verb.

άκροθίνιον noun. n. 1. first - fruits 2. first fruits

άκρώρεια noun. f.

ἀκρωτήριον noun. n. 1. promontory (Strabo) .

άκρωτηριάζω verb.

ἀκτή noun. f. 1. shore 2. headland

άκτίς noun. f. 1. ray (Homer) .

ἀκυρόω verb.

ἀκώλυτος adj. 1. free from hindrance (Epictetus) 2. unrestrained (Epictetus) 3. free from restraint (Epictetus) 4. from hindrance .

ἀκωκή noun. f. . ἀλάλημαι verb. .

άλάομαι verb. .

άλάστορος adj. .

ἀλάστωρ noun. m.

ἀλαλάζω verb.

άλαλητός noun. m.

άλαός adj. .

άλαπάζω verb.

άλαπαδνός adj.

άλαζονεία noun. f. 1. imposture 2. boastfulness

άλαζονεύομαι verb.

ἀλαζών noun. m. 1. boaster 2. impostor 3. braggart .

άλέα noun. f. .

άλέξω verb. 1. ward off (Homer) .

ἀλέγω verb. .

ἀλέκτωρ noun. m. 1. cock

άλέομαι verb. 1. looking steadily (Homer) .

ἀλέω verb.

άλεείνω verb.

άλεγεινός adj. .

ἀλείφω verb. 1. anoint (Homer) 2. anointing themselves 3. anointed himself oil .

άλείπτης noun. m. .

άλεκτρυών noun. m. 1. cock (Epictetus) 2. alek-

tryon

άλγέω verb. 1. pain 2. grieve (Euripides) .

άλγεινός adj. adv.

άλγηδών noun. f. 1. pain (Plato) .

άλγίων adj.

ἀλγύνω verb.

ἀλήθεια noun. f. 1. truth (Plato) 2. true 3. real 4. reality (Plato) .

άλήτης *noun. m.* 1. wanderer

άληθεύω verb.

 $\dot{\alpha}$ ληθινός adj. adv. .

ἀλίαστος adj. 1. unabating

άλίμενος adj. 1. harborless (Strabo)

άλιταίνω verb.

άλιτήριος adj. 1. these wretches

άλκαῖος adj. .

άλκή noun. f. 1. strength 2. valour (Homer)

ἀλλά adv. 1. but

ἀλλάσσω verb.

άλλαγή noun. f.

άλλαχοῦ adv.

ἀλλήλων adj. 1. one another 2. each other 3. another (Flavius Josephus) 4. other (Homer) 5. each 6. mutual .

ἀλλόφυλος adj. 1. foreigner (Flavius Josephus) .

άλλόκοτος adj. .

ἀλλόθροος adj. .

άλλότριος adj. 1. alien (Plato) 2. belong (Epictetus) 3. what belongs (Epictetus) 4. foreign .

άλλοδαπός adj. .

άλλοίωσις noun. f.

ἀλλοῖος adj. 1. different kind 2. another kind

ἀλλοιόω verb. .

άλλοτριότης noun. f. 1. estrangement

άλλοτριόω verb. .

ἀλόγιστος adj. 1. unreasoning adv.

άλογία noun. f. .

άλοιφή noun. f. 1. rich fat

ἀλύσκω verb. .

ἀλύω verb.

άλυσιτελής adj. adv.

άλώπηξ noun. m. 1. fox .

άλωή noun. f. .

ἀμάω verb.

ἀμαιμάκετος adj. 1. irresistible

ἀμαθής adj. 1. ignorant (Plato) 2. more ignorant 3. ignoramus adv. .

άμα θ ία noun. f. 1. ignorance (Plato) 2. stupidity

άμαυρός adj.

ἀμαχεί adv.

άμβλύς adj. adj. 1. ambrosial (Homer) 2. ambrosia άμβρόσιος άμέλει άμέλεια noun. f. 1. neglect (Plato) 2. carelessness 3. negligence ἀμέλγω verb. άμείβω verb. 1. answer (Homer) 2. made answer (Homer) 3. requite άμείνων adj. 1. better than άμελέω 1. neglect 2. careless (Xenophon) verb. άμελής adv. adj. άμενηνός adj. 1. powerless heads άμφαδόν adv. άμφαφάω verb. άμφί prep. 1. about (Homer) 2. around (Homer) 3. round about (Homer) άμφίαλος adj. 1. sea - girt άμφίβληστρον noun. n. άμφίβολος adj. άμφίλογος adj. άμφίπολις noun. f. 1. handmaid (Homer) 2. maid άμφίπολος adj. (Homer) 3. handmaidens άμφίρυτος adj. 1. sea - girt

άμφίς

άμφιάζω

adv.

verb.

άμφιβάλλω verb. άμφιβαίνω verb. άμφιέλισσα noun. f. 1. curve (Homer) . άμφιέπω άμφιφορεύς noun. m. 1. jar (Homer) . άμφιγνοέω verb. άμφιγύεις adj. άμφικαλύπτω verb. άμφικτίονες noun. m. άμφικύπελλος adj. 1. two - handled cup (Homer) 2. double cup άμφιμάχομαι verb. άμφινέμομαι verb. 1. dwelt about άμφισβήτησις noun. f. 1. dispute (Aristotle) verb. άμφισβητέω 1. dispute (Plato) 2. claim (Isaeus) 3. lay claim (Demosthenes) άμφισβητήσιμος adj. άμφότερος adj. 1. both 2. two 3. both sides 4. both parties άμφορεύς noun. m. 1. amphora άμφοτέρωθεν adv. 1. on both sides άμήχανος adj. 1. impossible (Flavius Josephus) 2. irresistible 3. impracticable 4. impossible but άμηχανέω verb. noun. f. 1. helplessness άμηχανία

άμνήμων

adv.

adj.

ἀμνημονέω verb. 1. unmindful

ἀμνηστία noun. f. 1. amnesty (Appian)

άμοιβή noun. f. 1. requital for

άμπέχω verb.

άμπελών noun. m. 1. vineyard

άμπλακεῖν verb.

ἀμύμων adj. 1. peerless (Homer) 2. blameless (Homer) .

άμύντωρ noun. m.

ἀμύνω verb. 1. defend 2. help (Pausanias) 3. aid (Homer) 4. defend themselves 5. defence 6. repel (Thucydides) 7. ward off (Homer) 8. avenge (Appian) 9. vengeance .

άμυδρός adj. adv.

ἀμῶς adv.

ἀνά prep. 1. throughout (Homer) 2. through (Homer) .

ἀνάβασις noun. f. 1. ascent

ἀνάξιος *adj.* 1. unworthy 2. undeservedly 3. undeserving 4. undeserved .

ἀνάγκη noun. f. 1. must (Plato) 2. necessity 3. necessary (Plato) 4. inevitable (Plato) 5. must necessarily (Plato) 6. compulsion 7. force 8. compel (Plato) .

άνάγω verb. 1. put out (Herodotus) 2. set sail

ἀνάκειμαι verb. 1. dedicate (Pausanias) .

ἀνάκρισις noun. f. 1. preliminary hearing

ἀνάκτορον noun. n.

ἀνάλογος adj. 1. proportion (Aristotle) 2. proportionate (Aristotle) 3. disproportionate 4. by analogy

ἀνάλωμα noun. n. 1. expense (Demosthenes) 2. expenditure (Demosthenes) 3. disbursement .

ἀνάλωσις noun. f. .

ἀνάλωτος *adj.* 1. impregnable

ἀνάμνησις noun. f. 1. recollection (Plato) .

ἀνάντης adj.

ἀνάπαλιν adv. .

ἀνάπαυλα noun. f.

ἀνάπαυσις noun. f. 1. relaxation

ἀνάπλεος adj. .

ἀνάπλοος noun. m.

ἀνάπτω verb. 1. dais

ανάθεσις noun. f. 1. dedication

ἀνάθημα noun. n. 1. offering (Pausanias) 2. dedicate (Pausanias) 3. votive offerings (Pausanias) 4. dedicated by (Pausanias) 5. donation (Flavius Josephus) 6. votive offering (Pausanias) 7. votive 8. dedication

ἀνάρμοστος adj. 1. discordant adv. .

ἀνάρσιος adj. 1. did foemen

ἀνάσσω verb. 1. lord over (Homer) 2. king over (Homer) .

ἀνάστασις noun. f. 1. resurrection

ἀνάστατος adj. 1. laid waste (*Isocrates*) 2. depopulate 3. driven from homes 4. from homes .

ἀναβάλλω verb. 1. postpone 2. put off 3. defer

ἀναβάτης noun. m. 1. rider (Xenophon) . ἀναβαίνω verb. 1. went up 2. ascend 3. mount (Xenophon) 4. go up 5. come up 6. climb (Xenophon) 7. come forward .

ἀναβαθμός noun. m.

ἀναβιβάζω verb.

ἀναβλέπ ω verb. 1. received sight 2. look up

ἀναβοάω verb. 1. cried out (Flavius Josephus) 2. called out .

ἀναβολή noun. f. 1. postponement

ἀναδασμός noun. m. .

ἀναδέω verb.

ἀναδέχομαι verb.

αναδείκνυμι verb.

άναδίδωμι verb.

ἀναδιδάσκω verb.

ἀναδύνω verb.

ἀναφαίνω verb. 1. reappear

ἀναφανδόν adv.

ἀναφέρω verb. 1. refer (Plato) .

ἀναφεύγω verb.

ἀναφορά noun. f.

ἀναγγέλλω verb.

ἀναγιγνώσκω verb. 1. read (Demosthenes) 2. shall read (Demosthenes) 3. clerk shall read (Demosthenes)

ἀναγκάζω verb. 1. compel 2. force 3. oblige (Plato) .

ἀναγκαῖον noun. n. 1. necessary things . ἀναγκαῖος adj. 1. necessary (Aristotle) 2. must (Plato) 3. must necessarily (Aristotle) 4. necessity (Aristotle) 5. inevitable (Plato) adv. 1. most necessary

ἀναγνώρισις noun. f. 1. discovery (Aristotle) .

ἀναγορεύ ω verb. 1. proclaim (Pausanias) 2. proclaimed victor (Pausanias) .

ἀναγράφω *verb*. 1. recorded as

άναγραφή noun. f. 1. record (Flavius Josephus) .

ἀναγωγή noun. f. .

ἀναίδεια noun. f. 1. shamelessness (Demosthenes) 2. impudence .

ἀναίνομαι verb.

ἀναίρεσις noun. f. 1. recovery

ἀναίσθητος adj. 1. imperceptible 2. insensitive adv. .

ἀναίσσω verb. .

ἀναίσχυντος adj. 1. shameless 2. impudent 3. most shameless .

ἀναίτιος adj. 1. innocent 2. guiltless

ἀναιδής adj. 1. shameless (Demosthenes) 2. impudent (Demosthenes) 3. most impudent 4. most shameless adv. .

ἀναιμωτί adv. 1. without bloodshed

ἀναιρέω verb. 1. kill (Flavius Josephus) 2. slay (Flavius Josephus) 3. destroy .

ἀναισθησία noun. f. 1. insensibility 2. callous 3. insensitiveness .

ἀναισχυντέω verb.

ἀναισχυντία noun. f. 1. shamelessness 2. impu-

άναμετρέω verb. ἀνακάμπτω verb. ἀναμφισβήτητος adj. adv. ἀνακαίω verb. 1. rekindle ἀναμίξ adv. ἀνακαινίζω verb. ἀναμίγνυμι verb. 1. mixed up 2. mix up ἀνακαλέω verb. 1. recall άναμιμνήσκω verb. 1. remind (Plato) 2. remember ἀνακαλύπτω verb. (Plato) 3. recall 4. recollect (Plato) άνακηρύσσω verb. ανανδρία noun. f. 1. cowardice 2. unmanliness άνακλίνω verb. άνανεόομαι verb. 1. renew (Thucydides) . ἀνακόπτω verb. άνανεύω verb. 1. dissent ἀνακοινόω verb. ἀναπάλλω verb. ἀνακομίζω verb. verb. 1. rest (Xenophon) . άναπαύω ἀνακράζω verb. ἀναπέμπω verb. 1. sent up ἀνακρεμάννυμι verb. άναπέτομαι verb. ἀνακρίνω verb. ἀναπείθω verb. 1. persuade άνακτάομαι verb. ἀναπετάννυμι verb. 1. wide open άνακύπτω verb. άναπηδάω verb. ἀναλαμβάνω verb. 1. recover ἀναπίμπλημι verb. ἀναλίσκω verb. 1. spend 2. expend 3. have spent ἀναπίπτω verb. ἀναλογία noun. f. 1. proportion (Aristotle) 2. ἀναπλέω verb. proportionate ἀναπληρόω verb. ἀναλογίζομαι verb. 1. reckon up ἀναπνέω verb. 1. may take breath ἀναλύω verb. 1. would unravel ἀναπνοή noun. f. 1. respiration ἀναμάρτητος adj. άναπτερόω verb. ἀναμάχομαι verb. άναπτύσσω verb.

dence

ἀναμένω *verb*. 1. wait for

5. waited for

waiting for

ἀναπυνθάνομαι verb.

2. wait 3. await 4.

άναθαρσέω ἀναχάζω verb. 1. gave ground άναρίθμητος ἀναγώρησις noun. f. 1. retreat (Thucydides). adj. ἀναρπάζω άναχωρέω verb. 1. return (Thucydides) 2. retreat verb. (Thucydides) 3. withdraw 4. retire (Flavius Josephus) άναρρήγνυμι verb. 5. they retired ἀναρρίπτω verb. ἀναψύχω verb. ἀναρχία noun. f. 1. anarchy ἀναζεύγνυμι verb. άνασκευάζω verb. ἀναζητέω verb. ἀνασπάω verb. ἀνδράποδον noun. n. 1. slave άνασπαστός adj. άνδραγαθία noun. f. 1. valor ἀνασταυρόω verb. 1. crucify (Flavius Josephus) . άνδραποδίζω verb. 1. enslave (Herodotus) 2. made slaves άναστέλλω άνδραποδισμός noun. m. 1. being enslaved άναστένω verb. ἀνδραποδώδης adj. 1. slavish adv. ἀναστρέφω verb. 1. behave (Epictetus) 2. they returned ἀνδρεία noun. f. άναστροφή noun. f. άνδρεῖος adj. 1. courage (Plato) 2. brave (Plato) 3. courageous (Plato) 4. brave man (Aristotle) 5. bravery ἀνασώζω verb. 1. recover (Pausanias) 2. back (Plato) 6. courageous man (Aristotle) 7. manly (Plato) safe ἀνατέλλω verb. ἀνδρίον noun. n. άνατείνω verb. ἀνδριάς noun. m. 1. statue (Pausanias) άνατίθημι verb. 1. dedicate (Pausanias) 2. dediάνδριαντοποιός cated by (Pausanias) noun. m. 1. sculptor ἀνδρικός adj. ἀνατλῆναι adv. verb. άνατολή noun. f. 1. east (Flavius Josephus) 2. sunάνδρόμεος adj. rise ἀνδρόω verb. ἀνατρέφω verb. ἀνδροφόνος adj. 1. murderer (Appian) 2. man ἀνατρέπω verb. 1. overturn 2. upset slaying (Homer) 3. homicide (Demosthenes) ἀνατρέχω verb.

verb.

ανδροκτασία noun. f. 1. slayings

ἀνδρώδης adj. adv. ἀνδρών noun. m. 1. men apartment ἀνέδην adv. ἀνέγκλητος adj. ἀνέκαθεν adv. 1. by descent ἀνέλκω verb. ἀνέλπιστος adj. adv. ἀνέρομαι verb. ἀνέρχομαι verb.

ἀνέχω verb. 1. endure 2. bear 3. tolerate 4. put up (Euripides) .

ἀνεξέταστος adj. 1. unexamined .

ἀνεγείρω verb. .

ανείργω verb.

ἀνείρω verb.

άνειπεῖν verb.

ἀνεκτός adj. 1. intolerable 2. tolerable 3. more tolerable adv. .

. ἀνελεύθερος adj. 1. illiberal (Plato) 2. mean man

ἀνελευθερία noun. f. 1. meanness (Aristotle) 2. illiberality (Plato) .

άνεμπόδιστος adj. 1. unhindered .

ανεπίφθονος adj. adv. .

ἀνεπιστήμων adj. 1. without knowledge adv.

άνεπιστημοσύνη noun. f. 1. lack science

άνεπιτήδειος adj. 1. unsuitable

άνερωτάω verb. .

άνευρίσκω verb. 1. discover (Plato) .

ἀνεψιά noun. m. .

ἀνεψιός noun. m. 1. cousin (Demosthenes) 2. first cousin (Demosthenes) 3. first cousin on .

ἀνήκεστος adj. 1. irremediable 2. incurable 3. irreparable .

ἀνήκοος adj. .

ἀνήκω verb. .

ἀνήμερος adj. .

ἀνήνυτος adj.

ἀνήρ noun. m. 1. man 2. gentleman 3. a 4. husband .

ἀνία noun. f. .

ἀνίατος adj. 1. incurable (Plato) .

ανίημι verb. .

ἀνίκητος adj. 1. invincible

ἀνίστημι *verb.* 1. arise (Xenophon) 2. rise 3. get up (Xenophon) 4. stood up 5. rose up .

ἀνιάω verb. .

ἀνιάζω verb.

ἀνιαρός adj. adv.

άνισότης noun. f. 1. inequality (Aristotle) .

ἀνιστορέω verb. .

ἀνόδων noun. f. .

ἀνόητος adj. 1. foolish (Plato) 2. fool (Plato) 3. senseless 4. thoughtless .

ἀνόμοιος adj. 1. unlike (Plato) 2. dissimilar (Plato) adv. .

ἀνόνητος adj. .

ἀνόσιος adj. 1. unholy (Plato) 2. impious 3. most impious 4. profane 5. unholiness (Plato) 6. most unholy adv. .

ἀνοίγνυμι verb. 1. open .

ἀνοικίζω verb.

ἀνοικοδομέω verb. 1. rebuild

ἀνομία noun. f. 1. lawlessness

ἀνομοιότης *noun. f.* 1. unlikeness 2. possesses unlikeness .

άνομολογέομαι verb.

ἀνορούω verb. 1. sprang up (Homer)

ἀνορθόω verb.

ἀνοχή noun. f.

άνθάπτομαι verb.

ἀνθαιρέομαι verb.

ανθέω verb. 1. flourish 2. blossom

ἀνθεμόεις adj. 1. flowery 2. embossed flowers

άνθίστημι verb.

ἀνθομολογέομαι verb.

ανθρώπειος adj. 1. human (Plato) 2. mutability

ανθρώπινος adj. 1. human (Plato)

ανθρωπικός adj. adv. .

ἀνθύπατος adj. 1. proconsul (Appian) .

ἀνσχετός adj. .

ἀντάξιος adj.

ἀντάω verb. .

άνταγωνίζομαι verb.

ανταγωνιστής noun. m.

ἀνταίρω verb.

ἀνταλλάσσω verb. .

άνταμείβομαι verb. .

ἀντανάγω verb. .

άνταποδίδωμι verb.

ἀνταρκέω verb. .

ἀντέχω verb. 1. resist (Flavius Josephus) 2. hold out 3. resistance 4. held out .

ἀντεῖπον verb. 1. deny (Demosthenes) 2. contradict (Flavius Josephus) .

ἀντερῶ verb.

ἀντί prep. 1. instead 2. place 3. in place (Appian) .

ἀντίβιος adj. .

ἀντίδικος adj. 1. opponent 2. adversary (Isaeus) 3. litigant .

αντίδοσις noun. f. 1. exchange (Demosthenes) .

ἀντίφασις noun. f.

ἀντίγραφος adj. 1. copy (Flavius Josephus) .

αντίκειμαι verb. .

ἀντίμαχος adj.

ἀντίος adj. 1. answer (Homer) . ἀντίπαλος adj. 1. rival 2. adversary (Xenophon) άντίπρωρος adj. ἀντίθεος adj. 1. godlike (Homer) 2. thy godlike ἀντίθεσις noun. f. άντίστροφος adj. 1. counterpart verb. ἀντιάω ἀντιάζω verb. ἀντιβαίνω verb. ἀντιβλέπω verb. άντιβολέω verb. 1. beseech (Aristophanes) 2. adjure (Aristophanes) άντιδίδωμι verb. άντιδικέω verb. ἀντιδράω verb. ἀντιφιλέω verb. ἀντιγράφω verb. 1. wrote back ἀντικαθίστημι verb. άντικαταλλάσσομαι verb. ἀντικρούω verb. άντικρύ adv. 1. over against (Flavius Josephus) 2. clean through (Homer) 3. clean out ἀντιλαμβάνω verb.

ἀντιλέγω verb. 1. oppose

3. opposition (Lysias) 4. gainsay

noun. f.

ἀντιλογία

ἀντιλογικός adj. adv. ἀντιόομαι verb. ἀντιπάσχω verb. άντιπαρασκευάζομαι verb. άντιπαρατάσσομαι verb. άντιπέμπω verb. adv. ἀντιπέρας άντιποιέω verb. 1. claim (Epictetus) . άντιπολιτεύομαι verb. άντιπράσσω verb. άντιθέω verb. αντιστασιώτης noun. m. ἀντιστρατοπεδεύω verb. 1. encamped opposite ἀντιτάσσω verb. άντιτείνω verb. άντιτίθημι verb. ἀντλέω verb. ἀντόμνυμι verb. άνύποπτος adj. adv. ἀνύω verb. 1. hurry up άνυπέρβλητος adj. άνυπεύθυνος adj. άνυπόστατος adj. 1. irresistible ἀνώλεθρος adj.

2. contradict (Plato)

ἀνώμαλος adj. 1. uneven adv. . ἀνώμοτος adj. .

ἀνώνυμος adj. 1. nameless 2. no name (Aristotle)

ἀνώτατος adj. 1. highest part

ἀνώτερος adj.

ἀνωφελής adj. adv.

ἀνωμαλία noun. f. 1. unevenness

ἀνωθέω verb. .

ἀόρατος adj. 1. invisible (Plato) .

ἀόριστος adj. 1. indeterminate (Aristotle) 2. indefinite (Aristotle) 3. indeterminate dyad .

ἀοίδιμος adj. .

ἀοίκητος adj. 1. uninhabited

ἀοιδή noun. f. 1. song 2. ode

ἀοιδός noun. m. 1. minstrel (Homer) 2. bard (Homer) 3. singer .

ἀολλής adj.

ἀπάδω verb.

 $\mathring{\alpha}\pi\mathring{\alpha}\gamma\omega$ verb. 1. led (Xenophon) 2. withdraw (Xenophon) 3. arrest (Demosthenes) 4. led away .

ἀπάγχω verb.

ἀπάνευθε adv.

ἀπάνθρωπος adj.

ἀπάθεια noun. f.

ἀπάρχω verb.

ἀπάτη noun. f. 1. deceit 2. deception 3. deceitful .

ἀπαξιόω verb.

ἀπαγγέλλω verb. 1. report 2. tell

ἀπαγγελία noun. f.

ἀπαγορεύω *verb.* 1. forbid 2. forbade

ἀπαγωγή noun. f. .

ἀπαίδευτος adj. 1. uninstructed (Epictetus) 2. uneducated (Plato) .

ἀπαίρω verb.

ἀπαιδευσία noun. f. 1. lack education 2. lack culture .

ἀπαιδία noun. f. 1. childlessness

ἀπαιτέω verb. 1. demand (Demosthenes) .

ἀπαλείφω verb.

ἀπαλλάσσω verb. 1. rid 2. deliver (Isocrates) 3. depart (Herodotus) 4. relieve 5. quit 6. free from 7. get rid .

απαλλαγή noun. f. 1. relief from .

άπαμείβομαι verb.

ἀπαμύνω verb. .

άπανίστημι verb.

ἀπαντάω verb. 1. meet

ἀπαντικρύ adv.

 $\mathring{\alpha}$ παθής adj. 1. unharmed (Appian) 2. unaffected adv. .

ἀπαράσκευος adj. 1. unprepared

ἀπαράσσω verb. .

ἀπαραίτητος adj. 1. inexorable

ἀπαριθμέω verb.

ἀπαρκής adj.

ἀπαρνέομαι verb.

ἀπαρτάω verb.

ἀπαρτίζω verb.

ἀπαρχή noun. f.

ἀπατάω verb. 1. deceive

ἀπαυδάω verb.

ἀπαυράω verb.

ἀπέραντος adj.

ἀπέρεισις noun. f.

ἀπέρχομαι verb. 1. go (Epictetus) 2. went away 3. depart (Epictetus) 4. go away .

ἀπέχθεια noun. f.

ἀπέχω verb. 1. abstain from (Flavius Josephus) 2. distant from (Pausanias) 3. refrain from 4. abstain (Isocrates) 5. distant (Xenophon) 6. refrain 7. abstained from (Flavius Josephus) .

άπείθεια noun. f. 1. disobedience

ἀπείργω verb.

ἀπείρων adj. 1. boundless (Homer) .

ἀπεῖπον verb. 1. forbade 2. forbid

ἀπεικάζω verb.

ἀπειλέω verb. 1. threaten 2. threat

ἀπειλή noun. f. 1. threat 2. threatenings

άπειθέω verb. 1. disobey (Plato) 2. disobedient

άπειρία noun. f. 1. inexperience 2. unskilfulness

ἀπελαύνω *verb.* 1. rode away 2. drive away 3. driven away 4. marched away .

ἀπελεύθερος noun. m. 1. freedman (Appian) 2. freed - men (Flavius Josephus) 3. freed - man (Flavius Josephus) .

ἀπελευθερόω verb.

ἀπεμπολάω verb.

ἀπερείδω verb.

άπεργάζομαι verb. .

ἀπεργασία noun. f.

ἀπερύκω verb. .

ἀπεύχομαι verb.

ἀπευθύνω verb.

ἀπεχθάνομαι verb. 1. incur

απεχθής adv. adj.

ἀπήμων adj.

ἀπήνη noun. f. 1. wagon (Homer) .

ἀπηνής adj. .

ἀπίθανος adj.

άπιθέω verb. 1. hearken (Homer) .

ἀπιστέω verb. 1. distrust 2. disbelieve 3. incredulous 4. mistrust .

ἀπιστία *noun. f.* 1. distrust 2. perfidy 3. bad faith 4. unbelief 5. faithlessness 6. perfidiousness 7. unfaithfulness .

ἀπληστία noun. f. 1. greed

ἀπό prep. 1. from 2. after (Pausanias) 3. of 4. by .

ἀπόβασις noun. f. .

ἀπόδειξις noun. f. 1. proof (Aristotle) 2. demonstration (Aristotle) .

ἀπόδοσις noun. f. .

ἀπόφασις noun. f. 1. negation

ἀπόφημι verb.

ἀπόγνωσις noun. f. 1. despair (Flavius Josephus)
2. desperation .

ἀπόγονος adj. 1. descendant (Pausanias) 2. posterity (Flavius Josephus) .

ἀπόκειμαι verb.

ἀπόκρημνος adj.

ἀπόκρισις noun. f. 1. answer (Plato)

ἀπόλαυσις noun. f. 1. enjoyment (Aristotle) .

ἀπόλειψις noun. f.

ἀπόλεμος adj. 1. unwarlike adv.

ἀπόλλυμι *verb.* 1. lose 2. destroy 3. perish 4. ruin 5. death 6. die 7. destruction .

ἀπόμνυμι verb.

ἀπόνοια noun. f. 1. madness (Flavius Josephus) 2. desperation 3. desperate courage .

ἀπόπλοος adj.

ἀπόπροθεν adv.

ἀπόρθητος adj.

ἀπόρρητος adj. 1. secret

ἀπόστασις noun. f. 1. revolt (Flavius Josephus) 2. rebellion 3. defection .

ἀπόστολος noun. m. 1. apostle .

ἀπότομος adj. 1. precipitous adv.

αποβάλλω verb. 1. lose 2. throw away 3. throwing away 4. have lost .

ἀποβαίνω verb. 1. disembark (Xenophon) 2. turn out .

ἀποβιβάζω verb. .

ἀποβλέπω verb.

ἀποβολή noun. f.

ἀποδέρω verb.

ἀποδέω verb.

ἀποδέχομαι verb. 1. accept (Plato) .

ἀποδείκνυμι verb. 1. prove 2. appoint (Flavius Josephus) 3. show 4. demonstrate (Flavius Josephus)

ἀποδεικτικός adj. 1. demonstrative adv.

ἀποδειλιάω verb.

ἀποδημέω verb. 1. abroad (Demosthenes) 2. go abroad 3. went abroad 4. travel abroad 5. gone abroad .

αποδημία noun. f. 1. absence

ἀποδίδωμι verb. 1. pay (Demosthenes) 2. restore 3. give 4. sell 5. return 6. assign (Plato) 7. back 8. repay 9. deliver .

ἀποδιδράσκω verb. 1. ran away 2. run away 3. run away from 4. ran away from .

ἀποδοκιμάζω verb. 1. reject 2. disqualify

ἀποδοτέος adj.

ἀποδύνω verb.

ἀποδύρομαι verb.

ἀποφαίνω verb. 1. declare 2. show (Plato) 3. represent (Strabo) .

ἀποφέρω verb. 1. carry off

ἀποφεύγω verb. 1. escape 2. acquit .

ἀποφορά noun. f.

ἀποφθίνω verb.

ἀποφράγνυμι verb.

ἀπογίγνομαι verb.

ἀπογιγνώσκω verb. 1. despair (Flavius Josephus)

ἀπογράφω verb. 1. register (Antiphon)

ἀπογραφή noun. f.

ἀποίχομαι verb.

ἀποικέω verb.

ἀποικία *noun. f.* 1. colony 2. found colony 3. colonization .

ἀποικίζω verb.

ἀποκάμνω verb.

ἀποκαλέω verb.

ἀποκαλύπτω verb.

ἀποκαθίστημι verb.

ἀποκείρω verb.

ἀποκλείω verb. 1. shut (Flavius Josephus) 2. cut off from .

off from

ἀποκληρόω verb.

ἀποκλίνω verb.

ἀποκνέω verb.

ἀποκόπτω verb. 1. cut off (Flavius Josephus) 2. cut away .

away .

ἀποκομίζω verb.

ἀποκοπή noun. f. 1. cancellation

ἀποκρίνω verb. 1. answer (Plato) 2. reply (Plato)

ἀποκρούω *verb.* 1. beat off 2. beaten off

ἀποκρύπτω *verb.* 1. hide 2. conceal

ἀποκτείνω verb. 1. kill 2. death 3. slay (Flavius

Josephus) 4. murder (Antiphon)

ἀποκωλύω verb.

άπολαμβάνω verb. 1. recover (Demosthenes) .

ἀπολαύω verb. 1. enjoy

ἀπολέγω verb. .

ἀπολείπω verb. 1. leave 2. abandon 3. left off

ἀπολήγω verb. 1. ceaseth

ἀπολογέομαι *verb.* 1. defence 2. defend 3.

defend himself 4. defend myself

ἀπολογία noun. f. 1. defence 2. defense

(Isocrates) 3. apology

ἀπολογισμός noun. m.

ἀπολούω verb.

ἀπολύω verb. 1. release 2. dismiss (Flavius

Josephus) 3. acquit (Antiphon)

ἀπομάχομαι verb.

ἀπομερίζω verb.

άπομιμέομαι verb. .

ἀπομνημονεύω verb. .

ἀπονέμω verb. .

ἀπονέω verb.

ἀπονίναμαι verb.

ἀπονίζω verb. 1. washed off

ἀπονόσφι adv. .

ἀπονοέομαι verb.

ἀπονοστέω verb.

ἀποπαύω verb. .

ἀποπέμπω verb. 1. send (Herodotus) 2. dismiss 3. sent away (Flavius Josephus) 4. send away 5. sent off (Thucydides) 6. sent back .

ἀποπέτομαι verb.

ἀποπειράομαι verb.

ἀποπηδάω verb.

ἀποπίνω verb.

ἀποπλάζω verb.

ἀποπλέω verb. 1. sail 2. sailed away (Herodotus) 3. sailed back (Thucydides) 4. sail away 5. sailed off (Thucydides) 6. sail back .

ἀποπληρόω verb.

ἀποπνέω verb.

ἀποπνίγω verb. 1. strangle 2. suffocate

ἀποπτύω verb.

ἀποθαυμάζω verb.

ἀποθνήσκω verb. 1. die 2. death 3. kill 4.

slay (Flavius Josephus) 5. dead (Epictetus) . ἀπορέω verb. 1. loss 2. doubt (Plato) 3. per-

plexity .

ἀπορία noun. f. 1. want (Appian) 2. difficulty (Aristotle) 3. poverty 4. perplexity (Plato) 5. distress

6. lack (Plato)

ἀπορούω verb. 1. leapt down .

ἀπορρέω verb. .

ἀπορρήγνυμι verb. .

ἀπορρίπτω verb. .

ἀπορρώξ noun. m. .

άποσβέννυμι verb. .

ἀποσείω verb.

ἀποσφάλλω verb.

ἀποσφάζω *verb*. 1. throats cut 2. throat cut

ἀποσημαίνω verb.

ἀποσιωπάω verb.

ἀποσκεδάννυμι verb. .

ἀποσκευάζω verb. .

άποσκευή noun. f.

ἀποσκήπτω verb. .

ἀποσοβέω verb. .

ἀποσπάω verb. .

ἀποστατέω verb.

ἀποστέλλω *verb.* 1. send 2. despatch 3. dis-

patch (Demosthenes) 4. sent off (Thucydides) .

άποστερέω verb. 1. rob (Demosthenes) 2. deprive

(Demosthenes) 3. defraud (Demosthenes) .

ἀποστρέφω $\it verb.$ 1. turn away from 2. turned away from $\it .$

ἀποστροφή noun. f.

ἀποσώζω verb. .

ἀποσχίζω verb.

ἀποτάσσω verb.

ἀποταφρεύω verb.

ἀποτέμνω verb. 1. cut off (Flavius Josephus) 2. cut off from .

ἀποτειχίζω verb.

ἀποτελέω verb.

ἀποτίνω verb. 1. pay (Demosthenes) 2. shall pay (Plato) 3. take vengeance 4. must pay 5. pecuniary

ἀποτίθημι verb. 1. lay aside

ἀποτιμάω verb. 1. mortgage (Demosthenes) 2. mortgage on .

ἀποτολμάω verb.

ἀποτρέπω *verb.* 1. dissuade (*Aristotle*) 2. deter 3. turned back 4. deterred from .

ἀποτρέχω verb.

ἀποτρίβω verb.

ἀποτροπή noun. f. 1. deterrent

ἀποτυγχάνω verb.

ἀπουσία noun. f. 1. absence

αποχέω verb. 1. crannon

ἀποχειροτονέω verb.

ἀποχράομαι verb. . ἀποχρώντως adv. .

ἀποχώρησις noun. f.

 $\mathring{\alpha}$ ποχωρέω verb. 1. retreat (Xenophon) 2. withdraw (Xenophon) 3. retire (Xenophon) .

ἀποχωρίζω verb. .

ἀποψηφίζομαι *verb.* 1. acquit (*Lysias*) 2. should acquit .

ἀποψύχω verb. .

ἀπράγμων adj. adv.

ἀπρεπής adj. 1. unbecoming adv.

ἀπροαίρετος adj. 1. things uncontrollable 2. uncontrollable 3. not within 4. not depend on 5. not dependent on .

ἀπροβούλευτος adj. adv.

ἀπροφάσιστος adj. adv.

ἀπροσδόκητος adj. 1. unexpected

ἀπώλεια noun. f. 1. destruction (Flavius Josephus)

άπωθέω verb. 1. reject 2. thrust back 3. drove back .

ἀπωτέρω adv. 1. farther away

άθάνατος adj. 1. immortal (Homer) 2. deathless (Hesiod) 3. deathless gods (Hesiod) .

άθανασία noun. f. 1. immortality (Plato) .

άθέμιστος adj. adv.

άθέσφατος adj. .

άθετέω verb.

ἀθλέω verb.

άθλητής noun. m. 1. athlete (Pausanias) 2. wrestler (Epictetus) 3. athletes who

άθλοφόρος adj.

άθλοθέτης noun. m. .

άθρέω verb.

ἀθρόος adj. 1. together (Xenophon) 2. all together 3. in crowds

άθροίζω *verb*. 1. assemble

άθυμέω verb. 1. discourage 2. dishearten 3. despondent 4. lose heart .

ἀθυμία noun. f. 1. despondency (Xenophon) 2. discouragement 3. discourage .

αθφος adj. .

ἀρά noun. f. 1. curse

ἀράομαι verb. 1. pray (Homer) 2. made prayer (Homer) .

ἀράσσω verb.

άράχνης noun. m. 1. spider

άραβέω verb. 1. upon armour clanged (Homer) .

άραῖος adj.

ἀραρίσκω verb.

ἀρέσκω *verb.* 1. please *(Epictetus)* 2. satisfy *(Plato)* 3. well pleased .

ἀρείων adj.

άρεστός adj. adv.

ἀρετάω verb.

άρετή noun. f. 1. virtue (Plato) 2. excellence 3.

goodness (Aristotle) 4. valor 5. courage (Flavius Josephus) .

ἀργαλέος adj. 1. grievous (Homer) .

ἀργέω verb. .

ἀργής noun. m.

ἀργία noun. f. 1. idleness (Appian) 2. sloth 3. laziness 4. vacation .

ἀργιόδους adj. 1. white - tusked

ἀργός adj. adv. .

άργύρειος adj. 1. silver mines 2. silver - mines

ἀργύρεος adj. 1. silver (Homer) 2. pure silver

άργύριον noun. n. 1. money (Demosthenes) 2. silver 3. sum (Demosthenes) .

άργυρόηλος adj. 1. silver - studded (Homer) .

άργυρόπεζα noun. f. .

ἀργυρότοξος adj. .

ἀργυρολογέω verb. .

ἀρήγω verb. 1. give aid 2. help me

ἀρηίφιλος adj. 1. dear ares (Homer)

ἀρίγνωτος adj. noun. m. .

αρίσταρχος noun. m.

ἀρίζηλος adj. adv.

ἀριδείκετος adj. 1. renowned above (Homer) .

άριφραδής adj. adv.

άριθμέω verb. 1. count (Plato) .

ἀριθμητικός adj. 1. numeration 2. arithmetician

ἀριθμός noun. m. 1. number (Aristotle) 2. in number (Aristotle) .

ἀριστάω *verb.* 1. breakfast (Xenophon) 2. luncheon 3. lunch .

άριστεῖα noun. n.

άριστεῖος adj. 1. meed

ἀριστερός adj. 1. left hand

ἀριστεύς noun. m. 1. chieftain (Homer)

άριστεύω verb. .

άριστίνδας noun. m.

ἀριστοκρατία noun. f. 1. aristocracy (Aristotle)

ἀριστοκρατικός adj. 1. aristocratic (Aristotle) adv.

ἀριστοποιέω verb.

ἀρκέω verb. 1. enough (Epictetus) 2. content (Xenophon) 3. suffice 4. sufficient (Epictetus) 5. satisfy (Epictetus) 6. enough for (Epictetus) 7. sufficient for (Flavius Josephus) .

άρκεόντως adv.

άρκτέος adj.

άρκτικός adj. adv.

ἀρνέομαι *verb*. 1. deny 2. deny what

άρνειός noun. m. 1. ram (Homer)

άρνίον noun. n. 1. lamb

άρνός noun. m. 1. lamb (Homer)

ἀρόω verb. 1. plough

άρρωστία noun. f.

άρτάω verb.

άρτέομαι verb.

ἀρτύνω verb.

άρτύω verb. .

ἀρύω verb.

ἀρωγή noun. f.

άρωγός adj.

ἀρχαῖος adj. 1. ancient (Pausanias) 2. old (Pausanias) 3. principal (Demosthenes) 4. original (Plato) 5. ancient times (Pausanias) .

ἀρχαιότης noun. f. 1. antiquity (Flavius Josephus)

ἀρχαιολογία noun. f. 1. antiquity (Flavius Josephus)

άρχαιρεσία noun. f.

ἀρχέλαος adj. .

ἀρχεῖον noun. n. 1. archives (Flavius Josephus) 2. government offices 3. government buildings .

ἀρχή noun. f. 1. office (Aristotle) 2. government (Flavius Josephus) 3. empire 4. original 5. first 6. principle (Aristotle) 7. power 8. kingdom (Appian)

άρχῆθεν adv.

ἀρχηγέτης noun. f. 1. original founder

ἀρχηγός adj.

άρχιερεύς noun. m. 1. high priest (Flavius Josephus) 2. high priests (Flavius Josephus) 3. priest 4. chief priests

ἀρχιερωσύνη noun. f. 1. high priesthood (Flavius Josephus) 2. priesthood (Flavius Josephus) .

ἀρχικός adj. adv. .

ἀρχιτέκτων noun. m. 1. architect 2. master - craftsman .

ἀρχός noun. m. .

ἀσάμινθος noun. f.

ἀσαφής adj. 1. indistinct adv.

ἀσέβεια noun. f. 1. impiety

ἀσέβημα noun. n. 1. wicked practices

ἀσέλγεια noun. f.

άσεβέω verb. 1. impiety 2. committed sacrilege

ἀσεβής adj. 1. impious adv.

ἀσελγαίνω verb.

ἀσελγής adv. adj.

ἀσφάλεια noun. f. 1. security (Flavius Josephus) 2. safety .

ἀσφαλής adj. 1. safe 2. safety 3. secure adv. 1. safe 2. secure 3. safety (Xenophon) 4. security (Xenophon) .

ἀσφαλίζομαι verb.

ἀσινής adj. adv.

ἀσκέω verb. 1. practise (Xenophon) 2. train

ἀσκηθής adj. 1. all unscathed

ἀσκητής noun. m.

ἀσκός noun. m. 1. skin (Herodotus) 2. wine - skin

3. bottle

ἀσπάσιος adv. adj. .

ἀσπάζομαι verb. 1. salute (Flavius Josephus) 2. greet 3. embrace (Appian) .

ἀσπαίρω verb. 1. writhe

ἀσπαστός adj. adv. .

ἀσπίς noun. f. 1. shield 2. buckler (Aristophanes)

ἀσπιστής noun. m. 1. shield - bearing 2. shieldmen .

ασθένεια noun. f. 1. weakness 2. infirmity

ασθενέω verb. 1. fell sick

ασθενής adj. 1. weak 2. weaker than 3. weaken 4. feeble 5. too weak .

ἀσθμαίνω verb. .

ἀστασίαστος adj. adv.

ἀστεῖος adj. 1. smart

ἀστερόεις adj. 1. starry (Homer) .

ἀστή noun. f. .

ἀστήρ noun. m. 1. star

ἀστικός adj.

ἀστός noun. m. 1. citizen 2. townsman (Herodotus) 3. townsfolk .

ἀστοχέω verb.

ἀστράγαλος noun. m. 1. dice 2. knuckle - bones

ἀστράπτω verb. .

ἀστραπή noun. f. 1. lightning

ἀστρατεία noun. f.

ἀστρολογία noun. f. 1. astronomy

ἀστρονομία noun. f. 1. astronomy (Plato) .

ἀστυάναξ noun. m. .

ἀστυγείτων adj.

ἀστυνόμος noun. m. 1. city - stewards (Plato) 2. city - stewards shall .

ἀσύμφορος adj. 1. disadvantageous 2. inexpedient adv. .

ἀσύμφωνος adj. adv. .

ἀσύνετος adj.

ἀσύντακτος adj. 1. unorganized adv.

ἀσυλλόγιστος adj.

ἀσωτία noun. f. 1. prodigality (Aristotle) .

ἀσχάλλω verb.

ἀσχήμων adj. adv.

ἀσχημονέω verb.

ἀσχημοσύνη noun. f.

ἀσχολέω verb.

ἀσχολία noun. f. 1. preoccupation

ἀτάλαντος adj. 1. peer (Homer) .

άτάρ partic. 1. but (Homer) .

ἀτάραχος *adj.* 1. free from perturbation 2. tranquil .

ἀτάσθαλος adj. 1. wantonness (Homer)

άταξία noun. f. 1. disorder (Plato)

άταραξία noun. f. 1. tranquillity (Epictetus) 2.

from perturbation

ἀτασθαλία noun. f. 1. blind folly

ἀτέλεια noun. f. 1. immunity (Demosthenes) 2. immunity from 3. exemption from 4. exemption

ἀτέλεστος adj. .

ἀτέμβω verb.

ἀτείχιστος adj. 1. unfortified (Thucydides) 2. unwalled 3. without walls .

άτειρής adj. 1. stubborn (Homer) .

ἀτελής adj. 1. imperfect (Aristotle) 2. exempt from (Demosthenes) 3. exempt 4. immune 5. unfinished 6. incomplete .

άτενίζω verb.

άτερπής adj.

ἀτεχν $\tilde{\omega}$ ς adv. 1. literal (Plato) .

άτημέλητος adj.

ἀτίζω verb.

ἀτιμάω verb.

ἀτιμάζω verb. 1. dishonor (Homer) 2. scorn (Homer) .

ἀτιμία *noun. f.* 1. dishonor (*Aristotle*) 2. dishonors 3. degradation 4. disfranchisement 5. civic rights

ἀτιμόω verb. 1. disfranchise 2. disfranchisement

ἀτιμώρητος adj. 1. go unpunished

ἀτιτάλλω verb. 1. lovingly nursed

ἀτολμία noun. f.

ἀτοπία noun. f.

ἀτραπός noun. f. . ἀτρέμας adv. . ἀτρεκής adv. 1. frank (Homer) 2. exact knowledge adj. .

άτρεμέω verb. .

άτριβής adj.

ἀτρύγετος adj. 1. unresting sea (Homer) 2. barren sea 3. unresting .

ἀτύχημα noun. n. .

ἀτύζω verb. .

άτυχέω verb. 1. unfortunate (Epictetus) .

άτυχής adj. adv.

ἀτυχία noun. f. 1. misfortune

ἀυτέω verb.

ἀυτή noun. f. 1. war - cry (Homer) 2. battle - cry

ἀυτμή noun. f.

ἀχάριστος adj. 1. ungrateful 2. thankless

ἀχαριστία noun. f. 1. ingratitude

ἀχέω verb. .

ἀχεύω verb.

άχλύς noun. f. 1. mist (Homer) .

άχρεῖος adj. 1. useless

άψευδέω verb.

άψευδής adj. adv.

άζήμιος adj. 1. unpunished

αἵμων noun. m. 1. haemon . αἵρεσις noun. f. 1. choice (Plato) 2. election

(Aristotle) 3. sect (Flavius Josephus) 4. selection (Plato) 5. by vote (Aristotle) .

αἷμα noun. n. 1. blood

αίμάσσω verb. .

αίμασιά noun. f.

αίματηρός adj.

αίματόεις adj. 1. bloody (Homer) 2. all bloody

αίμύλος adj. .

αίρ ϵ ω verb. 1. choose 2. take (Homer) 3. capture 4. prefer 5. elect (Aristotle) 6. seize (Homer) .

αίρετέος adj. .

αίρετός adj. 1. desirable (Aristotle) 2. preferable (Aristotle) 3. more desirable (Aristotle) 4. most desirable (Aristotle) adv. .

αί exclam. .

 $\alpha i \xi$ noun. f. 1. goat (Homer) 2. aegospotami (Pausanias) 3. at aegospotami .

αίγειρος noun. f. 1. poplar (Homer).

αἴγεος adj.

αἴγλη noun. f. .

αίλινον noun. n. .

αἴνιγμα noun. n. 1. riddle (Euripides) .

αἴνυμαι verb. .

α iθρη noun. f. 1. aethra

αἴθριος adj.

αἴθω verb.

 $\alpha i\theta\omega v$ noun. m. 1. tawny adj. .

αἴρω *verb.* 1. raise 2. lift 3. take up

αἴσιμος adj. .

αἴσιος adj. 1. aesius adv.

αἴσθησις noun. f. 1. perception (Plato) 2. sense (Plato) 3. sensation (Plato) .

αἴτησις noun. f.

αἴτιος adj. 1. cause (Aristotle) 2. reason 3. blame 4. author (Flavius Josephus) 5. occasion (Flavius Josephus) 6. charge .

 α ia noun. f. 1. aea

αἶνος noun. m. 1. aenus (Antiphon) .

 $\alpha i\theta \phi$ noun. m.

αίσχος noun. n. 1. ugliness (Plato) 2. deformity

αἶψα adv. 1. straightway (Homer) 2. and forthwith (Homer) 3. and straightway .

αἰαῖ exclam. 1. alas (Euripides) 2. alas! (Euripides)

αἰβοῖ exclam.

αἰδέομαι verb. 1. ashamed (Flavius Josephus) 2. am ashamed .

αἰδήμων adj. 1. modest (Epictetus) adv.

αἰδοῖος adj. 1. honored (Homer) 2. upper servant 3. genitals 4. privy parts .

αiδω noun. f. 1. respect for 2. reverence for

αἰδώς noun. f. 1. shame 2. modesty 3. reverence (Plato) .

αἰφνίδιος adj. 1. sudden (Thucydides) 2. sudden-

ness adv.

αἰγίοχος adj. 1. aegis (Homer) 2. aegis - bearing (Homer) .

αἰγίς noun. f. 1. aegis (Homer)

αἰγιαλός noun. m. 1. beach 2. shore (Strabo) 3. sea - shore .

αἰκία noun. f. 1. torment (Flavius Josephus) 2. battery .

αἰκίζω verb.

αἰνέω verb. 1. praise (Euripides) .

αἰνίσσομαι verb. 1. riddle

αἰνός adj. 1. dread (Homer) adv. 1. wondrously

αἰόλος adj.

αἰπεινός adj. 1. steep (Homer) .

αἰπόλιον noun. n.

αἰπόλος noun. m. 1. goatherd (Homer) .

αἰπός adj. .

αἰπύς adj. 1. steep (Homer) 2. sheer (Homer) .

αἰθαλόεις adj. .

αiθήρ noun. m. 1. air (Euripides) 2. sky (Euripides) 3. ether (Plato) 4. aether .

αiθρία noun. f.

αἰσθάνομαι *verb.* 1. perceive (*Plato*) 2. observe (*Plato*) 3. notice (*Plato*) 4. aware .

αἰσθητής noun. m.

αἰσθητικός adj. adv.

αἰσθητός adj. 1. sensible (Aristotle) 2. sensible things (Aristotle) 3. perceptible 4. sensible objects

αἰσχρός adj. 1. disgraceful 2. base (Plato) 3. shameful 4. ugly (Plato) 5. disgrace 6. shame (Euripides) 7. foul (Plato) adv. 1. shameful 2. disgraceful 3. basely .

αἰσχροκέρδεια noun. f. .

αἰσχροκερδής adj. adv.

αἰσχύνη noun. f. 1. shame

αἰσχύνω verb. 1. ashamed 2. shame 3. am ashamed (Euripides) .

αἰτέω verb. 1. ask 2. demand (Appian) 3. asked for 4. ask for 5. asking for .

αἰτία noun. f. 1. accusation (Demosthenes) .

αἰτίζω verb. .

αἰτιάομαι verb. 1. blame 2. accuse (Demosthenes)

 $\alpha i \acute{\omega} v$ noun. m. 1. life 2. forever 3. eternity

αἰώνιος adj. 1. eternal

αἰωρέω verb. .

αἰχμάλωτος adj. 1. prisoner (Appian) 2. captive (Flavius Josephus) .

αἰχμάζω verb.

αἰχμαλωσία noun. f. 1. captivity (Flavius Josephus)

αἰχμή noun. f. 1. spear - point

αἰχμητής noun. m. 1. spearman (Homer) 2. spearmen (Homer) .

αίζηός adj.

αύξησις noun. f.

αὔλειος adj.

αὔρα noun. f. 1. breeze (Euripides) .
αὔριον adv. 1. tomorrow 2. - morrow (Epictetus)
3. morrow .

αὔτανδρος adj. .

αὖτως adv. 1. in like manner (Homer) .

αὔω verb. .

 $\alpha \tilde{v}$ adv. 1. again (Plato) 2. turn (Plato) 3. other hand (Plato) .

αὖλαξ noun. f. 1. furrow .

αὖος adj. 1. dry

 $\alpha \tilde{\vartheta} \theta_1$ adv. 1. these again (Homer) .

 $\alpha \tilde{\vartheta} \theta \iota \varsigma$ adv. 1. again 2. back (Homer) .

 $\alpha \tilde{v}$ te adv. 1. then (Homer) 2. again (Homer) .

αὐαίνω verb.

αὐξάνω verb. 1. increase 2. grow 3. growth 4. grew up (Pausanias) 5. enlarge (Strabo) 6. augment (Flavius Josephus) .

αὐδάω verb. .

αὐδάζομαι verb.

αὐδή noun. f. 1. voice (Homer) 2. in voice

αὐδήεις adj.

αὐγή noun. f. 1. ray (Homer) .

αὐλέω verb. 1. flute (Xenophon) .

αὐλή noun. f. 1. court (Homer) 2. yard 3. courtyard 4. outer court .

αὐλητής *noun. m.* 1. flute - player 2. flute - players 3. player 4. piper .

αὐλητικός adj. 1. flute - playing

αὐλητρίς noun. f. 1. flute - girl 2. flute - girls

αὐλίζομαι *verb.* 1. bivouac 2. they bivouacked where .

αὐλός noun. m. 1. flute .

αὐλών noun. m. 1. valley (Strabo) 2. aulon

αὐθάδεια noun. f. .

αὐθάδης adj. adv.

αὐθαίρετος adj. .

αὐθέντης noun. m.

αὐθήμερος adv. adj.

αὐστηρός adj. adv.

αὐτάρκεια noun. f. 1. self - sufficiency

αὐτάρκης adj. 1. self - sufficing (Aristotle) 2. self - sufficient (Aristotle) .

αὐτεξούσιος adj.

αὐτίκα adv. 1. forthwith (Homer) 2. straightway (Homer) 3. at once (Pausanias) 4. present 5. soon 6. moment .

αὐτόφωρος adj. 1. caught in .

αὐτόματος adj. 1. its own accord (Flavius Josephus) 2. own accord (Xenophon) 3. spontaneous .

αὐτόμολος adj. 1. deserter (Appian) .

αὐτόνομος *adj.* 1. independent (*Xenophon*) 2. independence 3. autonomous .

αὐτόπτης noun. m.

αὐτόθεν adv. 1. from here (Pausanias) .

αὐτόθι adv. 1. there 2. here (Pausanias)

αὐτός adj. 1. him 2. them 3. his 4. same

5. himself 6. he 7. their 8. it . αὐτόσε adv. .

αὐτόχειρ noun. m. 1. own hand 2. own hands

αὐτόχ θ ων adj. 1. aboriginal (Pausanias) 2. indigenous 3. aborigine .

αὐτοφυής adj. adv. .

αὐτοκράτωρ noun. m. 1. emperor (Flavius Josephus) 2. full powers (Thucydides) 3. imperator (Flavius Josephus) .

αὐτομολέω verb. 1. desert (Flavius Josephus) .

αὐτομολία noun. f. 1. desertion .

αὐτονομία noun. f. 1. independence 2. autonomy

αὐτοσχεδιάζω verb. 1. improvise

αὐτοσχεδόν adv. 1. in close fight

αὐτουργός adj. .

αὐτοχειρία noun. f. .

αὐχέω verb.

αὐχήν noun. m. 1. neck (Homer) .

αὐχμός noun. m. 1. drought

βάξις noun. f. .

βάδην adv. 1. at walk

βάκτρον πουπ. π.

βάλανος noun. f. 1. acorn

 $\beta \acute{\alpha} \lambda \lambda \omega$ verb. 1. throw 2. cast (Homer) 3. smite (Homer) 4. hit (Homer) 5. fling (Homer) .

βάναυσος adj. 1. mechanic (Aristotle) 2. vulgar (Aristotle) .

βάπτισμα noun. n. 1. baptism

βάπτω *verb.* 1. dye 2. dip

βάθος noun. n. 1. depth 2. deep (Xenophon) 3. solid (Plato) 4. its depth .

 $\beta \acute{\alpha} \theta pov$ noun. n. 1. pedestal (Pausanias) .

βάραθρον noun. n. 1. chasm

βάραθρος noun. m. 1. pit 2. barathrum .

βάρβαρος adj. 1. barbarian 2. foreigner (Herodotus) 3. foreign .

βάρος noun. n. 1. weight

βάσανος noun. f. 1. torture (Demosthenes) 2. test (Plato) 3. by torture 4. examination under torture .

βάσις noun. f. .

βάσκω verb.

βάτος noun. f.

βάτραχος noun. m. 1. frog

βάττος noun. m. 1. battus (Herodotus) .

βάζω verb.

βαρις noun. f. 1. baris

βαδίζω verb. 1. walk

βαφή noun. f.

 $\beta\alpha$ iv ω verb. 1. go (Homer) 2. went way (Homer) 3. stride (Homer) .

βαιός adj.

βακτηρία noun. f. 1. staff (Aristophanes).

βαλανεῖον noun. n. 1. bath (Epictetus) 2. bath -

house

βαλλάντιον noun. n. 1. purse

βαπτίζω *verb.* 1. baptize 2. indeed baptized

βαπτιστής noun. m. 1. baptizer

βαθμός noun. m.

βαθύς adj. 1. deep .

βαθυδίνης adj. 1. deep - eddying noun. m.

βαρβαρικός adj. 1. barbaric adv.

βαρβαρόφωνος adj. .

βαρβαρόομαι verb. .

βαρέω verb. .

βαρύνω verb.

βαρύς adj. 1. heavy 2. grievous adv.

βαρύτης noun. f.

 $\beta \alpha \sigma \alpha v i \zeta \omega$ verb. 1. torture 2. test (Plato) 3. under torture .

βασίλεια noun. f. 1. palace (Flavius Josephus) 2. queen (Homer) 3. royal palace (Flavius Josephus) .

βασίλειος adj. 1. royal 2. palace (Flavius Josephus) 3. royal palace (Flavius Josephus) 4. royal residence (Strabo) .

βασιλεία noun. f. 1. kingdom 2. kingship (Aristotle) 3. queen (Flavius Josephus) 4. royalty .

βασιλεύς noun. m. 1. king (Flavius Josephus)

βασιλεύω verb. 1. king 2. reign (Flavius Josephus) 3. reigned over (Flavius Josephus) 4. became king .

βασιλίς noun. f. .

βασιλικός adj. 1. royal (Flavius Josephus) 2. kingly (Plato) adv. .

βασκαίνω verb.

βαστάζω verb.

βδελύσσομαι verb.

βδελυρία noun. f.

βδελυρός adj. 1. ruffian adv.

βέβαιος adj. 1. firm (Flavius Josephus) 2. steadfast 3. stable adv. .

βέβηλος *adj.* 1. profane persons

βέλος noun. n. 1. dart (Flavius Josephus) 2. missile (Homer) 3. shaft (Homer) 4. arrow (Homer) 5. weapon 6. bolt .

βέλτερος adj.

βέλτιστος adj.

βένθος noun. n. adv.

βεβαίωσις noun. f.

βεβαιότης noun. f.

βεβαιόω verb. 1. confirm

βελτίων adj. 1. better than (Plato) 2. improve 3. superior (Aristotle) .

βερενίκη noun. f. 1. bernice (Flavius Josephus) 2. berenice .

 $\beta\tilde{\eta}\mu\alpha$ noun. n. 1. platform (Aeschines) 2. tribunal (Flavius Josephus) 3. bema 4. judgment seat 5. rostrum .

βῆσσα noun. f. 1. glade (Homer)

βία noun. f. 1. by force 2. force 3. violence 4. strength (Homer) 5. forcible (Plato) 6. mighty

(Homer) 7. violent 8. under compulsion (Aristotle)

βίαιος adj. 1. violent 2. violence 3. compulsory adv. 1. by violence .

βίβλος noun. f. 1. book (Flavius Josephus) .

βίος noun. m. 1. life

βίοτος noun. m. 1. life (Euripides) 2. livelihood (Homer) .

βιάω verb.

βιάζω verb. 1. force (Flavius Josephus) 2. violence 3. by force (Appian) .

 $\beta i \beta \lambda i$ ov noun. n. 1. book (Flavius Josephus) 2. parchment .

βιβλιοθήκη noun. f. 1. library

βιβρώσκω verb.

βινέω *verb*. 1. make love

βιός noun. m.

βιόω verb. 1. live 2. have lived 3. has lived

βιοτεύω verb.

βιοτή noun. f.

βιωτός adj.

βλάβη noun. f.

βλάβος noun. n.

βλάπτω verb. 1. harm (Plato) 2. hurt (Epictetus) 3. injure 4. injury (Plato) 5. damage (Plato) .

βλάστη noun. f.

βλαβερός adj. 1. harmful (Aristotle) 2. hurtful 3. mischievous 4. most harmful adv. .

βλασφημέω verb. 1. blaspheme

βλασφημία noun. f. 1. blasphemy 2. blasphemous

βλαστάνω verb.

βλέφαρον noun. n. 1. eyelid (Homer) 2. eye (Euripides) .

βλέμμα noun. n.

βλέπος noun. n.

βλέπω verb. 1. see (Epictetus) 2. look

βλωσκω verb. 1. come (Euripides) .

βόειος adj. .

βόθρος noun. m. 1. pit (Pausanias)

βόρβορος noun. m. 1. mire .

βόρειος adj. 1. northern (Strabo) 2. north (Flavius Josephus) .

βόσκημα noun. n. 1. cattle

βόσκω verb.

βόστρυχος noun. m. 1. lock (Euripides)

βότρυς noun. f. 1. grape 2. cluster

 $\beta o \acute{\alpha} \omega$ verb. 1. shout 2. cried out (Flavius Josephus) 3. cry out .

 β oή noun. f. 1. cry 2. war - cry (Homer) 3. noise (Flavius Josephus) .

βοήθεια noun. f. 1. assistance (Flavius Josephus) 2. help 3. aid 4. reinforcement (Thucydides) 5. relief

βοηδρομέω verb.

βοηθέω *verb.* 1. aid 2. help 3. rescue (*Xenophon*) 4. assistance 5. support (*Lysias*) 6. assist 7. defend

(Plato)

βοη θ ός adj. .

βολή noun. f.

βορός adj.

βοτάνη noun. f.

βοτήρ *noun. m.* 1. herdsman

βοτόν πουπ. π. .

βούλευμα noun. n. 1. plan

βούλευσις noun. f.

βούλημα noun. n.

βούλησις noun. f.

βούλομαι verb. 1. wish 2. desire 3. want 4. choose 5. like (Plato) 6. please (Plato) 7. would (Flavius Josephus) .

 $\beta o \tilde{\nu}_{\zeta}$ noun. f. 1. ox 2. cattle (Homer) 3. cow (Pausanias) 4. kine (Homer) 5. bull (Homer) 6. heifer (Homer) .

βουκόλος noun. m. 1. cowherd (Herodotus) 2. herdsman (Pausanias) 3. neatherd (Homer) 4. stockman

βουκολέω verb.

βουλεύς noun. f. .

βουλεύω *verb.* 1. deliberate (*Aristotle*) 2. plan (*Herodotus*) 3. deliberation (*Aristotle*) 4. counsel 5. council 6. consult 7. take counsel 8. decide (*Demosthenes*) 9. plot .

βουλευτέος adj.

βουλευτήριος adj. 1. senate - house (Appian) 2. council chamber (Thucydides) 3. council - chamber 4. senate - chamber (Appian) 5. council house .

βουλευτής noun. m. .

βουλευτικός adj.

βουλευτός adj.

βουλή noun. f. 1. senate (Appian) 2. council 3. counsel (Homer) 4. gentleman (Lysias) 5. senator (Appian) .

βουληφόρος adj. 1. counsellor (Homer) .

βουνός noun. m. .

βοωπις noun. f. .

βραβεύς noun. m.

βραβεύω verb.

βραδύνω verb. 1. delay (Appian)

βραδύς adj. 1. slow (Plato) adv. 1. slow (Plato)

βραδυτής noun. f. 1. slowness

βραχύς adj. 1. short 2. brief 3. small (Appian)

βρέφος noun. n. 1. baby (Euripides) 2. infant (Euripides) .

βρέμω verb.

βρέτας noun. n.

βρέχω verb. .

βρίθω verb. .

βρίζω verb. .

βριαρός adj.

βριθύς *adj.* 1. heavy and huge

βρόμιος adj. 1. bromius (Euripides)

βρότειος adj.

βρόχος noun. m. 1. noose (Euripides) 2. mesh (Xenophon) .

βρομέω verb.

βροντάω verb. 1. thunder (Homer)

βροντή noun. f. 1. thunder .

βροτόεις adj. 1. bloody spoils (Homer).

βροτόομαι verb. .

βροτός noun. m. 1. mortal (Euripides) 2. mortal men (Homer) .

βροτολοιγός adj. .

βρύω verb. .

βρυχάομαι verb. .

βρῶμα πουπ. π.

βρωσις noun. f.

βύβλος noun. f. 1. bibulus (Appian) 2. byblus

βύρσα noun. f. 1. byrsa .

βύσσινος adj. 1. fine linen

βύσσος noun. f. 1. fine linen (Flavius Josephus) 2. fine flax .

βυθός noun. m. .

βυσσοδομεύω verb.

βώμιος adj.

β $\tilde{\omega}$ λος noun. f. 1. clod

βωμός noun. m. 1. altar (Pausanias) .

ξάνθιον πουπ. π. .

ξαίνω verb.

ξανθός adj. 1. fair - haired (Homer) 2. yellow (Plato) .

ξένη noun. f. 1. foreign land

ξένιος adj. 1. hospitality 2. guest (Aeschylus) 3. hospitable 4. xenias (Xenophon) 5. entertainment (Homer) .

ξένος adj. 1. stranger (Euripides) 2. foreigner (Plato) 3. foreign 4. alien (Demosthenes) 5. guest (Euripides) .

ξεινήιον noun. n.

ξεναγέω verb.

ξενία noun. f. .

ξενίζω verb. 1. entertain (Homer) .

ξενικός adj. 1. foreign 2. mercenary force .

ξενόω verb. 1. mercenary (Demosthenes) 2. foreigner (Plato) .

ξενοδόκος πουπ. π. .

ξενολογέω *verb*. 1. recruit mercenaries

ξεστός adj. 1. polish (Homer) 2. she drew clean 3. drew up polished .

ξηρά noun. f.

ξηραίνω *verb*. 1. withered away 2. dried up

ξηρός *adj.* 1. dry

ξίφος noun. n. 1. sword

ξιφήρης adj. 1. swords in hands 2. sword in 3. sword in hand .

ξιφίδιον noun. n. 1. dagger (Appian) .

ξόανον noun. n. 1. wooden image (Pausanias) 2. wooden images (Pausanias) 3. wooden (Pausanias) .

ξύλινος adj. 1. wooden (Herodotus) 2. wood (Herodotus) .

ξύλον noun. n. 1. wood 2. timber (Demosthenes) 3. log (Pausanias) 4. club 5. stick .

ξυνός adj.

ξυνωρίς noun. f. .

ξυρέω *verb*. 1. shave

ξυρός noun. n. 1. razor 2. razor edge

ξυστός noun. n.

δάφνη noun. f. 1. laurel 2. daphne (Flavius Josephus) .

δάιος adj. 1. foemen (Homer) .

δάκνω verb. 1. bite 2. sting

δάκος noun. n. .

δάκρυον noun. n. 1. tear (Homer) 2. weep (Homer)

δάκτυλος noun. m. 1. finger 2. dactyl 3. toe 4. dactyli .

δάμαρ noun. f. 1. wife (Euripides) .

δάνειον noun. n. 1. loan (Demosthenes) .

δάνεισμα noun. n. 1. loan (Demosthenes) .

δάος noun. n. 1. torches in (Homer) .

δάπεδον noun. n. .

 $\delta\acute{a}\omega$ verb. .

δαδοῦχος noun. m. 1. torch - bearer

δαήμων adj.

δαίδαλος adj. 1. daedalus (Pausanias) 2. daedala (Pausanias) 3. by daedalus .

δαίφρων adj. 1. wise - hearted (Homer) .

δαίμων noun. m. 1. god (Euripides) 2. spirit (Plato) 3. deity 4. fate (Euripides) 5. fortune (Euripides) 6. divinity (Sophocles) 7. genius (Plato) 8. daemon (Plato) .

δαίνυμι verb. 1. feast (Homer) 2. feasted on 3. they feasted .

δαίς noun. f. 1. torch (Pausanias) 2. lighted torches 3. let place torches .

δαίτη noun. f. .

δαίτης noun. f. 1. feast (Homer) 2. prepare feast 3. banquet for .

δαίω verb.

δαίω verb.

δαίζω verb.

δαιδάλεος adj. 1. richly - dight (Homer) 2. richly dight 3. richly wrought .

δαιμόνιος adj. 1. good sir

δαιμονάω verb.

δαιμονίζομαι verb.

δαιτυμών noun. m. 1. banqueters (Homer) .

δακρύω verb. 1. weep 2. tear (Homer) 3. shed tears .

δακρυόεις adj. 1. tearful (Homer) .

δακρυρροέω verb.

δακτύλιος noun. m. 1. ring (Plato) .

δαλός noun. m. 1. brand

δαμάζω verb. 1. subdue (Homer) .

δαμνάω verb. .

δανείζω verb. 1. borrow (Demosthenes) 2. lend (Demosthenes) 3. loan (Demosthenes) 4. lent money .

δανειστής noun. m. 1. creditor

δαπάνη noun. f. 1. expense 2. outlay .

δαπάνημα noun. n. .

δαπανάω verb. 1. expenditure

δαπανηρός adj.

δασμός noun. m.

δασύς *adj.* 1. thickly wooded 2. dasea

δατέομαι verb.

δαψιλής adj. adv.

 $\delta \epsilon$ partic. 1. and 2. but

δέησις noun. f.

δέκα numeral. 1. ten

δέκατος adj. 1. tenth

δέλεαρ noun. n. 1. bait

δέλτα irreg. 1. delta (Herodotus) .

δέλτος noun. f. 1. tablet (Euripides)

δέμας noun. n. 1. in form (Homer) 2. like unto

δέμνιον noun. n. 1. couch (Euripides) 2. bedstead

δέμω verb.

δένδρεον noun. n. 1. tall trees

δένδρον noun. n. 1. tree . δ έος noun. n. 1. fear 2. terror (Flavius Josephus)

δέπας noun. n. 1. cup (Homer) .

δέρκομαι verb.

δέρμα noun. n. 1. skin 2. hide

δέρω verb. 1. flay

δέσμιος adj.

δέσποινα noun. f. 1. mistress (Euripides) 2. lady (Euripides) 3. queen (Sophocles) .

δέω verb. 1. must 2. ought

δέω verb. 1. need 2. should 3. to 4. necessary 5. beg 6. want (Xenophon) 7. require (Plato) 8. proper (Aristotle) 9. we 10. ask 11. request .

δέχομαι verb. 1. receive 2. accept 3. admit 4. take 5. welcome .

δεξιά noun. f. .

δεξιόομαι verb.

δεξιός adj. 1. right 2. right hand 3. right wing (Xenophon) .

δεξιτερός adj.

 $\delta \epsilon i \delta \omega$ verb. 1. fear 2. afraid (Flavius Josephus) 3. am afraid 4. alarm (Appian) .

δείκνυμι verb. 1. show (Epictetus) 2. prove (Demosthenes) 3. shown 4. reveal .

δείλαιος adj.

δείλη noun. f. 1. afternoon 2. late afternoon 3. dusk .

 $\delta \tilde{\epsilon} i$ verb. 1. we must (Plato) 2. right (Aristotle) 3. duty (Demosthenes) 4. we ought (Plato) 5. one must

(Aristotle)

δεῖγμα noun. n. 1. sample

δεῖμα noun. n.

 $\delta \epsilon \tilde{i} v \alpha$ noun. n. 1. such one (Epictetus) 2. certain person (Epictetus) 3. so - (Demosthenes) 4. such man pron.

 $\delta \epsilon \tilde{\imath} \pi vov$ noun. n. 1. dinner (Xenophon) 2. supper (Flavius Josephus) 3. meal (Homer) 4. banquet 5. dine

δεῖσα noun. f. .

δειδίσσομαι verb. 1. affright (Homer) .

δειλία noun. f. 1. cowardice (Plato) .

δειλός adj. 1. coward (Plato) 2. cowardly (Plato)

δειμαίνω verb.

δεινός adj. 1. terrible 2. dreadful (Euripides) 3. danger 4. clever (Plato) 5. monstrous (Lysias) 6. dread (Homer) 7. outrageous (Demosthenes) 8. strange

δεινότης noun. f. 1. cleverness .

δεινόω verb.

δειπνέω verb. 1. dine (Xenophon) 2. dinner (Xenophon) 3. had dined 4. sup .

δειπνίζω verb.

δειπνοποιέω verb. 1. took dinner

δειράς noun. f. 1. ridge

δειρή noun. f. 1. neck (Homer) .

δεισιδαιμονία noun. f. 1. superstition 2. superstition they

δεκάδαρχος noun. m. 1. sergeant .

δεκάκις adv. 1. ten times

δεκάς noun. f. 1. 10 (Aristotle) .

δεκάτη noun. f. .

δεκέτης adj. 1. ten years noun. f.

δελεάζω verb.

δελφίς noun. m. 1. dolphin (Pausanias) .

δεόντως adv.

δεσμεύω verb. 1. in prison

 δ εσμός noun. m. 1. bond 2. imprisonment (Demosthenes) 3. chain (Euripides) 4. from bonds (Flavius Josephus) .

δεσμώτης noun. m. 1. prisoner (Flavius Josephus)

δεσμωτήριον noun. n. 1. prison 2. jail (Demosthenes) .

δεσπότης noun. m. 1. master 2. lord (Flavius Josephus) .

δεσπότις noun. f.

δεσπόζω verb. .

δεσποτεία noun. f. 1. mastership

δεσποτικός adj. adv.

δεύτερος adj. 1. second 2. next 3. second time

δεύω verb. .

δεύω verb.

δεῦρο adv. 1. here 2. hither (Homer) 3. come here (Euripides) 4. come hither (Homer) .

δεῦτε adv.

δευτεραῖος adj.

δευτερεῖα noun. n.

 $\delta \dot{\eta}$ partic. 1. then (Plato) 2. now (Plato) 3. so (Plato) .

δήμαρχος noun. m. 1. tribune (Appian) 2. tribune who 3. demarch .

δήμιος adj. 1. executioner

 $\delta \hat{\eta} v$ adv.

δήποτε partic.

 $\delta \dot{\eta} \pi \omega$ partic. 1. sure (Demosthenes) 2. course (Demosthenes) 3. presume (Plato) 4. suppose (Plato) .

δήπουθεν partic. .

δήω verb.

δῆλος adj. 1. clear (Aristotle) 2. obvious (Plato) 3. evident (Plato) 4. plain (Plato) 5. delos .

δῆμος noun. m. 1. people 2. democracy 3. assembly (Demosthenes) 4. common (Thucydides) 5. land (Homer) .

 $\delta \tilde{\eta} \theta \epsilon v$ adv.

δῆτα adv. 1. indeed (Plato)

 δ ηι $\acute{o}ω$ verb. 1. laid waste (Xenophon) 2. ravage (Thucydides) 3. lay waste 4. laying waste .

δηιοτής noun. f. 1. conflict (Homer) .

δηλέομαι verb.

δηλόω verb. 1. show 2. shown 3. declare (Flavius Josephus) 4. inform (Flavius Josephus) 5. explain (Plato) 6. relate (Flavius Josephus) .

δηλονότι adv.

δημάρατος adj.

δημαγωγέω verb. .

δημαγωγός noun. m. 1. demagogue

δημαρχέω verb.

δημαρχία noun. f. 1. tribuneship

δημεύ ω verb. 1. confiscate (Lysias) 2. confiscation

δημηγορέω *verb.* 1. harangue (*Demosthenes*) 2. made speeches 3. public speeches .

δημηγορία noun. f.

δημηγορικός adj.

δημιουργέω verb.

δημιουργία noun. f.

δημιουργός noun. m. 1. craftsman (Plato) 2. producer .

δημός noun. m. 1. fat (Homer) 2. assembly sends

δημόσιος adj. 1. public 2. treasury (Demosthenes)

δημότης noun. m. 1. demesmen (Demosthenes) 2. deme (Demosthenes) 3. fellow - demesmen 4. townsman 5. plebeian 6. fellow - townsmen .

δημοκήδης noun. m.

δημοκρατέομαι verb.

δημοκρατία noun. f. 1. democracy (Aristotle).

δημοκρατικός adj. 1. democratic (Aristotle) adv.

δημοσιόω verb.

δημοτικός adj. 1. popular 2. democratic (Aristotle) 3. democrat adv. .

δηνάριον noun. n. 1. denarii 2. denarius

 $\delta \eta \theta \dot{\alpha}$ adv.

δηριάομαι verb.

δηρός adj.

δίαιτα noun. f. 1. arbitration (Demosthenes) 2. diet (Flavius Josephus) 3. regimen (Plato) .

δίαρμα *noun. n.* 1. distance across

δίαυλος noun. m. 1. double course 2. double race (Pausanias) 3. double foot - race .

δίδημι verb.

δίδυμος adj. 1. twin (Pausanias) 2. didyme 3. didymi 4. didymus 5. didyma .

δίδωμι verb. 1. give 2. grant 3. pay

δίειμι verb.

δίφρος noun. m. 1. chariot (Homer) 2. car (Homer) 3. chair (Homer) .

δίκαιος adj. 1. just (Plato) 2. justice 3. right 4. fair (Demosthenes) 5. righteous (Flavius Josephus) adv. 1. just 2. right 3. justice 4. deserve 5. fair 6. honest (Demosthenes) 7. justify .

δίκη noun. f. 1. justice 2. penalty (Plato) 3. suit (Demosthenes) 4. punishment 5. punish 6. trial 7. case 8. action (Demosthenes) .

δίκτυον noun. n. 1. net 2. hayes (Xenophon).

δίνη noun. f. 1. eddy (Euripides) .

δίοδος noun. f. 1. passage 2. passage through

δίπηχυς adj. 1. two cubits 2. two cubits long

δίπλαξ noun. f.

δίπους noun. m. 1. two - footed

δίπτυχος adj. 1. double layer

δίς adv. 1. twice

δίσκος noun. m. 1. quoit (Pausanias) 2. discus δί ω verb. .

δίωξις noun. f. 1. pursuit

δίχα adv. 1. without (Flavius Josephus) 2. divided into two parts 3. two parts .

δίψα noun. f.

δίψος noun. n. 1. thirst (Plato) .

δίζημαι verb.

δῖος adj. 1. goodly (Homer) 2. beautiful (Homer)

διά prep. 1. through 2. because 3. by 4. for 5. on account 6. reason 7. account (Flavius Josephus) 8. on .

διάβασις noun. f.

διάβολος adj. 1. devil

διάδημα noun. n. 1. diadem (Flavius Josephus) 2. diadem on 3. diadem on head .

διάδοχος noun. m. 1. successor (Flavius Josephus) 2. succeed (Flavius Josephus) 3. as successor (Flavius Josephus) .

διάφορος adj. 1. different (Pausanias) 2. at variance 3. different from (Plato) .

διάγνωσις noun. f.

διάγραμμα noun. n. 1. diagram

διάγω verb.

διάκειμαι verb.

διάκονος noun. m. 1. minister (Epictetus) 2. servitor .

διάκρισις noun. f.

διάκτορος noun. m.

διάλεκτος noun. f. 1. language (Strabo) 2. dialect

διάλογος noun. m. 1. dialogue

διάλυσις noun. f. 1. rupture

διάμετρος noun. m. 1. diameter (Plato) 2. diagonal

διάνοια noun. f. 1. mind (Plato) 2. intention (Flavius Josephus) 3. thought (Isocrates) 4. intellect (Aristotle) .

διάπλοος adj.

διάπυρος adj. .

διάθεσις noun. f. 1. disposition (Aristotle) .

διάσημος adj. adv. .

διάστασις noun. f.

διάστημα noun. n. 1. distance (Strabo) 2. interval (Appian) 3. at intervals (Appian) .

διάταξις noun. f. .

διάταγμα noun. n.

 δ ιαβάλλω verb. 1. slander 2. accuse (Flavius Josephus) 3. calumniate 4. discredit 5. traduce

διαβαίνω verb. 1. cross (Xenophon) 2. crossed over (Herodotus) 3. cross over (Xenophon) .

διαβατός adj.

διαβιβάζω verb. 1. across (Xenophon) .

διαβιόω verb.

διαβοάω verb.

διαβολή noun. f. 1. calumny (Flavius Josephus) 2. slander .

διαβούλιον noun. n.

διαδέχομαι verb. 1. succeed (Flavius Josephus) .

διαδείκνυμι verb. .

διαδίδωμι verb. 1. distribute (Xenophon) 2. distributed among .

διαδιδράσκω verb.

διαδικάζω verb.

διαδικασία noun. f.

διαδοχή noun. f. 1. succession (Flavius Josephus)

διαδύνω verb.

διαφαίνω verb. .

διαφανής adj. adv.

διαφέρω verb. 1. difference (Aristotle) 2. differ (Plato) 3. superior 4. difference between (Aristotle) 5. excel 6. differ from (Plato) 7. surpass (Plato) 8. quarrel 9. differs from (Aristotle) .

διαφερόντως adv. 1. exceptional (Strabo) .

διαφεύγω verb. 1. escape

διαφίημι verb.

διαφορά noun. f. 1. difference (Aristotle) 2. quarrel 3. disagreement 4. differentia .

διαφορέω verb.

διαφθείρω verb. 1. destroy (Flavius Josephus) 2. corrupt 3. kill 4. perish (Flavius Josephus) 5. ruin

διαφθορά noun. f.

διαφυλάσσω verb. 1. preserve (Flavius Josephus)

διαφωνέω verb.

διαγγέλλω verb. . διαγίγνομαι verb. .

διαγιγνώσκω verb. 1. resolve (Flavius Josephus) 2. distinguish (Plato) .

διαγράφω verb. .

διαγωγή noun. f. .

διαγωνίζομαι verb. .

διαίρεσις noun. f. 1. division (Plato) 2. classification .

διαίρω verb.

διαίσσω verb.

διαιρέω *verb.* 1. divide 2. division (*Plato*) 3. distinguish (*Plato*) 4. divided into .

διαιρετέος adj. 1. we must distinguish

διαιρετός adj. 1. divisible

διαιτάω verb. .

διαιτητής noun. m. 1. arbitrator (Demosthenes)

διακαρτερέω verb.

διακελεύομαι verb.

διακινδυνεύω verb. .

διακινέω verb. .

διακλέπτω verb. .

διακληρόω verb.

διακόπτω verb. 1. cut through

διακόσιοι *adj.* 1. two hundred 2. hundred 3. 200 (*Appian*) .

διακομίζω verb. .

διακονέω verb. 1. minister 2. subservient διακονία noun. f. 1. ministry .

διακοσμέω verb.

διακούω verb.

διακρίνω verb. 1. distinguish (Epictetus) .

διακριβόω verb.

διακριτικός adj.

διακρούω verb.

διακωλύω verb. 1. prevent

διαλαγχάνω verb.

διαλαμβάνω verb.

διαλανθάνω verb.

διαλέγω verb. 1. talk (Plato) 2. converse (Plato) 3. discuss (Isocrates) 4. discourse (Flavius Josephus) 5. conversation (Plato) 6. argue (Plato) 7. debate (Plato)

διαλείπω verb.

διαλεκτικός adj. 1. dialectic (Aristotle) 2. dialectician (Plato) adv. .

διαλλάσσω *verb.* 1. reconcile 2. reconciliation

διαλλαγή noun. f. 1. reconciliation

διαλλακτής noun. m.

διαλογίζομαι verb.

διαλογισμός noun. m.

 δ ιαλύ ω verb. 1. dissolve (Flavius Josephus) 2. settlement (Demosthenes) 3. disperse (Thucydides) 4. put end 5. disband (Xenophon) .

διαλυμαίνομαι verb.

διαμάχομαι verb. .

διαμαρτάνω verb. 1. miss (Demosthenes) 2. mistaken about .

διαμαρτύρομαι verb. .

διαμαρτυρέω verb. 1. protestation (Isaeus) 2. affidavit (Demosthenes) 3. has sworn .

διαμαρτυρία noun. f. 1. affidavit (Demosthenes) 2. protestation (Isaeus) .

διαμέλλω verb. .

διαμένω verb. 1. continue (Flavius Josephus).

διαμείβω verb.

διαμερίζω verb. .

διαμετρέω verb.

διαμνημονεύω verb.

διαμπερής adv. 1. clean through

διαναπαύομαι verb.

διαναυμαχέω verb. 1. decisive battle

διανέμω verb. 1. distribute 2. divide 3. divided among .

διανήχομαι verb. .

διανίσταμαι verb.

διανόημα πουπ. π.

διανοέομαι *verb*. 1. intend 2. conceive (*Plato*)

διανοητικός adj.

διανομή noun. f. 1. distribution

διανύω verb. .

 $\delta \iota \alpha v \iota \kappa \tau \epsilon \rho \epsilon \acute{\upsilon} \omega$ verb. διαπέμπω verb. 1. send (Flavius Josephus) 2. sent around διαπέρθω verb. διαπέταμαι verb. διαπείρω verb. διαπειλέω verb. διαπειράομαι verb. διαπεράω verb. διαπεραίνω verb. διαπηδάω verb. διαπίπτω verb. διαπιστέω verb. διαπλέω verb. 1. sailed across 2. sailed for διαπολεμέω verb. διαπονέω verb. διαπορέω 1. very perplexed verb. διαπορεύω verb. 1. way through διαπράσσω 1. accomplish (Xenophon) verb. διαπρεπής adj. adv. διαπρεσβεύομαι verb. διαπρύσιος adj. 1. uttered piercing διαπυνθάνομαι verb. διαθέω verb.

διαθήκη noun. f. 1. will (Demosthenes) 2. testament

(Flavius Josephus)

διαράσσω verb. διαριθμέω verb. διαρκέω verb. διαρπάζω 1. plunder (Flavius Josephus) verb. διαρθρόω verb. 1. articulate διαρραίω verb. verb. διαρρέω 1. traversed by 2. flows through διαρρήδην 1. express (Demosthenes) 2. exadv. plicit (Demosthenes) διαρρήγνυμι verb. διαρρίπτω verb. διασαφέω verb. διασείω verb. διασκέπτομαι διασκεδάννυμι verb. διασκευάζω verb. διασκίδνημι verb. διασκοπέω verb. διασκορπίζω verb. διασπάω verb. διασπείρω verb. διαστέλλω verb. διαστρέφω verb. διασύρω verb.

διασώζω

verb.

1. preserve

2. save

διασχίζω verb. διαψήφισις noun. f. διατάσσω verb. διαψηφίζομαι verb. διαταράσσω verb. διαζάω verb. διατέμνω verb. διαζεύγνυμαι verb. διατείνω verb. διαζώννυμι verb. διατείχισμα noun. n. διδάσκαλος 1. teacher (Plato) 2. innoun. m. structor διατειχίζω verb. διδάσκω verb. 1. teach 2. instruct 3. show διατελέω verb. 1. continue 2. continual 4. explain (Demosthenes) 5. inform διατελής adj. διδακτός adj. 1. teachable (Plato) διατηρέω verb. διδασκαλεῖον noun. n. 1. school διατίθημι verb. 1. dispose (Isaeus) . διδασκαλία noun. f. διατμήγω διδασκαλικός verb. adj. adv. διατρέφω verb. διδαχή noun. f. διατρέπω διέξειμι verb. verb. διατρέχω verb. διέξοδος noun. f. διέκ prep. 1. went forth through (Homer) . διατρίβω verb. 1. spend 2. delay (Appian) 3. abode (Flavius Josephus) 4. waste time (Isocrates) διέκπλοος noun. m. διατριβή noun. f. διέπω verb. διατροφή noun. f. verb. 1. describe (Plato) 2. discuss (Plato) 3. recount (Isocrates) 4. have described (Plato) διαχέω verb. διέχω verb. 1. distant from (Strabo) 2. stadia διαχειμάζω verb. distant from διαχειρίζω verb. διεξέρχομαι verb. διαχράομαι verb. διεξίημι verb. διαχωρίζω verb. διείργω verb. διαψεύδω verb.

διείρω

verb.

διεΐπον verb. .

διεκπαίω verb. .

διεκπλέω verb. .

διελαύνω verb.

διελέγχω verb.

διερευνάω verb.

διεργάζομαι verb.

διερωτάω verb.

διευλαβέομαι verb.

διφθέρα noun. f.

διήγησις noun. f. 1. narrative (Aristotle) 2. narration (Plato) .

διήκω verb.

διηγέομαι verb. 1. relate

διηνεκής adj. adv. .

διίημι verb.

διίστημι verb.

διικνέομαι verb.

διισχυρίζομαι verb.

δικάζω verb. 1. judge 2. suit (Demosthenes) 3. sue (Demosthenes) .

δικαία noun. f.

δικαίωμα noun. n.

δικαίωσις noun. f.

δικαιόω verb. 1. think right

δικαιολογέομαι verb. . δικαιολογία noun. f. .

δικαιοπραγέω verb.

δικαιοσύνη noun. f. 1. justice (Plato) 2. righteousness .

δικανικός adj. 1. forensic (Aristotle) .

δικαστήριον noun. n. 1. court (Demosthenes) 2. law - courts (Aristotle) 3. jury - court (Aristotle) 4. law courts (Plato) 5. tribunal (Demosthenes) 6. court - room (Demosthenes) .

δικαστής noun. m. 1. jury (Demosthenes) 2. judge (Plato) 3. juryman (Demosthenes) 4. juror (Demosthenes)

δικαστικός adj.

δικτάτωρ noun. m. 1. dictator (Appian) 2. dictator for life 3. dictatorship .

δινεύω verb. 1. whirl

δινήεις adj. 1. eddy (Homer) 2. even eddying

διό conj.

διόλλυμι verb.

διόμνυμι verb.

διόπερ conj. 1. hence (Aristotle) .

διόρθωσις noun. f.

διότι conj. 1. because 2. because they

διοδεύω verb.

διογενής adj. 1. sprung from zeus (Homer) 2. zeus - born (Homer) .

διοίκησις noun. f. 1. administration (Epictetus) .

διοικέω *verb.* 1. administer (*Aristotle*) 2. govern (*Isocrates*) 3. manage 4. administration .

διοικητής noun. m.

διοικίζω verb.

διοιστεύω verb. 1. shoot arrow through

διομολογέω verb.

διοράω verb.

διορισμός noun. m.

διοριστέον adj.

διορθόω verb.

διορύσσω verb.

διπλάσιος adj. 1. double (Plato) 2. twice 3. twice as much 4. twice as many 5. twice as .

διπλασίων *adj.* 1. twice as many

διπλόος adj. 1. double 2. twofold

 $\delta \iota \theta \acute{\nu} \rho \alpha \mu \beta \circ \varsigma$ noun. m. 1. dithyrambs 2. dithyramb

δισμύριοι adj. 1. 20 (Appian) 2. twenty thousand (Flavius Josephus) 3. 25 .

δισσός adj. 1. two kinds adv.

διστάζω verb.

δισχίλιοι adj. 1. two thousand (Flavius Josephus) 2. 2000 (Appian) .

διώκω verb. 1. pursue 2. pursuit (Xenophon) 3. prosecute (Demosthenes) 4. chase 5. persecute .

διῶρυξ noun. f. 1. canal (Herodotus) .

διωγμός noun. m.

διωθέω verb. .

διχή noun. f.

διχῶς adv. 1. two ways (Aristotle) . διψά ω verb. 1. thirst (Plato) 2. thirsty (Xenophon)

δμώς noun. m. 1. servant (Homer) .

 $\delta \mu \omega \dot{\eta}$ noun. f. 1. handmaid (Homer) 2. maid (Homer) 3. maid servants .

δνοφερός adj. .

δόξα noun. f. 1. opinion (Plato) 2. reputation 3. glory 4. renown (Demosthenes) .

δόγμα noun. n. 1. opinion (Epictetus) 2. decree 3. principle (Epictetus) 4. resolution (Xenophon) 5. conviction (Epictetus) .

δόκησις noun. f.

δόκιμος adj.

δόλιος adj. 1. crafty 2. treacherous (Euripides)

δόλιχος noun. m. 1. long race

δόλος noun. m. 1. guile (Homer) 2. treachery (Euripides) 3. by guile (Homer) 4. wile (Homer) 5. snare (Homer) 6. by treachery 7. deceit 8. by deceit 9. by craft .

δόμονδε adv.

δόμος noun. m. 1. house (Euripides) 2. home (Euripides) 3. palace (Euripides) 4. hall (Homer) .

δόναξ noun. m. 1. reed

δόρπον noun. n. 1. supper (Homer) .

δόρυ noun. n. 1. spear (Homer)

δόσις noun. f. 1. gift

δοάσσατο verb. 1. as pondered (Homer) .

δοξάζω verb. 1. opinion (Plato) 2. glorify 3. opine (Plato) .

δοιοί adj.

δοιώ adv.

δοκέω verb. 1. seem 2. think (Plato) 3. opinion (Plato) 4. appear 5. it 6. believe (Plato) .

δοκιμάζω *verb.* 1. test 2. approve 3. scrutiny 4. appraise 5. certify .

δοκιμασία noun. f. 1. scrutiny (Lysias) .

δοκός noun. m. .

δολερός adj. adv.

δολιχός adj.

δολιχόσκιος adj. 1. far - shadowing (Homer) .

δολόω verb.

δολοφονέω verb.

δορά noun. f. .

δορίκτητος adj. .

δοριάλωτος adj.

δορκάς noun. f. 1. gazelle

δορύφορος adj. 1. bodyguard

δορυφόρος adj. 1. guard (Epictetus) 2. spearmen

δορυφορέω verb.

δοτέος adj. .

δούλειος adj. 1. slavery (Flavius Josephus) 2. bondage .

δούλιος adj.

δοῦλος noun. m. 1. slave 2. servant adj. 1. slave 2. servant .

δοῦπος noun. m. 1. hurtle . δουλεία noun f. 1. somitude

δουλεία noun. f. 1. servitude .

δουλεύω *verb.* 1. slave 2. slavery 3. servitude

δουλικός adj. adv. .

δουλόω verb. 1. enslave (Plato) .

δουλοσύνη noun. f. .

δουπέω verb. 1. thud (Homer) .

δουρικλειτός adj. 1. famed for spear (Homer) 2. famous spearman .

δράκων noun. m. 1. serpent (Pausanias) 2. dragon 3. draco 4. snake (Pausanias) .

δράσσομαι verb.

 $\delta \rho \acute{\alpha} \omega$ verb. 1. do (Euripides) 2. shall do (Euripides)

δρᾶμα noun. n. 1. play 2. drama

δραπέτης noun. m. 1. runaway 2. runaway slave 3. runaway slaves 4. fugitive slaves 5. fugitive slave

δρασμός πουπ. m.

δραστέος adj.

δραστήριος adj. 1. active man

δραχμή noun. f. 1. drachmae (Demosthenes) 2. drachma

δρέπανον noun. n. 1. sickle 2. scythe 3. hook

δρέπω verb.

δρεπανηφόρος adj. 1. scythe - bearing (Xenophon)

δριμύς adj.

δρόμος noun. m. 1. course 2. race (Pausanias)

3. run (*Xenophon*) 4. race - course . δρόσος *noun. f.* 1. dew .

δρομαΐος adj. .

δρομεύς noun. m.

δρύφακτος noun. m.

δρũς noun. f. 1. oak (Pausanias) 2. oak tree

δρυμός noun. m. 1. forest (Strabo) .

δύναμαι verb. 1. can 2. able 3. cannot (Epictetus) 4. power 5. unable 6. possible .

δύναμις noun. f. 1. power 2. force 3. army (Flavius Josephus) 4. faculty (Epictetus) 5. strength .

δύο numeral. 1. two .

δύσβατος adj. .

δύσφημος adj.

δύσφορος adj. adv.

δύσις noun. f. 1. west (Strabo) .

δύσκολος adj. adv.

δύσκριτος adj.

δύσμαχος adj. .

δύσμορος *adj.* 1. ill - fated

δύσνοια noun. f. 1. ill -

δύσνους adj.

δύσπορος adj. .

δύσποτμος *adj.* 1. ill - fated

δύστηνος adj. 1. unhappy (Euripides) 2. wretched (Euripides) 3. unhappy man $\,$.

δύσχρηστος adj. adv. . δ ύω verb. 1. sink (Homer) 2. entered into .

δυάς noun. f. 1. 2 (Aristotle) 2. dyad (Aristotle) 3. 2' (Aristotle) 4. duality .

δυάω verb.

δυνάστης noun. m. 1. prince (Appian) 2. potentate (Strabo) 3. dynast .

δυναστεία noun. f. 1. dynasty (Aristotle) .

δυναστεύω verb. .

δυνατός adj. 1. possible (Plato) 2. powerful (Plato) 3. most powerful .

δυοκαίδεκα numeral. 1. twelve (Homer) .

δυσάλωτος adj. .

δυσάρεστος adj. .

δυσδαίμων adj.

δυσφορέω verb.

δυσηχής adj. 1. dolorous (Homer) .

δυσκλεής adj. adv.

δυσκολία noun. f.

δυσμαθής adj. adv.

δυσμένεια noun. f. 1. ill - (Flavius Josephus) .

δυσμενής adj. 1. foemen (Homer) 2. more hostile adv. .

δυσμή noun. f. 1. sunset .

δυσμικός adj.

δυσπειθής adj. adv.

δυσπραξία noun. f.

δυσσέβεια noun. f. .

δυσσεβής adj. adv. .

δυστάλας adj.

δυστύχημα noun. n.

δυστυχέω verb. 1. unfortunate (Euripides) .

δυστυχής adj. 1. most unfortunate adv.

δυστυχία noun. f. 1. misfortune 2. bad fortune

δυσωπέω verb. .

δυσχέρεια noun. f. .

δυσχείμερος adj.

δυσχεραίνω verb.

δυσχερής adj. adv.

δυσχρηστέω verb.

δυσχωρία noun. f. 1. difficult ground .

δυώδεκα numeral. 1. twelve (Herodotus) .

δώδεκα numeral. 1. twelve

δώρημα noun. n.

 $\delta \tilde{\omega} \mu \alpha$ noun. n. 1. house (Homer) 2. palace (Homer) 3. home (Euripides) 4. hall (Homer) .

 $\delta \tilde{\omega}$ pov noun. n. 1. gift (Homer) 2. present (Flavius Josephus) 3. bribe .

δωδέκατος adj. 1. twelfth (Flavius Josephus) 2. twelfth day .

δωμάτιον noun. n. 1. bedroom

δωρέω verb.

δωρεά noun. f. 1. gift 2. bequest (Isaeus) 3.

donative

δωροδόκος adj.

δωροδοκέω *verb.* 1. take bribes

δωροδοκία noun. f. 1. bribery 2. corruption 3. venality 4. bribe - taking .

ἕ pron.

 ξ βδομος adj. 1. seventh (Flavius Josephus) 2. seventh day (Flavius Josephus) 3. seventeenth .

ἕξ numeral. 1. six

έξις noun. f. 1. disposition (Aristotle) 2. habit (Aristotle) .

ξδνον noun. n. 1. woo (Homer) .

έδος noun. n.

 ξ δρα noun. f. 1. seat

ἕκαστος adj. 1. each 2. every 3. each one 4. several 5. every one (Flavius Josephus) 6. each man (Homer) 7. one .

ἕκηλος adj. 1. in peace

ἕκητι adv.

ἕκτος adj. 1. sixth 2. sixteenth 3. sixth day

ελη noun. n.

ἕλιξ noun. m. 1. spiral

έλκος noun. n.

ἕλκω verb. 1. drag 2. draw (Homer) 3. pull

ἕλος noun. n. 1. marsh

έλωρ noun. n.

ἕνδεκα numeral. 1. eleven

ἕνεκα *prep.* 1. sake (*Plato*) 2. for 3. reason 4. because 5. purpose 6. account 7. object (*Plato*)

ἕννυμι verb. .

ἕπομαι verb. 1. follow 2. attend 3. accompany

ἕρκος noun. n. 1. barrier (Homer) 2. bulwark 3. fence

ἕρμα noun. n. 1. reef

ξρμαιον noun. n.

ἕρπω verb.

ἕσπερος adj.

ἕτερος *adj.* 1. other 2. another 3. one 4. different (*Aristotle*) .

 $\xi\omega\theta$ εν adv. 1. morning (Homer) 2. at dawn 3. morning we

ξως conj. 1. until 2. while 3. till (Flavius Josephus) 4. so long as (Plato) 5. as long .

ἕωσπερ conj.

ἕψω *verb*. 1. boil

ἕζομαι verb. 1. sat down (Homer) 2. sate (Homer)

ἑανός adj.

έαυτοῦ adj. 1. own 2. his 3. himself 4. their 5. themselves 6. him 7. itself (Plato) .

 $\dot{\epsilon}$ βδομάς noun. f. 1. seventh day .

έβδομήκοντα numeral. 1. seventy 2. seventy - 3. seventy stadia (Strabo) .

έξάμετρος adj. 1. hexameter 2. hexameter verse

έξακισμύριοι adj.

έξακισχίλιοι adj. 1. six thousand (Flavius Josephus) 2. 6000 (Appian) 3. about six thousand 4. 16 .

έξακόσιοι adj. 1. six hundred (Flavius Josephus) 2.

έξείης adv. 1. one after

έξήκοντα numeral. 1. sixty 2. sixty - (Flavius Josephus) .

έξῆς adv.

έξηκοστός adj. 1. sixtieth

έδραῖος adj.

 $\dot{\epsilon}$ φθός adj.

ὲκάς adv.

έκάστοτε adv. 1. every time (Plato) 2. on each occasion 3. every case .

ἐκάτερος adj. 1. each (Plato) 2. both 3. either

έκάτερθε adv. 1. on either side (Homer) 2. stood on either side .

ἑκατέρωθεν adv. 1. on either side (Strabo) 2. on both sides (Appian) 3. on each side (Flavius Josephus)

έκατόμβη noun. f. 1. hecatomb (Homer)

ἑκατόν numeral. 1. hundred 2. one hundred (Strabo) 3. 100 (Appian) .

εκατόνταρχος noun. m.

έκατομβαιών noun. m.

έκατοντάρχης noun. m. 1. centurion

έκατοστός adj. 1. hundred (Flavius Josephus) .

 $\dot{\epsilon}$ κηβόλος adj. 1. who strikes from afar 2. smiteth

afar

έκκαίδεκα numeral. 1. sixteen 2. for sixteen

ἑκούσιος adj. 1. voluntary (Aristotle) 2. willful adv. .

 $\dot{\epsilon}$ κών adj. 1. voluntary (Plato) 2. willing 3. consent 4. own free 5. own accord 6. intentional

ελέπολις noun. f.

έλίκη noun. f. 1. helice (Pausanias)

ελίσσω verb.

ὲλκέω verb.

έλώδης adj. 1. marshy

ένδέκατος adj. 1. eleventh

εός adj.

ἑορτάζω verb.

έορτή noun. f. 1. festival (Flavius Josephus) 2. feast

ἑπτάκις adv. 1. seven times

ἑπτάπορος adj.

έπτάπυλος adj. 1. seven - gated (Pindar) 2. seven gates .

έπτακαίδεκα numeral. 1. seventeen (Appian) .

έπτακαιδέκατος adj. 1. seventeenth

έπτακισχίλιοι adj. 1. seven thousand (Flavius Josephus) 2. 7000 .

έπτακόσιοι *adj.* 1. seven hundred 2. 700 3. about seven hundred .

έπταστάδιος adj.

έρκεῖος adj.

έρμηνεία noun. f. 1. interpretation (Flavius Josephus) .

έρμηνεύς noun. m. 1. interpreter (Xenophon) .

έρμηνεύω verb. .

ἑρπετόν noun. n. .

ἑσμός noun. m.

ἑσπέρα noun. f. 1. west (Herodotus) 2. one evening

ἑσπέριος adj. 1. western (Strabo) 2. at evening 3. western side .

ἑστία noun. f. 1. hearth (Homer) .

εστίασις noun. f. .

έστιάω verb. 1. feast (Flavius Josephus) .

ἐταίρα noun. f. 1. mistress (Isaeus) 2. courtesan

έταῖρος noun. m. 1. comrade (Homer) 2. friend (Plato) 3. companion 4. thy comrades (Homer) .

έταιρέω verb.

εταιρεία noun. f.

έταιρικός adj. adv.

έτέρωθεν adv. 1. over against (Homer) .

έτέρω θ ι adv. 1. elsewhere (Pausanias) 2. in another place (Pausanias) 3. in another part .

έτέρωσε adv.

ἑτοῖμος adj. 1. ready 2. prepare 3. readiness (Appian) adv. .

ετοιμάζω verb.

έ $\tilde{\omega}$ ος adj. 1. eastern (Strabo) .

ὲωθινός adj.

ἔαρ noun. n. 1. spring

εβενος noun. f. 1. ebony (Pausanias) .

ἔξαρνος adj. 1. deny

έξειμι *verb.* 1. went out (Flavius Josephus) 2. go out 3. came out (Xenophon) 4. go forth .

ἔξεστι verb. 1. can 2. may 3. allow (Plato) 4. permit 5. lawful (Demosthenes) .

ἔξοδος adj.

ἔξοιδα verb.

ἔξοχος adj. 1. pre - eminent among adv.

έξ ω adv. 1. outside 2. out 3. external (Epictetus) .

έξωθεν adv. 1. outside 2. external (Plato) 3. from without (Plato) 4. from outside (Plato) .

ἔδαφος noun. n. 1. floor (Pausanias) .

 $\xi \delta \omega$ verb. 1. devour (Homer)

ἔφεδρος adj.

ἔφεσις noun. f.

ἔφηβος noun. m. 1. youth (Pausanias) 2. cadet (Aristotle) .

ἔφοδος noun. f.

ἔφορος noun. m. 1. ephors (Xenophon)

ἔγγαιος adj.

ἔγγονος adj. noun. m.

ἔγκειμαι verb.

ἔγκλημα noun. n. 1. charge 2. complaint (Demosthenes) 3. accusation (Flavius Josephus) 4. grievance

ἔγκυος adj. .

ἔγχελυς noun. f. 1. eel (Aristophanes) .

ἔγχος noun. n. 1. spear (Homer)

ἔισος adj. .

ἔκβασις noun. f. .

ἔκδικος adj.

ἔκδοσις noun. f. .

ἔκφρων adj.

ἔκγονος adj. 1. offspring (Plato) 2. descendant 3. posterity (Flavius Josephus) .

ἔκκειμαι verb. .

ἔκκριτος adj.

ἔκλειψις noun. f. .

ἔκπαγλος adj. 1. exulted over adv.

ἔκπλεος adj. .

ἔκπληξις noun. f. 1. consternation

ἔκπλοος noun. m.

 $\tilde{\epsilon}$ κπωμα noun. n. 1. cup (Xenophon) 2. drinking - cups 3. drinking cups .

ἔκθυμος adj. adv.

ἔκτεισις noun. f. .

ικτοσθε adv.

 $\tilde{\epsilon}$ λαφος noun. m. 1. deer (Pausanias) 2. stag 3. hind (Homer) .

 $\tilde{\epsilon}$ λαιον noun. n. 1. oil (Flavius Josephus) 2. olive oil .

έλασις noun. f. .

ἔλδομαι verb.

έλδωρ noun. n.

έλεγχος noun. m.

ἔλεος noun. m. 1. pity 2. compassion (Demosthenes) 3. mercy (Flavius Josephus) 4. commiseration (Flavius Josephus) .

έλλειψις noun. f. 1. deficiency (Aristotle) 2. defect (Aristotle) .

ἔλπω verb.

ἔλυτρον noun. n.

ἔμβολον noun. m.

ἔμβολος noun. m. 1. rostra (Appian) .

ἔμφασις noun. f.

ἔμφρων adj. 1. intelligent (Plato) adv.

ἔμμετρος adj. adv.

ἔμπαλιν adv.

ἔμπεδος adj. 1. steadfast (Homer) .

ἔμπειρος *adj.* 1. experience 2. acquaint 3. skilful (*Epictetus*) 4. expert (*Plato*) 5. familiar 6. versed 7. most experienced .

ἔμπλεος adj. .

ἔμπνους adj.

ἔμπορος adj. 1. merchant 2. trader .

ἔμπυρος adj. .

ἔμψυχος adj. 1. animate (Aristotle) 2. living things

ἔναγχος adv. 1. recent (Appian) .

ἔνατος adj. 1. ninth (Flavius Josephus) .

ἔναυλος adj. .

 $\tilde{\epsilon}$ ν δ ει α noun. f. 1. want (Flavius Josephus) 2. for want (Flavius Josephus) .

ένδειξις noun. f. 1. criminal information (Demosthenes) .

ἔνδηλος adj. adv.

ἔνδικος adj. adv.

ἔνδιος adj.

ἔνδοξος adj. 1. famous (Strabo) 2. personage

ινδον adv. 1. within (Flavius Josephus) 2. inside

ἔνδοθεν adv. .

ἔνδοθι adv. .

ἔνδυμα noun. n. .

ἔνειμι verb.

ἔνερθε *prep.* 1. world below

ἔνιοι adj. 1. some 2. some cases (Aristotle) .

ἔννοια noun. f. .

ἔννομος adj. adv.

ἔννυχος adj. .

ἔνοικος adj. .

ἔνοπλος adj.

ἔνορκος adj.

ἔνοχος adj. 1. liable (Demosthenes) 2. amenable (Demosthenes) 3. chargeable .

ἔνθαπερ adv. .

ἔνθεος adj. .

ἔνσπονδος adj.

ἔνστασις noun. f. 1. objection (Aristotle) .

ἔντεα noun. n. 1. armour (Homer) .

ἔντερον noun. n.

ἔντευξις noun. f. 1. interview

ἔντεχνος adj. .

ἔντιμος adj.

ἔντοσθε adv.

ἔνυδρος adj. 1. watery

ἔοικα *verb.* 1. seem (*Plato*) 2. appear (*Plato*) 3. like (*Homer*) 4. apparent (*Plato*) 5. would seem (*Plato*) 6. resemble (*Plato*) .

ξπαινος noun. m. 1. praise 2. commendation (Flavius Josephus) .

 ξ παλξις noun. f. 1. battlements 2. parapet

ἔπαρχος adj.

ἔπαυλις noun. f.

ἔπειμι verb. .

ἔπειμι verb.

ϵπειτα adv. 1. then (Homer) 2. after (Flavius Josephus) 3. second 4. and then 5. next 6. thereafter (Homer) .

 ξ πηλυς noun. m. 1. immigrant .

ἔπιπλα noun. n. .

ἔπος noun. n. 1. word (Homer) 2. verse (Pausanias) 3. poem (Pausanias) 4. epic (Pausanias) 5. address (Homer)

ἔποχος adj. .

ἔποψ noun. m. 1. epops (Aristophanes) 2. hoopoe

 $ϵ\theta$ ειρα noun. f. .

 $\xi\theta$ νος noun. n. 1. nation (Flavius Josephus) 2. tribe (Strabo) 3. people 4. gentile 5. province (Appian)

 $\xi\theta$ ος noun. n. 1. custom (Flavius Josephus) 2. habit (Aristotle) 3. customary (Appian) .

 $\check{\epsilon}\theta\omega$ verb. 1. wont 2. usual (Aristotle) 3. habit (Plato) .

ἔραμαι *verb.* 1. fell in love 2. enamour

ἔρανος noun. m. 1. contribution (Demosthenes) .

ἔραζε adv.

 $\mbox{\'e} \rho \delta \omega$ verb. 1. thou wilt (Homer) 2. thou hast wrought

ἔρε β ος noun. n. 1. erebus (Homer) .

ἔρευνα noun. f. .

ἔργνυμι verb. .

ἔργω verb.

ἔριφος noun. m. 1. kid (Flavius Josephus) .

ἔριον noun. n. 1. wool

ἔρις noun. f. 1. strife (Homer) 2. rivalry

ἔρνος noun. n.

ἔρομαι *verb.* 1. ask (*Plato*) 2. question (*Plato*) 3. should ask (*Plato*) .

ἔρος noun. m.

ἔρρω *verb*. 1. begone

ἔρυμα noun. n. 1. fortress (Flavius Josephus) 2. fortification (Flavius Josephus) 3. stronghold (Strabo)

ἔρχομαι verb. 1. come 2. go (Homer) .

 $\epsilon \sigma \theta \omega$ verb.

ἔσω prep.

ἔσωθεν adv.

ἔσχατος adj. 1. last 2. extreme 3. utmost 4. extremity 5. ultimate (Aristotle) 6. uttermost (Plato)

ἔτης noun. m. 1. years old

ἔτι adv. 1. still 2. further (Aristotle) 3. even 4. more 5. again (Aristotle) 6. yet 7. also (Aristotle)

ἔτνος *noun. n.* 1. soup

ἔτος noun. n. 1. year (Flavius Josephus)

ἔτυμος adj. adv.

ἔχιδνα noun. f. 1. viper (Euripides)

ἔχθιστος adj. 1. bitterest enemies 2. most hateful

3. bitterest enemy

ἔχθος noun. n. 1. hatred (Pausanias) .

 $\xi \chi \theta$ ρη noun. f. 1. enmity 2. hatred 3. hostility 4. quarrel (Demosthenes) 5. animosity .

ἔχω *verb.* 1. have 2. hold 3. possess

ἒ exclam. .

 $\mathring{\epsilon} \acute{\alpha} v$ conj. 1. if 2. whether (Plato) 3. if we (Xenophon) .

 $\dot{\epsilon}\dot{\alpha}\omega$ verb. 1. allow 2. let 3. would 4. suffer (Homer) 5. leave 6. permit (Demosthenes) .

ἐαρινός adj. .

ἐατέος adj.

ἐξάδω verb.

έξάγω verb. 1. led 2. led out 3. export 4. led forth (Xenophon) .

έξάλλομαι verb.

ἐξάπτω verb.

ἐξάρχω verb. .

έξαγγέλλω verb. 1. report (Xenophon) .

έξαγριόω verb. .

έξαγωγή noun. f.

ἐξαίφνης adv. 1. sudden 2. on sudden

έξαίρω verb.

ἐξαίσιος adj.

έξαιρέω verb.

έξαιρετός adj.

έξαιτέω verb. 1. demand (Demosthenes) . έξαυδάω verb. έξακριβόω verb. ἐξέλκω verb. ἐξαλαπάζω verb. ἐξέργω verb. έξαλείφω verb. 1. erase 2. blotted out ἐξέρχομαι verb. 1. went out 2. come out 4. go out came out 5. come forth 6. gone out έξαλλάσσω verb. 7. came forth έξαμαρτάνω verb. 1. mistake (Plato) 2. offence έξέτασις noun. f. 1. review (Xenophon) . (Lysias) έξεγείρω verb. έξαναγκάζω verb. ἐξεῖπον verb. έξαναλίσκω verb. έξελαύνω verb. 1. drive 2. banish 3. expel 4. έξανδραποδίζω verb. driven out έξανίστημι verb. verb. 1. prove (Demosthenes) 2. convict ἐξελέγχω (Demosthenes) 3. refute (Plato) 4. expose (Demosthenes) έξανύω verb. 5. confute έξαπάτη noun. f. έξελεύθερος noun. m. 1. freedman (Appian) . ἐξαπατάω verb. 1. deceive (Demosthenes) 2. misέξεμέω verb. lead (Demosthenes) έξεναρίζω verb. έξαπίναιος adj. adv. έξεπίσταμαι verb. έξαπίνης adv. 1. sudden (Homer) . έξεπίτηδες adv. έξαπόλλυμι verb. έξερέω verb. 1. speak out έξαποστέλλω verb. έξερεείνω verb. έξαριθμέω verb. έξεργάζομαι verb. ἐξαρκέω verb. verb. 1. become extinct 2. extinction έξαρνέομαι verb. έξαρπάζω έξερύω verb. verb. έξαρτάω verb. έξετάζω verb. 1. examine (Demosthenes) 2. review

έξευρίσκω verb. 1. discover (Plato) .

έξαρτύω

έξαῦτις

verb.

adv.

ἐξήγησις noun. f. ἐξήκω verb. 1. had expired έξυβρίζω έξηγέομαι verb. 1. interpret (Epictetus) 2. expound έξηγητής noun. m. ἐξωθέω έξίημι verb. έξωτερικός έξίστημι verb. 1. amaze έδητύς έξιάομαι verb. έδώδιμος έξικνέομαι verb. ἐδωδή έξισόω verb. **ἐ**φάλλομαι έξόλλυμι verb. ἐφάμιλλος ἐξόμνυμι verb. 1. disclaimer **ἐ**ξοκέλλω verb. έφανδάνω έξομολογέομαι verb. έφαρμόζω έξονειδίζω verb. ἐφέλκω έξοπίσω adv. ἐφέπω έξοπλίζω verb. ἐξορίζω έφέστιος verb. έφέζομαι ἐξορκόω verb. έφεξῆς έξορμάω verb. έφεδρεία έξορμέω verb. ἐφεδρεύω έξορύσσω verb. έξοστρακίζω verb. 1. ostracize (Plutarch) 2. ostracised έφευρίσκω έξοτρύνω

noun. f. 1. power (Flavius Josephus) 2.

3. licence (Plato) 4. power over (Epictetus)

verb.

authority

verb. ἐξώλης adj. έξωνέομαι verb. verb. adj. noun. f. 1. drink (Homer) . adj. 1. edible noun. f. verb. adj. ἐφάπτω verb. 1. fast upon verb. verb. 1. adapt (Epictetus) . verb. verb. adj. 1. hearth (Sophocles) . verb. adv. 1. next (Pausanias) . noun. f. verb. 1. lay in wait ἐφετμή noun. f. 1. behest verb.

έφήδομαι

verb.

ἐφίημι verb. 1. aim (Aristotle) 2. aim at (Aristotle)

ἐφίστημι verb. 1. stand 2. knowledge (Plato) 3. aware (Lysias) 4. we know (Xenophon) .

ἐφίζω verb.

έφικνέομαι verb.

ἐφόδια noun. n.

ἐφόδιος adj.

έφοπλίζω verb. 1. make ready (Homer) .

ἐφοράω verb.

ἐφορμάω verb. .

 $\dot{\epsilon}$ φύπερθε adv. .

ἐφύω verb. .

ἐφυβρίζω verb.

ἐγείρω verb. 1. raise 2. awake 3. rouse (Homer) 4. raised up 5. arouse (Homer) .

ἐγγενής adj. adv.

έγγίγνομαι verb. 1. engender 2. spring up

ἐγγίων adj.

έγγράφω verb. 1. register (Demosthenes) 2. inscribed on 3. registered as .

ἐγγύη noun. f. 1. guaranty

ἐγγύθεν adv. 1. drew near (Homer) 2. drew nigh (Homer) 3. close at hand 4. at close quarters 5. from nigh at hand .

έγγύθι adv.

ἐγγύς adv. 1. near 2. close 3. kin (Demosthenes)

ἐγγύτερος adj. . ἐγγυάω verb. 1. surety (Isaeus) .

έγγυαλίζω verb. .

έγγυητής noun. m.

έγγυητός adj. 1. surety (Demosthenes) 2. legitimate wife \cdot .

ἐγκαλέω *verb.* 1. accuse (*Epictetus*) 2. complain 3. charge against .

ἐγκαλύπτω verb. .

έγκαθίστημι verb.

έγκαταλαμβάνω verb.

έγκαταλείπω verb. 1. lurch

έγκέφαλος noun. m. 1. brain (Homer) .

έγκελεύω verb. .

ἐγκλείω verb.

έγκλίνω verb. 1. gave way (Xenophon) .

έγκονέω verb. .

ἐγκράτεια noun. f. 1. self - restraint (Aristotle) 2. self - control (Xenophon) 3. continence .

έγκρατής adj. 1. self - restrained man 2. self - controlled man 3. self - controlled 4. self - restrained adv. .

έγκρίνω verb. .

ἐγκύμων adj.

ἐγκύρω verb.

ἐγκώμιος adj. 1. encomium 2. eulogy

έγκωμιάζω verb. 1. eulogize (Plato) .

ἐγώ pron. 1. i 2. me 3. my 4. us 5. we 6. our (Plato) 7. am ἐγχέω verb. ἐγχείη noun. f. έγχείρημα noun. n. έγχειρίδιος 1. dagger (Herodotus) 2. armed adj. daggers έγχειρίζω verb. έγχρίμπτω verb. ἐγχώριος adj. ἐγχωρέω verb. έίσκω verb. е́к prep. 1. from 2. by 3. out ἐκβάλλω verb. 1. expel 2. cast (Flavius Josephus) 3. cast out 4. banish 5. eject 6. drove out ἐκβαίνω verb. 1. disembark ἐκβιάζω verb. ἐκβιβάζω verb. ἐκβοάω verb. ἐκβοηθέω verb. ἐκβολή noun. f. 1. outlet (Strabo) 2. expulsion 3. its outlet ἐκδέρω verb.

ἐκδέχομαι verb.

verb.

verb.

ἐκδείκνυμι

ἐκδημέω

ἐκδίδωμι verb. 1. marriage (Demosthenes) 2. empty (Strabo) 3. surrender ἐκδιδάσκω verb. ἐκδιδράσκω verb. ἐκδικέω verb. ἐκδρομή noun. f. ἐκδύω verb. έκεῖ adv. 1. there έκεῖνος adj. 1. that 2. his 3. him 4. he 6. those 7. they έκεῖθεν adv. 1. from there 2. thence (Flavius Josephus) 3. from thence (Flavius Josephus) . ἐκεῖθι adv. adv. 1. thither (Homer) . έκεῖσε έκεχειρία noun. f. 1. armistice (Thucydides) . ἐκφαίνω verb. έκφανής adj. adv. ἐκφέρω verb. 1. publish ἐκφεύγω verb. 1. escape ἐκφοβέω verb. ἐκφορά noun. f. ἐκφορέω verb. ἐκφύω verb. ἐκγίγνομαι verb. έκκαίω verb.

ἐκκαλέω

verb.

```
έκκαλύπτω
               verb.
                                                           έκμαρτυρία
                                                                         noun. f. 1. written deposition
                                                           ἐκμισθόω
 έκκηρύσσω
               verb.
                                                                       verb.
 ἐκκλέπτω
                                                           ἐκνεύω
             verb.
                                                                     verb.
 ἐκκλείω
           verb.
                                                           ἐκνικάω
                                                                      verb.
 έκκλησία
             noun. f.
                      1. assembly
                                                           ἐκπέμπω
                                    2. congregation
                                                                      verb. 1. send
                                                                                     2. sent out
                                                                                                   3. send out
                                                          4. dispatch
(Flavius Josephus)
 έκκλησιάζω
                                                           ἐκπέρθω
                verb.
                                                                      verb.
 ἐκκλίνω
            verb.
                  1. aversion
                                (Epictetus) 2. turned
                                                           έκπεράω
                                                                       verb.
aside
                                                           ἐκπηδάω
                                                                       verb.
 ἐκκόπτω
                   1. cut down
                                 2. knocked out
            verb.
                                                           ἐκπίμπλημι
                                                                         verb.
 ἐκκομίζω
             verb.
                                                           ἐκπίνω
                                                                     verb. 1. drain
                                                                                      2. drink up
 ἐκκρούω
            verb.
                                                           ἐκπίπτω
                                                                           1. driven out (Strabo) 2. fell from
 ἐκλάμπω
             verb.
                                                          (Homer) .
 ἐκλαμβάνω
               verb.
                                                           ἐκπλέω
                                                                      verb.
                                                                                                  3. sail away
                                                                            1. sail
                                                                                      2. set sail
                                                          (Xenophon) 4. sail out
                                                                                 5. sailed out
 ἐκλανθάνω
               verb.
                                                           ἐκπλήγνυμι
                                                                         verb.
                                                                               1. astonish
 ἐκλέγω
                             (Plato) 2. pick out
           verb.

    select

picked out
                                                           ἐκπληρόω
                                                                        verb.
 ἐκλείπω
            verb.
                   1. desert
                              (Pausanias) 2. abandon
                                                           ἐκπνέω
                                                                     verb.
 ἐκλεκτός
            adj.
                                                           ἐκποδών
                                                                       adv.
                                                           έκποιέω
                                                                      verb.
 ἐκλογή
           noun. f.
                                                           ἐκπολεμέω
                                                                        verb.
 ἐκλογίζομαι
                verb.
                                                           έκπολεμόω
                                                                         verb.
 ἐκλύω
         verb.
                                                           ἐκπολιορκέω
                                                                           verb.
 ἐκμάσσω
             verb.
                                                           ἐκπονέω
                                                                      verb.
                                                                           1. work out
 ἐκμαίνω
            verb.
                                                           ἐκπορεύω
                                                                       verb.
 ἐκμανθάνω
               verb.
                                                           ἐκπορίζω
                                                                       verb.
 έκμαρτυρέω
               verb.
                                                           έκπορθέω
                                                                       verb.
```

ἐκπράσσω verb.

ἐκπρεπής adj. adv. .

ἐκπυνθάνομαι verb. .

ἐκθέω verb.

ἐκθρώσκω verb. .

ἐκρέω verb.

ἐκρήγνυμι verb.

ἐκρίπτω verb.

ἐκσπονδος adj. .

ἐκστρατεύω verb.

ἐκσώζω verb. .

ἐκτάσσω verb.

ἐκταράσσω verb.

ἐκτέμνω *verb*. 1. castrate

ἐκτείνω *verb*. 1. stretch out

ἐκτελέω verb.

ἐκτίνω verb. 1. pay (Demosthenes) .

ἐκτίθημι *verb*. 1. expose

ἐκτός adv. 1. external (*Epictetus*) 2. outside 3. external things .

ἐκτρέφω verb. .

ἐκτρέπω verb.

ἐκτρέχω verb. 1. sally (Appian) 2. rushed out

ἐκτρίβω verb.

ἐκτροπή noun. f.

ἐκτυφλόω verb.

ἐκχέω verb. 1. poured out 2. spill

ἐκχωρέω verb.

ἐλάσσων adj. 1. less (Plato) 2. small (Plato) 3. less than 4. few 5. lesser (Plato) 6. inferior .

ἐλάτης noun. m. 1. pine 2. fir .

ἐλάτινος adj. 1. fir .

ἐλάττωμα noun. n.

έλάχιστος adj. 1. least 2. small

ἐλαφρός adj. adv.

ἐλαία noun. f. 1. olive 2. olive tree (Homer) 3. olive - 4. olive - tree 5. olive trees .

ἐλασσόω verb.

έλατήρ noun. m.

 $\dot{\epsilon}$ λαύνω verb. 1. drive (Homer) 2. march 3. drave (Homer) 4. ride (Xenophon) 5. row .

ἐλέφας noun. m. 1. elephant (Appian) 2. ivory (Pausanias) .

 $\dot{\epsilon}$ λ $\dot{\epsilon}$ γχ ω verb. 1. refute (Plato) 2. convict 3. proof 4. test 5. confute 6. refutation .

έλεαίρω verb.

ἐλεέω verb. 1. pity 2. compassion (Demosthenes)

έλεεινός adj. 1. pitiable 2. arouse pity adv.

έλεφάντινος adj. 1. ivory

έλεγεία noun. f.

ἐλεγεῖον noun. n. 1. elegiac (Pausanias) 2. elegiac verses (Pausanias) 3. elegiac verse .

έλεγκτικός adj. adv. .

ἐλεήμων adj.

έλεημοσύνη noun. f. 1. needy 2. merciful deeds

ἐλελίζω verb. 1. quake

ἐλεύθερος adj. 1. free (Epictetus) 2. freeman 3. freedom 4. free man (Plato) 5. free men (Aristotle) 6. liberty (Flavius Josephus) 7. free - born .

ἐλευθέριος adj. 1. liberal (Aristotle) 2. liberal man (Aristotle) 3. more liberal .

έλευθέρωσις noun. f.

έλευθερία noun. f. 1. freedom 2. liberty (Flavius Josephus) .

έλευθεριότης noun. f. 1. liberality (Aristotle) .

έλευθερό ω verb. 1. free 2. liberate 3. set free

ἐλλείπω verb. 1. fall short 2. falls short

έλλιπής adj.

ἐλλόγιμος adj.

 $\dot{\epsilon}\lambda\pi$ ίς noun. f. 1. hope 2. expectation

ἐλπίζω *verb*. 1. hope 2. expect

ἐλύω *verb*. 1. hath loosed

ἐμαυτοῦ pron. 1. myself 2. my 3. own

ἐμβάλλω verb. 1. invade (Xenophon) 2. throw 3. empty (Strabo) .

ἐμβάς noun. f.

èμβαίνω verb. 1. embark 2. embark on

ἐμβατεύω verb.

έμβιβάζω verb. . έμβλέπω verb. .

ἐμβοάω verb.

ἐμβολεύς noun. f.

έμβολή noun. f.

ἐμφαίνω verb. 1. clearly indicates (Strabo) .

ἐμφανής adj. adv. .

έμφανίζω verb. .

έμφερής adj. adv. .

ἐμφράσσω verb.

ἐμφύλιος adj. 1. civil (Flavius Josephus) 2. civil wars (Appian) 3. civil war 4. intestine .

ἐμφύω verb.

ἐμμένω verb. 1. abide by (Demosthenes) .

 $\dot{\epsilon}$ μμε λ ής adv. adj.

ἐμός *adj.* 1. my 2. mine 3. own

ἐμπάζομαι verb. .

ἐμπαίζω verb. 1. mock

ἐμπεδόω verb. .

ἐμπειρία noun. f. 1. experience (Aristotle) 2. skill (Flavius Josephus) 3. habitude (Plato) .

ἐμπίμπρημι verb. 1. burnt (Flavius Josephus) 2. burn (Appian) 3. set fire (Appian) 4. on fire (Flavius Josephus) 5. set on fire .

ἐμπίπλημι verb. 1. fill

έμπίπτω verb. 1. fall 2. fell upon (Flavius Josephus) 3. fall upon .

ἐμπλέκω verb. .

έμπνέω verb. 1. breathe (Homer) 2. breathed into

έμπόδιος adj. 1. hindrance 2. impediment

ἐμπόριον noun. m. 1. port (Demosthenes) 2. market (Demosthenes) 3. emporium (Strabo) 4. mart .

ἐμποδίζω $\emph{verb.}$ 1. hinder ($\emph{Epictetus}$) 2. hindrance 3. hamper .

ἐμποδών adv.

ἐμποιέω *verb.* 1. engender 2. implant in

ἐμπολάω verb.

έμπορεύομαι verb.

ἐμπορία *noun. f.* 1. trade 2. commerce 3. merchandise .

ἐμπορικός adj. 1. merchandising adv.

èv prep. 1. in 2. among

ėνάγω verb.

ἐνάλιος adj.

ἐνάλλομαι verb.

ἐνάμιλλος adj. 1. rival (Strabo)

ėναγής adj. 1. accursed

ἐναγίζω verb.

ἐναίρω verb.

ἐναίσιμος adj.

ἐνακισχίλιοι adj. 1. nine thousand

ἐνακόσιοι adj. 1. nine hundred (Flavius Josephus)

ἐναλίγκιος adj. 1. like unto . ἐναλλάσσω verb. .

έναντίβιος adj.

ἐναντίος adj. 1. opposite (Plato) 2. contrary (Aristotle) 3. enemy 4. oppose (Plato) 5. reverse (Plato) 6. contradict (Plato) adv. 1. opposite (Plato) 2. contrary (Aristotle) 3. presence (Demosthenes) 4. reverse (Plato) .

ἐναντίωσις noun. f. 1. contrariety .

ἐναντιόομαι *verb*. 1. oppose 2. opposition

έναντιότης noun. f. .

ἐναργής adj. 1. manifest presence adv.

έναρίζω verb. .

έναυλίζω verb. .

ἐνδέω verb.

ἐνδέω verb.

ėνδέχομαι verb. 1. possible (Aristotle) .

ἐνδεής adj. adv.

ἐνδείκνυμι verb.

ėνδίδωμι verb. 1. yield (Flavius Josephus) .

ένδιατρίβω verb.

ένδοιάζω verb.

ἐνδοτέρω adv.

 $\dot{\epsilon} v \delta \dot{\omega}$ verb. 1. put on

ένδυκέως adv. 1. kindly care 2. kindly welcome

ἐνέδρα noun. f. 1. ambush (Appian) 2. ambuscade

ἐνέπω verb.

ἐνέργεια noun. f. 1. activity (Aristotle) 2. actuality (Aristotle) .

ἐνέχυρον noun. n. 1. pawn 2. as security .

ἐνέχω verb. .

ἐνεδρεύω verb. 1. in ambush

ἐνενήκοντα numeral. 1. ninety 2. ninety -

ἐνενηκοστός adj. 1. ninety -

ένεργάζομαι verb. .

ἐνεργέω verb.

ένεργής adv. adj.

ἐνεργός adj. adv. .

ἐνετός adj.

ἐνίημι verb.

ἐνίοτε adv. 1. sometimes (Plato) 2. at times

ėνίπτω verb. 1. rebuke (Homer) 2. chid

ἐνίστημι verb. .

ένιαύσιος adj. 1. for year 2. year old

ἐνιαυτός noun. m. 1. year 2. for year 3. annual

ἐνιαχοῦ adv.

ėννέα numeral. 1. nine .

ἐννῆμαρ adv. 1. nine days 2. nine days space

ėννοέω verb. 1. reflect (Plato) .

ἐννύχιος adj. .

ἐνόδιος *adj.* 1. road -

ἐνοικέω verb.

ἐνοικοδομέω verb. .

ἐνοπή noun. f. .

ἐνοράω verb.

ėνοχλέω verb. 1. harass

 $\dot{\epsilon} v \theta \dot{\alpha} \delta \epsilon$ adv. 1. here 2. hither (Homer) .

ένθουσιάζω verb.

ἐνθουσιαστικός adj. adv.

ἐνθύμημα noun. n. 1. enthymemes (Aristotle) 2. enthymeme (Aristotle) .

ἐνθυμέομαι verb. 1. reflect (Lysias)

ένσημαίνομαι verb. .

ἐνσκευάζω verb. .

ἐνσκήπτω verb.

ἐνστάζω verb.

ėντανύω verb. 1. string (Homer) .

ἐνταῦθα adv. 1. here (Pausanias) 2. there 3. thereupon (Xenophon) .

 $\dot{\epsilon}$ νταυθοῖ adv.

ἐντέλλω verb.

ἐντείνω verb.

ἐντελέχεια noun. f.

έντελής adj. 1. in full adv.

ἐντεῦθεν adv. 1. thence (Strabo) 2. from there (Herodotus) 3. from here (Pausanias) 4. from thence (Thucydides) .

έντευθενί έπαφίημι adv. verb. ἐντίκτω verb. ἐπαφρόδιτος adj. έντίθημι verb. έπαγείρω verb. ἐντός adv. 1. within 2. inside (Strabo) 3. inner ἐπαγγέλλω verb. 1. promise (Flavius Josephus) (Plato) ἐπαγγελία noun. f. 1. promise (Epictetus) . ἐντολή noun. f. 1. commandment ἐπαγωγή noun. f. 1. induction (Aristotle) . ἐντρέπω verb. ἐπαγωγός adj. adv. ἐντροπή noun. f. ἐπαίρω verb. 1. elate (Epictetus) 2. puffed up ἐντυγχάνω verb. 1. meet (Plato) . ἐπαίσσω verb. 1. rush upon ένύπνιον noun. n. ἐπαίω verb. ένυβρίζω verb. έπαινέτης noun. m. ἐνώπιος adj. ἐπαινέω verb. 1. praise 2. commend 3. approve ένωμοτία noun. f. 4. applaud 5. thank (Demosthenes) ἐπάξιος adj. adv. ἐπαινετός adj. 1. praiseworthy (Aristotle) . ἐπάγγελμα noun. n. έπαισθάνομαι verb. ἐπάγνυμι verb. ἐπαισχύνομαι verb. $\dot{\epsilon}\pi\dot{\alpha}\gamma\omega$ verb. 1. bring ἐπαιτιάομαι verb. ἐπάλληλος adj. ἐπακολουθέω verb. ἐπάν conj. ἐπακούω verb. έπακτός adj. ἐπάνειμι verb. 1. return (Appian) 2. now return ἐπαλλάσσω verb. ἐπάνοδος noun. f. έπαμφοτερίζω verb. ἐπάνω adv. ἐπαμύνω verb. ἐπάρατος adj. ἐπανάγκης adj. 1. compulsory (Plato) . ἐπάρχω verb. 1. extend dominion over ἐπανάγω verb.

έπαείδω

verb.

έπέοικε έπανάστασις noun. f. verb. έπαναβαίνω verb. έπέρομαι verb. έπαναφέρω ἐπέρχομαι verb. verb. ἐπαναγκάζω ἐπέτειος adj. 1. annual verb. έπαναιρέομαι ἐπέχω verb. 1. stop 2. restrain (Flavius Josephus) verb. ἐπαναχωρέω verb. έπεξέρχομαι verb. 1. proceed against έπανέρομαι verb. ἐπεγείρω verb. 1. return (Appian) 2. came ἐπανέρχομαι verb. 2. since 3. for (Homer) 4. έπεί conj. 1. when back after 7. see (Homer) 5. now 6. as έπανερωτάω verb. verb. 1. hasten (Appian) 2. made haste (Flavius Josephus) ἐπανήκω verb. 1. would return έπεῖδον verb. ἐπανίστημι verb. 1. rebelled against έπεῖπον verb. έπανόρ θ ωμα noun. n. 1. rectification έπειδάν conj. ἐπανόρθωσις noun. f. ἐπεισάγω verb. ἐπανορθόω *verb.* 1. rectify ἐπεισέρχομαι verb. ἐπαπειλέω verb. έπεισπίπτω verb. έπαράομαι verb. 1. imprecate ἐπελαύνω verb. ἐπαραρίσκω verb. ἐπελπίζω verb. ἐπαρκέω ἐπεμβάλλω verb. ἐπαρχία noun. f. 1. province (Flavius Josephus) έπεμβαίνω verb. ἐπαυξάνω verb. ἐπεργάζομαι verb. 1. wrought in relief ἐπαυρέω verb. next day έπερωτάω verb. 1. ask 2. they asked ἐπαχθής adj. adv. ἐπεύχομαι verb. 1. exulted over ἐπέξειμι verb. 1. prosecute (Demosthenes) ἐπευφημέω verb. ἐπέκεινα adv. ἐπήβολος

adj.

ἐπήκοος adj. 1. heard prayer

ἐπήν *conj.* 1. when thou hast

ἐπήρεια noun. f.

ἐπηετανός adj. .

ἐπηρεάζω verb.

 $\dot{\epsilon}\pi i$ prep. 1. to 2. on 3. against 4. upon 5. at 6. for 7. in .

ἐπίβουλος adj. 1. treacherous

ἐπίδειξις noun. f. 1. display 2. demonstration (Flavius Josephus) .

ἐπίδικος adj. 1. adjudicable (Isaeus)

ἐπίδοξος adj.

ἐπίδοσις noun. f.

ἐπίφοβος adj.

 $\dot{\epsilon}$ πίφθονος adj. 1. invidious

ἐπίγονος adj.

ἐπίγραμμα noun. n. 1. inscription (Pausanias) 2. inscription on (Pausanias) .

ἐπίκαιρος adj.

ἐπίκειμαι verb. 1. press 2. pressed upon

ἐπίκληρος noun. f. 1. heiress (Demosthenes) .

ἐπίκλησις noun. f. 1. surnamed (Pausanias) 2. surname (Pausanias) .

ἐπίκουρος noun. m. 1. ally (Homer) 2. mercenary (Thucydides) 3. helper (Plato) 4. auxiliary (Flavius Josephus) .

ἐπίκτητος adj.

ἐπίλεκτος adj. 1. chosen men (Flavius Josephus) 2. picked men 3. select body .

ἐπίλογος noun. m. 1. epilogue (Aristotle) 2. peroration .

ἐπίλοιπος adj. .

ἐπίμαχος adj. 1. assailable adv.

ἐπίνειον noun. n. 1. port (Pausanias) 2. seaport (Strabo) 3. naval station (Strabo) .

ἐπίνοια noun. f.

ἐπίορκος adj. 1. perjurer 2. perjure 3. forswear

ἐπίπαν adv.

ἐπίπεδος adj. 1. plane (Aristotle) .

ἐπίπλοος noun. m.

ἐπίπονος adj. 1. laborious adv. .

ἐπίπροσθεν adv. .

ἐπίθεσις noun. f.

ἐπίθετος adj. 1. epithet (Strabo) .

έ π ίθημα noun. n. 1. surmount

ἐπίσημον noun. n.

ἐπίσημος adj. 1. eminent (Flavius Josephus) 2. most eminent .

ἐπίσκεψις noun. f.

ἐπίσκοπος noun. m.

ἐπίσταμαι *verb*. 1. know (*Plato*) 2. understand (*Xenophon*) 3. know how .

ἐπίστασις noun. f. .

ἐπίστροφος adj.

ἐπίταξις noun. f.

ἐπίταγμα noun. n.

ἐπίτη δ ες adv. 1. on purpose

ἐπίτιμος adj. 1. franchise

ἐπίτροπος adj. 1. guardian (Plato) 2. procurator (Flavius Josephus) 3. bailiff (Xenophon) 4. steward 5. trustee 6. vicegerent .

ἐπίχρυσος adj. 1. gild (Pausanias) 2. gilt (Pausanias) .

ἐπιβάλλω verb.

ἐπιβάτης noun. m. 1. marine (Demosthenes) .

ἐπιβαίνω verb. 1. set foot on (Homer) 2. set foot

ἐπιβατός adj. .

ἐπιβιόω verb.

ἐπιβλέπω verb.

ἐπιβοάω verb.

ἐπιβοηθέω verb.

ἐπιβολεύς noun. f.

ἐπιβολή noun. f.

ἐπιβουλεύω verb. 1. plot 2. plotting against (Xenophon) 3. plot against 4. plotted against 5. conspired against .

ἐπιβουλή noun. f. 1. plot

ἐπιδέξιος adj.

ἐπιδέω verb.

ἐπιδέχομαι verb. . ἐπιδεής adj. adv.

ἐπιδείκνυμι verb. 1. show 2. prove (Demosthenes) 3. display 4. demonstrate (Flavius Josephus) 5. shown 6. exhibit (Plato) .

ἐπιδεικτικός adj. 1. epideictic (Aristotle) adv.

ἐπιδευής adj.

ểπιδημέω verb. 1. staying in 2. in athens 3. stay in .

έπιδημία noun. f. 1. sojourn there

ἐπιδίδωμι verb. 1. progress (Plato)

ἐπιδιαβαίνω verb.

ἐπιδιαιρέω verb.

έπιδικάζω verb. 1. adjudicate (Isaeus) 2. adjudication .

ἐπιδικασία noun. f. 1. adjudication (Isaeus) .

ἐπιδινέω verb.

ἐπιδιώκω verb.

ἐπιδρομή noun. f.

έπιέννυμι verb.

ἐπιείκεια noun. f. 1. equity 2. reasonableness

ἐπιείκελος adj.

ἐπιεικής adj. 1. virtuous (Aristotle) 2. equity (Aristotle) 3. respectable (Aristotle) 4. equitable (Aristotle) adv. 1. fairly well .

ἐπιφάνεια noun. f. 1. surface

ἐπιφαίνω *verb*. 1. made appearance

ἐπιφανής adj. 1. most famous (Pausanias) 2. most

illustrious ἐπικληρόω adv. verb. ἐπιφέρω verb. ἐπικλύζω verb. ἐπικλώθω έπιφημίζω verb. verb. έπικοσμέω verb. έπιφοιτάω verb. ἐπικουφίζω verb. έπιφορέω verb. έπικουρέω verb. έπιφθέγγομαι verb. έπικουρία noun. f. έπιφράζω verb. ἐπικουρικός adj. έπιγαμία noun. f. 1. intermarriage έπικράτεια noun. f. ἐπιγελάω verb. έπικραίνω verb. ἐπιγίγνομαι verb. 1. came on 2. coming on ἐπικρατέω verb. 1. mastery over ἐπιγιγνώσκω verb. ἐπικρύπτω verb. έπιγράφω verb. 1. inscribe (Pausanias) . έπικυρόω verb. 1. ratify έπιγραφή noun. f. ἐπιλαμβάνω verb. 1. lay hold ἐπικάρσιος adj. ἐπιλέγω verb. έπικαίριος adj. 1. staff - officers adv. ἐπιλείπω verb. 1. fail (Flavius Josephus) 2. given ἐπικαλέω *verb.* 1. invoke 2. called upon ἐπιλήθω verb. forget ἐπικαλύπτω verb. έπικαρπία noun. f. ἐπιλήσμων adj. forgetful ἐπικελεύω verb. έπιμαίομαι verb. ἐπικεύθω verb. έπιμαρτύρομαι verb. ἐπικηρύσσω ἐπιμέλεια (Flavius Josephus) 2. noun. f. 1. care attention έπικηρυκεύομαι verb. έπιμέμφομαι verb. ἐπικίνδυνος adj. 1. dangerous 2. hazardous ἐπιμένω verb. 1. persist ἐπικλάω verb. verb. 1. take care (Epictetus) 2. care έπιμελέομαι

(Plato) 3. care for (Plato) 4. attend (Xenophon) 5. took care (Xenophon) 6. look after (Xenophon) 7. supervise (Plato) .

ἐπιμελής adv. 1. careful (Flavius Josephus) adj.

ἐπιμελητέον adj.

ἐπιμελητής noun. m.

ἐπιμήκης adj.

ἐπιμίσγω verb.

έπιμιμνήσκομαι verb.

ἐπινέμω verb. .

ἐπινέω verb.

ἐπινεύω verb.

ἐπινίκιος adj.

ἐπινοέω verb.

ểπιορκέω verb. 1. perjury 2. commit perjury 3. perjure himself 4. perjured himself .

ἐπιορκία noun. f. 1. perjury

ἐπιπέμπω verb.

ἐπιπέτομαι verb.

ἐπιπείθομαι verb.

έπιπηδά ω verb. 1. leap upon

ἐπιπίπτω verb. 1. fell upon (Flavius Josephus) 2. fall upon (Flavius Josephus) 3. falling upon .

ἐπιπλέω verb. 1. sailed against

ἐπιπλήσσω verb. 1. rebuke .

ἐπιπνέω verb.

ἐπιπόλαιος adj. 1. superficial adv. . ἐπιπολάζω verb. .

ἐπιπολή noun. f. .

ἐπιποθέω verb.

ἐπιπορεύομαι verb. .

ἐπιπροίημι verb.

ἐπιθαλάσσιος adj.

ἐπιθέω verb.

ἐπιθυμέω verb. 1. desire (Plato) 2. eager (Xenophon) 3. covet 4. desirous (Flavius Josephus) .

ἐπιθυμητής noun. m.

έπιθυμητικός adj. 1. appetitive 2. appetitive part adv. .

ἐπιθυμία noun. f. 1. desire (Aristotle) 2. appetite (Plato) 3. lust (Flavius Josephus) .

ἐπιθυμιάω verb.

ἐπιρραίνω verb.

ἐπιρρέω verb.

ἐπιρρίπτω verb. .

ἐπιρρώννυμι verb.

ἐπισεύω verb. .

ἐπισφάζω verb. .

ἐπισφαλής adj. adv.

έπισημαίνω verb.

έπισιτίζομαι verb. .

ἐπισκέπτομαι verb. 1. let us consider

έπισκεπτέος ἐπισύρω adj. verb. έπισκευάζω verb. 1. repair έπισυνάγω 2. refit verb. ἐπισκευή noun. f. ἐπιτάφιος adj. 1. funeral oration έπισκήπτω verb. ἐπιτάρροθος noun. m. έπισκοπέω verb. έπιτάσσω verb. ἐπισκοπή noun. f. ἐπιτέλλω verb. 1. straitly charged έπισκοτέω verb. έπιτείνω verb. έπισκώπτω verb. έπιτείχισμα noun. n. έπισπάω verb. ἐπιτειχίζω verb. ἐπισπέρχω verb. ἐπιτελέω verb. έπισπεύδω verb. έπιτελής adj. ἐπιστάτη noun. f. έπιτερπής adj. adv. έπιστάτης noun. m. έπιτήδειος adj. 1. provision (Xenophon) 2. supply (Xenophon) 3. suitable 4. fit (*Flavius Josephus*) έπιστατέω verb. ἐπιστέλλω 1. write (Appian) 2. sent word έπιτήδευμα noun. n. 1. pursuit (Plato) 2. instiverb. tution (Plato) 3. practice (Plato) 4. habit (Aeschines) ἐπιστήμη noun. f. 1. knowledge (Plato) 2. science (Plato) ἐπιτήδευσις noun. f. ἐπιστήμων adj. 1. have knowledge (Plato) 2. has έπιτηδεύω verb. knowledge (Plato) 3. who has knowledge ἐπιτηρέω verb. ἐπιστητός adj. ἐπιτίμησις noun. f. ἐπιστολή noun. f. 1. letter 2. epistle Josephus) . έπιτίμιον noun. n. έπιστρατεία noun. f. 1. invasion (Pausanias) έπιτίθημι verb. 1. attack verb. 1. made expedition against ἐπιτιμάω έπιστρατεύω 3. find verb. 1. rebuke 2. censure field against fault 4. criticize έπιτιμή ἐπιστρέφω noun. f. verb. 1. turn 2. turn again

ἐπιστροφή

noun. f.

έπιτρέφω

verb.

ἐπιτρέπω verb. 1. permit (Flavius Josephus) 2. allow 3. entrust (Plato) 4. commit 5. submit (Demosthenes) 6. refer (Demosthenes) .

ἐπιτρέχω verb. 1. overrun (Appian) 2. run over

ἐπιτρεπτέος adj.

ἐπιτρίβω verb.

ἐπιτριηραρχέω verb.

ἐπιτροπή noun. f. 1. guardianship (Demosthenes)

ἐπιτυγχάνω verb. 1. lighted upon

ἐπιτυχής adj. adv.

ἐπιχαίρω verb. .

ἐπιχέω verb.

έπιχείρημα noun. n.

ἐπιχείρησις noun. f.

ểπιχειρέω verb. 1. attempt (Plato) 2. undertake (Plato) 3. attack 4. try (Plato) .

 $\dot{\epsilon}\pi i \chi \theta \acute{o} v i o \zeta$ adj. 1. men on earth 2. on earth

ἐπιχώριος adj. 1. native (Pausanias) 2. local (Pausanias) .

ἐπιχωρέω verb.

ἐπιψαύω verb.

ἐπιψηφίζω verb.

ἐπιζήμιος adj.

ἐπιζητέω verb.

ἐπόμνυμι verb.

ἐπόρνυμι verb.

ἐποίχομαι verb.

ἐποικέω verb. 1. who settled

ἐποικοδομέω verb.

ἐποικτείρω verb. .

ἐπομβρία noun. f. 1. deluge (Flavius Josephus) .

ἐπονείδιστος adj. adv.

ἐπονομάζω verb. .

ἐποποιία noun. f. 1. epic (Aristotle) .

ἐποπτεύω verb.

ἐπορούω verb. 1. leapt upon (Homer) .

ἐποτρύνω verb. 1. urgeth

ἐπουράνιος adj.

ểπώνυμος adj. 1. named after (Strabo) 2. eponymous heroes 3. eponymoi (Pausanias) .

ἐπ ϕ δή noun. f. 1. charm (Plato) 2. incantation

ἐπφδός adj. .

έπωβελία noun. f. 1. one - sixth

ἐπωφελέω verb.

ἐπωνύμιος adj. 1. nickname

ἐθέλω verb. 1. wish (Epictetus) 2. would (Epictetus) 3. will (Epictetus) 4. refuse 5. want 6. choose (Epictetus) 7. desire 8. please (Epictetus) 9. ready 10. consent (Plato) .

έθελοντής noun. m.

ἐθελούσιος adj. adv.

ἐθίζω verb. 1. habit (Plato) 2. accustom (Xenophon) 3. habituate .

έθισμός noun. m.

έθνάρχης noun. m. 1. ethnarch (Flavius Josephus)

έθνικός adj. adv.

ἐράω verb. 1. love (Plato)

έραστής noun. m. 1. lover (Plato) .

ἐραστός adj. 1. one lover

ἐρατεινός adj. 1. lovely (Homer) .

ἐρατός adj.

ἐρέπτομαι verb.

ἐρέσσω verb.

έρέτης noun. m. 1. rower 2. oarsman (Appian)

έρεβεννός adj.

έρεείνω verb.

ἐρείδω verb.

έρείπιον noun. n. 1. ruin (Pausanias)

ἐρείπω verb.

έρεμνός adj.

ἐρεθίζω verb. 1. provoke (Flavius Josephus) .

έρετμόν noun. n. 1. oar (Homer) .

έρεύγομαι verb.

έρευνάω verb.

έργάτης 1. laborers 2. labourer noun. m.

(Xenophon)

έργάζομαι verb. 1. work

ἐργασία noun. f. 1. occupation 2. workmanship 3. industry

ἐργαστήριον noun. n. 1. factory (Demosthenes) 2. shop 3. workshop

έργολαβέω verb.

ἐργώδης adj. adv.

ἐρῆμος adj. 1. desert 2. wilderness late (Herodotus) 4. uninhabited (Pausanias) 5. destitute (Flavius Josephus) 6. empty 7. bereft (Euripides) .

noun. f. 1. desert (Flavius Josephus) 2. solitude 3. wilderness (Flavius Josephus) 4. desolation 5. isolation

verb. 1. made desolate 2. desert country

ἐρητύω verb.

ἐρίδουπος adj. 1. echoing portico

adj. 1. loud - thundering (Homer) . ἐρίγδουπος

adj. 1. trusty (Homer) ἐρίηρος noun. m.

ἐρίζω verb. 1. vie (Homer) .

noun. m. 1. deep - soiled (Homer) έριβῶλαξ

έριδαίνω verb.

έρικυδής adj.

ἐρινεός noun. m. 1. wild fig - tree

έριστικός adj. adv.

ἐρρωμένος adj. adv.

ἐρύκω verb. 1. keep back

ἐρύω verb. 1. draw (Homer) 2. drawn up (Homer) 3. drew forth

έρυμνός adj. 1. fortified by nature adv. . έρυθριά ω verb. 1. blush .

έρυθρός adj. 1. red (Homer) 2. ruddy .

ἐρώτημα πουπ. π. .

ἐρώτησις noun. f.

έρ $\tilde{\omega}$ verb. 1. say 2. tell 3. speak 4. will 5. have said

ἐρωέω verb.

ἐρωή noun. f.

ἐρωτάω verb. 1. ask (Plato) 2. question (Plato)

ἐρωτικός adj. 1. love - matters (Plato) 2. love - adv. 1. amorous .

 $\dot{\epsilon}$ σθίω verb. 1. eat

ἐσθλός adj. 1. good (Homer) 2. noble (Homer) 3. goodly (Homer) 4. valiant (Homer) .

ἐσσύμενος adv. adj.

ἐσχάρα noun. f. 1. hearth (Homer) .

ἐσχατιά noun. f. .

ἐτεός adj.

ἐτήσιος adj.

ἐτήτυμος adj. 1. also truly (Homer) .

ἐτώσιος adj.

ἐύς adj. 1. valiant man 2. both brave .

ἐυκτήμων adj. 1. euctemon (Isaeus) .

ἐυκτίμενος adj. 1. well - built (Homer) 2. thy well

- built

ἐχέφρων adj.

έχῖνος noun. m. 1. box (Demosthenes) .

έχθαίρω verb. 1. hate (Homer) .

 $\dot{\epsilon}_{\mathbf{\chi}}\theta\dot{\epsilon}_{\mathbf{\zeta}}$ adv.

 $\dot{\epsilon}$ χ θ ίων adj. adv. .

ἐχθρός adj. 1. enemy 2. foe 3. hateful

ἐχυρός adj. adv. .

 $\tilde{\epsilon}$ μα noun. n. 1. raiment (Homer) 2. garment (Herodotus) .

είος conj.

 $\epsilon \tilde{i} \zeta$ adj. 1. one (*Plato*) 2. single 3. unity (*Aristotle*) noun. m. 1. one 2. single .

είρκτή noun. f. .

εἴδομαι verb.

εἴδωλον noun. n. 1. image (Plato) 2. phantom (Homer) 3. idol 4. ghost .

εἴκελος adj.

εἴκοσι numeral. 1. twenty 2. twenty -

εἴκω *verb*. 1. yield

είλω *verb.* 1. pent

εἴπερ conj. 1. if (Plato) 2. inasmuch (Aristotle) 3. if indeed .

 $\epsilon i\theta \epsilon$ exclam. 1. if only

εἴρω verb. 1. eira (Pausanias) 2. said above (Aris-

totle) 3. already stated 4. ei)/rein .

εἴσειμι *verb*. 1. enter

εἴσοδος noun. f. 1. entrance (Pausanias) . εἴσπλοος noun. m. 1. entrance (Thucydides) .

εἴσπραξις noun. f. 1. collection .

εἴτε adv. 1. whether (Plato) 2. - whether

εία exclam. 1. heave (Aristophanes).

είδαρ noun. n.

εἶδον verb. 1. see 2. behold (Homer) 3. look

 $\tilde{\epsilon i}\delta \circ \zeta$ noun. n. 1. form (Aristotle) 2. kind (Aristotle) 3. class (Plato) 4. species (Aristotle) 5. idea (Plato)

εἶμι verb. 1. go (Homer) 2. come (Plato) 3. let

 $\tilde{\epsilon i}\pi o v$ verb. 1. say 2. tell 3. speak 4. reply (Xenophon) .

 $\tilde{\epsilon} \theta \alpha \rho$ adv. 1. and straightway

 $\tilde{\epsilon}$ it α adv. 1. then (Strabo) 2. and then (Strabo) 3. next .

εἰ conj. 1. if 2. whether

εἰκάς noun. f. 1. twentieth day (Flavius Josephus) 2. twentieth .

εἰκάζω verb. 1. conjecture (Pausanias) 2. guess 3. liken .

εἰκαῖος adj.

εἰκῆ adv.

εἰκότως adv. 1. natural 2. good reason 3. reasonable (Demosthenes) .

εἰκοστός adj. 1. twentieth (Homer) .

εἰκών noun. f. 1. statue (Pausanias) 2. image (Plato) 3. likeness (Pausanias) 4. simile (Aristotle) .

εἰλαπίνη noun. f.

εἰλίπους noun. m. 1. shambling gait (Homer) 2. shamble .

εἰλικρινής adj. adv.

εἰλύω verb.

εἰμί *verb*. 1. be

εἰνοσίφυλλος adj. 1. quivering foliage

εἰρεσία noun. f. .

εἰρήνη noun. f. 1. peace .

εἰρηναῖος adj.

εἰρηνεύω verb. 1. enjoy peace

εἰρηνικός adj. adv.

εἰρωνεία noun. f. 1. irony

εἰρωνεύομαι verb.

εἰς *prep.* 1. to 2. into 3. at 4. on

εἰσάγω verb. 1. bring 2. introduce 3. import

εἰσάλλομαι verb. .

εἰσαφικνέομαι verb. 1. whosoever comes .

εἰσαγγέλλω verb. 1. impeach

εἰσαγγελία noun. f. 1. impeachment (Hyperides)

εἰσαγώγιμος adj. 1. admissible (Demosthenes) 2. maintainable (Demosthenes) .

εἰσακοντίζω verb.

εἰσακούω verb. .

εἰσαναβαίνω verb.

εἰσβάλλω verb. 1. invade (Thucydides) 2. make incursion .

είσβαίνω verb. 1. went on board (Homer) 2. go εἰστρέχω verb. 1. rushed in on board εἰσχέω verb. εἰσβολή noun. f. 1. invasion εὕδω verb. 1. sleep (Homer) 2. slumber εἰσδέχομαι verb. εὕρεσις noun. f. εἰσδύνω verb. εύρημα noun. n. 1. invention εἰσέρχομαι verb. 1. enter εύρετής noun. f. είσελαύνω verb. εὑρίσκω verb. 1. find 2. discover εἰσφέρω verb. 1. contribute 2. introduce (Demosthenes) 3. contribution εὔανδρος adj. 1. evander εἰσφορά noun. f. 1. tax (Demosthenes) 2. - tax εὔβουλος adj. 1. eubulus (Demosthenes) είσηγέομαι verb. εὔξενος adj. εἰσκαλέω verb. εὔξεστος adj. 1. polish (Homer) . εἰσκομίζω verb. εύξοος adj. 1. polish (Homer) . εἰσοικίζω verb. adj. 1. well - wooded 2. well wooded εὔδενδρος εἰσοράω verb. 1. look upon εὔδηλος adj. εἰσπέμπω verb. 1. well - built 2. well - builded εὔδμητος adj. είσπηδάω verb. εὔδοξος adj. 1. eudoxus (Strabo) . είσπίπτω verb. εὔελπις noun. m. 1. hopeful 2. sanguine εἰσπλέω verb. εὔφημος adj. 1. euphemus verb. 1. adopt (Demosthenes) εἰσποιέω 1. euphron (Xenophon) εὔφρων adj. είσποιητός adj. εὔφωνος adj. adv. είσπορεύω verb. εὔγεως adj. εἰσπράσσω verb. 1. recover what εὔιππος adj. 1. fine horses εἰσθέω verb.

εἰσρέω

verb.

εἰστίθημι verb.

εὔκαιρος

εὔκαρπος

adj.

adj.

adv.

fruitful

εὔκηλος *adj.* 1. at ease

εὔκλεια noun. f. 1. fair fame

εὔκολος adj. adv.

εὔκομος *adj.* 1. fair - haired (*Homer*) 2. - haired 3. rich - haired .

εὔκυκλος adj. .

εὔλογος adj. 1. reasonable (Aristotle) 2. more reasonable adv. .

εὔλυτος adj. .

εὔμολπος adj.

εὖνοια noun. f. 1. goodwill (Demosthenes) 2. good - (Flavius Josephus) 3. kindness (Flavius Josephus) 4. affection (Flavius Josephus) 5. loyalty 6. favor (Demosthenes) .

εὕνομος adj. 1. eunomus 2. well - governed

εὖνους adj. 1. goodwill (Aristotle) 2. loyal 3. well disposed .

εὔορκος adj.

εύπολις noun. f. 1. eupolis (Isaeus).

εὔπορος adj. 1. rich (Aristotle) 2. wealthy (Aristotle) 3. well - (Aristotle) .

εὕπωλος adj. 1. famed for its horses

εὔθυμος adj. 1. euthymus (Pausanias) 2. cheerful 3. cheerfulness adv. .

εὔθυνα noun. f. .

εύθυνος noun. m. 1. euthynus (Isocrates) .

εὔριπο το noun. m. 1. euripus

εύροια noun. f. .

εὔρυ θ μος adj. 1. rhythmical 2. well - proportioned

εὔρυτος adj. .

εὔρωστος adj. adv.

εύσειστος adj. .

εὕσελμος adj. 1. well-benched (Homer) 2. benched (Homer) .

εὔστοχος adj. adv.

εὕτακτος adj. 1. good discipline adv. .

εὕτολμος adj. .

εὕτροχος adj. 1. light - running waggon

εὔτυκτος adj. 1. well - wrought (Homer) .

εὔυδρος adj. .

εύχαρις noun. m. .

εὕχομαι *verb.* 1. pray 2. prayer 3. vow 4. pray for (*Plato*) .

εὔχρηστος adj.

εὖψυχος adj. 1. plucky adv.

εὕζωνος adj. 1. fair - girdled (Homer)

 $\tilde{\epsilon v}$ adv. 1. well 2. good 3. right (Plato) 4. benefit .

εὖρος noun. m. 1. breadth (Flavius Josephus) 2. wide (Herodotus) 3. its breadth (Flavius Josephus) 4. in breadth (Flavius Josephus) 5. width (Xenophon) 6. in width

εὖτε conj.

εύχος noun. n.

εὐάγγελος adj.

εὐάρμοστος adj. adv.

εὐαγγέλιον noun. n. 1. gospel 2. good news

εὐαγγελίζομαι verb. 1. good news

εὐαγής adj. adv. .

εὐαίων πουπ. π.

εὐανδρέω verb. 1. populous (Strabo) .

εὐανδρία noun. f.

εὐβουλία *noun. f.* 1. good counsel 2. deliberative excellence (Aristotle) .

εὐδαίμων adj. 1. happy (Plato) 2. prosperous (Xenophon) 3. happiness 4. fertile (Strabo) 5. happy

man (Aristotle) adv.

εὐδαιμονέω verb. 1. happy (Plato) 2. happiness (Aristotle) .

εὐδαιμονία noun. f. 1. happiness (Aristotle) 2. prosperity .

εὐδαιμονίζω verb. 1. felicitate

εὐδαιμονικός adj. adv.

εὐδείελος adj. 1. clear - seen 2. sunny

εὐδία noun. f. .

εὐδόκιμος adj.

εὐδοξία noun. f.

εὐδοκέω verb. 1. am well pleased .

εὐδοκιμέω verb.

εὐεξία noun. f. 1. good condition .

εὐειδής adj.

εὐεργέτημα noun. n.

εὐεργέτης noun. m. 1. benefactor

εὐεργεσία noun. f. 1. benefit (Flavius Josephus) 2. benefaction (Isocrates) 3. service 4. kindness 5.

beneficence

εὖεργετέω verb. 1. doing good 2. do good .

εὐεργετικός adj. 1. beneficent (Epictetus) .

εὖεργής adj. 1. well - wrought 2. thy well - built

εὐερκής adj. 1. well - fenced .

εὐφημέω verb.

εὐφημία noun. f. 1. acclamations (Flavius Josephus)

εὐφίλητος adj. 1. euphiletus

εὐφραίνω verb. 1. delight (Xenophon) 2. cheer

make glad

εὐφρόνη noun. f.

εὐφρόσυνος adj.

εὐφρονέων adj. 1. good intent (Homer) .

εὐφροσύνη noun. f. .

εὐφυής adj. 1. ingenuous (Epictetus) adv.

εύφυία noun. f. .

εὐγένεια noun. f. 1. nobility (Flavius Josephus) 2.

noble birth (Aristotle) 3. good birth

εὐγενής adj. 1. noble (Euripides) 2. well - born

adv. .

εὐγνώμων adj. adv.

εὐήνιος adj.

εὐήθεια noun. f. 1. simplicity

```
εὐήθης
                 1. silly
                         (Plato) 2. simple - minded
                                                           εὐμήχανος
                                                                        adj.
                                                                               adv.
adv.
                                                           εὐμορφία
                                                                      noun. f.
 εὐημερέω
             verb.
                                                          εὐνάω
                                                                    verb.
 εὐημερία
            noun. f. 1. well - being
                                                          εὐνάζω
                                                                    verb.
 εὐκαιρία
                                                           εὐνή
                                                                  noun. f. 1. bed (Homer) 2. couch (Homer)
            noun. f.
                                                          3. lair
 εὐκαταφρόνητος
                   adj.
                                                          εὐνοέω
                                                                    verb.
 εὐκίνητος
             adj.
                  1. mobile
                                                           εὐνοικός
                                                                      adv.
                                                                             adj.
 εὐκλεής
           adj.
                  adv.
                          noun. .
                                                          εὐνομέομαι verb. 1. well governed
            noun. f. 1. orderly conduct (Aeschines)
 εὐκοσμία
                                                           εὐνομία
                                                                     noun. f.
 εὐκταῖος
            adj.
                   adv.
                                                           εὐνοῦχος
                                                                      noun. m. 1. eunuch
 εὐκτός adj.
                                                           εὐορκέω
                                                                      verb.
 εὐλάβεια noun. f. 1. caution (Epictetus) .
                                                           εὐπάτωρ
                                                                      noun. m.
                                                                                1. eupator (Strabo)
 εὐλαβέομαι
              verb. 1. cautious
                                                          εὐπατρίδης
                                                                        noun. m.
 εὐλαβής
            adj.
                   adv. 1. cautious
                                                           εὐπειθής
                                                                      adj.

    obedient

                                                                                           adv.
 εὐλίμενος
                   1. good harbors
             adj.
                                     2. good harbor
                                                          εὐπετής
                                                                     adv.
                                                                             adj.
 εὐλογέω
            verb. 1. bless
                                                                       adj. 1. fair - tressed (Homer) .
 εὐλογία
           noun. f.
                                                          εὐπόλεμος
                                                                       adj. 1. eupolemus
 εὐμάρεια
            noun. f.
                                                           εὐπορέω
                                                                      verb. 1. well provided
 εὐμαθής
            adj.
                   adv.
                                                          εὐπορία
                                                                     noun. f.
 εὐμαρής
            adv.
                   adj.
                                                           εὐπραξία
                                                                      noun. f.
 εὐμένεια
            noun. f.
                                                           εὐπραγία
                                                                       noun. f. 1. welfare
                                                                                               2. good success
                                                          (Flavius Josephus)
 εὐμεγέθης
             adj.
                                                           εὐπρέπεια
                                                                       noun. f.
 εὐμενέω
           verb.
                                                          εὐπρεπής
                                                                       adj.
                                                                              adv.
           adj.
               1. favorable (Flavius Josephus)
                                                adv.
εύμενής
```

εὐθαρσής

adv.

adj.

εὐθής adv. adj.

εὐθηνέω verb.

εὐθύφρων adj. 1. euthyphro (Plato) .

εὐθύνω verb. 1. straight course

εὐθύπλοια noun. f.

εὐθύς adj. 1. straight 2. straight road (Pausanias) adv. 1. straight against 2. straight toward 3. made straight 4. straight forward .

εὐθυμέω verb.

εὐθυμία noun. f.

εὐριπίδης noun. m.

εὐρύοπα noun. m.

εὐρύς adj. 1. wide (Homer) 2. broad (Homer) 3. wide - (Homer) 4. who hold (Homer) .

εὐρύχορος adj. 1. spacious (Homer) .

εὐρυάγυια noun. f.

εὐρυμέδων noun. m. 1. eurymedon (Thucydides)

εὐρυό δ εια noun. f. 1. broad - wayed earth 2. wide - pathed earth .

εὐρυσθενής adj. 1. widely powerful

εὐρυχωρία noun. f.

εὐρώεις *adj.* 1. dank

εὐσέβεια noun. f. 1. piety (Flavius Josephus) 2. religion (Flavius Josephus) .

εὐσεβέω verb.

εὐσε β ής adj. 1. pious 2. piety 3. pius 4. most righteous adv. .

εὐσταθέω verb. .

εὐσταθής adv. adj. 1. well - built (Homer) .

εὐστέφανος adj. 1. fair crown .

εὐσύνοπτος adj.

εὐσχήμων adj. adv.

εὐσχημοσύνη *noun. f.*

εὐταξία noun. f. 1. good order (Flavius Josephus) 2. good discipline .

εὐτέλεια noun. f.

εὐτελής adj. 1. cheap 2. more frugal adv.

εὐτολμία noun. f. .

εὐτράπελος adj. 1. witty (Aristotle) .

εὐτρεπής adj. adv.

εὐτρεπίζω verb.

εὐτύχημα noun. n.

εὐτυχέω *verb*. 1. fortunate

εὐτυχής adj. 1. fortunate 2. lucky 3. most fortunate 4. more fortunate adv. .

εὐτυχία noun. f. 1. good fortune (Aristotle) 2. success 3. prosperity 4. good luck .

εὐώ δ ης adj. 1. fragrant adv.

εὐώνυμος adj. 1. left wing (Xenophon) 2. left hand

εὐωχέω verb.

εὐωχία noun. f. 1. feast (Flavius Josephus) .

εὐχάριστος adj. adv.

εὐχαριστέω verb. 1. give thanks 2. gave thanks

εὐχαριστία noun. f.

εὐχέρεια noun. f.

εὐχείρωτος adj.

εὐχερής adv. adj.

εὐχετάομαι verb. 1. did they declare themselves

εὐχή noun. f. 1. prayer (Plato) .

εὐχωλή noun. f.

εύψυχία noun. f.

φάγος adj. noun. m.

φάλαγξ noun. f. 1. phalanx (Xenophon) 2. battalion (Homer) 3. line (Xenophon) .

φάλανθος adj. 1. phalanthus (Strabo) .

φάληρον noun. n.

φάλκης noun. m.

φάλος noun. m.

φάντασμα noun. n. 1. phantasm

φάος noun. n. 1. light 2. daylight

φάραγξ noun. f. 1. valley (Flavius Josephus) 2. ravine (Strabo) .

φάρμακον noun. n. 1. poison 2. drug (Homer) 3. remedy (Plato) 4. medicine (Plato) 5. potion (Flavius Josephus) 6. by poison .

φάρος noun. n.

φάρυγξ noun. m.

φάσγανον noun. n. 1. sword (Euripides) .

φάσις noun. f.

φάσκω *verb*. 1. assert

φάσμα noun. n. 1. vision 2. phantom 3. apparition .

φάτις noun. f. 1. rumor

φάτνη noun. f. 1. manger 2. stall 3. feeding trough .

φαρος noun. n. 1. cloak (Homer) .

φαέθω noun. m. .

φαεινός adj. 1. bright (Homer) 2. bright spear (Homer) 3. shine (Homer) .

φαγεῖν verb. 1. eat

φαίδιμος adj. 1. glorious (Homer) .

φαίδρα noun. f. 1. phaedra

φαίνω verb. 1. appear (Plato) 2. seem (Plato) 3. see 4. show 5. clear (Plato) 6. shown (Plato) 7. think (Plato) 8. prove (Demosthenes) .

φαιδρός adj. adv. .

φαλακρός adj. 1. bald

φαληρεύς noun. m. .

φανερός adj. 1. open 2. clear (Aristotle) 3. manifest (Aristotle) 4. evident 5. obvious (Aristotle) adv.

φανερόω verb.

φανός adj. adv. .

φαντάζομαι verb.

φαντασία noun. f. 1. appearance (Epictetus) 2. semblance (Epictetus) 3. phenomenon (Epictetus) 4. appearances presented .

```
φαρέτρα noun. f. 1. quiver (Homer) .
                                                        φευκτέος
                                                                   adj.
                                                        φευκτός
                                                                  adj.
φαρμακάω
             verb.
                                                        φήμη noun. f. 1. report 2. fame (Flavius Josephus)
φαρμακεία
             noun. f.
                                                       3. rumor
                                                                 4. tradition (Pausanias) 5. common report
                                                       (Aeschines)
φαρμακόω
             verb.
                                                        φῆμις
                                                                noun. f.
φατέος
          adj.
                                                                noun. f. 1. oak - tree
                                                        φηγός
φαῦλος
          adj. 1. bad (Aristotle) 2. base (Aristotle)
3. inferior (Plato) 4. worthless (Plato)
                                                       φημί verb. 1. say 2. he (Homer) 3. reply (Plato)
                                      adv.
φαυλότης
           noun. f.
                                                        φημίζω
                                                                 verb.
φέβομαι
          verb.
                                                        φίλαγρος
                                                                    adj.
          noun. n. 1. light (Euripides) .
φέγγος
                                                        φίλαυτος
                                                                   adj.
φέριστος
           adj.
                                                        φίλημα noun. n. 1. kiss (Xenophon).
φέρτατος
            adj.
                                                        φίλησις
                                                                 noun. f.
φέρω verb. 1. bring 2. bear 3. carry
                                          4. come
                                                        φίλιος adj. 1. friendship
                                                                                   2. friendly (Xenophon)
(Plato)
                                                        φίλιππος adj. 1. philip (Demosthenes) .
φείδομαι verb. 1. spare (Flavius Josephus) 2. would
spare
                                                        φίλος adj. 1. friend 2. dear (Homer)
φείδων
          noun. m. 1. pheidon
                                                        φίλτατος adj. 1. dear (Euripides) 2. most dear 3.
φειδώ
         noun. f.
                                                       beloved
                                                                4. dearest friends
                                                        φίλτερος
                                                                  adj.
φειδωλός
           adj. 1. thrifty
                              adv.
                                                        φίλτρον
                                                                  noun. n. 1. love potion
φενακίζω
           verb. 1. hoodwink
                                                        φίλων
φεραῖος
          noun. m.
                                                                noun. m.
                                                        φιάλη noun. f. 1. cup 2. bowl
                                                                                            3. goblet
φερνή
         noun. f.
φεύγω verb. 1. flee 2. escape (Homer) 3. flight
                                                        φιλάδελφος adj. 1. philadelphus
(Xenophon) 4. exile 5. avoid 6. shun (Plato) 7. fly
                                                        φιλάνθρωπος adj. 1. humane 2. humanity 3.
                                                       courteous
φεῦ
       exclam. 1. ah (Euripides) 2. alas (Euripides)
```

φιλάργυρος

adj.

3. oh (Sophocles) .

φιλανθρωπία noun. f. 1. kindness 2. humanity (Flavius Josephus) 3. generosity .

φιλαργυρία noun. f. 1. avarice .

φιλέλλην noun. m. 1. philhellene

φιλέταιρος adj. 1. philetaerus

φιλέω verb. 1. love 2. affection (Aristotle) 3. kiss (Xenophon) 4. wont (Plato) 5. usual (Flavius Josephus)

φιλελεύθερος adj.

φιλήκους adj.

φιλητός adj.

φιλικός adv. adj.

φιλόξενος adj. 1. hospitable 2. philoxenus 3. love strangers .

φιλόφρων adv. 1. obliging manner adj.

φιλόκαλος adj. .

φιλόλογος adj.

φιλόνεικος adj. 1. contentious adv.

φιλόπολις noun. m. 1. patriot

φιλόπονος adj. 1. industrious adv.

φιλόσοφος noun. m. 1. philosopher (*Epictetus*) 2. philosophic (*Plato*) 3. philosophical .

φιλόστοργος adj. 1. affectionate (Epictetus) 2. natural affection adv. .

φιλότης noun. f. 1. love (Homer) 2. amity 3. shouldest thou .

φιλότιμος adj. 1. ambitious (Aristotle) adv.

φιλόχορος adj. 1. philochorus

φιλοφρονέομαι verb.

φιλοκερδής adj. 1. lover gain (Plato) .

φιλοκίνδυνος adj. adv.

φιλοκτήμων noun. m. 1. philoctemon (Isaeus) .

φιλομαθέω verb.

φιλομαθής adj.

φιλομήτωρ noun. m. 1. philometer 2. philometer

φιλονεικέω verb. .

φιλονεικία *noun. f.* 1. rivalry 2. contention 3. contentiousness .

φιλοπάτωρ noun. m. 1. philopator 2. philopater

φιλοπόλεμος adj. 1. war - loving (Homer) adv.

φιλοπονία noun. f.

φιλοσοφέω *verb.* 1. philosophy (*Plato*) 2. philosopher (*Epictetus*) 3. philosophize (*Plato*) 4. study philosophy 5. ensue wisdom .

φιλοσοφία noun. f. 1. philosophy (Plato)

φιλοστοργία noun. f.

φιλοτεχνέω verb. .

φιλοτιμέομαι verb. 1. take pride

φιλοτιμία noun. f. 1. ambition 2. liberality (Flavius Josephus) .

φιλοχρήματος adj. 1. avaricious

φιλοψυχέω verb.

φλαῦρος adj.

```
φλέγμα
          noun. n. 1. phlegm
 φλέγω
          verb.
 φλέψ noun. f. 1. vein (Plato) .
          noun. m. 1. phlegyae
 φλεγύης
 φλόξ
        noun. m. 1. flame
 φλοιός noun. m. 1. bark
 φλυαρέω
           verb. 1. talking nonsense
 φλυαρία
          noun. f. 1. nonsense
 φόβος
        noun. m. 1. fear 2. terror 3. panic 4.
      5. alarm
afraid
 φόνιος
          adj. 1. murderous (Euripides) .
         noun. m. 1. murder
                              2. slaughter (Flavius
Josephus) 3. death (Homer) 4. blood (Euripides) 5. slay
(Homer) 6. homicide (Demosthenes) 7. bloodshed
 φόρημα
          noun. n.
 φόρμιγξ
           noun. f. 1. lyre (Homer)
 φόρον
         noun. m. 1. tribute from
         noun. m. 1. tribute (Flavius Josephus) 2. tax
 φόρος
(Flavius Josephus) 3. pay tribute (Flavius Josephus)
 φόρτος
         noun. m. 1. cargo
 φόως
        noun. n. 1. bring light
         verb. 1. fear 2. afraid 3. alarm (Thucy-
dides) 4. am afraid (Plato)
         adj. 1. formidable (Aristotle)
                                          adv.
 φοίβη noun. f. 1. phoebe
```

φοῖνιξ noun. m. 1. palm (Pausanias) 2. palm trees

5. palm - 6. scarlet

φοίνιος adj. 1. bloody

3. palm tree 4. palm - tree

```
φοινίκεος
            adj.
          noun. f. 1. phoenicia (Flavius Josephus) .
φοινίκη
φοινικίς
           noun. f.
φοινικικός
             adj.
                     adv.
φοιτάω
           verb.
φονάω
          verb.
φονεύς
          noun. m. 1. murderer 2. slayer
φονεύω
                1. murder (Euripides) .
           verb.
φονικός
           adj. 1. homicide
φορά noun. f.
φορβή
          noun. f.
φορέω
          verb. 1. wear
           noun. n. 1. litter (Appian) 2. sedan
φορεῖον
 φορμός
           noun. m.
φορτίον
           noun. n. 1. cargo (Herodotus) 2. burden
3. ware
φορτικός
            adj.
                1. vulgar
                              adv.
 φθάνω
          verb.
                1. prevent (Flavius Josephus) 2. an-
ticipate
φθαρτικός
             adj.
φθαρτός adj. 1. perishable (Aristotle) 2. perishable
things
φθέγγομαι verb. 1. utter (Plato) .
φθέγμα
          noun. n.
```

verb. 1. destroy (Aristotle) .

φθείρω

φθίω verb. 1. wane . φθινύθω verb. .

φθόγγος noun. m.

φθόνος noun. m. 1. envy 2. jealousy 3. envious 4. jealous .

φθόρος noun. m.

φθογγή noun. f.

φθονέω verb. 1. envy 2. grudge 3. begrudge 4. envious 5. jealous .

φθονερός adj. 1. envious adv. .

φθορά noun. f. 1. destruction (Aristotle) .

φράστωρ noun. m. 1. phrastor (Demosthenes) .

φράτηρ noun. m. 1. ward (Isaeus) 2. clansman (Demosthenes) 3. clan (Demosthenes) 4. wardsmen (Isaeus)

φράζω verb. 1. tell 2. explain (Plato) 3. tell me (Euripides) .

φρέαρ noun. n. 1. cistern

φρενόω verb.

φρήν noun. m. 1. heart (Homer) 2. mind (Homer) 3. wit (Homer) .

φρίσσω *verb*. 1. shudder

φρικώδης adj. adv.

φρόνημα noun. n. 1. spirit 2. pride

φρόνησις noun. f. 1. wisdom (Plato) 2. prudence (Aristotle) 3. intelligence (Plato) .

φρόνιμος adj. 1. wise (Plato) 2. intelligent (Plato) 3. prudent (Aristotle) 4. prudent man (Aristotle) .

φροίμιον noun. n.

φρονέω verb. 1. wisdom (Plato) 2. pride (Xenophon) 3. proud 4. thought .

φροντίς noun. f. .

φροντίζω verb. 1. heed 2. take care (Flavius Josephus) 3. regard for .

φρούραρχος *noun. m.* 1. phrourarchs

φρούριον noun. n. 1. fortress (Flavius Josephus) 2. fort 3. castle (Appian) .

φροῦδος adj.

φρουρά noun. f. 1. garrison (Pausanias) .

φρουρέω verb. 1. guard (Flavius Josephus) 2. garrison (Thucydides) 3. guarded by .

φρουρός noun. m. 1. guardsman .

φρύγανον noun. n. .

φρύγιος adj. 1. phrygia (Strabo) .

φρύνη noun. f.

φύλαξ noun. m. 1. guardian (Plato) 2. guard 3. sentinel .

φύλαξις noun. m. .

φύλαρχος noun. m. 1. colonel (Xenophon) 2. tribal officers .

φύλλον noun. n. 1. its leaves 2. leaf

φύλοπις noun. f. 1. din (Homer)

φύρω verb.

φύσις noun. f. 1. nature (Plato) 2. natural

φύω verb. 1. natural 2. by nature (Aristotle) 3. nature 4. grow (Pausanias) 5. born (Euripides) .

 $φ\tilde{υ}λον$ noun. n. 1. tribe (Homer) .

φυγάς noun. m. 1. exile 2. fugitive

φυγαδεύω verb. .

φυγή noun. f. 1. flight 2. exile 3. banishment (Epictetus) .

φυή noun. f.

φυλάσσω verb. 1. guard 2. keep (Flavius Josephus) 3. watch 4. preserve (Flavius Josephus) 5. guard against 6. beware .

φυλάζω verb.

φυλακεύς noun. f.

φυλακή noun. f. 1. guard (Flavius Josephus) 2. prison (Epictetus) 3. watch 4. garrison (Xenophon)

φυλακός noun. m.

φυλακτέος adj.

φυλακτήριος adj.

φυλακτικός adj. adv.

φυλέτης *noun. m.* 1. tribesman 2. same tribe 3. fellow - tribesmen .

φυλή noun. f. 1. tribe 2. phyle (Lysias) 3. at phyle .

φυλλάς noun. f. 1. foliage

φυράω verb.

φυσάω verb. 1. natural disposition

φυσικός adj. 1. physicist adv.

φυτεία noun. f. 1. plantation

φυτεύω verb. 1. plant

φυτός adj. 1. plant (Plato) .

φώκη noun. m. 1. phocians (Pausanias) 2. phocis (Pausanias) 3. phocian (Pausanias) 4. seal (Homer) .

φώρ noun. m. .

φως noun. m.

φωνέω verb. 1. and said (Homer) .

φωνή noun. f. 1. voice 2. sound (Aristotle) 3. language .

φωνήεις adj. 1. vowel (Plato) .

φωράω verb.

 $\gamma \acute{\alpha}$ 10 ς adj. 1. caius (Flavius Josephus) 2. gaius (Appian) .

γάλα noun. n. 1. milk 2. suckle .

γάμος noun. m. 1. marriage 2. marry (Flavius Josephus) .

γάνος πουπ. π. .

γάρ partic. 1. for

γάζα noun. f. 1. gaza (Flavius Josephus) .

γαῖα noun. f. 1. earth (Homer) 2. land (Homer)

γαιήοχος adj. 1. enfolder (Homer) 2. earth - enfolder noun. m. .

γαλακτοφάγος adj. 1. galactophagi (Strabo) .

γαλέη noun. f. 1. cat (Aristophanes) .

 γ αλήνη noun. f. 1. calm

γαμβρός noun. m. 1. son - in law 2. son -

γαμέω verb. 1. marry 2. wed (Homer)

γαμετή noun. f. 1. wedded wife .

γαμήλιος adj. 1. marriage - feast . γαμικός adj. adv. .

γαστήρ noun. f. 1. belly (Homer) 2. stomach

γαζοφυλάκιον πουπ. π. .

γέεννα noun. f. 1. gehenna

γέφυρα *noun. f.* 1. bridge (Herodotus) 2. bridge

γέγωνα verb. .

γέλοιος *adj.* 1. ridiculous (*Plato*) 2. absurd (*Plato*) 3. comic .

 γ έλως noun. m. 1. laughter 2. laugh (Xenophon) 3. mockery adj. 1. laughter .

γέμω verb. .

γένειον noun. n. 1. beard (Pausanias) 2. chin 3. beardless youth (Pausanias) 4. beardless .

γένεθλον πουπ. π.

γένεσις noun. f. 1. generation (Plato) 2. birth (Plato) 3. origin (Plato) 4. process (Aristotle) 5. production (Plato) .

γέννας noun. m.

γέννημα πουπ. π.

γένος noun. n. 1. race 2. family (Flavius Josephus) 3. class (Plato) 4. kind (Plato) 5. birth 6. genus (Aristotle) 7. nation (Flavius Josephus) 8. by birth (Flavius Josephus) .

γένυς noun. f. 1. jaw

γέρανος noun. m. 1. crane

γέρας noun. n. 1. prize (Homer) 2. reward (Appian) 3. privilege .

γέρρον noun. n. 1. hurdle (Flavius Josephus) 2.

wicker shields (Xenophon) 3. wicker . $\gamma \acute{\epsilon} \rho \omega \nu$ noun. m. 1. old man (Homer) 2. old (Homer) 3. old men 4. elder (Homer) .

 $\gamma \epsilon$ partic. 1. yes (Plato) .

γεφυρόω verb.

γεγωνέω verb.

γείνομαι verb. 1. she bore (Hesiod) .

γείτων noun. m. 1. neighbors 2. neighbor 3. neighbour (*Epictetus*) .

γειτνίασις noun. f. .

γειτνιάω verb. .

γειτονέω verb.

γελάω verb. 1. laugh 2. gelon (Herodotus) 3. laughed at 4. gela .

γεμίζω verb.

γενέθλη noun. f. 1. birthplace

γενέθλιος adj. 1. birthday

γενέτης noun. m. .

γενεά noun. f. 1. generation (Pausanias) 2. lineage (Homer) .

γενεαλογέω verb.

γενειάς noun. f. 1. beard (Euripides) .

γενετή noun. f.

γεννά ω verb. 1. born 2. beget (Plato) 3. generate (Aristotle) .

γενναῖος adj. 1. noble 2. generous adv.

γενναιότης noun. f.

γεννήτωρ noun. m. . γεραίρω verb. .

γεραιός adj. 1. old man (Euripides) 2. elder (Xenophon) .

γερούσιας noun. f. .

γεύ ω verb. 1. taste 2. way taste

γεῦσις noun. f. .

γεώδης adj.

γεωγράφος noun. m.

γεωμέτρης noun. m. 1. geometricians

γεωμετρέω verb.

γεωμετρία noun. f. 1. geometry (Plato) .

γεωμετρικός adj. 1. geometrician adv.

γεωργέω verb. 1. farm

γεωργία noun. f. 1. farm (Xenophon) 2. agriculture 3. husbandry (Xenophon) .

γεωργικός adj. .

γεωργός adj. 1. farmer (Plato) 2. husbandman

γήινος *adj.* 1. earthy

γήλοφος noun. m.

 $\gamma\tilde{\eta}$ noun. f. 1. land 2. earth 3. country 4. territory (Thucydides) .

γῆρας noun. n. 1. old age 2. age

γῆρυς noun. f.

γηγενής adj. 1. earth - born

 $\gamma \eta \theta \dot{\epsilon} \omega$ verb. 1. glad (Homer) 2. waxed glad (Homer)

3. glad at (Homer)

γηράσκω verb. 1. grow old

γηραιός adj.

γηρύω verb.

γίγας noun. m. 1. giant

γίγνομαι verb. 1. become 2. have 3. be

γιγνώσκω *verb.* 1. know 2. recognize 3. knowledge (*Plato*) 4. resolve (*Flavius Josephus*) 5. perceive 6. understand 7. realize (*Xenophon*) .

γλαφυρός adj. 1. hollow (Homer) 2. hollow cave

γλαύξ noun. f. 1. owl

γλαυκός adj. .

γλαυκῶπις noun. f. 1. gray - eyed

γλίσχρος adj. adv.

γλίχομαι verb. .

γλυκερός adj.

γλυκύς adj. 1. sweet (Homer) .

 $\gamma\lambda\tilde{\omega}\sigma\sigma\alpha$ noun. f. 1. tongue 2. language (Herodotus) .

 $\gamma v \dot{\alpha} \theta o \zeta$ noun. f. 1. jaw 2. onugnathus

γναμπτός adj. 1. supple

γναθμός noun. m.

γνήσιος adj. 1. legitimate (Isaeus) 2. lawfully born (Demosthenes) 3. genuine 4. legitimate child 5. legitimate sons 6. legitimate children .

γνώμη noun. f. 1. opinion 2. mind 3. judgment (Herodotus) 4. intention (Appian) 5. judgement (Demosthenes) .

γνώριμος adj. 1. notable (Aristotle) 2. acquaintance (Plato) 3. well known adv. .

γνωσις noun. f. .

γνωρίζω verb. 1. made known 2. become acquainted .

γνωστός adj. 1. knowable (Plato) .

γνωτός adj. noun. f. .

γόης noun. m. 1. wizard 2. juggler

γόνιμος adj.

γόνος noun. m. 1. offspring (Herodotus) .

γόνυ noun. n. 1. knee (Homer)

γόος noun. m. 1. lament (Homer) 2. wail (Homer) 3. lamentation (Homer) .

γοάω verb. .

γογγύλος adj. 1. gongylus

γοητεία noun. f.

γοητεύω verb.

γονεύς noun. m. 1. parent

γονή noun. f.

γοργός adj.

 $\gamma o \tilde{v} v$ partic. 1. any rate (Strabo) 2. at any rate (Plato) 3. certain (Plato) 4. at least (Plato) 5. according (Flavius Josephus) 6. all events (Aristotle) 7. least (Aristotle) .

γουνόομαι verb.

γράφω verb. 1. write 2. propose (Demosthenes)

γράμμα noun. n. 1. letter 2. record (Flavius

Josephus) 3. writing (*Plato*) 4. inscription (*Plato*) 5. paper (*Demosthenes*) 6. book (*Demosthenes*) .

γραφεύς noun. f. 1. painter (Plato) .

γραφή noun. f. 1. indictment (Demosthenes).

γραφής noun. m. .

γραφικός adj. .

γραΐα noun. f. .

γραῖος *adj.* 1. old women

γραμματείδιον noun. n.

γραμματεῖον noun. n. 1. document (Demosthenes) 2. memorandum (Isocrates) 3. tablet (Aristotle) .

γραμματεύς noun. m. 1. scribe 2. clerk (Demosthenes) 3. secretary .

γραμματικός adj. 1. grammar 2. grammarian adv. .

γραμματιστής noun. m. .

γραμμή noun. f. 1. line (Aristotle) .

γραῦς noun. f. 1. old woman (Aristophanes) 2. old women 3. old dame (Homer) .

γρηγορέω verb.

γρύψ noun. m. 1. griffin

γρύζω verb.

γρυπός adj. 1. grypus

γύγης noun. m. 1. gyges (Herodotus) .

γύναιος adj. noun. n.

γύψ noun. m. 1. vulture

γυῖον noun. n. 1. limb (Homer)

γυμνάσιον noun. n. 1. gymnasium (Pausanias) 2. gymnasia (Plato) .

γυμνάζω verb. 1. exercise (Epictetus) 2. train 3. drill (Appian) .

γυμνασία noun. f.

γυμνασιάρχης noun. m. 1. gymnasiarch

γυμναστής noun. m. 1. trainer

γυμναστικός adj. 1. gymnastics (Plato) 2. gymnastic (Plato) .

γυμνής noun. m. 1. light troops (Xenophon) .

γυμνικός adj. 1. gymnastic 2. athletic

γυμνός adj. 1. naked 2. nude

γυμνόω verb.

γυναικεῖος adj. 1. womanish

γυνή noun. f. 1. woman 2. wife 3. lady (Euripides) .

 $\gamma \omega v i \alpha$ noun. f. 1. corner (Flavius Josephus) 2. angle (Plato) .

ηβη noun. f.

ἥδομαι verb. 1. delight 2. rejoice

ἥκιστος adj. 1. least (Plato) 2. especial (Plato) 3. least likely (Xenophon) 4. no means .

ἥκω *verb.* 1. come 2. have come (*Euripides*) 3. return 4. arrive 5. had come (*Xenophon*) .

ηλιος noun. m. 1. sun 2. helios (Homer) 3. sun - (Flavius Josephus) .

ἥμερος adj. 1. day 2. tame (Plato)

ἥμισυς adj. 1. half 2. one half 3. other half

(Xenophon) 4. one - half (Appian) .

ήρως noun. m. 1. hero (Pausanias) 2. warrior (Homer) .

ησσων adj. 1. less 2. inferior (*Plato*) 3. weak 4. less than

ἥσυχος adj. .

η adv.

ἡπερ conj.

 \tilde{h} λιξ noun. m. .

ἡμαι verb. 1. sit (Homer) .

 \hat{h} παρ noun. n. 1. liver (Homer) .

ἧσσα noun. f. 1. defeat .

 $\tilde{\mathfrak{h}}$ χ_1 adv.

ἡβάω verb.

ήβηδόν adv.

ἡδονή noun. f. 1. pleasure (Plato) 2. joy

 $\dot{\eta}\delta\dot{u}$ ς adj. 1. pleasant (Aristotle) 2. sweet 3. pleasure (Aristotle) 4. agreeable (Aristotle) adv. 1. glad (Xenophon) 2. should like (Plato) .

ήγέομαι verb. 1. think 2. consider 3. believe 4. lead (Xenophon) 5. led (Xenophon) 6. regard (Plato) 7. hold .

ἡγεμονεύω verb. 1. had as leader

ἡγεμονία noun. f. 1. government (Flavius Josephus) 2. leadership 3. command 4. hegemony (Isocrates) 5. empire (Flavius Josephus) 6. supremacy 7. dominion (Flavius Josephus) .

ἡγεμονικός adj. 1. ruling faculty (Epictetus) adv.

ήγεμών noun. m. 1. leader 2. commander (Flavius Josephus) 3. guide (Xenophon) 4. ruler (Flavius Josephus) 5. officer (Appian) 6. governor (Flavius Josephus) 7. captain (Flavius Josephus) .

ἡγήτωρ noun. m. 1. leader (Homer) .

ήλίκος adj. .

ἡλιαία noun. f. 1. heliaea

ἡλικία noun. f. 1. age 2. youth 3. military age (Pausanias) .

ἡλικιώτης noun. m. 1. own age

ἡμέρα noun. f. 1. day 2. daybreak (Xenophon) .

ἡμέτερος adj. 1. our 2. own 3. ours

ἡμερήσιος adj. 1. day journey .

ήμερότης noun. f. .

ήμερόω verb. .

ἡμίονος noun. m. 1. mule (Homer)

ήμίθεος noun. m. 1. demigod (Isocrates) 2. demi - gods .

ήμικλήριον noun. n.

ήμιόλιος adj.

ἡμιτάλαντον noun. n.

ἡμιτελής adj.

ἡμός adj.

ἡνία noun. f. 1. rein (Homer) .

ἡνίκα adv. 1. when 2. time when (Strabo).

ἡνίοχος noun. m. 1. charioteer (Homer) 2. driver

ἡνιοχέω verb. . ἡρώιος adj. .

ήρ $\tilde{\phi}$ ος adj. 1. hero - shrine (Pausanias) 2. hero - temple .

ήρωικός adj. .

ήσσάομαι verb. 1. defeat

ἡσύχιος adj.

ησυχάζω verb. 1. quiet (Plato) 2. remained quiet (Thucydides) 3. kept quiet 4. keep quiet 5. remained inactive .

ήσυχία *noun. f.* 1. quiet 2. peace 3. leisure 4. keep quiet *(Plato)* 5. kept quiet 6. tranquillity .

 $\mathring{\eta}$ conj. 1. or 2. than 3. either

 $\mathring{\eta}\delta\eta$ adv. 1. now 2. already 3. have 4. had already 5. time .

ἥιος noun. m.

ἥλεκτρον noun. n. 1. amber

ἤπειρος noun. f. 1. mainland 2. continent (Thucy-dides) 3. infinite (Plato) 4. immense (Flavius Josephus) 5. unlimited (Aristotle) .

ἥπιος adj. 1. soothe

ἥτοι partic. 1. either (Plato) .

ἦκα adv. .

ημαρ noun. n. 1. day (Homer)

 $\mathring{\eta}$ μος adv. .

 $\tilde{\eta}\theta$ o ς noun. n. 1. character (Aristotle) 2. disposition (Plato) 3. moral character (Aristotle) 4. moral .

ἦτορ noun. n. 1. heart (Homer) 2. melt (Homer)

 $\tilde{\eta}$ χος noun. m.

ήβαιός adj.

ήδέ conj. 1. and (Homer) .

ήερόεις adj. 1. murky darkness (Homer) 2. murky

ήεροειδής adj. 1. misty (Homer) 2. misty deep

ἠγάθεος adj.

ήγερέθομαι verb.

ήίθεος noun. m.

ἠιών noun. f.

ήλακάτη noun. f. 1. distaff (Homer) .

ηλίβατος adj.

ηλίθιος adj. 1. foolish (Aristotle) .

ηλιθιόω verb.

ήμαθόεις adj. 1. sandy (Homer) .

ήμέν conj.

ήνεμόεις adj. 1. windy (Homer) .

ηνορέα noun. f.

ἠοῖος adj.

ήπειρόω verb.

ήπειρώτης noun. m.

ήπειρωτικός conj. adj.

ήπεροπεύω verb.

ήπύω verb.

 $\dot{\eta}\theta$ ικός adj. 1. moral (Aristotle) adv.

ἠρέμα adv. 1. gent (Plato) 2. only slightly

ήρέμιος adj. .

ήρεμέω verb. 1. quiet (Flavius Josephus) 2. lie still

ήριγένεια noun. f. 1. dawn (Homer) .

ήύτε partic. 1. like city

 $\mathring{\eta}$ ώς noun. f. 1. east (Strabo) 2. dawn (Homer) 3. morning (Homer) 4. daybreak (Thucydides) .

ήχή noun. f.

 $\dot{\eta}$ χ $\dot{\omega}$ noun. f. 1. echo

ίδρυμα πουπ. π.

ἵημι verb. .

ικω verb.

ἵμερος noun. m.

ινα conj. 1. may 2. order 3. to 4. that 5. might 6. so 7. where (Euripides) 8. we may .

ἵππαρχος *noun. m.* 1. cavalry commander (*Xenophon*) 2. cavalry commanders 3. hipparchs 4. cavalry leader .

ἵππειος adj. .

ἵππιος adj.

iππος noun. m. 1. horse 2. cavalry 3. chariot (Homer) 4. mare (Homer) .

ἵστημι *verb.* 1. stand (Homer) 2. set (Homer) 3. set up .

 $i\zeta\omega$ verb. 1. sit (Homer) 2. sit down

ίδρόω verb.

ίδρύω verb. 1. situated (Strabo) 2. set up (Pausanias) .

 $i\delta ρ \dot{\omega} \varsigma$ noun. m. 1. sweat

ίέραξ noun. m. 1. hawk 2. falcon (Homer) .

ίέρεια noun. f. 1. priestess

ίερά noun. n. 1. sanctuary (Pausanias) 2. shrine (Plato) 3. favourable (Xenophon) 4. sacred rites .

ίεράομαι verb.

ίερατικός adj.

iepeiov noun. n. 1. victim (Pausanias)

ίερεύς noun. m. 1. priest (Flavius Josephus)

ίερεύω verb.

iερόδουλος noun. m. 1. temple - servants (Strabo)

ίερόν noun. n.

iερός adj. 1. sacred 2. temple (Herodotus) 3. holy .

ίερόσυλος *noun. m.* 1. temple - robbers 2. sacrilegious .

ίερόω verb.

ίεροφάντης noun. m. 1. hierophant

iερομνήμων noun. m. 1. hieromnemon

ίεροσυλέω verb.

ίεροσυλία noun. f. 1. sacrilege 2. temple - robbing

ίερουργία noun. f.

ίερωσύνη noun. f.

ίκάνω verb. 1. come upon (Homer) .

ἵκανός adj. 1. sufficient (*Plato*) 2. enough adv. 1. sufficient (*Plato*) .

ίκέσιος adj. 1. supplication (Flavius Josephus) .

iκέτης noun. m. 1. suppliant 2. as suppliants (Euripides) 3. supplicant .

ίκέτις noun. f. 1. as suppliant .

ίκετεία noun. f. 1. supplication (Flavius Josephus)

ίκετεύω verb. 1. besought (Flavius Josephus) 2. beg 3. entreat (Flavius Josephus) 4. beseech 5. implore (Demosthenes) 6. supplicate .

ίκετήριος *adj.* 1. bough 2. bough there 3. bough on

ίκνέομαι verb. 1. come (Homer) 2. reach (Homer)

ίλάσκομαι verb. 1. propitiate (Homer)

ίμάς noun. m. 1. thong (Homer) 2. strap

ἵμάτιον *noun. n.* 1. cloak 2. garment 3. clothe 4. coat .

iμέρα noun. f. .

ίμείρω verb. .

ίμερόεις adj.

ίππάρχης noun. m.

ίππάζομαι verb.

ίππαρχέω verb.

ίππασία noun. f.

iππεύς noun. m. 1. horseman (Xenophon) 2. cavalry (Xenophon) 3. horse (Appian) 4. knight (Appian)

ίππεύω verb. 1. ride (Xenophon) .

ίππηλάτης noun. m. . ίππημολγοί noun. m. 1. proud hippemolgi .

iππικός adj. 1. cavalry (Xenophon) 2. horsemanship (Xenophon) 3. equestrian .

iππόβοτος adj. 1. horse - pasturing (Homer) 2. pasture - land .

ίππόδαμος adj. 1. horse-taming (Homer) 2. tamer

iππόδρομος noun. m. 1. hippodrome (Flavius Josephus) 2. race - course .

ίππότης noun. m. 1. horseman (Homer)

ίπποδάσεια adj.

ίπποδρομία noun. f. 1. horse - race

ίπποκόμος noun. m. 1. groom (Xenophon)

ίπποκρατέω verb.

ίππομαχία noun. f. 1. cavalry engagement

ίπποτοξότης noun. m. 1. mounted archers

ίπποτροφέω verb.

ίπποτροφία noun. f.

ίστίον noun. n. 1. sail (Homer) .

ίστός noun. m. 1. mast (Homer) 2. loom (Homer) 3. web (Homer) 4. at loom .

ίστορέω verb.

ίστορία noun. f. 1. history (Flavius Josephus)

ίστορικός adj.

ἴαμα noun. n.

ἴαμ β ος noun. m. 1. iambic

ἴασις noun. f.

ἴδιος adj. 1. private 2. own (Flavius Josephus) 3. peculiar 4. individual 5. personal .

ίδρις noun. n. .

ἴφιος adj. .

ἴφ θ ιμος adj. .

ἴκελος *adj.* 1. like unto

ἴκρια noun. n.

ἴλαος *adj.* 1. gracious 2. propitious

ίλη noun. f.

ἴς noun. f. 1. fibrine (Plato) .

ἴσος adj. 1. equal 2. equality (*Aristotle*) adv. 1. perhaps (*Plato*) .

ἴσχω verb.

ιτης noun. m.

ἴτυς noun. f. 1. rim

ἴχνος noun. n. 1. track (Xenophon) 2. trace (Strabo) 3. footprint 4. footstep .

ῗβις noun. f. 1. ibis (Herodotus) .

ἶδος *noun. f.* 1. mt.ida

ἶφι adv. 1. amain

ῗρις noun. f. 1. iris (Homer)

 $i\dot{\alpha}\lambda\lambda\omega$ verb. 1. they put forth (Homer) 2. put forth 3. they laid .

ἰάομαι *verb.* 1. heal 2. cure (*Plato*) 3. would heal .

ιάπτω verb.

iάσιμος adj. 1. curable (Plato) . iάχ ω verb. 1. shouted aloud .

ἰαίνω *verb*. 1. make glad

ἰαμβεῖος adj. 1. iambic (Aristotle) 2. iambics 3. iambic lines .

ἰατήρ noun. m. 1. leech

ἴατρεία *noun. f.* 1. restorative

ἰατρεῖον noun. n. .

ἰατρεύω verb.

ἰατρικός adj. 1. medicine (Plato) 2. medical (Plato) 3. medical art 4. medical man .

ἰατρός noun. m. 1. physician 2. doctor (Plato)

ἰαύω verb.

iαχή noun. f.

ίδέ conj. adv.

iδέα noun. f. 1. idea (Aristotle) 2. form (Plato) .

ίδίω verb.

ίδιότης noun. f.

ίδιώτης noun. m. 1. private 2. private citizen 3. private person 4. individual (Plato) 5. private citizens (Xenophon) 6. private persons 7. private man (Flavius Josephus) .

ίδιωτεύω verb.

ίδιωτικός adj. adv.

ίδού adv.

ἰκτῖνος noun. m. 1. kite

ίλύς noun. f.

ίός noun. m. 1. ah (Euripides) 2. arrow (Homer)

ιότης noun. f. .

ἰού exclam.

ἰοχέαιρα noun. f.

ἰθύνω *verb*. 1. made straight

iθύω verb. .

ἰσάζω verb. 1. equalize (Aristotle) .

ἰσηγορία noun. f.

ίσημερινός adj. .

ἰσόπλευρος adj. 1. equilateral (Plato) .

ἰσόθεος adj. 1. godlike (Homer)

ἰσόρροπος adj. .

ἰσότης noun. f. 1. equality (Aristotle) .

 $i\sigma\acute{o}\omega$ *verb.* 1. probable (*Plato*) 2. daresay (*Plato*) 3. doubtless (*Aristotle*) 4. may perhaps .

ἰσονομία noun. f. .

ἰσθμός noun. m. 1. isthmus (Strabo) .

ἰσχάς noun. f. 1. fig (Aristophanes) 2. dried figs

ἰσχανάω verb.

ἰσχίον noun. n. 1. hip 2. haunch

ἰσχύς noun. f. 1. strength

ἰσχύω verb.

ἰσχυρίζομαι verb.

ἰσχυρός adj. 1. strong 2. stronger than (Epictetus) adv. .

ἰταμός adj. adv. .

ἰτέον adj.

ἰτέος adj.

iωή noun. f.

ἰχνεύω verb.

 $i\chi\theta$ ύς noun. m. 1. fish

ίχθυάω verb.

ἰχθυόεις adj. 1. teeming deep (Homer) 2. teem (Homer) .

κάν conj. 1. and if (Epictetus) .

κάδος noun. m.

κάκη noun. f.

κάκουργος adj. adv.

κάκωσις noun. f.

κάλαμος *noun. m.* 1. reed

κάλλιστα adv.

κάλλος noun. n. 1. beauty (Plato) .

κάλπη noun. f. 1. calpe 2. trotting - 3. at calpe

κάλυμμα noun. n.

κάλως noun. m. 1. rope 2. calos

κάμαξ noun. m.

κάματος noun. m. 1. weariness (Homer)

κάμηλος noun. m. 1. camel (Herodotus) .

κάμνω verb. 1. sick (Plato) 2. weary 3. grow weary 4. grew weary .

κάμπτω *verb.* 1. bend .

κάνεον noun. n. 1. basket (Homer) .

κάνθαρος noun. m. 1. beetle (Aristophanes) 2. cantharus .

κάπηλος noun. m. 1. dealer 2. huckster 3. shopkeeper .

κάπρος noun. m. 1. boar (Pausanias) 2. caprus (Pausanias) .

κάθαρσις noun. f. 1. purification (Plato) 2. purgation .

κάθημαι verb. 1. sit 2. seat (Aristophanes) 3. sitting (Plato) 4. sit down .

κάθοδος noun. f. 1. return (Pausanias) 2. restoration .

κάρ noun. f. .

κάρα noun. n. 1. head (Homer) .

κάρ β ων noun. m. 1. carbo (Appian) .

κάρηνον πουπ. π. .

κάρτα adv.

κάρτος noun. n. .

κάσις noun. m.

κάστωρ noun. m.

κάτειμι *verb.* 1. descend (Pausanias) 2. came down (Flavius Josephus) .

κάτοιδα verb.

κάτοπτρον noun. n. 1. mirror (Plato) .

κάτος adv. 1. down 2. below 3. lower part 4. downward adj. .

κάτωθεν adv. 1. from below

καδίσκος noun. m. . καίνυμαι verb. .

καίνω verb.

καίπερ partic. 1. although 2. though 3. although they 4. even though (*Xenophon*) .

καίριος adj. adv. .

καίτοι partic. 1. yet 2. although (Flavius Josephus) 3. and yet (Plato) .

καίω verb. 1. burn (Homer)

καινίζω verb.

καινός adj. 1. new .

καινοποιέω verb.

καινοτομέω verb.

καιρός noun. m. 1. time 2. opportunity 3. occasion (Demosthenes) 4. crisis (Demosthenes) .

κακηγορέω verb.

κακηγορία noun. f. 1. for slander

κακία noun. f. 1. vice (Aristotle) 2. badness (Aristotle) 3. wickedness (Flavius Josephus) 4. baseness (Demosthenes) 5. villainy .

κακίζω verb.

κακόνους adj. 1. ill - disposed

κακός adj. 1. evil 2. bad (Plato) 3. trouble (Euripides) 4. ill 5. harm 6. misfortune 7. misery (Flavius Josephus) adv. 1. bad 2. ill 3. evil 4. harm (Xenophon) 5. wrong .

κακότης noun. f. 1. evil plight

κακόω verb.

κακοδαίμων adj.

κακοδαιμονία noun. f. 1. unhappiness

κακοήθεια noun. f. .

κακοήθης adj. adv. .

κακοπάθεια noun. f. .

κακοπαθέω verb. .

κακοποιέω verb. .

κακοπραγία noun. f. 1. ill success

κακούργημα noun. n. .

κακοῦργος adj. 1. malefactor (Antiphon) .

κακουργέω verb. .

κακουργία noun. f.

καλάμη noun. f. 1. straw

καλέω verb. 1. call 2. name 3. summon 4. invite .

καλλίας noun. m. 1. callias

καλλίνικος adj. 1. glorious victory 2. callinicus

καλλίπολις noun. f. 1. callipolis

καλλίθριξ noun. m. 1. fair - maned (Homer) .

καλλίσφυρος noun. m.

καλλίων adj. adv.

καλλιερέω verb.

καλλιπάρηος adj. 1. fair - cheeked (Homer) 2. fair - cheeked daughter .

καλλιπλόκαμος noun. m.

καλλωπίζω verb.

καλός adj. 1. beautiful (*Plato*) 2. fair (*Homer*) 3. noble (*Plato*) 4. fine 5. good 6. honorable (*Plato*) adv. 1. well 2. good 3. right (*Plato*) 4. noble 5. fine 6. excellent (*Plato*) 7. proper .

καλοκάγα θ ία noun. f. 1. nobility (Xenophon) .

καλύπτω verb. 1. cover (Homer) 2. enfold (Homer) 3. shroud 4. enwrap .

καλώδιον noun. n. 1. rope (Appian) .

καμπή noun. f.

καμπύλος adj. 1. curve (Homer) .

κανών noun. m. 1. rule (Epictetus) 2. rod

καπηλεία noun. f. 1. retail trading

καπηλικός adj. adv.

καπνός noun. m. 1. smoke

καπύω verb.

 $\kappa\alpha\theta\dot{\alpha}$ adv. 1. as 2. like (Plato) 3. just as (Strabo)

καθάλλομαι verb.

καθάπαξ adv.

καθάπτω *verb.* 1. would come down

καθάρειος adj. .

καθάρσιος adj. 1. purifier

καθαγίζω verb.

καθαίρεσις noun. f.

καθαίρω verb. 1. purify 2. cleanse (Pausanias) 3. purge (Plato) 4. purify himself .

καθαιρέω verb. 1. demolish 2. pull down 3. tear down .

καθαρεύω verb. .

καθαρίζω verb. 1. cleanse

καθαρμός noun. m. 1. purification (Plato) .

καθαρός adj. 1. pure (Plato) 2. clean (Homer) adv. 1. purity .

καθέδρα noun. f. .

καθέλκω *verb*. 1. launch

καθέζομαι verb.

καθεστῶτα noun. n.

καθεύδω *verb.* 1. sleep 2. asleep

καθήκω verb. .

καθηγέομαι verb.

καθίημι *verb*. 1. let down

καθίστημι *verb.* 1. establish 2. appoint 3. set

καθίζω verb. 1. seat 2. sat down (Homer) 3. sit 4. sit down

καθιδρύω verb. .

καθιερόω verb.

καθικνέομαι verb.

καθιμάω verb.

καθιστάω verb.

καθόλου adv. 1. universal (Aristotle) 2. general (Aristotle) .

καθότι adv. .

καθοπλίζω verb.

καθοράω verb.

καθορμίζω verb. .

καθύπερθε adv.

καθυβρίζω verb.

καθυφίημι verb.

καθώς adv.

καραδοκέω verb.

καρδία noun. f. 1. heart 2. cardia

καρκίνος noun. m. 1. carcinus (Aristophanes) 2. crab

καρπάλιμος adv. 1. way quickly adj. .

καρπός noun. m. 1. fruit 2. wrist (Homer) 3. crop .

καρπόω *verb.* 1. reap

καρποφόρος adj.

καρτερέω verb. 1. endure (Xenophon) 2. endurance

καρτερία noun. f. 1. endurance (Plato) 2. fortitude

καρτερικός adj. adv.

καρτερός adj. 1. strong (Flavius Josephus) adv.

κασίγνητος noun. m. 1. brother (Euripides) 2. own brother .

κασιγνήτη noun. f. 1. sister (Euripides)

κασσίτερος noun. m. 1. tin (Homer) .

κατά prep. 1. in 2. by 3. at 4. on 5. accord 6. against .

κατάβασις noun. f. 1. descent

κατάδηλος adj.

κατάφρακτος *adj.* 1. decked ships 2. mail - clad 3. full armour .

κατάγνυμι verb. 1. break

κατάγνωσις noun. f. .

κατάγω verb. 1. restore 2. lodge 3. brought back .

κατάληψις noun. f. 1. seizure

κατάλληλος adj. .

κατάλογος noun. m. 1. catalogue (Strabo) 2. list (Pausanias) 3. roll (Xenophon) .

κατάλυσις noun. f. 1. dissolution .

κατάπληξις noun. f.

κατάρατος adj. .

κατάρχω verb.

κατάσκοπος noun. m. 1. spy 2. scout (Epictetus) 3. spy out 4. spy upon .

κατάστασις noun. f. 1. appointment

κατάστρωμα noun. n. 1. deck (Thucydides) .

καταβάλλω verb. .

κατα β αίνω verb. 1. descend (Xenophon) 2. down 3. come down 4. came down 5. went down (Homer) 6. go down .

καταβοάω verb. 1. clamor against .

καταβολή noun. f. .

καταξιόω verb. .

καταδαρθάνω verb.

καταδέω *verb*. 1. tether

καταδέχομαι verb. καταδεής adj. καταδείδω verb. καταδείκνυμι verb. καταδίκη noun. f. καταδιαιτάω verb. 1. award against καταδικάζω verb. καταδιώκω verb. καταδοκέω verb. καταδουλόω verb. 1. enslave καταδρομή noun. f. 1. incursion καταδύω verb. 1. sink 2. sink into καταφαγεῖν verb. 1. eat up καταφαίνω verb. καταφανής adj. adv. καταφέρω verb. 1. carried down 2. bring down καταφεύγω verb. took refuge 2. take refuge 4. refuge 5. have recourse καταφιλέω verb.

3. fled for refuge καταφλέγω verb. καταφονεύω verb. καταφθείρω verb. καταφθίω καταφθορά noun. f. καταφρόνησις noun. f. 1. contempt (Aristotle) . καταφρονέω verb. 1. despise 2. contempt

scorn 4. contempt for 5. contemn καταφρονητικός adv. adj. καταφυγή noun. f. καταγέλαστος adj. 1. ridiculous (Plato) 2. laugh-3. laughing - stock adv. καταγελάω verb. 1. laugh at (Epictetus) 2. ridicule (Epictetus) 3. laugh (Plato) 4. laughed at 5. laughs at καταγγέλλω verb. καταγηράσκω verb. καταγιγνώσκω verb. 1. condemn 2. impute 3. had condemned καταγράφω verb. καταγωγή noun. f. καταίρω verb. 1. put in at καταινέω verb. καταισχύνω verb. 1. disgrace καταιτιάομαι verb. κατακαίω verb. 1. burn 2. burnt 3. burnt down 4. burned up 5. burnt up 6. burned by κατακαλέω verb. κατακαλύπτω verb. κατακείω verb. κατακλάω verb. 1. broken within verb. 1. shut up 2. shut up in κατακλείω κατακλίνω verb. κατακλύζω verb. 1. inundate κατακλυσμός noun. m.

κατακόπτω καταμέμφομαι verb. 1. cut up verb. κατακοιμάω verb. καταμένω verb. 1. remained behind κατακολουθέω verb. καταμελέω verb. κατακομίζω verb. καταμηνύω verb. κατακοντίζω verb. 1. shot down καταμίσγω verb. κατακοσμέω verb. καταναγκάζω verb. κατακούω verb. καταναλίσκω verb. κατακρημνίζω verb. καταναυμαχέω verb. κατακρίνω verb. 1. condemn (Flavius Josephus) . κατανέμω verb. κατακρύπτω verb. κατανεύω verb. 1. bowed head thereto κατακτάομαι verb. κατανοέω verb. κατακτείνω verb. 1. slay (Homer) . καταντικρύ prep. κατακωλύω verb. κατανύω verb. καταλαμβάνω verb. 1. seize 2. overtake καταπαλαίω verb. occupy (Appian) καταπατέω 1. trampled on 2. trampled verb. καταλέγω 1. enumerate verb. 2. enroll upon καταλείβω verb. καταπαύω verb. 2. left behind καταλείπω verb. 1. leave καταπέμπω verb. 1. sent down (Xenophon) . bequeath 4. leave behind καταπέτασμα noun. n. 1. veil (Flavius Josephus) . καταλεύω verb. 1. stoned death καταπετάννυμι verb. καταλήγω verb. καταπήγνυμι verb. καταλλάσσω verb. καταπηδάω verb. καταλογίζομαι verb. καταπίμπρημι verb. καταλύω verb. 1. overthrow 2. put down (Aristotle) 3. dissolve καταπίνω verb. 1. swallow (Epictetus) 2. swal-

καταμανθάνω

καταμαρτυρέω

verb.

verb. 1. testify against

lowed up

καταπίπτω

verb. 1. fell down

καταπλάσσω verb. κατασημαίνω verb. καταπλέω verb. 1. sail κατασιωπάω verb. καταπλήσσω verb. 1. dismayed at 2. struck κατασκάπτω verb. 1. raze (Strabo) 2. demolish terror into (Flavius Josephus) καταπολεμέω verb. κατασκαφή noun. f. καταπονέω verb. κατασκεύασμα noun. n. καταποντίζω verb. κατασκευάζω verb. 1. build (Flavius Josephus) 2. καταπράσσω verb. construct (Aristotle) καταπραύνω verb. 1. pacify κατασκευή noun. f. καταπροδίδωμι verb. κατασκήπτω verb. καταπτήσσω verb. κατασκοπή noun. f. καταθέω verb. κατασπάω verb. 1. torn down καταθνήσκω verb. καταστάζω verb. καταθνητός adj. καταστασιάζω verb. καταθύω verb. καταστέλλω verb. καταράομαι verb. καταστένω verb. καταστρατοπεδεύω καταράσσω verb. verb. καταργέω verb. καταστρέφω verb. 1. subdue (Herodotus) 2. reduce (Thucydides) 3. subjugate (Herodotus) καταριθμέω verb. καταστροφή noun. f. καταρρέω verb. κατασύρω verb. καταρρίπτω verb. κατατάσσω verb. καταρρωδέω verb. κατατέμνω verb. καταρτίζω verb. verb. κατατείνω κατασβέννυμι verb. 1. quench κατατήκω verb.

κατατίθημι

verb. 1. lay (Homer) .

κατασείω verb. 1. shook down

verb.

κατασφάζω

κατατιτρώσκω verb.

κατατρέχω verb. 1. overrun

κατατρίβω verb.

καταυλίζομαι verb.

καταχαρίζομαι verb.

καταχειροτονέω verb.

καταχεύω verb. 1. shed upon

καταχράομαι verb.

καταψεύδομαι verb. 1. misrepresent

καταψηφίζομαι *verb.* 1. condemn (*Lysias*) 2. verdict against 3. give judgement against .

κατέδω verb.

κατέπεφνον verb.

κατέρχομαι *verb.* 1. return 2. come down (Homer) 3. came down .

κατέχω verb. 1. hold 2. occupy (Strabo) 3. possession (Strabo) 4. restrain 5. took possession (Strabo) 6. retain (Flavius Josephus) 7. detain .

κατεγγυάω verb.

κατείργω verb. .

κατείδον verb. .

κατεῖπον verb.

κατειλέω verb.

κατεπείγω verb.

κατερείπω verb.

κατεργάζομαι verb.

κατερύκω verb. 1. held back

κατεσθίω verb. 1. devour (Aristophanes) . κατεύχομαι verb. .

κατήφεια noun. f. .

κατήγορος adj. 1. accuser 2. prosecution (Antiphon) 3. prosecutor .

κατήκους adj. .

κατηγορέω verb. 1. accuse 2. denounce (Demosthenes) 3. charge (Demosthenes) 4. accusation (Demosthenes) 5. accuser (Demosthenes) .

κατηγορία noun. f. 1. accusation 2. prosecution 3. accusation against 4. category (Aristotle) .

κατηρεφής adj.

κατόμνυμι verb.

κατόπιν adv. 1. behind (Flavius Josephus) .

κατόπισθεν adv. .

κατόπτης noun. m. 1. spy on

κατόρ θ ωμα noun. n. 1. glorious actions 2. great actions .

κατοίκισις noun. f.

κατοικέω verb. 1. dwell (Flavius Josephus) 2. inhabit (Flavius Josephus) .

κατοικία noun. f. 1. settlement (Strabo) .

κατοικίζω verb. 1. settle in

κατοικτείρω verb.

κατοικτίζω verb.

κατοκνέω verb. .

κατοπτεύω verb.

κατορθόω verb. 1. success 2. succeed 3. successful .

κατορύσσω verb. .

κατώτερος adj.

καῦμα noun. n. 1. heat

καυλός noun. m. 1. socket

καυχάομαι verb.

κέδρος noun. f. 1. cedar 2. cedar - wood .

κέφαλος noun. m.

κέλευθος noun. f. 1. path (Homer)

κέλης noun. m. 1. - race 2. race -

κέλλω verb.

κέλομαι verb. 1. bid (Homer) 2. biddeth 3. biddest .

κέντρον noun. n. 1. goad 2. sting (Aristophanes)

κέραμος noun. m. 1. tile (Pausanias) 2. pottery

κέρας noun. n. 1. wing 2. horn 3. column (Xenophon) .

κέρδος noun. n. 1. gain 2. profit

κέρμα πουπ. π.

κεάζω verb.

κεδάννυμι verb.

κεδνός adj. 1. true - hearted

κεφάλαιος adj. 1. sum (Plato) 2. summary (Plato) 3. sum up (Demosthenes) .

κεφαλαιώδης adv. 1. summary statement adj.

κεφαλή noun. f. 1. head

κείρω verb. .

κεῖμαι verb. 1. lie 2. situated (Strabo)

κεῖνος adj. .

κεῖσε adv. .

κειμήλιος adj. .

κελάδω verb.

κελαδέω verb. .

κελαινεφής adj.

κελαινός adj. 1. celaenae

κελεύω verb. 1. order 2. bade 3. bid 4. command (Flavius Josephus) 5. tell 6. direct (Xenophon) 7. urge (Xenophon) .

κενεών πουπ. π.

κενός adj. 1. empty 2. away empty

κενόω verb.

κεντέω verb.

κεράμιον noun. n. 1. jar (Demosthenes) .

κεράννυμι verb.

κεράω verb.

κεραία noun. f.

κεραίζω verb. .

κεραμεικός adj.

κεραμεύς noun. m. 1. potter

κεραμίς noun. f. 1. tile

κεραύνιον noun. n. 1. ceraunian 2. ceraunian mountains .

κεραυνός noun. m. 1. thunderbolt 2. thunder -

bolt

κεραυνόω verb.

κερδαίνω verb. 1. gain 2. profit 3. make gain (*Plato*) 4. gain by 5. making gain 6. profit by

κερδαλέος adj. 1. more profitable than

κερδίων adj.

κερκίς noun. f. 1. shuttle (Plato) .

κερτομέω verb.

κεύθω verb.

κεῦθος noun. n. 1. secret places

κήδω verb. 1. care for (Homer) 2. concern for

κήλεος adj.

κήρ noun. f. 1. fate (Homer)

κήρινος adj.

κήρυγμα noun. n. 1. proclamation

κῆδος noun. n. 1. woe (Homer) 2. own sorrows

noun. m. 1. garden κῆπος

κῆρ noun. n. 1. heart (Homer) 2. at heart (Homer)

κῆρυξ noun. m. 1. herald

κῆτος noun. n. 1. whale 2. sea - monster

κηδεία noun. f.

κηδεμών noun. m.

κηδεστής noun. m. 1. brother - in law (Demosthenes) 2. - in law

κηδεύω verb.

κηφήν noun. m. 1. drone (Plato) .

κηλέω verb.

κηλίς noun. f.

adv. 1. wroth at heart κηρόθι

κηρός noun. m. 1. wax

noun. n. 1. herald wand κηρύκειον

κηρύσσω verb. 1. proclaim 2. proclamation 3. 4. made proclamation (Xenophon) 5. make proclamation

κίβδηλος adj.

κίναιδος noun. m. 1. catamites 2. debauchee

κίνδυνος noun. m. 1. danger 2. peril 3. risk 4. hazard (Flavius Josephus)

κίνημα noun. n.

κίνησις noun. f. 1. motion (Plato) 2. movement (Aristotle)

κίννα noun. f. 1. cinna (Appian) .

κίρκη noun. f. 1. circe (Homer) .

noun. m. 1. falcon κίρκος

κίστη noun. f.

κίω verb. 1. cius

κίων noun. f. 1. pillar (Pausanias) 2. column 3. pillar which

κίχλη noun. f.

κιβώτιον noun. n. 1. box (Aristotle) .

noun. f. 1. ark (Flavius Josephus) . κιβωτός

κικλήσκω verb.

κινδυνεύω verb. 1. danger 2. risk 3. hazard (Flavius Josephus)

κινέω verb. 1. move (Plato) 2. motion (Plato) 3. stir (Xenophon) 4. in motion (Plato) 5. disturb (Plato)

κινητικός adj. 1. kinetic

κιθάρα *noun. f.* 1. harp

κιθαρίζω verb. 1. harp (Plato) .

κιθαριστής noun. m. 1. harper

κιθαρωδός noun. m. .

κισσάω verb.

κισσός noun. m.

κιχάνω verb. .

κλάδος noun. m. 1. branch 2. bough (Aeschylus) 3. its branches .

κλάω verb. .

κλάζω verb.

κλαγγή noun. f.

κλαίω verb. 1. weep 2. bewail (Homer) .

κλαῦμα πουπ. π. .

κλαυθμός noun. m.

κλέος noun. n. 1. fame (Homer) 2. glory 3. renown 4. kleos (Homer) .

κλέπτης noun. m. 1. thief

κλέπτω verb. 1. steal (Xenophon) .

κλέω verb. .

κλείς noun. f. 1. key 2. bench (Homer) 3. cleides (Strabo) 4. collar - bone .

κλείω verb. 1. shut 2. close up .

κλείω verb. .

κλεῖθρον noun. n. 1. bar 2. bolt .

κλεινία noun. n. 1. clinias (Plato) 2. cleinias (Plato) .

κλεινός adj. 1. famous (Euripides) 2. renowned (Pindar) .

κλειστός adj.

κλειτός adj.

κλήζω verb. .

κλήζω verb.

κλήρουχος noun. m. .

κλῆμα noun. n. 1. withs

κλῆρος noun. m. 1. estate (Isaeus) 2. lot 3. inheritance (Demosthenes) 4. allotment (Plato) 5. by lot (Aristotle) .

κλῆσις noun. f.

κληδών noun. f.

κληρόω *verb*. 1. by lot 2. elected by lot

κληρονόμος *noun. m.* 1. heir 2. inheritor

κληρονομέω verb. 1. inherit (Demosthenes) 2. should inherit .

κληρονομία noun. f. 1. inheritance (Demosthenes)

κληρουχία noun. f.

κληρωτός adj. .

κλητέος adj. .

κλητήρ noun. m.

κλητός adj. .

κλίμα noun. n. 1. climata 2. climata ,"

κλίνω verb. 1. bed (Flavius Josephus) 2. couch (Plato) .

κλῖμαξ noun. f. 1. ladder (Appian) 2. scaling ladders .

κλισία noun. f. 1. hut (Homer) 2. tent (Homer)

κλισίηθεν adv. .

κλισμός noun. m. 1. chair (Homer)

κλόνος noun. m. .

κλονέω verb.

κλοπή noun. f. 1. theft 2. for theft .

κλύδων noun. m. 1. wave (Euripides) .

κλύμενος adj. .

κλύω verb. 1. hear (Euripides) 2. hearken (Homer) 3. hear me (Homer) 4. readily hearkened (Homer) .

κλύζω verb.

κλυτός adj. 1. glorious (Homer) 2. famed for (Homer) 3. famed .

κλών noun. m. 1. twig

κλώψ noun. m. .

κνέφας noun. n. 1. darkness (Homer) .

κνήμη noun. f. 1. leg (Homer) 2. shin 3. shank

κνημίς noun. f. 1. greaves (Homer) .

κνημός noun. m.

κνίζω verb.

κνῖσα noun. f. 1. savour

κνισάω verb. .

κνώδαλον πουπ. π.

κόκκος noun. m. 1. kokkos

κόλαξ noun. m. 1. flatterer (Aristotle) .

κόλασις noun. f. 1. punishment (Flavius Josephus)

κόλπος noun. m. 1. gulf (Strabo) 2. bosom (Homer) 3. bay .

κόμη noun. f. 1. hair 2. lock 3. hair grow

κόμπος noun. m. 1. boast .

κόνδυλος noun. m.

κόνις noun. f. 1. dust .

κόπος noun. m. 1. fatigue

κόπρος noun. f. 1. dung 2. manure

κόπτω *verb.* 1. cut down

κόραξ noun. m. 1. crow (Aristophanes) 2. raven 3. corax 4. crows ," 5. get gone .

κόρη noun. f. 1. daughter (Homer) 2. girl (Homer) 3. maiden (Euripides) 4. maid (Pausanias) 5. damsel (Flavius Josephus) .

κόρις noun. m. 1. bug 2. kore .

κόροιβος noun. m. 1. coroebus (Pausanias) .

κόρος noun. m. 1. youth (Homer) .

κόρος noun. m. 1. satiety 2. satiate 3. cori

κόρση noun. f.

κόρυς noun. f. 1. helm (Homer)

κόσμιος adj. 1. orderly (Plato) 2. decent adv.

κόσμος noun. m. 1. world 2. ornament (Flavius

Josephus) 3. universe (Epictetus) 4. adornment . κότινος noun. m. 1. wild olive (Pausanias) 2. wild - olive .

κότος noun. m. 1. wrath (Aeschylus) .

κοάξ exclam. 1. koax (Aristophanes) .

κοί exclam. 1. wee .

κοίρανος noun. m. .

κοίτη noun. f. 1. bed

κοῖλος adj. 1. hollow (Homer) 2. celesyria (Flavius Josephus) 3. coele (Strabo) 4. coele - (Polybius) 5. le (Appian) .

κοῖτος noun. m. .

κοιλία noun. f. 1. belly 2. womb 3. stomach

κοιμά ω verb. 1. sleep (Homer) 2. lull 3. fallen asleep .

κοιμίζω verb. .

κοιν $\tilde{\eta}$ adv. 1. in common (Plato) .

κοινός adj. 1. common 2. public adv. .

κοινόω verb. .

κοινολογέομαι verb.

κοινών πουπ. m.

κοινωνέω *verb.* 1. share 2. share in 3. part in

κοινωνία noun. f. 1. partnership (Aristotle) 2. community (Aristotle) 3. association (Aristotle) 4. fellowship 5. communion (Plato) .

κοινωνός noun. m. 1. partner

κοιρανέω verb.

κοιτών noun. m. 1. bedchamber

κολάζω verb. 1. punish 2. punishment (Flavius Josephus) 3. chastise .

κολακεία noun. f. 1. flattery (Plato) .

κολακεύω verb. 1. flatter

κολαστής noun. m. .

κολεός noun. n. 1. its scabbard 2. scabbard 3. its sheath .

κολλάω verb. .

κολλητός adj. 1. jointed car .

κολοβός adj. .

κολοφών noun. m. .

κολοιός noun. m. .

κολοσσός noun. m. .

κολούω verb.

κολυμβήθρα noun. f. 1. pool

κολώνη noun. f. .

κολωνός noun. m. 1. colonus .

κομάω verb. 1. hair long .

κομίζω verb. 1. bring 2. carry (Flavius Josephus) 3. recover (Demosthenes) 4. convey .

κομιδή noun. f. .

κομιδῆ adv.

κομπάζω verb. 1. boast (Aeschylus) .

κομπέω verb.

κομψός adj. adv.

κονίω verb.

κονιάω *verb.* . κονιορτός *noun. m.* .

κοντός noun. m. 1. long poles .

κοπίς *noun. f.* 1. sabre .

κοπιάω verb. .

κοράσιον noun. n. 1. young lady .

κορέννυμι verb.

κορίσκος noun. m. 1. coriscus

κορύσσω verb.

κορυφάς noun. f.

κορυφή noun. f. 1. peak (Homer) 2. top (Flavius Josephus) 3. summit (Pausanias) .

κορυθαίολος adj. 1. flashing helm (Homer) 2. helm (Homer) .

κορώνη noun. f. 1. crow 2. corone

κορωνίς noun. f. 1. beaked (Homer) 2. beaked ships .

κοσμέω verb. 1. adorn 2. decorate .

κοτέω verb.

κοτύλη noun. f.

κούρητες noun. m.

κοῦφος adj. 1. light (Plato) 2. light - adv.

κουφίζω verb.

κουφότης noun. f. 1. lightness

κουρά noun. f.

κουρίδιος adj. 1. wed (Homer) .

κράνος noun. n. 1. helmet . κράς noun. f. 1. head (Euripides) .

κράτιστος adj. 1. most excellent (Epictetus) 2. best thing .

κράτος noun. n. 1. storm .

κράζω *verb*. 1. cried out

κρᾶσις noun. f.

κραίνω verb.

κραιπνός adj. adv. .

κραναός adj. .

κρανίον noun. n. 1. skull

κραταιός adj.

κρατέω *verb.* 1. master 2. overcome 3. conquer 4. defeat 5. victory 6. control 7. prevail 8. victorious *(Xenophon)* .

κρατερόφρων adj.

κρατερός adj. 1. mighty (Homer) 2. strong (Homer) 3. fierce (Homer) 4. stalwart (Homer) adv. .

κρατήρ noun. m. 1. bowl (Homer) 2. mixing - bowl (Homer) 3. crater (Strabo) 4. mixing - bowls (Homer) 5. mixing bowls .

κρατιστεύω verb. .

κρατύνω verb.

κραυγάζω verb.

κραυγή noun. f.

κρέας noun. n. 1. meat (Homer) 2. flesh (Homer)

κρέων noun. m. 1. creon (Euripides) .

κρείσσων adj. 1. superior 2. strong 3. better than 4. stronger than .

κρείων noun. m. 1. lord (Homer) 2. above all lords

κρεῖον πουπ. π.

κρεμάννυμι *verb.* 1. hung 2. hang

κρεμαστός adj. .

κρήδεμνον πουπ. π.

κρήνη noun. f. 1. spring 2. fountain (Pausanias)

κρήτη noun. f. 1. crete .

κρημνός noun. m. 1. precipice (Flavius Josephus) 2. cliff .

κρηπίς noun. f. 1. basement (Pausanias) .

κρίκος noun. m.

κρίμα noun. n.

κρίνον noun. n. 1. lily

κρίνω verb. 1. judge 2. decide 3. trial (Demosthenes) 4. determine (Flavius Josephus) 5. decision .

κρίσις *noun. f.* 1. trial 2. judgment 3. judgement (*Plato*) 4. decision (*Aristotle*) 5. verdict (*Aristotle*) .

κριός noun. m. 1. ram (Flavius Josephus) 2. crius (Pausanias) 3. criumetopon 4. battering ram .

κριθή noun. f. 1. barley (Flavius Josephus)

κριτήριον noun. n. 1. criterion (Epictetus) .

κριτής noun. m. .

κριτικός adj. .

κρόκη noun. f. 1. thread 2. woof

κρόμμυον noun. n. 1. onion (Aristophanes) 2. crommyus .

κρόνος noun. m. 1. cronos (Homer) 2. cronus (Pindar) .

κρόταφος noun. m. .

κρότος noun. m. .

κροκόδειλος noun. m. 1. crocodile (Herodotus) .

κροτέω verb.

κρούω verb. .

κρουνός noun. m.

κρύβδην adv.

κρύφα adv. 1. secret (Appian)

κρύφιος adj.

κρύος noun. n.

κρύπτω *verb.* 1. hide 2. conceal 3. hide from

κρύσταλλος noun. m. 1. ice

κρυερός adj. 1. chill .

κρυφαῖος adj.

κρυμός noun. m.

κρυπτός adj. adv.

κτάομαι *verb.* 1. possess (*Plato*) 2. acquire (*Plato*) 3. win 4. gain 5. possession .

κτέανον noun. n. .

κτέαρ noun. n. .

κτέρεα noun. n.

κτείνω verb. 1. kill (Euripides) 2. slay (Homer) .

κτήσιος adj. 1. ctesius

κτῆμα noun. n. 1. possession 2. property 3. treasure (Homer) .

κτῆνος noun. n. 1. cattle 2. beast (Herodotus) .

κτῆσις noun. f. 1. possession (Epictetus) 2. property (Aristotle) 3. acquisition (Plato) .

κτητικός *adj.* 1. acquisitive (*Plato*) 2. acquisitive art .

κτητός adj. .

κτίσις noun. f. .

κτίσμα *noun. n.* 1. founded by (*Strabo*) 2. settlement (*Strabo*) .

κτίστης noun. m.

κτίζω verb. 1. found (Strabo) .

κτύπος noun. m. .

κτυπέω verb. .

κύαμος noun. m. 1. bean

κύβος noun. m. 1. dice 2. cube

κύδιστος adj. 1. most glorious (Homer)

κύκλος noun. m. 1. circle (Plato) 2. round 3. circuit (Strabo) 4. round about (Flavius Josephus) 5. around 6. all round (Strabo) 7. surround .

κύκλωσις noun. f. .

κύκνος noun. m. 1. swan (Euripides) 2. cycnus (Hesiod) .

κύλιξ *noun. f.* 1. cup

κύπελλον noun. n.

κύπρος noun. f. 1. cyprus 2. cypros (Flavius Josephus) .

κύπτω verb. .

κύριος adj. 1. lord 2. master (Epictetus) 3. control (Aristotle) 4. authority 5. valid (Demosthenes) noun. m.

κύτος noun. n.

κύω verb.

κύων noun. m. 1. dog 2. hound (Xenophon) .

κύψελος noun. m. 1. cypselus (Pausanias) .

κῦδος noun. n. 1. glory (Homer) 2. win glory (Homer) .

κῦμα noun. n. 1. wave (Homer) 2. billow

κῦρος noun. n. 1. asked cyrus

κυάνεος adj. 1. dark (Homer) .

κυανόπρωρος adj.

κυανοχαίτης noun. m.

κυβερνάω verb.

κυβερνήτης noun. m. 1. pilot (Plato) 2. helmsman (Homer) 3. steersman .

κυβερνητικός adj. 1. navigation .

κυδάλιμος adj. 1. glorious (Homer)

κυδαίνω verb.

κυδιάνειρα noun. f. 1. where men win glory

κυδοιμός noun. m.

κυέω verb.

κυκάω verb.

κυκλέω verb.

κυκλόω verb. 1. surround (Appian) .

κυκλοτερής adj.

κυλίνδω *verb*. 1. rolleth

κυλινδέω verb. .

κυμαίνω verb.

κυνέα noun. f. 1. helmet (Homer) 2. cap

κυνέω verb. 1. kiss (Homer) .

κυνηγέσιον noun. n. 1. hunting ground

κυνηγέτης noun. m. 1. huntsman (Xenophon) 2. hunter .

κυνηγετέω verb.

κυνίσκη noun. f. 1. cynisca

κυπάρισσος noun. f. 1. cypress (Pausanias) 2. cypress trees .

κυρέω verb.

κυρία noun. f.

κυρίως adv. .

κυριεύω verb.

κυρόω verb.

κυρτός adj.

κώδων noun. m. 1. bell

κώλυμα noun. n.

κώμη noun. f. 1. village

κώπη noun. f. 1. oar (Euripides) 2. copae 3. hilt .

κ $\tilde{\omega}$ ας noun. n. 1. fleece (Homer)

κῶλον noun. n. .

κῶμος noun. m. 1. revel (Euripides) 2. victory -

procession 3. victory - songs 4. victory - song

κωφός *adj.* 1. mute

κωκύω verb.

κωκυτός noun. m. 1. cocytus

κωλύω verb. 1. prevent 2. hinder (Epictetus) 3. forbid (Flavius Josephus) 4. stop (Demosthenes) 5.

prohibit (Flavius Josephus) 6. restrain (Epictetus) 7.

forbade (Flavius Josephus)

κωμάζω verb. .

κωμικός adj. 1. comic poets

κωμφδέω verb. .

κωμωδία noun. f. 1. comedy (Aristotle) .

 $\lambda \acute{\alpha} \beta \delta \alpha$ irreg. 1. lambda (Plato) 2. labda

λάβρος adj. .

λάξ adv.

λάφυρα noun. n. 1. spoil (Pausanias) 2. spoils

taken

λάινος adj.

λάκκος noun. m. 1. pit (Flavius Josephus) 2. den

λάλος adj. 1. talkative

λάμπω verb. 1. shine

λάθρη adv. 1. secret (Euripides) 2. in secret 3.

stealth .

λάρναξ noun. m. 1. chest (Pausanias) .

λάσιος adj. 1. shaggy adv.

λάσκω verb. .

λάτρις noun. f.

λάω verb. 1. las . λάχανον noun. n. .

λάχη noun. f. .

λάζομαι verb. .

λᾶας noun. m.

 $\lambda \alpha \beta \dot{\eta}$ noun. f.

 $\lambda \alpha \beta \dot{\nu} \rho_{1} \nu \theta_{0} \varsigma$ noun. m. 1. labyrinth

λαέρτης noun. m. 1. laertes (Homer) 2. lord laertes

λαγών noun. f. .

 $\lambda \alpha \gamma \tilde{\omega} \varsigma$ adj. 1. hare (Xenophon) noun. m. 1. hare .

λαγχάνω verb. 1. lot 2. allot 3. suit against

λαΐφος noun. n. .

λαΐλαψ noun. f. .

λαῖτμα noun. n.

λαιμός noun. m. 1. throat

λαιός adj.

λαιψηρός adj.

λακτίζω verb. 1. kick

λαλέω *verb*. 1. speak

 λ αμβάνω verb. 1. take 2. get (Xenophon) 3. receive 4. have 5. capture (Xenophon) 6. catch 7. seize 8. obtain .

λαμπάς noun. f. 1. torch 2. lamp 3. torch - race .

 λ αμπρός adj. 1. bright 2. brilliant 3. splendid (Flavius Josephus) 4. splendor adv. 1. brilliant

(Appian) .

λαμπρότης noun. f. 1. splendor (Flavius Josephus)

λαμπρύνω verb. .

λαμπτήρ noun. m. 1. brazier

 $\lambda \alpha v \theta \dot{\alpha} v \omega$ verb. 1. forget 2. escape 3. conceal (Flavius Josephus) 4. notice (Plato) 5. fail .

 $\lambda\alpha\acute{o}\varsigma$ noun. m. 1. people (Flavius Josephus) 2. host (Homer) 3. folk (Homer) .

λαομέ δ ων noun. m. 1. laomedon (Homer) .

λαοσσόος adj. 1. rouser (Homer) .

 $\lambda \alpha \theta$ ραῖος adj. adv. .

λατρεύω verb.

λέαινα noun. f. 1. lioness

λέβης noun. m. 1. cauldron (Homer) 2. basin for (Homer) 3. kettle .

λέξις noun. f. 1. style (Aristotle) 2. diction (Aristotle) .

λέγος adj. 1. mean (Plato) 2. tell 3. say (Plato) 4. am speaking (Demosthenes) 5. statement (Demosthenes) .

 λ έγω *verb.* 1. say 2. speak 3. tell 4. mean (*Plato*) 5. call .

λέκτρον noun. n. 1. bed (Euripides) .

λέμβος noun. m. .

λέπας noun. n.

λέπρα noun. f. 1. leprosy

 $\lambda \acute{\epsilon} \omega \nu$ noun. m. 1. lion 2. leon 3. like lion (Homer) .

λέχος noun. n. 1. bed (Euripides) 2. couch (Homer) 3. bier (Homer) .

λεηλατέω verb.

λεία noun. f. 1. booty (Xenophon) .

λείβω verb. 1. shall leave

λείπω verb. 1. leave 2. remain 3. behind (Homer) .

λείψανον noun. n. 1. remnant

 $\lambda \tilde{\epsilon i}$ oç adj. 1. smooth (Plato) 2. prey (Flavius Josephus) .

λειμών noun. m. 1. meadow 2. leimon

λειότης noun. f. 1. smoothness

λειτουργέω verb. 1. public services (Demosthenes) 2. public service (Demosthenes) .

λειτουργία *noun. f.* 1. public services (*Demosthenes*) 2. public service 3. liturgy .

λεκτέος adj. 1. must say 2. we must say .

λεκτός adj.

λεληθότως adv.

λεπρός adj. 1. leper

λεπτός adj. 1. thin

λεύκη noun. f. 1. white poplar

λεύκιππος adj. 1. leucippus (Pausanias) .

λεύσιμος adj. 1. by stoning

λεύσσω verb.

λευγαλέος adj. 1. leaning on staff adv.

λευκάς noun. f. 1. leucas .

λευκός adj. 1. white 2. white marble (Pausanias)

λευκότης noun. f. 1. whiteness (Plato) .

λευκώλενος adj. 1. white - armed (Homer)

λεωφόρος adj. 1. highway (Pausanias) 2. high road .

λεχαῖος adj.

λήγω *verb.* 1. cease 2. cease from

λήιον πουπ. π. .

λήκυθος noun. f. 1. flask (Aristophanes) 2. phial 3. lecythus .

 $\lambda \dot{\eta} \theta \eta$ noun. f. 1. forgetfulness (Plato) 2. oblivion

ληξις noun. f.

λῆμα noun. n. .

λῆμμα noun. n. .

λ $\tilde{\eta}$ ρος noun. m.

λῆψις noun. f.

ληστεία noun. f. .

ληστεύω verb.

ληστήριον noun. n. 1. robber (Flavius Josephus) 2. robbery .

ληστικός adj.

ληστρικός adj. 1. predatory adv.

ληίς noun. f. 1. lais .

ληίζομαι verb. .

ληιστής noun. m.

ληκύθιον noun. n. 1. little oil flask (Aristophanes) 2. oil flask .

ληπτέος adj. 1. ascertain (Aristotle) .

ληρέω verb. 1. talking nonsense 2. talk rubbish

 λ iav adv. 1. too (Aristotle) 2. very 3. excessive 4. too much .

λίβανος noun. m. 1. libanus (Flavius Josephus) 2. mount lebanon 3. lebanon 4. mount libanus .

λίμνη noun. f. 1. lake (Strabo) 2. marsh (Herodotus)

λίνδος noun. m. .

λίνεος adj. 1. linen (Herodotus) .

 λ ívov noun. m. 1. flax 2. linus (Pausanias) 3. linen 4. thread .

λίπτομαι verb. .

 $\lambda i\theta_1 v \circ \zeta$ adj. 1. stone

λίθος noun. m. 1. stone 2. marble (Pausanias)

 λ íc noun. m. adj. .

λίσσομαι *verb*. 1. make prayer 2. beseech thee

λίψ noun. n. 1. southwest

λιάζομαι verb.

λιαρός adj. 1. warm (Homer) .

λιβανωτός noun. m. 1. frankincense (Herodotus)

 λ_i γύς adj. 1. clear - toned (Homer) 2. shrill (Homer) adv. .

λιγυρός adj. 1. shrill adv.

λιλαίομαι verb.

λιμήν noun. m. 1. harbor (Strabo) 2. harbors (Strabo) 3. harbour (Xenophon) 4. port (Xenophon) 5. haven (Flavius Josephus) .

λιμνάζω verb. .

λιμναῖος adj. 1. limnaeum .

λιμός noun. m. 1. famine (Flavius Josephus) 2. hunger (Appian) 3. by famine (Appian) 4. by hunger (Appian) 5. starve .

λιμώσσω verb. .

λιπανδρέω verb. .

λιπαρέω verb. .

 $\lambda \iota \pi \alpha \rho \acute{o} \varsigma$ adj. 1. sleek 2. holding before face shining 3. oily adv. .

λιθοβόλος adj. .

 λ ιθοτομία noun. f. 1. quarry (Pausanias) 2. stone quarries .

λιτανεύω verb. .

λιτός adj.

λόφος noun. m. 1. hill 2. crest (Aristophanes) 3. plume .

λόγιμος adj. .

λόγιον noun. n.

λόγιος adj.

λόγος noun. m. 1. word 2. argument (Plato) 3. speech (Plato) 4. discourse (Plato) 5. account 6. reason 7. story .

λόγχη noun. f. 1. spear (Euripides) 2. lance (Xenophon) .

λόχευμα noun. n.

λόχμη noun. f. 1. thicket . λόχος noun. m. 1. company (Xenophon) 2. ambush (Homer) 3. platoon (Xenophon) 4. battalion .

λογάς noun. m. 1. picked men (Pausanias) 2. pick (Pausanias) 3. unhewn 4. picked troops .

λογίζομαι verb. 1. reckon (Xenophon) 2. reflect (Demosthenes) 3. calculate .

λογικός adj. adv.

λογισμός noun. m. 1. calculation (Plato) .

λογιστής noun. m. 1. auditor

λογιστικός adj. 1. rational part 2. calculator

λογοποιέω verb.

λοίδορος adj. .

λοίσ θ ιος adj.

λοιβή noun. f.

λοιδορέω verb. 1. abuse 2. revile (Epictetus) 3. rail 4. abusive .

λοιδορία noun. f. 1. abuse (Demosthenes) 2. mere abuse .

λοιγός noun. m.

λοιμός noun. m. 1. pestilence

λοιμώ δ ης *adj.* 1. pestilential

λοιπός adj. 1. rest (Flavius Josephus) 2. remain 3. future 4. remainder (Appian) .

λούω verb. 1. wash (Homer) 2. bathe (Epictetus)

λουτρόν noun. n. 1. bath (Pausanias)

 $\lambda o \chi \acute{\alpha} \omega$ verb. 1. laid ambush for

λοχαγός noun. m. 1. captain (Xenophon) 2. centurion (Appian) .

λύκος noun. m. 1. wolf 2. lycus (Pausanias) .

λύμη noun. f. 1. outrage done

λύπη noun. f. 1. pain (Plato) 2. grief 3. sorrow

λύρα noun. f. 1. lyre (Plato) 2. harp

λύσιος adj.

λύσις noun. f. 1. lysis (Plato) 2. release from 3. solution 4. denouement .

λύτρον *noun. n.* 1. ransom 2. redemption 3. ransom for 4. for ransom .

 $\lambda \acute{u}\omega$ verb. 1. loose (Homer) 2. break 3. release 4. free 5. repeal (Demosthenes) 6. loosen (Homer) 7. ransom (Homer) 8. dissolve (Plato) .

λύχνον noun. n. .

λύχνος noun. m. 1. lamp

λυγκεύς noun. m.

λυγρός adj. 1. grievous (Homer) 2. woeful (Homer)

λυκάων noun. m. 1. lycaon (Homer) 2. son lycaon (Pausanias) .

λυμαίνομαι verb.

λυπέω verb. 1. pain (Aristotle) 2. grieve (Epictetus) 3. annoy 4. distress .

 λ υπηρός adj. 1. painful (Aristotle) 2. more painful adv. .

λυπρός adj. adv.

λυσανίας noun. m. 1. lysanias

λυσίμαχος adj. 1. lysimachus (Pausanias) .

λυσιτελέω verb.

λυσιτελής adj. 1. more profitable than 2. more advantageous 3. more profitable adv. .

λυσσάω verb.

 λ υχνία noun. m. 1. candlestick (Flavius Josephus) 2. lampstands .

λώβη noun. f. .

λωβάομαι verb.

λωβητός adj. .

λωφάω verb. .

λωίων adj.

λωποδύτης noun. m.

λωτός noun. m. 1. lotus (Homer) .

μάγειρος noun. m. 1. cook

μάκαρ noun. m. 1. blest (Plato) 2. blessed gods adj. 1. macartatus (Demosthenes) .

μάκαρος adj.

μάκρος noun. n.

μάκρων noun. m.

 $\mu\acute{\alpha}\lambda\alpha$ adv. 1. very (Homer) 2. full (Homer) 3. indeed (Plato) .

μάλιστα adv. 1. most 2. especial 3. chief 4. particular (Strabo) 5. great 6. very .

μάμμη noun. f. 1. mamma

μάντευμα noun. n. 1. oracle (Pausanias) .

μάντις noun. m. 1. seer 2. prophet 3. soothsayer 4. diviner (Herodotus) .

μάθημα noun. n. 1. study (Plato) 2. accomplish-

ment (Plato) 3. lesson (Plato) .

μάθησις noun. f. .

μάργος adj. .

μάρις noun. f. .

μάρναμαι verb.

μάρπτω verb.

μάρτυρος noun. m.

μάρτυς noun. m. 1. witness (Demosthenes) 2. as witnesses (Demosthenes) .

μάσσω verb.

μάστιξ noun. f. 1. lash (Homer) 2. whip (Homer) 3. scourge .

μάταιος adj. 1. vain 2. futile 3. foolish woman

μάτην adv.

μάχαιρα noun. f. 1. sword 2. knife 3. sabre (Xenophon) .

μάχη noun. f. 1. battle 2. fight (Flavius Josephus)

μάχιμος adj. 1. warlike 2. fighting men (Flavius Josephus) 3. most warlike (Flavius Josephus) .

μάχομαι verb. 1. fight (Homer) 2. battle (Homer) 3. fight against (Homer) .

μᾶλλον adv. 1. more 2. rather 3. great

μ $\tilde{\alpha}$ ζ α noun. f. 1. cake (Aristophanes) .

μαίνομαι *verb.* 1. mad 2. madness 3. insane 4. rageth 5. crazy .

μαίομαι verb.

 $\mu\alpha\tilde{i}ov$ noun. f. 1. nurse (Homer) .

μαιμάω verb. μαινάς noun. f. 1. maenad (Euripides) μακάριος adj. 1. happy (Epictetus) 2. dear fellow (Plato) μακαρίζω verb. μακαριστός adj. adv. μακράν adv. μακρόθεν adv. μακρός adj. 1. long 2. by far (Herodotus) μακρολογέω verb. 1. long story μαλακία noun. f. 1. effeminacy μαλακίζομαι verb. μαλακός adj. 1. soft (Homer) adv. μαλλός noun. m. μαλθακός adj. adv. μανία noun. f. 1. madness 2. frenzy 3. mania (Xenophon) 4. insanity μανικός adj. adv. μανιώδης adj. adv. μανός adj. 1. porous adv. verb. 1. learn (Plato) 2. understand μανθάνω (Plato) 3. learnt (Plato) μαντεία noun. f. μαντεῖον noun. n. 1. oracle (Herodotus) μαντεῖος adj. μαντεύομαι verb. 1. prophesy (Homer) .

μαντικός adj. 1. divination (Xenophon) 2. seer art adv. μαθηματικός adj. 1. mathematical (Aristotle) 2. mathematics (Aristotle) 3. mathematical objects noun. m. 1. pupil μαθητής adj. 1. disciple μαθητός μαραίνω verb. μαρτύριον noun. n. 1. as evidence verb. 1. depose (Demosthenes) 2. deponents testify (Demosthenes) 3. deponent testifies verb. 1. testify (Demosthenes) 2. testiμαρτυρέω mony (Demosthenes) 3. witness (Demosthenes) 4. evidence (Isaeus) 5. depose (Demosthenes) 6. bear witness 7. give evidence (Demosthenes) . μαρτυρία noun. f. 1. deposition (Demosthenes) 2. (Demosthenes) 3. evidence (Isaeus) 4. wittestimony ness μαστεύω verb. μαστίζω verb. μαστιγόω verb. 1. scourge 2. flog μαστός (Euripides) 2. nipple noun. m. 1. breast (Homer) ματεύω verb. μαχητής noun. m. μαψίδιος adv. adj. μέδιμνος noun. m. 1. medimni 2. bushel medimnus μέδομαι verb. 1. bethink us

μέδω

verb.

μέγαρον noun. n. 1. hall (Homer) 2. megara 3. room (Homer) .

μέγας *adj.* 1. great 2. large 3. a 4. high

μέγεθος noun. n. 1. size (Pausanias) 2. magnitude (Aristotle) 3. greatness (Plato) 4. large (Flavius Josephus) 5. largeness (Flavius Josephus) 6. stature (Homer) 7. magnitudes (Aristotle) 8. height (Pausanias) .

μέλαινα noun. f.

μέλαθρον πουπ. π.

μέλας adj. 1. black (Homer) 2. dark (Homer)

μέλεος adj. 1. unhappy (Euripides) .

μέλη noun. f. 1. meles .

μέλι noun. n. 1. honey

μέλινος adj. 1. ashen (Homer) 2. millet

μέλισσα noun. f. 1. bee 2. melissa

μέλλησις noun. f.

μέλλω verb. 1. to 2. about 3. would 4. future 5. intend 6. delay .

μέλος noun. n. 1. limb (Homer) 2. song 3. tune (Plato) 4. melody (Aristotle) .

μέλπω verb.

μέλω verb. 1. care 2. concern 3. care for (Epictetus) .

μέμαα verb.

μέμφομαι *verb.* 1. blame (*Plato*) 2. fault 3. complain (*Flavius Josephus*) 4. find fault .

μέμονα verb. .

μέμψις noun. f.

μέν partic. 1. be .

μένανδρος adj. 1. menander (Strabo) .

μένος noun. n. 1. might (Homer) 2. strength (Homer) 3. fury (Homer) .

μέντοι partic. 1. however (Xenophon) 2. but 3. yet 4. still (Plato) 5. indeed (Plato) .

μένω verb. 1. remain 2. stay 3. wait (Homer) 4. abide (Homer) 5. continue (Flavius Josephus) .

μέθεξις noun. f. 1. participation

μέθη noun. f. 1. drunkenness (Plato) .

μέθοδος noun. f. .

μέθυ noun. n.

μέρα *noun. f.* 1. constituent parts

μέριμνα noun. f. .

μέρμερος adj. .

μέρος noun. n. 1. part 2. turn 3. share 4. portion .

μέροψ noun. m.

μέσος adj. 1. middle 2. midst (Homer) 3. between 4. center (Plato) 5. centre (Xenophon) .

μέταλλον noun. n. 1. mine (Strabo) .

μέτειμι verb. 1. share in (Demosthenes) .

μέτειμι verb. .

μέτοικος noun. m. 1. resident aliens (Aristotle) 2. alien (Demosthenes) 3. resident 4. resident alien 5. metic 6. metics .

μέτοχος adj.

μέτριος adj. 1. moderate 2. moderation 3.

reasonable (Plato) 4. modest adv. μέτρον noun. n. 1. measure 2. meter (Plato) 3. metre (Aristotle) . noun. n. 1. front (Appian) 2. forehead μέτωπον 3. front line μέχρι conj. 1. as far (Strabo) 2. until (Appian) 3. till (Flavius Josephus) 4. up (Plato) 5. extend (Strabo) 6. far (Strabo) adv. 1. as far (Flavius Josephus) μεγάθυμος adj. 1. great - souled (Homer) 2. great - hearted (Homer) μεγαίρω verb. μεγαλαυχέω verb. μεγαλεῖος adj. adv. noun. m. 1. great - hearted (Homer) μεγαλόφρων adj. 1. magnanimous adv. μεγαλόψυχος adj. 1. great - souled man (Aristotle) 2. great - spirited man adv. μεγαλοφροσύνη noun. f. μεγαλοπρέπεια noun. f. 1. magnificence (Aristotle) μεγαλοπρεπής adj. 1. magnificent (Aristotle) 2. magnificent man (Aristotle) 3. most magnificent 1. magnificent 2. magnificent manner μεγαλοψυχία noun. f. 1. greatness (Aristotle) 2. magnanimity μεγαλύνω verb. μεγιστᾶνες grandee 2. great men noun. m. μείλιχος adj. μείρομαι verb.

μείς noun. m. 1. month (Flavius Josephus) 2. course

(Plato) μείων adj. 1. less (Xenophon) . μεῖξις noun. f. 1. mixture (Plato) . μειδάω verb. 1. smile (Homer) . μειδιάω verb. μειλίχιος adj. 1. gentle (Homer) 2. gentle words (Homer) 3. meilichius μειόω verb. μειονεκτέω verb. μειράκιον noun. n. 1. youth 2. boy (Lysias) 3. young man 4. lad (Plato) 5. young men (Flavius Josephus) 6. stripling μειρακιώδης adj. 1. puerile adv. μελαίνω verb. μελέτη noun. f. μελετάω verb. 1. study (Epictetus) 2. have practised μελία noun. f. 1. melia 2. ashen spear 3. pelian 4. ashen spears noun. m. 1. honey - hearted (Homer) . μελίφρων μελιηδής adj. 1. honey - sweet (Homer) . μελοποιός noun. m. μεμπτός adj. μενεαίνω verb. μενεπτόλεμος adj. 1. staunch in fight μενοεικής adj. μενοινάω verb.

μεθέπω verb. μεθήκω verb. με θ ίημι verb. 1. let go (Euripides) 2. slack (Homer) μεθίστημι verb. 1. change μεθό adv. μεθόριος adj. 1. confine 2. common boundary μεθύδριον noun. n. 1. methydrium (Pausanias) . μεθύσκω verb. μεθύω verb. noun. f. μερίς verb. μερίζω μεριμνάω verb. μερισμός noun. m. μερμηρίζω verb. 1. ponder (Homer) 2. whether should μεσήμβριος adj. μεσηγύ adv. μεσημβρία noun. f. 1. south (Herodotus) 2. noon 3. midday 4. mesambria μεσημβρινός adj. μεσόγαιος adj. μεσόγεως noun. f. 1. interior (Strabo) 2. inland (Herodotus) adj. 1. interior (Strabo) μεσότης noun. f. 1. observance (Aristotle) 2. middle

state (Aristotle)

verb.

μεσόω

μεστός adj. 1. full μεστόω verb. μετά *prep.* 1. with 2. after 3. next (Plato) verb. 1. spoke among (Homer) . μετάφρενον noun. n. μετάγω verb. μετάνοια *noun. f.* 1. repentance 2. repent (Flavius Josephus) 3. repentance for 4. for repentance μετάπεμπτος adj. μετάπτωσις noun. f. μετάθεσις noun. f. μετάρσιος adj. μετάστασις noun. f. μεταβάλλω verb. 1. change 2. revolution (Aristotle) μεταβαίνω verb. μεταβλητικός adj. μεταβολή noun. f. 1. change 2. revolution (Aristotle) . μεταβουλεύω verb. μεταξύ adv. 1. intermediate (Aristotle) μεταδίδωμι verb. share 2. impart (Plato) . μεταδιώκω verb. μεταδοκέω verb. μεταφέρω verb. 1. transfer

```
noun. f. 1. metaphor (Aristotle) .
                                                       μεταθέω
                                                                  verb.
μεταφορά
μεταφωνέω
              verb.
                                                       μεταστρατοπεδεύω
                                                                            verb.
μεταγιγνώσκω
                                                       μεταστρέφω
                                                                     verb.
                verb.
μεταγράφω verb.
                                                       μετατίθημι verb. 1. change
μεταίτιος adj.
                                                       μεταυδάω
                                                                   verb. 1. spoke among (Homer) .
μεταίχμιος adj. 1. space between (Appian)
                                            noun.
                                                       μεταχειρίζω
                                                                     verb.
                                                       μεταχωρέω
                                                                     verb.
μεταίζω
         verb.
                                                       μετέπειτα
                                                                  adv.
μετακαλέω
             verb.
                                                       μετέρχομαι
                                                                    verb.
μετακινέω
            verb.
                                                       μετέωρος adj. 1. suspense
                                                                                     2. high ground
μετακομίζω
            verb.
                                                       μετέχω verb. 1. share 2. partake (Plato) 3. share
μεταλαμβάνω
                      1. share (Plato) 2. partake
               verb.
                                                           4. participate in (Aristotle) 5. part in 6. take
(Plato)
                                                      part in (Aristotle) .
μεταλλάσσω
               verb.
                                                       μετεξέτεροι adj.
μεταλλάω
            verb.
                                                       μετεῖπον verb. 1. spoke among (Homer) 2. spake
                                                      among (Homer) 3. among spoke (Homer) 4. among
            verb. 1. repent
μεταμέλει
                             2. regret
                                                      spake (Homer)
μεταμέλεια
             noun. f.
                                                       μετεωρίζω
                                                                    verb.
μεταμώνιος
              adj.
                                                       μετόπισθε
                                                                   adv.
μετανίστημι
              verb.
                                                       μετόπωρον
                                                                    noun. n. 1. autumn
μετανοέω verb. 1. repent
                              2. they repented
                                                       μετοικέω
                                                                  verb. 1. migrate (Pausanias)
 μεταπέμπω
                verb.
                       1. sent for
                                      2. summon
                                                       μετοικίζω
                                                                   verb. 1. transplant
(Xenophon) 3. send for
                      4. sending for
                                                       μετονομάζω verb. 1. changed its name
μεταπείθω
             verb.
                                                               verb. 1. measured by
                                                       μετρέω
μεταπίπτω
             verb.
                                                       μετρητικός adj.
 μεταποιέω
              verb.
                                                       μετρητός
                                                                 adj.
μεταπρέπω
             verb. 1. pre - eminent among (Homer)
```

μετριάζω verb. noun. f. 1. moderation μετριότης 2. lest (Homer) 3. do not μή conj. 1. not no 5. unless 6. t 7. do (Epictetus) μήδομαι verb. 1. devise (Homer) . μήκιστος adj. μήνιμα noun. n. 1. wrath (Pausanias) . μήνυσις noun. f. μήνυτρον noun. n. μήποτε adv. 1. never μήπω adv. 1. not yet 2. has not yet 3. had not yet μής noun. m. 1. sure (Plato) 2. certain (Plato) . noun. m. 1. deviser μήτε partic. 1. nor 2. or 3. neither 4. not 5. either 6. no noun. f. 1. mother μήτηρ μήτις adj. μήτρως noun. m. μῆδος noun. n. μῆκος noun. n. 1. length 2. its length μῆλον noun. n. 1. sheep (Homer) 2. flock (Homer) 4. melos (Thucydides) 3. apple noun. f. 1. wrath (Homer) . μῆνις noun. n. 1. thigh - pieces μῆρα μῆτις noun. f.

μηδαμόθεν

adv.

μηδαμός adj. 1. in no wise adv. μηδαμῶς *adv.* 1. by no means μηδέ partic. 1. not 2. or 3. nor 4. even 5. do not 6. not even μηδέποτε adv. 1. never (Epictetus) 2. should never 3. can never (*Plato*) μηδέπω adv. μηδέτερος adj. 1. neutral 2. neither party neutral state noun. n. 1. no 2. nothing 3. not any 5. without 6. no one 7. none adj. 1. μηδεπώποτε adv. adv. 1. no longer 2. no more 3. any longer 4. no further μηκύνω verb. noun. f. 1. apple - trees μηλέα μηνίω verb. μηνοειδής adj. verb. 1. inform (Flavius Josephus) 2. inforμηνύω mation (Lysias) μηνυτής noun. m. 1. informer μηρία noun. n. 1. thigh - pieces (Homer) 2. thigh bones noun. m. 1. thigh (Homer) . μηρός μητίετα noun. m. 1. counsellor (Homer) . μητιάω verb. μητρόπολις noun. f. 1. metropolis (Flavius Josephus)

μητρόθεν adv. noun. f. 1. stepmother μητρυιά μητρώιος adj. μητρῷος adj. μηχάνημα noun. n. 1. engine (Appian) 2. machine (Appian) μηχανάομαι *verb*. 1. contrive 2. devise μηχανή noun. f. 1. engine 2. contrivance (Euripides) 3. machine noun. n. 1. pollution (Aeschylus) 2. deμίασμα 3. pollutions 4. blood - pollution filement μίγνυμι verb. 1. mingle (Homer) 2. intercourse (Herodotus) μίλιον noun. n. noun. n. 1. imitation (Plato) . μίμημα μίμησις noun. f. 1. imitation (Plato) 2. representation (Aristotle) μίμνω verb. 1. abide (Homer) . μίνυνθα adv. μίσθωσις noun. f. 1. lease (Demosthenes) noun. f. 1. headband μίτρα 2. taslet μῖξις noun. f. μῖσος noun. n. 1. hatred (Flavius Josephus) 2. hate (Flavius Josephus) μιαίνω verb. 1. defile 2. pollute (Flavius Josephus) μιαιφόνος adj. adj. 1. polluted people μιαρός 2. hussy adv.

μιγάς noun. m. 1. mixed tribes μικρός adj. 1. small (Plato) 2. little (Plato) 3. slight (Plato) 4. short μικρότης noun. f. 1. smallness (Plato) μικρόψυχος adj. μικρολογία noun. f. 1. pettiness μικροψυχία noun. f. μικτός adj. μιμέομαι 1. imitate (Plato) 2. represent verb. (Aristotle) 3. copy 4. imitation (Plato) . μιμητής noun. m. μιμητικός adj. μιμητός adj. μιμνήσκω verb. 1. remember 2. mention (Strabo) 3. recall μιν pron. 1. him (Homer) 2. he (Homer) 3. her (Homer) . μινύθω verb. μινυνθάδιος adj. verb. 1. hate 2. hatred 3. abhor (Demosthenes) 4. detest (Demosthenes) 5. dislike μισθαρνέω verb. μισθόφορος adj. 1. mercenary soldiers μισθός noun. m. 1. pay (Xenophon) 2. reward 3. wage 4. pay for (Xenophon) 5. fee (Plato) 6. for pay μισθόω verb. 1. hire (Demosthenes) 2. lease (Demosthenes)

μισθοδοτέω

verb.

adj. 1. mercenary (Xenophon) . μισθοφόρος μισθοφορά noun. f. μισθοφορέω verb. μισθωτός adj. μνάομαι verb. 1. woo (Homer) . $\mu\nu\tilde{\alpha}$ noun. f. 1. minae (Demosthenes) 2. minas 3. mina μνεία noun. f. (Plato) 2. mention μνήμη noun. f. 1. memory (Pausanias) 3. remember (Flavius Josephus) 4. memorial (Flavius Josephus) 5. remembrance μνήμων adj. 1. good memory (Plato) . μνημα noun. n. 1. tomb (Pausanias) 2. monument (Pausanias) μνημεῖον noun. n. 1. tomb 2. memorial 3. monument (Flavius Josephus) μνημόσυνον noun. n. μνημονεύω verb. remember μνημονικός adj. adv. μνημοσύνη noun. f. μνησικακέω verb. 1. vindictive μνηστεύω verb. μνηστήρ noun. m. 1. wooer (Homer) 2. suitor (Homer) μόδιος noun. m. 1. modius

adv. 1. difficulty (Plato) .

1. difficulty (Appian) 2. scarce

μόγις

μόλις

reluctant

adv.

μόλυβδος noun. m. μόναρχος noun. m. 1. monarch (Aristotle) . μόνιμος adj. 1. permanent μόνος adj. 1. alone 2. mere 3. on μόρα noun. f. 1. regiment (Xenophon) 2. one regiment μόριος adj. noun. m. 1. doom (Sophocles) . μόρον μόρος noun. m. μόρσιμος adj. μόσχος 1. calf (Euripides) 2. heifer noun. m. (Euripides) 3. moschus 4. moschi μόχθος noun. m. 1. toil (Euripides) . μογέω verb. noun. f. 1. fate (Homer) 2. part (Flavius μοῖρα Josephus) 3. portion (Homer) 4. destiny 5. doom (Homer) μοιράω verb. μοιχεία noun. f. 1. adultery μοιχεύω verb. 1. commit adultery 2. committed adultery noun. m. 1. adulterer μοιχός μολπή noun. f. μονάς noun. f. 1. unit (Aristotle) . μοναρχέω verb. μοναρχία noun. f. 1. monarchy (Aristotle) .

3.

```
3. tale
μοναρχικός
                                                                (Plato) 4. plot (Aristotle) 5. spake (Homer)
             adj.
                     adv.
μονή noun. f.
                                                        6. fable
                                                                 (Plato) 7. myth (Strabo)
μονόω verb. 1. left alone
                                                         μῦρος
                                                                 noun. m.
                                                               noun. m. 1. mouse (Strabo) 2. mys
μονογενής
             adj.
μονομάχος
              adj. 1. gladiator (Epictetus) 2. gladi-
                                                         μυέω
                                                                 verb. 1. initiate
                                                                                   2. initiated into
atorial
                                                        tiation
μονομαχέω
             verb. 1. single combat
                                                         μυελός
                                                                 noun. m. 1. marrow
                                                                                        (Plato)
μονομαχία
            noun. f. 1. single combat
                                                         μυĩα noun. f.
μορφή noun. f. 1. shape
                                                         μυκάομαι verb.
μορία noun. f.
                                                         μυκτήρ noun. m. 1. nostril
μουσική noun. f.
                                                         μυθέομαι
                                                                    verb.
μουσικός adj. 1. music (Plato) 2. musician (Epicte-
                                                         \muυ\thetaεύ\omega verb. 1. myth (Strabo) 2. mythical 3.
tus) 3. musical (Plato) 4. cultured (Aristotle)
                                              adv.
                                                        mythical story
                                                         μυθολογέω
                                                                      verb.
μοχλός
          noun. m.
                                                         μυθολογία noun. f.
μοχθέω
          verb.
                                                         μυθώδης adj. 1. mythical 2. fabulous
           noun. f. 1. vice (Aristotle) 2. depravity
                                                         μυρίος adj. 1. ten thousand 2. countless (Plato)
μοχθηρός
            adj. 1. bad ones
                                 adv.
                                                        3. thousand 4. 10 (Appian) 5. 000 (Appian)
μύλη noun. f. 1. myl ϊ¿½
                             2. myles
                                                         μυριάκις adv. 1. ten thousand times 2. thousand
                                                        times
μύρμηξ
          noun. m. 1. ant
                                                                  noun. f. 1. thousand (Flavius Josephus) 2.
        noun. n. 1. perfume (Aristophanes) 2. oint-
μύρον
                                                        000 (Appian) 3. ten thousands (Flavius Josephus) 4.
ment
       3. myrrh
                  4. myra
                                                        hundred thousand (Flavius Josephus) 5. thousand men
                                                        6. myriad
                                                                   7. 000 men (Appian)
μύρω
       verb.
                                                                   noun. f. 1. myrtle (Pausanias) 2. myrtle
                                                        μυρσίνη
μύσος
         noun. n. 1. pollution
                                                         μυσαρός
                                                                    adj.
μύστης
         noun. m. 1. initiate
                                                         μυστήριον
                                                                    noun. n. 1. mystery
μύω
       verb.
                                                         μυστικός
                                                                    adj.
                                                                           adv.
μ\tilde{υ}θος noun. m. 1. word (Homer) 2. story (Plato)
```

3. ini-

μυχός noun. m. 1. recess (Strabo) 2. innermost recess 3. innermost part 4. inmost chamber 5. nook .

 $μ\tilde{\omega}$ λος noun. m. .

μῶμαι verb.

μῶνυξ noun. m. 1. single - hooved (Homer) 2. thy single - hooved .

μωρία noun. f. 1. folly (Euripides) .

μωρός adj. 1. fool (Epictetus) 2. foolish (Sophocles) 3. foolish man .

νάπη noun. f. 1. glen .

νάπος noun. n. 1. ravine (Xenophon) 2. glen

νάρθηξ noun. m.

νάσσω verb. .

νᾶμα noun. n. 1. stream

vaíω verb. 1. dwell (Homer) 2. dwell in

ναίω verb. 1. dwell (Homer) 2. dwelt in (Homer)

ναιετάω verb.

 $v\alpha \acute{o}\varsigma$ noun. m. 1. temple (Pausanias) 2. shrine (Herodotus) .

ναύαρχος noun. m. 1. admiral 2. as admiral (*Xenophon*) 3. navarch .

ναύκληρος noun. m. 1. shipowner (Demosthenes) 2. shipmaster 3. ship - owners .

ναύσταθμον noun. m. 1. naval station (Strabo) .

ναύτης noun. m. 1. sailor 2. seaman 3. crew 4. mariner .

ναῦλος noun. m. 1. freight (Demosthenes) 2. freight for (Demosthenes) .

 $v\alpha\tilde{u}\varsigma$ noun. f. 1. ship (Homer) 2. fleet (Thucydides) 3. vessel (Thucydides) adv. 1. yes (Plato) .

ναυάγιον noun. n. 1. wreck (Thucydides) .

ναυαγία noun. f. 1. shipwreck

ναυαγός adj. 1. shipwreck .

ναυαρχέω verb. .

ναυαρχία noun. f. 1. as admiral

ναυβάτης noun. m. .

ναυλοχέω verb. .

ναυμαχέω *verb.* 1. fight at sea 2. fought at sea 3. give battle .

vαυμαχία noun. f. 1. battle (Thucydides) 2. sea - fight (Herodotus) 3. naval battle (Xenophon) 4. naval 5. naval engagement (Appian) 6. at sea

ναυπηγέω verb.

ναυπηγήσιμος adj. 1. for shipbuilding 2. ship - timber .

ναυπηγία noun. f. 1. shipbuilding

ναυπηγός noun. m. 1. shipwright

ναυστολέω verb.

ναυτίλλομαι verb.

ναυτίλος noun. m. 1. mariner

ναυτικός adj. 1. fleet 2. naval (Thucydides) 3. navy (Thucydides) .

ναυτιλία noun. f. .

νέατος adj.

νέφος noun. n. 1. cloud (Homer) 2. thick cloud

νέκταρ noun. n. 1. nectar (Homer) . νεκρόω verb. νέκυς noun. m. 1. dead (Homer) 2. corpse (Homer) verb. 1. exceeding wroth νεμεσάω νεμεσητός adj. νέμεσις noun. f. 1. indignation 2. nemesis νεμεσίζομαι verb. νέμος noun. f. noun. f. 1. youth νεότης verb. 1. inhabit (Herodotus) 2. distribute νέμω νεόω verb. νέος adj. 1. young 2. youth (Plato) 3. new young men 5. young man νεοδαμώδης adj. 1. emancipated helots (Xenophon) 2. neodamodes adj. 1. nether νέρτερος νεογνός adj. νέω verb. νεοσσιά noun. f. νέω verb. 1. swim νεοσσός noun. m. νεᾶνις noun. f. νεοχμός adj. νεανίης noun. m. 1. young man (Flavius Josephus) 2. young (Euripides) 3. youth (Euripides) νεύω verb. νεανίσκος noun. m. 1. young man (Flavius Josephus) νεῦμα noun. n. 2. young men (Flavius Josephus) 3. youth (Plato) . νεῦρον noun. n. 1. sinew (Plato) 2. nerve νεανικός adj. adv. noun. f. 1. string (Homer) 2. neuri νευρή νεαρός adj. νεώριον noun. n. 1. dockyard 2. arsenal νεβρός noun. m. 1. fawn dock νεφέλη noun. f. 1. cloud νεώσοικος adj. 1. dock νεφεληγερέτα noun. m. 1. cloud - gatherer (Homer) νεωστί adv. νεωτερίζω verb. 1. innovation (Flavius Josephus) . νεῖκος noun. n. 1. strife (Homer) 2. quarrel (Euripides) 3. strife hath νεωτερισμός noun. m. 1. innovation (Flavius Josephus) . verb. 1. chide (Homer) 2. chid (Homer) . νήδυμος νειός noun. f. 1. fallow land adj. νεκρός *adj.* 1. dead 2. corpse 3. dead bodies νήφω verb.

(Flavius Josephus) 4. dead body

3.

νέηλυς

noun. m.

νήιος

adj.

(Flavius Josephus) 4. dead body (Flavius Josephus) 5. dead

noun. m. 1. dead 2. corpse 3. dead bodies

νήπιος adj. 1. infant (Flavius Josephus) 2. fool (Homer) 3. baby (Pausanias) 4. babe .

νήποινος adj. 1. without atonement (Homer).

νήριτος adj. 1. neritum (Strabo) .

νήχω verb. 1. swim (Homer) .

νῆσος noun. f. 1. island 2. isle (Homer)

νῆστις noun. m.

νηδύς noun. f. 1. belly 2. womb

νηέω verb. .

νηλής adj. 1. pitiless (Homer) 2. pitiless one adv. .

νημερτής adj. 1. unerring adv.

νηνεμία noun. f. 1. windless .

νηπύτιος noun. m. adj.

νησίδιον πουπ. π.

νησίον noun. n. 1. isle (Strabo) 2. small islands

νησίς noun. f. 1. islet

νησιώτης noun. m. 1. islander (Herodotus)

νηστεία noun. f.

νηστεύω verb. 1. fast

νίφω verb.

νίκη noun. f. 1. victory (Pausanias) .

vívov noun. n. 1. ninus

νίσσομαι verb.

νίζω verb. 1. wash (Homer) 2. wash hands

νιφάς noun. f. .

νιφόεις adj. 1. snowy (Homer) .

νικάτωρ noun. m. 1. nicator .

νικά ω verb. 1. victory 2. win (Pausanias) 3. conquer 4. victorious 5. defeat 6. overcome 7. prevail 8. victor .

νικηφόρος adj.

νικητήριος adj.

viv pron. 1. him (Euripides) 2. her (Euripides) .

νόημα πουπ. π. .

νόησις noun. f. 1. intellection

νόμαιος adj.

νόμιμος adj. 1. law (Flavius Josephus) 2. lawful (Plato) 3. custom 4. institution 5. usage .

νόμισμα noun. n. 1. money (Aristotle) 2. coin (Epictetus) 3. coinage 4. currency 5. coined money 6. coin does .

νόμος noun. m. 1. law 2. statute (Demosthenes) 3. custom (Herodotus) .

νόος noun. m. 1. mind (Plato) 2. sense (Plato) 3. intelligence (Aristotle) .

νόθος adj. 1. bastard 2. illegitimate 3. base - born .

νόσφι prep.

νόσημα noun. n. 1. disease (Plato) 2. malady (Plato) 3. pest .

νόσος noun. f. 1. disease (Plato) 2. sickness 3. distemper (Flavius Josephus) 4. illness 5. plague (Sophocles) 6. malady (Euripides) .

νόστιμος adj. adv.

νόστος noun. m. 1. return (Homer) 2. nostos (Homer) 3. homecoming .

νότιος adj. 1. southern (Strabo) 2. south (Strabo) 3. notium (Xenophon) 4. its southern .

νότος noun. m. 1. south (Strabo) 2. south wind (Homer) .

voέω verb. 1. ware (Homer) .

νοητός adj. 1. intelligible (Plato) .

νομάς noun. m. 1. nomad (Strabo) 2. numidians (Appian) 3. numidian (Appian) 4. nomadic (Herodotus)

νομαδικός adj. adv. .

νομεύς noun. m. 1. herdsman (Plato) 2. apportioner .

νομή noun. f. .

νομίζω verb. 1. think 2. consider 3. believe (Xenophon) 4. regard 5. hold .

νομικός adj. 1. lawyer adv.

νομιστέος adj. .

νομός noun. m.

νομοφύλαξ noun. m. 1. law - wardens (Plato) 2. - wardens (Plato) 3. law - warden (Plato) 4. law - wardens shall (Plato) .

νομοθέτης noun. m. 1. lawgiver (Plato) 2. legislator (Flavius Josephus) .

νομοθεσία noun. f. 1. legislation (Plato) .

νομοθετέω *verb.* 1. legislate (*Plato*) 2. legislation (*Plato*) 3. enact (*Plato*) 4. by law .

νομοθετικός adj.

voσέω verb. 1. sick (Epictetus) 2. diseased

νοσφίζομαι verb. . νοστέω verb. 1. should return .

νοσώδης adj. 1. diseased (Plato) 2. sickly 3. unwholesome .

νοτερός adj. .

νουμηνία noun. f. 1. calends 2. new moon 3. first day .

νουθετέω verb. 1. admonish (Plato) .

νύξ noun. f. 1. night 2. by night (Appian) . νύκτερος adj. .

νύκτωρ adv. 1. by night 2. night 3. at night 4. night time (*Flavius Josephus*) .

νύμφη noun. f. 1. nymph (Pausanias) 2. bride (Euripides) .

νύσσα noun. f. .

νύσσω verb.

νύχιος *adj.* 1. night -

vũv adv. 1. now 2. present 3. then

νυκτερεύω verb. .

νυκτερινός adj. .

νυμφεύω verb.

νυμφίδιος adj.

νυμφίος adj. 1. bridegroom .

νυνδί adv. 1. just now (Plato)

vuví adv. .

νυστάζω verb. 1. doze

νῶροψ noun. m.

νῶτον noun. n. 1. back . νωλεμές adv. .

νωμάω *verb*. 1. served out

ιδε pron. 1. this 2. these 3. here

ὄλος adj. 1. whole (*Plato*) 2. all 3. entire (*Flavius Josephus*) 4. general (*Aristotle*) 5. in general (*Aristotle*) adv. 1. general (*Aristotle*) 2. in general (*Aristotle*) 3. speaking generally .

*δ*μαδος *noun. m.*

ὅμαιμος adj.

ὄμηρος noun. m. 1. hostage (Appian) 2. as hostages

ὄμιλος noun. m. 1. throng (Homer)

ὄμοιος adj. 1. like (Plato) 2. same 3. equal 4. alike (Plato) adv. 1. equal 2. alike (Aristotle) .

ὄμορος *adj.* 1. neighbors 2. borders on (*Strabo*) 3. border 4. bordering on (*Strabo*) .

οπη adv. 1. wherever (Appian) 2. whatever way 3. whithersoever .

ιπλον noun. n. 1. arm 2. weapon (Flavius Josephus) 3. armor (Flavius Josephus) 4. armour (Pausanias) .

 $\stackrel{\circ}{\text{mo1}}$ adv. 1. wherever (Xenophon) 2. whither 3. whithersoever .

δπως conj. 1. how 2. that 3. order (Xenophon) 4. may 5. might 6. so .

 $\ddot{\theta}$ ι adv. 1. where (Homer) .

ὅραμα noun. n. .

ὅριον noun. n.

ὅρκιος adj. .

ὄρκος noun. m. 1. oath

ὄρμος noun. m. 1. necklace (Pausanias) 2. anchorage .

ὄρος noun. m. 1. boundary (Pausanias) 2. wind (Homer) 3. limit 4. definition (Aristotle) 5. bound (Flavius Josephus) 6. frontier .

ις pron. 1. which 2. who 3. whom 4. what 5. he

ὄσιος adj. 1. holy (Plato) 2. holiness (Plato) 3. pious (Plato) 4. piety (Flavius Josephus) 5. impious 6. righteous (Demosthenes) 7. unholy adv. .

ισος adj. 1. all 2. as 3. which 4. who 5. those 6. what .

ισπερ pron. 1. as (Plato) 2. which 3. as we (Plato) .

őστε pron.

ὄστις *pron.* 1. who 2. that 3. whoever 4. what (*Plato*) 5. any (*Plato*) .

ὅταν conj. 1. when 2. whenever (Plato) 3. when they .

ὅτε conj. 1. time when (Xenophon) 2. sometimes

ὅτι conj.

δδάω verb. .

όδεύω verb. .

όδηγός noun. m.

δδίτης noun. m. 1. wayfarer (Homer) .

δδός noun. f. 1. road 2. way 3. journey 4. path 5. march .

δδόω verb. .

όδοιπόρος noun. m. 1. wayfarer

όδοιπορέω verb.

όδοιπορία noun. f.

δδοποιέω verb. .

όλκάς noun. f. 1. merchantman (Thucydides) 2. transport 3. merchant vessels 4. merchant ships

όλκή noun. m. .

όλκός adj.

ολόκληρος adj.

όλοκαύτωσις noun. f. 1. burnt - offering 2. burnt - offerings .

όλοκαυτέω verb.

όλοσχερής adj. adv.

όμαλός adj. adv.

ομαλότης noun. f.

όμαρτέω verb.

ομῆλιξ noun. m.

όμηγερής adj.

όμηλικία noun. f. 1. like age (Homer) .

ομηρεία noun. f.

όμηρεύω verb. .

òμίχλη noun. f. 1. mist

όμιλέω verb. 1. associate (Aristotle) 2. consort

ομιλία noun. f. 1. intercourse (Plato) 2. association (Plato) 3. society 4. companionship .

όμόφυλος adj. 1. countryman (Flavius Josephus) 2. own countrymen (Flavius Josephus) 3. own nation (Flavius Josephus) .

δμόγλωσσος adj.

όμόνοια *noun. f.* 1. concord 2. agreement (*Plato*) 3. unanimity (*Plato*) 4. concord among .

ομός adj.

όμόσε adv. 1. close quarters (Xenophon) .

ὁμόσπορος adj. 1. same seed .

ὁμότιμος adj. 1. peer (Xenophon) .

ομοεθνής adj. .

ομογενής adj.

δμογνώμων adj. adv.

δμογνωμονέω verb.

όμοίωμα noun. n. .

ὁμοῖος adj. 1. similar (Aristotle) 2. resemble (Aristotle) 3. resemblance .

όμοιότης *noun. f.* 1. likeness (*Plato*) 2. resemblance 3. similarity (*Plato*) 4. similitude .

δμοιότροπος adj. adv.

ομοιόω verb. 1. like manner (Flavius Josephus) 2. resemble (Aristotle) 3. same way .

όμοκλέω verb. .

όμοκλή noun. f.

όμολογέω verb. 1. admit (Plato) 2. agree (Plato) 3. confess 4. acknowledge 5. agreement (Plato) .

ὁμολογία noun. f. 1. agreement (Plato) 2. admission (Plato) .

ὁμομήτριος adj. 1. same mother (Demosthenes) 2. half - .

ομονοέω verb. 1. one mind 2. concord .

όμοπάτριος adj. 1. same father (Demosthenes) .

δμοθυμαδόν adv. .

ομορέω verb. .

όμοῦ adv.

ὁμώνυμος adj. 1. same name as (Strabo) 2. same name (Strabo) 3. namesake adv. .

όπηνίκα adv. .

 δ πλή noun. f. 1. hoof

ὁπλίτης noun. m. 1. hoplites (Xenophon) 2. heavy infantry (Thucydides) 3. armed men (Flavius Josephus) 4. infantry .

 $\delta\pi\lambda$ ίζω verb. 1. arm 2. made ready (Homer) 3. armed themselves

όπλιτικός adj. .

όπλότατος adj. .

όπλότερος adj.

ὁπλοφόρος adj. 1. armor - bearer (Flavius Josephus)

 $\delta \pi \delta \theta \epsilon v$ adv. 1. source from which

όπόσε adv. .

 $\dot{\delta}\pi \dot{\delta}\sigma \dot{\delta} \zeta$ adj. 1. how many (Xenophon) 2. as many (Xenophon) 3. as much (Xenophon) .

ὁπόταν *adv.* 1. whenever they

όπότε adv. 1. when (Xenophon) 2. whenever

(Xenophon)

ὁπότερος adj. 1. whichever 2. whichsoever 3. whichever side adv. .

οποῖος adj. 1. what sort (Plato) .

δπωσοῦν conj. 1. in any way whatsoever

δθούνεκα conj. .

 \dot{o} ρά ω verb. 1. see 2. observe 3. look

όρατός adj. 1. visible (Plato) 2. visible world

ορίζω verb. 1. define (Aristotle) 2. bound 3. defined by (Aristotle) 4. boundary between .

δρισμός noun. m.

δρκόω verb.

 $\dot{\delta}$ ρμά ω verb. 1. set out 2. rush 3. start (*Xenophon*) 4. set forth .

όρμαίνω verb. 1. ponder (Homer) 2. pondered thus (Homer) .

δρμέω verb. 1. anchor .

ορμή noun. f. 1. impulse (Aristotle).

ὁρμητήριον noun. n. 1. as base

ὁρμίζω verb. 1. anchor (Xenophon) 2. anchor at

ὁσάκις adv. 1. as often they

ὁσημέραι adv. 1. every day

όσιότης noun. m. 1. holiness (Plato) .

όσιόω verb. .

δτιή conj.

ότιοῦν adv. 1. anything (Plato) 2. whatsoever (Plato) 3. anything whatever .

ὄβριμος adj. 1. at length did mighty . ὄξος noun. n. 1. vinegar .

ὄφελος noun. n. 1. use (Epictetus) .

ὄφις noun. f. 1. serpent 2. snake (Pausanias) .

ὄφλημα noun. n. .

όφρα conj. 1. may (Homer) 2. till (Homer) 3. we may (Homer) 4. thou mayest (Homer) 5. so long (Homer) .

 $\mathring{o}\gamma\delta oo\varsigma$ $\,$ adj. 1. eighth (Pausanias) 2. eighteenth

ὄγκος noun. m. 1. mass (Plato) .

ὄγχνη noun. f. 1. pear (Homer) .

ιίς noun. m. 1. sheep (Homer) 2. ewe (Homer) 3. sheep - .

ὄκνος noun. m. 1. hesitation

ὄλβιος adj. .

ολβος noun. m. 1. prosperity (Pindar) 2. [olbos] .

 \ddot{o} λεθρος noun. m. 1. destruction (Homer) .

ὄλλυμι verb. 1. perish (Homer) 2. destroy 3. lose (Homer) 4. ruin (Euripides) .

 \mathring{o} λπη noun. f. .

 \ddot{o} λυνθος noun. m.

 \mathring{o} μβρος noun. m. 1. rain

ὄμμα noun. n. 1. eye 2. face (Euripides) 3. glance

ὄμνυμι *verb.* 1. swear 2. oath 3. swear by 4. sware (*Flavius Josephus*) .

ὄναρ *noun. n.* 1. dream

ονειαρ noun. n. 1. good cheer (Homer) . ονειδος noun. n. 1. reproach 2. disgrace 3.

ονείδος noun. n. 1. reproach 2. disgrace 3. taunt 4. scandal

ὄνειος adj.

ὄνειρος noun. m. 1. dream

ὄνησις noun. f. .

ὄνομα noun. n. 1. name 2. word (Plato)

ὄνομαι verb.

ὄνος noun. m. 1. ass 2. donkey .

οντως adv. 1. real (Plato) .

ονυξ noun. m. 1. nail (Euripides) 2. talon 3. its talons .

őπις noun. f.

 \mathring{o} πισθεν adv. 1. behind 2. rear (Xenophon) 3. from behind (Xenophon) .

ὄρεξις noun. f. 1. desire (Epictetus) 2. appetition (Aristotle) .

ὄρειος adj. 1. mountaineer 2. mountain -

ὄρφνη noun. f. .

ὄργανος adj. 1. instrument (Plato) 2. engine (Flavius Josephus) 3. tool (Aristotle) .

ὄργια noun. n. 1. orgy

ὄργυια noun. f. 1. fathom

ὄρνεον noun. n. 1. bird (Aristophanes) .

ὄρνις noun. m. 1. bird .

ὄρνυμι verb. 1. rouse (Homer) 2. arise (Homer)

ὄροφος noun. m. 1. roof (Pausanias) 2. its roof

ὄρομαι verb.

ιορος noun. n. 1. mountain (Strabo) 2. mount (Pausanias) 3. hill .

ὄρ θ ιος adj. 1. steep (Strabo) 2. column (Xenophon) 3. up hill .

ὄρθρος noun. m.

ὄρτυξ *noun. m.* 1. quail

ὄρυγμα noun. n.

ὄρχαμος noun. m. 1. thou leader

ὄρχησις noun. f.

ὄσσα noun. n. 1. eye (Homer) 2. ossa (Strabo) 3. enfolded eyes (Homer) 4. eyes came .

ὄσσε noun. n.

ὄσσομαι verb.

о́отракоv noun. n. 1. ostracism (Plutarch) 2. ostrakon 3. potsherd .

ὄχημα noun. n. 1. carriage 2. vehicle

ὄχος noun. n. 1. chariot (Homer) 2. car (Homer)

ο'χθη noun. f. 1. bank (Homer) 2. bluff .

ο χθος noun. m.

őψ noun. f.

ὄψιος adj.

ὄψις noun. f. 1. sight (Plato) 2. vision (Plato) 3. presence (Herodotus) 4. appearance .

ὄψον noun. n. 1. meat (Xenophon) 2. relish 3

dish 4. sauce

ὄζος noun. m. 1. scion (Homer) .

ιζω verb. 1. odor 2. stink

όβελίσκος noun. m.

όβελός noun. m. 1. spit (Homer) 2. spitted (Homer)

όβολός noun. m. 1. obols (Demosthenes) 2. obolus 3. obol .

όξύς adj. 1. sharp (Homer) 2. keen (Plato) 3. acute (Plato) adv. .

όξύτης noun. f. 1. acuteness .

όξυβελής adj.

όξυόεις adj. .

όδάξ adv.

οδύνη noun. f. 1. pain (Homer) .

όδύρομαι verb. 1. wail (Homer) 2. bewail

όδύσσομαι verb. .

όδυνάω verb.

όδυνηρός adj. adv.

όδυρμός noun. m.

δδων noun. m. 1. tooth (Homer) 2. tusk (Homer)

ὀφέλλω verb.

ιοφείλω verb. 1. owe (Demosthenes) 2. debt (Demosthenes) 3. debtor (Demosthenes) 4. indebted (Demosthenes) .

ὀφλισκάνω verb. 1. convict (Plato) 2. incur

ὀφθαλμιάω verb. .

 $\dot{\phi}$ θ αλμός noun. m. 1. eye 2. mine eyes (Homer)

ὀφρύς noun. f. 1. brow (Homer) 2. eyebrow 3. supercilious .

όγδοήκοντα numeral. 1. eighty 2. eighty - 3. fourscore (Flavius Josephus) 4. eighty stadia .

οιστός noun. m. 1. arrow (Homer)

ὀιζύς noun. f.

ὀιζυρός adj. adv.

 \mathring{o} κνέ ω verb. 1. hesitate 2. shrink from (Demosthenes) 3. scruple 4. shrank from .

ὀκνηρός adj. adv.

όκτακισχίλιοι adj. 1. eight thousand (Flavius Josephus) 2. 8000 (Appian) .

όκτακόσιοι adj. 1. eight hundred (Flavius Josephus) 2. 800 (Appian) .

ὀκτώ numeral. 1. eight 2. eighty (Flavius Josephus)

όκτωκαίδεκα numeral. 1. eighteen (Flavius Josephus) .

όλβίζω verb. .

ὀλέκω verb.

όλέθριος adj.

ολίγιστος adj.

ολίγος adj. 1. few 2. little 3. small 4. short 5. a 6. almost .

όλίγωρος adj. adv.

όλιγάκις adv. 1. rare (Aristotle) 2. seldom

όλιγανθρωπία noun. f.

ολιγαρχέω verb.

όλιγαρχία noun. f. 1. oligarchy (Aristotle) .

όλιγαρχικός adj. 1. oligarchical (Aristotle) 2. oligarchic 3. oligarch adv. .

όλιγότης noun. f. 1. smallness (Appian) .

ολιγωρέω verb.

όλιγωρία noun. f. 1. carelessness .

όλισθάνω verb.

όλοφύρομαι verb. .

όλοφυρμός noun. m.

ολολύζω verb.

όλοός adj. 1. baneful (Homer) .

όμφαλόεις adj. 1. boss (Homer) .

όμφαλός noun. m. 1. navel .

όμφή noun. f. .

όνειδίζω verb. 1. reproach 2. taunt

ονίνημι verb. 1. profit (Homer) 2. profit by

ονομάζω verb. 1. name 2. call (Pausanias)

όνομαίνω verb. .

ονομαστής noun. m.

ονομαστί adv.

ὀνομαστός adj. 1. most renowned adv.

όπάων noun. m. .

ὀπάζω verb.

οπαδέω verb. 1. ever attends upon reverend

όπηδός adj. .

οπίσω adv. 1. back (Herodotus) 2. behind

ὀπισθοφύλαξ noun. m. 1. rearguard (Xenophon)

όπισθοφυλακέω verb.

όπτάω verb. 1. roast (Homer) 2. bake

ὀπτός adj. 1. roast

όπυίω verb.

ὀπώρα noun. f.

 $\dot{\theta}$ νεῖος adj.

 $\dot{\theta}$ όνη noun. f.

 $\dot{o}\theta$ όνιον noun. n. 1. linen cloths

ὀρέγω verb. 1. desire (Epictetus)

ὀρέστης noun. m.

ὀρεινός adj. 1. mountainous country (Strabo) 2. mountainous (Strabo) 3. mountaineer 4. mountainous district 5. mountainous part .

ὀρεύς noun. m. .

όρφανία noun. f.

ὀρφανός adj. 1. orphan (Plato) .

ὀργάω verb. .

ὀργαίνω verb. 1. tool (Plato) 2. instrument

 $\mathring{\text{o}}$ ργή noun. f. 1. anger 2. wrath 3. angry 4. rage 5. passion .

ὀργίλος adj. 1. irascible adv.

 $\stackrel{\circ}{\circ}$ ργί $\stackrel{\circ}{\circ}$ ω verb. 1. angry 2. anger (Aristotle) 3. incense (Lysias) .

ὀρίνω verb. 1. stir (Homer) .

ὀρός noun. m. 1. whey . ὀροφή noun. f. 1. roof .

ὀρούω *verb*. 1. leapt forth

 $\stackrel{\circ}{\circ}$ ρθ $\stackrel{\circ}{\circ}$ ς adv. 1. right (Plato) 2. correct (Plato) 3. quite right (Plato) adj. 1. right (Plato) 2. upright 3. correct (Plato) .

όρθότης noun. f. 1. correctness (Plato) 2. rightness (Plato) .

ορθοω verb.

ὀρρωδέω verb. .

όρρωδία noun. f. .

ὀρύσσω verb. 1. dig (Xenophon) .

όρυκτή noun. m. .

όρυμαγδός noun. m. 1. din (Homer) .

ὀρχέομαι verb. 1. dance (Xenophon) .

ὀρχηστρίς noun. f.

ὀσφραίνομαι verb. 1. smell

ὀσφύς noun. f. 1. loin

ὀσμή noun. f. 1. smell 2. fragrance

ὀστέον noun. n. 1. bone

όστρακίζω verb. 1. ostracize (Aristotle) .

ότοτοῖ exclam. .

ότρηρός adj. adv.

ὀτρύν ω verb. 1. rouse (Homer) 2. arouse (Homer) 3. urge on (Homer) 4. urged on (Homer) .

όχέω verb. .

όχετός noun. m. όχεύς noun. m.

ὀχλέω verb.

ὀχληρός adj.

ὀχθέω verb.

όχυρός adj. 1. very strong adv.

όχυρότης noun. f.

ὀχυρόω verb. 1. fortify (Appian) 2. also fortified

 \mathring{o} ψ \acute{e} adv. 1. late 2. at length there (Homer) 3. too late 4. getting late .

όψοποιικός adj.

ὀψοποιός noun. m.

ὀψωνέω verb.

οἷος *adj.* 1. as 2. what 3. for instance (*Aristotle*) 4. possible 5. such as 6. like (*Plato*) 7. can 8. for example (*Aristotle*) 9. able (*Plato*) 10. such 11. e (*Aristotle*) .

οἴαξ noun. m.

oἴγω verb.

οἴησις noun. f. 1. self - conceit

οἴκα δ ε adv. 1. home 2. homeward (Homer) 3. return home .

οικημα noun. n. 1. chamber (Herodotus) 2. room

οἴκησις noun. f. 1. habitation 2. dwelling

οἴκοι adv. 1. at home (Xenophon) .

οἴκοθεν adv. 1. from home (Xenophon) .

οἴκτιστος adj. 1. most pitiful

οἴμη noun. f. 1. imagine (Plato) .

οἴμοι exclam. 1. ah (Sophocles) 2. alas (Euripides) 3. oh (Sophocles) 4. ah me (Euripides) 5. alas! (Euripides) 6. oh! (Aristophanes) 7. ah! 8. ah me!

oι̃ομαι *verb.* 1. think (*Plato*) 2. suppose (*Plato*) 3. believe (*Plato*) 4. imagine (*Plato*) 5. do think (*Plato*) 6. fancy (*Plato*) .

οἴχομαι verb. 1. go 2. away 3. off 4. went off 5. went away (Xenophon) .

oἶδα *verb.* 1. know 2. knowledge

οἶδμα noun. n. 1. swell (Euripides) .

οἶκόνδε adv.

οίκος noun. m. 1. house 2. home 3. family (Demosthenes) 4. estate (Xenophon) 5. household .

οἶκτος noun. m. 1. pity 2. compassion 3. commiseration (Flavius Josephus) .

οἶμος noun. m.

οίνος noun. m. 1. wine (Homer)

οἶνοψ noun. m. 1. wine - dark (Homer) 2. - dark

οίος adj. 1. alone (Homer) .

οἶστρος noun. m. 1. gadfly

οίτος noun. m.

οἰδέω verb.

οἰκέτης noun. m. 1. servant 2. slave 3. domestics 4. household (Herodotus) .

οἰκέω verb. 1. live 2. dwell 3. inhabit

οἰκεῖος adj. 1. own (Flavius Josephus) 2. home (Flavius Josephus) 3. relative 4. family .

οἰκειότης noun. f.

οἰκειόω verb. 1. intimate terms 2. own people

οἰκήτωρ noun. m. 1. inhabitant (Flavius Josephus) 2. settler (Thucydides) 3. its inhabitants (Flavius Josephus) 4. dweller .

οἰκητήριον noun. n.

οἰκία noun. f. 1. house 2. household (Aristotle) 3. family (Flavius Josephus) 4. home .

οἰκίζω verb. 1. found (Pausanias)

οἰκισμός noun. m.

οἰκιστής noun. m. 1. founder (Pausanias) 2. its founder (Pausanias) .

οἰκόνομος πουπ. π.

οἰκοδεσπότης noun. m.

οἰκοδόμημα noun. n. 1. building (Pausanias) 2. edifice .

οἰκοδόμησις noun. f.

οἰκοδόμος noun. m. 1. builder (Aristotle)

οἰκοδομέω verb. 1. build (Flavius Josephus)

οἰκοδομή noun. f.

οἰκοδομία noun. f.

οἰκοδομικός adj.

οἰκονόμος noun. m. 1. householder

οἰκονομέω verb.

οἰκονομία noun. f. 1. management 2. household management 3. estate management (Xenophon) 4. economy

οἰκονομικός adj. 1. household management 2.

housecraft

οἰκουρός adj.

οἰκτείρω verb. 1. pity 2. pity on 3. sorry for

οἰκτίζω verb.

οἰκτρός adj. 1. piteous 2. pitiful adv.

οἰμάω verb. .

οἰμώζω verb.

οἰμωγή noun. f. 1. lamentation (Appian) 2. groanings .

oἰνοχόος *noun. m.* 1. cupbearer 2. cup - bearer 3. wine - pourers 4. butler 5. cup - bearers .

οἰνοχοέω verb. .

οἰνώνης noun. m.

οιόομαι verb. .

οἰταῖος adj.

οἰωνός noun. m. 1. bird (Homer) 2. omen 3. augury 4. oeonus .

ούνεκα conj. .

οὕτως adv. 1. so 2. thus 3. this 4. such 5. way .

ούπερ adv. .

οὖτος adj. 1. this 2. these

ούτωσί adv. .

οὔκουν adv. .

ούποτε adv. 1. never 2. would never 3. never shall .

 $o \ensuremath{\check{u}} \pi \omega$ adv. 1. not yet 2. yet 3. had not yet 4. has not yet .

οὔριος adj. .

οὕτε adv. 1. nor 2. or 3. neither 4. not 5. no 6. either .

οὔτις adj. .

ούτοι adv. .

οὖδας noun. n. 1. floor

οὖλος adj. .

ov partic. 1. then (Epictetus) 2. therefore 3. now 4. so (Plato) 5. according .

οὖρος noun. m. 1. fair wind 2. warder

 $\tilde{\text{ov}}$ noun. n. 1. ear .

οὐ adv. 1. not 2. no 3. did not 4. do not οὐαί exclam.

οὐδαμόθεν adv.

οὐδαμός adv. 1. no means (Plato) 2. by no means (Plato) 3. nowhere 4. not at all (Plato) 5. certainly not (Plato) 6. no way adj. 1. nowhere 2. anywhere

οὐδέποτε adv. 1. never .

οὐδέπω adv.

οὐδέτερος adj. 1. neither (Plato) 2. neither side 3. either side \cdot

οὐδείς adj. 1. no 2. nothing 3. not 4. any 5. none 6. anything .

οὐδεπώποτε adv. 1. has never 2. never once

οὐδός noun. m. 1. nor (Homer) 2. not (Homer) 3. no (Homer) 4. even (Homer) 5. threshold (Homer) 6. not even 7. nor did (Homer) .

οὐκέτι adv. 1. no longer 2. no more 3. cease

οὐκοῦν adv. 1. then (Plato) 2. well (Plato) . οὐλή noun. f. 1. scar (Homer) .

οὐλόμενος adj. .

οὐρά noun. f. 1. tail

οὐράνιος *adj.* 1. heavenly 2. celestial

οὐραγία noun. f. .

οὐρανόθεν adv. 1. from heaven (Homer)

οὐρανός noun. m. 1. heaven 2. sky

οὐρέω *verb*. 1. make water

οὐρία noun. f. 1. uriah (Flavius Josephus) .

οὐσία noun. f. 1. property (Demosthenes) 2. substance (Aristotle) 3. essence (Aristotle) 4. estate (Demosthenes) 5. existence (Plato) 6. fortune (Lysias) 7. wealth

οὐτάω verb.

οὐτάζω verb. 1. thrust (Homer) .

οὐτιδανός adj. .

πάδος noun. f. .

πάγκακος adj. adv.

πάγκαλος adj. 1. very beautiful adv.

 $\pi \acute{\alpha} \gamma o \varsigma$ noun. m. 1. areopagus 2. areiopagus (*Plutarch*) .

πάγχυ adv. .

πάλα noun. f. .

πάλαισμα noun. n. .

πάλιν adv. 1. again 2. back 3. return 4. back again .

πάλλω verb. 1. wield (Homer) . πάλος noun. m. .

πάμφιλος adj. .

πάμφορος adj.

πάμφυλος *adj.* 1. pamphylians

πάμπαν adv. .

πάμπρωτος adj.

πάνδημος adj.

πάνδικος adj. adv.

πάνουργος adj. adv.

 $\pi \dot{\alpha} v \theta \epsilon_{10} \zeta$ adj.

πάντη adv. 1. everywhere (Homer) 2. every way (Plato) 3. all ways (Plato) 4. every side .

πάντοθεν adv. 1. on every side (Flavius Josephus) 2. on all sides 3. from all sides 4. from all .

πάντοσε adv. 1. balanced upon every side (Homer) 2. well balanced upon every side \cdot

πάντοτε adv. .

πάντως adv. 1. certain (Plato) 2. by all means 3. any case .

πάνυ adv. 1. certain (Plato) 2. very (Plato) 3. quite (Plato) 4. all means (Plato) 5. sure (Plato) .

πάππας noun. m.

πάππος noun. m. 1. grandfather 2. pappus

 $\pi \acute{a} \theta \eta$ noun. f. .

πάθημα noun. n. 1. affection (Plato) .

 $\pi \acute{\alpha} \theta$ o ς noun. n. 1. passion (Flavius Josephus) 2. emotion (Aristotle) 3. affection (Plato) 4. suffering 5.

disaster 6. condition (*Plato*) 7. calamity 8. feeling (*Aristotle*) .

πάραλος adj. 1. paralus 2. paralian .

πάρδαλις noun. f. 1. leopard (Pausanias) .

πάρεδρος adj. .

πάρειμι verb. 1. present 2. come (Flavius Josephus) .

πάρειμι verb.

πάρεργον noun. n. 1. secondary importance adv.

πάροδος noun. f. 1. passage (Flavius Josephus) 2. narrow pass

πάροιθε prep. .

πάρος adv. 1. aforetime (Homer) 2. heretofore (Homer) .

πάσσαλος noun. m. 1. peg 2. its peg

πάσχα irreg. 1. passover .

πάσχω verb. 1. suffer 2. happen 3. treat (Demosthenes) .

πάταγος noun. m.

πάτρα noun. f. 1. fatherland (Pindar) 2. patrae (Pausanias) 3. from country .

πάτριος adj. 1. forefather (Flavius Josephus) 2. ancestral 3. custom (Flavius Josephus) .

πάχης noun. f. 1. paches .

πάχος noun. n. 1. thickness

πᾶγος noun. m.

 $\pi\tilde{\alpha}\varsigma$ adj. 1. all 2. every 3. whole 4. everything

πᾶσις noun. f. . παγκράτιον noun. n. 1. pancratium (Pausanias) 2. pancratium for .

παγκρατής adj.

παγκρατιάζω verb.

παγκρατιαστής noun. m. 1. pancratiast (Pausanias) .

παγχάλεπος adj. adv.

παγχρύσεος adj.

παίδευμα noun. n.

παίδευσις noun. f. .

παίγνιον noun. n.

παίω verb. 1. strike (Xenophon) .

παίω *verb*. 1. strike down

παίζω verb. 1. play (Epictetus) 2. jest 3. joke (Plato) .

 $\pi\alpha\tilde{\imath}\varsigma$ noun. m. 1. son 2. child 3. boy 4. daughter (Euripides) .

παιανίζω verb. 1. paean (Xenophon) .

παιδάριον πουπ. π.

παιδαγωγέω verb.

παιδαγωγός noun. m. 1. tutor 2. paedagogue

παιδεία noun. f. 1. education (Plato) 2. culture (Plato) .

παιδεύω verb. 1. educate (Plato) 2. train (Xenophon) 3. education 4. teach 5. instruct (Epictetus) .

παιδευτής noun. m.

παιδίον noun. n. 1. child (Epictetus) 2. little child 3. little children .

παιδίσκη noun. f.

παιδιή noun. f. 1. play (Plato) 2. amusement (Aristotle) 3. sport (Plato) .

 π αιδικός adj. 1. favorite (Plato) 2. favourite (Xenophon) 3. favorites adv. .

παιδοποιέω *verb.* 1. beget children 2. begetting children .

παιδοποιία noun. f. 1. procreation (Plato) .

παιδοτρίβης noun. m. 1. trainer (Plato) .

παιπαλόεις adj. 1. rugged (Homer) .

παλάμη noun. f. .

παλάσσω verb. .

παλαίφατος adj. 1. uttered long ago

παλαίστρα noun. f. 1. palaestra 2. wrestling - schools 3. wrestling - school 4. wrestling - .

παλαίω verb. 1. wrestle .

παλαιγενής adj.

παλαιός adj. 1. old 2. ancient 3. ancient times 4. ancients (*Plato*) 5. early times (*Strabo*) .

παλαιόω verb.

παλαιστής noun. m. 1. wrestler

παλέω verb. 1. wrestle (Pausanias) .

παλλακή noun. f. 1. concubine (Flavius Josephus)

παλλακίς noun. f. 1. concubine (Flavius Josephus)

παλτός adj.

παμμεγέθης adj. adv. ... παμπληθής adj. adv. ..

παναίτιος adj. 1. panaetius

πανδημεί adv.

πανδοκεῖον πουπ. π.

πανήγυρις *noun. f.* 1. festival 2. solemnity (*Epictetus*) 3. national assemblies 4. general festival 5. festal assembly .

πανηγυρίζω verb.

πανημέριος *adj.* 1. whole day through

παννύχιος adj. 1. whole night through (Homer) 2. all night long noun. f. .

πανοπλία noun. f. 1. entire armor (Flavius Josephus) 2. panoply .

πανοῦργος adj. 1. rogue 2. rascal

πανουργέω verb.

πανουργία noun. f.

πανσέληνος adj. 1. full moon

πανστρατιά noun. f. 1. all forces 2. full force

παντάπασι adv. 1. altogether (Plato) 2. utter 3. entire (Plato) 4. by all means (Plato) .

πανταχ $\tilde{\eta}$ adv. 1. everywhere 2. every way 3. in all directions 4. in every way .

πανταχόθεν adv. 1. on all sides (Pausanias) 2. on every side 3. from all quarters 4. from all .

πανταχοῦ adv. 1. everywhere 2. every where (Flavius Josephus) .

παντελής adv. 1. entire adj.

παντοδαπός adj. 1. all sorts (Xenophon) 2. all

kinds 3. every sort 4. every kind adv. . $\pi\alpha v \tau o \tilde{i} o \varsigma$ adj. 1. all sorts (Flavius Josephus) 2. all kinds 3. all manner (Homer) 4. every sort 5. every kind

πανύστατος adj. .

πανώλεθρος adj.

παπαΐ exclam.

παπταίνω *verb*. 1. gazed about

παθητικός adj. 1. emotional adv.

παρά *prep.* 1. from 2. by 3. with 4. among 5. beside (*Homer*) .

παράβασις noun. f. .

παράβολος adj. adv.

παράδειγμα noun. n. 1. example 2. pattern (Plato) 3. illustration 4. model (Plato) .

παράδεισος noun. m. 1. park (Xenophon) 2. paradise .

παράδοξος adj. 1. paradox (Epictetus) adv.

παράδοσις noun. f. .

παράγγελμα noun. n.

παράγω verb.

παράκειμαι verb.

παράκλησις noun. f.

παράκοιτις noun. f.

παράλιον πουπ. π.

παράλιος adj. 1. coast (Strabo) 2. seaboard (Strabo) 3. seacoast (Strabo) 4. maritime (Flavius Josephus)

παράλληλος adj. 1. parallel (Strabo).

παράλογος adj. noun. m. adv.

παράνοια noun. f.

παράνομος adj. 1. illegal 2. lawless (Plato) 3. unconstitutional (Demosthenes) 4. unlawful 5. illegality 6. for illegality adv. .

παράπαν adv. 1. at all (Plato) 2. altogether (Plato) .

παράπλοος noun. m. 1. coast (Strabo) 2. coasting voyage .

παράπτωμα noun. n.

παράθεσις noun. f.

παράστασις noun. f.

παράστημα noun. n.

παράταξις noun. f.

παραβάλλω verb.

παραβαίνω verb. 1. transgress (Flavius Josephus) 2. violate .

παραβοηθέω verb.

 π αραβολή noun. f. 1. parable

παραξέω verb.

παραδέχομαι verb.

παραδείκνυμι verb.

παραδίδωμι verb. 1. deliver (Flavius Josephus) 2. surrender 3. over 4. hand over 5. deliver up (Demosthenes) 6. handed over 7. give up (Demosthenes) 8. delivered up (Flavius Josephus) .

παραφαίνω verb.

παραφέρω verb.

παραφρονέω verb. . παραφυλάσσω verb. .

παραγγέλλω verb. 1. gave orders (Xenophon)

παραγγελία noun. f. .

παραγίγνομαι verb. 1. come (Flavius Josephus)

παραγράφω verb. 1. special plea (Demosthenes) .

παραγραφή noun. f. .

παραίνεσις noun. f. .

παραίτησις noun. f. 1. expiation

παραινέω verb. 1. exhort (Flavius Josephus) 2. urge (Demosthenes) 3. advice 4. advise 5. recommend (Demosthenes) .

παραιρέω verb. .

παραιτέομαι verb. 1. deprecate

παραιτητής adj. .

παρακαλέω verb. 1. exhort (Flavius Josephus) 2. desire (Flavius Josephus) 3. invite 4. beg 5. entreat (Flavius Josephus) 6. summon 7. urge (Appian) 8. besought (Flavius Josephus) .

παρακαταβάλλω verb. .

παρακαταθήκη noun. f. 1. deposit

παρακατατίθεμαι verb. .

παρακέλευσις noun. f.

παρακελεύομαι *verb*. 1. exhort (*Plato*) 2. exhortation (*Plato*) .

παρακινδυνεύω verb. .

παρακινέω verb.

παρακολουθέω παραπίπτω verb. verb. παρακομίζω παραπλέω verb. 1. coasted along (Thucydides) 2. verb. sailed along verb. παρακούω παραπλήσιος adj. 1. similar adv. 1. about παρακροτέω verb. equally παρακρούω verb. παραπομπή noun. f. παραλαμβάνω verb. 1. take (Flavius Josephus) 2. παραποτάμιος adj. 1. parapotamii take over (Demosthenes) 3. inherit (Isocrates) 4. took παραθαλάσσιος adj. 5. took possession παραθαρσύνω verb. παραλέγω verb. παραθέω παραλείπω 2. pass over (Demosverb. verb. 1. omit thenes) 3. have omitted παραρρέω verb. 1. flows past (Strabo) . παραλλάσσω verb. παραρρήγνυμι verb. παραλογίζομαι verb. παρασάγγης noun. m. 1. parasangs (Xenophon) 2. parasang παραλύω verb. παρασκευάζω verb. 1. prepare 2. preparation verb. παραμένω 3. prepared for (*Thucydides*) παραμείβω verb. παρασκευή noun. f. 1. preparation 2. preparation παραμελέω for verb. παρασπονδέω verb. παραμύθιον noun. n. παραστάτης noun. m. παραμυθέομαι verb. 1. console παραστατέω verb. παραμυθία noun. f. παραστρατοπεδεύω verb. παραναγιγνώσκω verb. παρατάσσω verb. 1. in array παρανομέω verb. παρατείνω verb. noun. f. 1. transgression (Flavius Josephus) 2. lawlessness παρατηρέω verb. παραπέμπω verb. 1. escort (Appian) παρατίθημι *verb.* 1. set before (Homer)

παραπείθω

verb.

παρακλίνω

verb.

παρατρέπω verb. παρεμβολή noun. f. 1. barrack παρατρέχω verb. παρήκω verb. παρατυγχάνω verb. παρηγορέω verb. παραυτίκα adv. παρηγορία noun. f. παραχέω verb. παρηίς noun. f. 1. cheek (Euripides) . παραχειμάζω verb. παρίημι verb. παραχειμασία noun. f. παρίστημι verb. 1. stood by 2. stand by (Homer) παραχρῆμα adv. 1. immediate 2. spot παρίζω verb. παραχώννυμι verb. παροξύνω verb. 1. provoke (Flavius Josephus) 2. παραχωρέω verb. 1. yield (Epictetus) . irritate (Flavius Josephus) 3. exasperate 4. spurred on 5. greatly provoked παρέξ prep. παροδεύω verb. παρέξειμι verb. παροίχομαι verb. παρέκβασις noun. f. παροικέω verb. παρέπομαι verb. παροιμία noun. f. 1. proverb (Strabo) 2. proverb 2. come forward (Deπαρέρχομαι *verb*. 1. pass says 3. proverbial mosthenes) 3. pass away 4. passed by παροιμιάζω verb. 1. produce παρέχω verb. 2. give 3. furnish 4. afford (Flavius Josephus) 5. supply 6. provide παροινέω verb. (Xenophon) παροινία noun. f. παρεγγυάω verb. παροράω verb. παρεΐδον verb. παρορμάω verb. παρεῖπον verb. παρουσία noun. f. 1. presence παρειά noun. f. 1. cheek (Homer) . παρθένιον noun. n. 1. parthenius παρεκβαίνω verb. π αρθένος noun. f. 1. maiden (Pausanias) 2. virgin verb. παρελαύνω (Flavius Josephus) 3. girl 4. maid (Euripides) .

παρθενίης

noun. f.

παρεμβάλλω

verb.

 π αρθενών noun. m. 1. parthenon

παρρησία noun. f. 1. freedom 2. frankness 3. free speech .

παρρησιάζομαι verb.

παρώρεια noun. f. .

παρωθέω verb.

πατάσσω verb.

πατέομαι verb.

πατέω *verb*. 1. trample

πατήρ noun. m. 1. father

πατρίς noun. f. 1. country 2. fatherland 3. native (Homer) 4. native land (Homer) .

πατριά noun. f.

πατρικός adj. adv.

πατρόθεν adv. .

πατροκτόνος adj. 1. parricide

πατρώιος adj. 1. father house

πατρ $\tilde{\phi}$ ος adj. 1. father 2. ancestral 3. patrimony (Aeschines) 4. paternal .

παύω verb. 1. cease 2. stop 3. cease from (Homer) 4. end 5. leave off (Flavius Josephus) 6. put end (Flavius Josephus) .

παῦλα noun. f. .

παῦρος adj.

παχύνω verb.

παχύς adj. 1. thick (Xenophon) 2. stout hand (Homer) 3. stout (Homer) 4. strong hand .

πέδη noun. f. 1. fetter (Pausanias) . πέδιλον noun. n. 1. sandal (Homer) 2. bound fair sandals .

πέδιον πουπ. π. .

πέδον noun. n.

πέλαγος noun. n. 1. sea (Strabo) 2. open sea (Thucydides) .

πέλανος noun. m.

πέλας adv. 1. neighbors (Aristotle) 2. nearby

πέλεια noun. f. 1. dove (Homer) .

πέλεκυς noun. f. 1. axe 2. double axes

πέλλα noun. f. 1. pella (Flavius Josephus) .

πέλτης noun. m. .

πέλω verb.

πέλωρος adj.

πέμμα noun. n.

πέμπτος adj. 1. fifth 2. fifteenth 3. fifth day

πέμπω verb. 1. send .

πένης *noun. m.* 1. poor 2. poor man 3. poverty 4. poor men *adj.* .

πένομαι verb.

πένθος noun. n. 1. grief (Homer) 2. sorrow (Homer) 3. mourning for 4. [penthos 5. grief at 6. grief for 7. sorrow for .

πένταθλον noun. m. 1. pentathlon (Pausanias) .

πένταθλος noun. m. 1. pentathlum (Pausanias) .

πέντε numeral. 1. five 2. fifteen (Pausanias) 3. fifty (Flavius Josephus) .

πέος noun. n. .

πέπλος noun. m. 1. robe (Euripides) .

πέπων adj.

πέρ partic. 1. though (Homer) 2. even (Homer) 3. thou (Homer) .

πέρα noun. f.

πέραιος adj. 1. perea (Flavius Josephus) 2. peraea (Strabo) 3. opposite mainland 4. opposite shore 5. country on .

πέρατος adj. .

πέριξ prep. 1. round about (Flavius Josephus) 2. neighboring (Flavius Josephus) 3. all about .

πέρθω *verb*. 1. sack

πέρυσι adv. 1. last year (Demosthenes) .

πέσσω verb. .

πέταλος adj. .

πέτομαι verb. 1. fly (Homer) 2. sped (Homer) 3. sped onward .

πέτρα noun. f. 1. rock 2. stone (Flavius Josephus) 3. cliff (Euripides) .

πέτρινος adj. .

πέτρος noun. m. 1. peter 2. stone (Euripides) .

πεδάω verb. .

πεδίον noun. n. 1. plain

πεδιάς noun. f.

πεδινός adj.

πείθω verb. 1. persuade 2. obey 3. convince (Plato) 4. believe (Plato) 5. induce (Demosthenes) .

πείρω verb. .

πεῖρα noun. f. .

πεῖραρ noun. n.

πεῖσα noun. f. .

πεῖσις noun. n.

πεῖσμα noun. n. 1. cable

πεινάω verb. 1. hungry 2. hunger (Plato) .

πειθαρχέω verb.

πειράω verb. 1. try (Plato) 2. attempt 3. endeavor 4. make trial (Homer) 5. experience (Flavius Josephus) .

πειράζω verb. 1. try (Plato) 2. shall try (Xenophon) 3. endeavor 4. endeavour (Xenophon) 5. shall endeavor 6. let us try (Plato) 7. shall attempt .

πειρασμός noun. m. 1. temptation

πειρατέος *adj.* 1. must try (*Plato*) 2. we must endeavor 3. we must try 4. must endeavor .

πειρατής noun. m.

πειρητίζω verb.

πειστέος adj. 1. must obey

πελάγιος adj.

πελάζω *verb*. 1. draw near

πελαργός noun. m. 1. stork (Epictetus) .

πελειάς noun. f. 1. dove 2. peleiades

πελεκάω verb. .

πελεμίζω verb. .

πελταστής noun. m. 1. peltasts (Xenophon) 2.

targeteers (Xenophon)

πελταστικός adj. adv.

πελώριος adj. 1. huge (Homer) .

πελωριάς noun. f.

πενία noun. f. 1. poverty 2. penury

πενιχρός adj. adv. .

 π ενθέω verb. 1. mourn

 π ενθερός noun. m. 1. father -

πεντάκις adv. 1. five times

πεντακισμύριοι adj. 1. fifty thousand (Flavius Josephus) 2. 50 .

πεντακισχίλιοι adj. 1. five thousand 2. 5000 (Appian) .

πεντακόσιοι *adj.* 1. five hundred 2. 500 (Appian) 3. fifteen hundred .

πεντακοσιομέδιμνος noun. m.

πεντεκαίδεκα numeral. 1. fifteen 2. about fifteen

πεντεκαιδέκατος adj. 1. fifteenth (Flavius Josephus)

πεντήκοντα numeral. 1. fifty 2. fifty -

πεντήρης noun. f. 1. quinqueremes

πεντηκόντορος noun. f. 1. fifty - oared ships (Herodotus) 2. fifty oars 3. fifty - oared barks .

πεντηκοστός adj.

πεπαίνω verb. 1. ripen

περά ω verb. 1. beyond (Flavius Josephus) 2. end (Pausanias) 3. limit (Aristotle) 4. cross (Appian) 5. other side 6. across .

περαίνω verb.

περαίτερος adj. 1. further than

περαιόω verb. 1. cross (Thucydides)

περί prep. 1. about 2. of 3. in 4. for 5. regard 6. on .

περίβλεπτος adj.

περίβολος adj. 1. enclosure (Pausanias) 2. circuit (Pausanias) .

περίδρομος *noun. m.*

περίειμι verb.

περίεργος adj. 1. superfluous (Aristotle) 2. curious

περίφοβος adj. adv.

περίφρων noun. f.

περίκειμαι verb.

περίμετρος *adj.* 1. perimeter (*Strabo*) 2. circumference 3. in circumference .

περίοδος noun. f. 1. revolution (Plato) 2. circuit 3. period (Aristotle) 4. circumference 5. map .

περίοικος adj. 1. neighbors (Herodotus) 2. perioeci (Xenophon) 3. surrounding country .

περίοπτος adj.

περίπατος noun. m. 1. walk 2. peripatetics

περίπλους adj. 1. voyage round (Strabo) .

περίρρυτος adj.

περίστασις noun. f.

περίχωρος adj. 1. surrounding region

περιάγω verb.

περιαγγέλλω περιίστημι 1. stood about verb. verb. περιιάπτω verb. περιαιρέω περικαλλής adj. 1. beauteous (Homer) . περιβάλλω verb. περικαλύπτω verb. verb. περιβαίνω περικλάω verb. περιβλέπω verb. περικλείω verb. περιβόητος adj. 1. notorious περικλυτός adj. περιβολή noun. f. περικόπτω verb. περιδεής adj. adv. περικοπή noun. f. 1. mutilation περιδείδω verb. περιλαμβάνω verb. περιέπω verb. περιλείπομαι verb. περιέρχομαι verb. 1. go about 2. circumvent 3. gone round περιμάχητος adj. περιέχω verb. 1. surrounded by περιμένω verb. 1. wait 2. wait for 4. waiting for περιελαύνω verb. περιμήκης adj. περιελίσσω verb. περιοδεία noun. f. περιεργάζομαι verb. περιοδεύω verb. περιφαίνομαι verb. περιοικέω verb. περιφανής adv. adj. περιοικίς noun. f. περιφέρω verb. περιοικοδομέω verb. περιφερής adj. 1. globular περιοράω verb. 1. overlook (Flavius Josephus) 2. περιφορά noun. f. should overlook περιουσία noun. f. 1. surplus περιγίγνομαι verb. 1. survive (Herodotus) 2. prevailed over

3. waited

2. walk about (Epicte-

2. sent

1. sent messengers

περιγράφω

περιγραφή

verb.

noun. f.

περιπατέω

περιπέμπω

tus)

around

verb. 1. walk

verb.

noun. f. 1. reversal (Aristotle) . περιπέτεια περιπίτνω verb. 1. fall into (Epictetus) 2. falling into περιπλέκω verb. περιπλέω verb. 1. sailed round 2. sail round 3. 4. sailed around sail around περιποιέω verb. περιπολέω verb. περιπτύσσω verb. περιθέω verb. περιρρέω verb. περιρρήγνυμι verb. περισκοπέω verb. περισπάω verb. περισσεύω verb. περισσός adj. 1. odd (Plato) 2. odd number adv. περισσῶς adv. περιστέλλω verb. περιστερά noun. f. 1. pigeon περιστρατοπεδεύομαι verb. περισώζω verb. περιταφρεύω verb. περιτέμνω verb. 1. circumcise (Flavius Josephus)

περιτείχισμα noun. n.

verb.

περιτειχίζω

περιτίθημι verb. 1. put on περιτομή noun. f. 1. circumcision περιτρέχω verb. περιτυγχάνω verb. περιυβρίζω verb. περιωθέω verb. περιχαρής adj. περιχέω verb. 1. overlay περόνη noun. f. 1. brooch πεσσεύω verb. πεσσός noun. m. πετάννυμι verb. πετεινός adj. 1. winged things πετραῖος πετρήεις adj. 1. rocky πετρώδης adj. 1. rocky (Strabo) noun. n. 1. petronius (Flavius Josephus) πετρώνιον πεύκη noun. f. 1. pine (Euripides) 2. peuce πεύθομαι verb. πεζεύω verb. πεζικός adj. π εζός adj. 1. infantry (Xenophon) 2. foot (Appian) 3. footman (Flavius Josephus) 4. land 5. on foot by land (Thucydides) 7. land forces (Thucydides) πεζομαχέω verb.

πεζομαχία noun. f.

πήγνυμι verb.

πήληξ noun. f.

πήρα noun. f. 1. wallet 2. miserable wallet

 $\pi\tilde{\eta}$ pron.

πημα noun. n. 1. woe (Homer) 2. bane (Homer)

πῆχυς noun. m. 1. cubit (Flavius Josephus) 2. cubits high (Flavius Josephus) 3. cubits long .

πη partic. 1. somehow (Plato) .

πηδάλιον noun. n. 1. rudder 2. steering - oar

πηδάω verb. 1. leap (Euripides) .

πηγή noun. f. .

πηλίκος adj.

πηλός noun. m. 1. mud 2. clay

πημαίνω verb.

πημονή noun. f.

πηρόω verb.

πηχυαῖος adj. 1. about cubit

πίειρα noun. f. .

πίμπλημι verb. 1. fill (Homer) .

πίμπρημι verb.

πίνα ξ noun. m. 1. tablet 2. platter .

πίνω verb. 1. drink

πίπτω verb. 1. fall

 π ίθηκος noun. m. 1. ape 2. monkey

πίθος noun. m. 1. cask

πίσσα noun. f. 1. pitch

πίστις noun. f. 1. fidelity (Flavius Josephus) 2. faith 3. pledge 4. proof (Aristotle) 5. confidence 6. assurance (Flavius Josephus) 7. belief (Plato) .

πίσυνος adj. .

πίτυς noun. f. .

 $\pi i \omega v$ noun. m. 1. fat (Homer) 2. rich land

πῖλος noun. m. 1. cap

πιαίνω verb. .

πιέζω verb.

πιφαύσκω verb. .

πικρία noun. f.

πικρός adj. 1. bitter adv. 1. bitter

πικρότης noun. f. .

πινάκιον noun. n. 1. ticket (Aristotle) .

πινυτός adj. .

πιπίσκω verb.

πιπράσκω verb. 1. sell 2. sold for 3. had sold

πιθανός *adj.* 1. plausible 2. more plausible 3. more convincing than 4. more probable 5. more credible 6. more convincing *adv.* .

 $\pi \iota \theta \alpha v \acute{o} \tau \eta \varsigma$ noun. f. 1. plausibility

πιστεύω *verb.* 1. believe 2. trust 3. confidence 4. confidence in (*Demosthenes*) 5. credit .

πιστός adj. 1. faithful (Epictetus) 2. most faithful (Flavius Josephus) 3. fidelity (Epictetus) 4. pledge (Xenophon) 5. faith (Homer) 6. trusty (Homer) 7. trustworthy 8. credible 9. most trusted (Herodotus) adv. .

πιστόω verb.

πλάξ noun. f.

πλάγιος adj. 1. flank (Xenophon) 2. oblique

πλάνης noun. m.

πλάνος adj.

πλάσμα noun. n.

πλάσσω verb. 1. fabricate 2. mould

πλάστης noun. m. 1. sculptor

πλάτανος noun. f. 1. plane - tree 2. plane tree 3. plane trees

πλάτη noun. f.

noun. n. 1. breadth (Strabo) . πλάτος

πλάζω verb.

πλαγιόω verb.

πλαίσιον noun. n. 1. hollow square

adj. 1. cake (Aristophanes) πλακοῦς

πλανάω verb. 1. wander (Plato) 2. astray bewilder (Plato) 4. go astray

πλανήτης noun. m.

πλατύνω verb.

πλατύς adj. 1. broad (Xenophon) .

πλέγμα noun. n.

πλέκω verb.

πλέθρον noun. n. 1. plethra (Xenophon) 2. plethrum 3. hundred feet

πλέω verb. 1. sail 2. voyage 3. set sail (Xenophon)

πλέως adj. 1. advantage

πλείων adj. 1. more 2. more than 3. great 4. several (Strabo) 5. most 6. large

πλεῖστος adj. 1. most 2. great 3. possible

πλειστάκις adv.

πλεκτός adj.

πλεονάκις adv. 1. more often

πλεονάζω verb.

πλεοναχῶς adv.

πλεονέκτημα noun. n.

πλεονεξία noun. f. 1. greed 2. covetousness rapacity 4. aggrandizement

πλεονεκτέω verb. 1. advantage (Xenophon) 2. take advantage 3. overreach (Plato) 4. aggrandizement 5. larger share

πλευρά noun. f. 1. side 2. rib 3. flank

πλευρόν noun. n.

πλήξιππος adj.

πλήν prep.

verb. 1. in number (Plato) 2. in numbers πλήθω

adj. 1. full πλήρης

πλήρωμα *noun. n.* 1. crew

πλήρωσις noun. f. 1. being filled

πλήσσω *verb.* 1. am struck

πλῆκτρον noun. n. 1. plectrum

πληθος noun. n. 1. multitude (Flavius Josephus) 2.

number 3. people .

 $\pi\lambda\eta\gamma\dot{\eta}$ noun. f. 1. blow 2. stripe (Plato) 3. stroke (Flavius Josephus) .

πλημμελέω verb.

πλημμελής adv. adj.

πλημμυρίς noun. f.

πληθύνω verb.

 π ληθύς noun. f.

πληθύω verb.

πληρόω verb. 1. fill (Flavius Josephus) 2. fulfil

πλησίος adj. 1. near (Strabo) 2. near by (Strabo) 3. neighbor (Homer) 4. neighboring (Flavius Josephus) 5. neighbors (Aristotle) 6. hard by (Homer) 7. neighbour adv. 1. near (Strabo) 2. near by (Strabo) 3. hard by (Pausanias) .

πλησιάζω *verb.* 1. associate 2. came near

πλησιόχωρος adj.

πλησμονή noun. f. 1. repletion

πλίνθος noun. f. 1. brick 2. burnt brick

πλόκαμος noun. m. 1. lock (Euripides) 2. tress

πλόος noun. m. 1. voyage

πλοῖον noun. n. 1. ship 2. boat 3. vessel

πλούσιος adj. 1. rich 2. wealthy 3. rich man 4. rich men .

πλοῦτος noun. m. 1. wealth 2. riches (Flavius Josephus) 3. plutus (Aristophanes) .

πλουτέω verb. 1. rich 2. rich man 3. being wealthy .

πλουτίζω verb. 1. enrich (Xenophon) .

πλύνω verb.

πλώιμος adj.

πλωτήρ noun. m.

πλωτός adj.

πνέω verb. 1. breathe

πνεύμων noun. m.

πνεῦμα noun. n. 1. spirit 2. wind (Appian) 3. breath .

πνευματικός adj. adv.

πνίγω verb.

πνίγος noun. n.

πνοή noun. f. 1. breath (Homer) 2. blast (Homer)

πνύξ noun. m. 1. pnyx (Aristophanes) .

πόα noun. f. 1. grass (Pausanias) .

πόλεμος noun. m. 1. war 2. battle (Homer)

πόλινδε adv.

πόλις noun. f. 1. city 2. state (Plato) 3. town 4. athens (Demosthenes) .

πόλισμα noun. n. 1. town (Pausanias) .

πόλος noun. m.

πόμα noun. . .

πόνος noun. m. 1. toil 2. trouble (Euripides) 3. pain (Epictetus) 4. labor 5. labors 6. labour (Xenophon) 7. exercise (Plato) 8. hardship (Xenophon)

πόντιος adj. 1. sea - (Euripides) 2. pontius (Appian) 3. sea - washed .

πόντος noun. m. 1. sea (Homer) 2. pontus 3. deep (Homer) 4. euxine (Xenophon) .

πόποι exclam. 1. out upon (Homer) 2. good sooth

πόθεν adv. 1. whence (Epictetus) 2. where did 3. how should (Epictetus) 4. from where .

 $\pi \acute{o} \theta \iota$ adv. .

 $\pi \acute{o} \theta o \varsigma$ noun. m. 1. longing for 2. desire for

πόρνη noun. f. 1. harlot 2. prostitute

πόρνος noun. m. .

πόρος noun. m.

πόρω verb.

πόσις noun. m. 1. husband (Euripides)

πόσος adj. 1. how many 2. how much 3. how great .

πότε *pron.* 1. when did 2. when does

πότερος adj. 1. whether 2. which (Plato) 3. do (Plato) .

πότιμος adj. 1. potable (Strabo) .

πότμος noun. m. 1. fate (Euripides) 2. destiny 3. meet thy doom .

πότνια noun. f. 1. queenly (Homer) 2. lady (Euripides) .

πότος noun. m.

ποδαπός adj.

ποδαρκής adj.

ποδήνεμος adj. 1. wind - footed (Homer)

ποδήρης adj.

ποδίς noun. m. .

ποδώκης adj. 1. swift - footed (Homer) .

ποίημα noun. n. 1. poem (Plato) .

ποίησις noun. f. 1. poetry (Plato) 2. adoption (Isaeus) .

ποίμνη noun. f. 1. flock .

ποίμνιον noun. n.

ποῖος adj. 1. what (Plato) 2. what sort (Plato) 3. what kind .

 π oı adv. 1. where (Euripides) 2. whither 3. where can 4. where shall .

ποιέω *verb*. 1. do 2. make

ποιήεις adj. 1. grassy

ποιητέος adj. 1. must do

ποιητής noun. m. 1. poet (Strabo) .

ποιητικός adj. 1. poetry (Aristotle) 2. productive (Aristotle) 3. poetic 4. poetics adv. .

ποιητός adj. 1. built hall

ποικίλλω verb.

ποικίλος adj. 1. various (Appian) 2. embroider 3. various kinds (Appian) 4. variety 5. richly dight (Homer) .

ποικιλίας noun. m. 1. variety (Plato) .

ποικιλομήτης noun. m.

ποιμαίνω verb.

ποιμήν noun. m. 1. shepherd (Homer) .

ποινή noun. f.

ποιός adj. 1. quality (Aristotle) 2. certain quality (Aristotle) 3. certain kind 4. certain character .

ποιότης noun. f. .

ποιπνύω verb.

πολέμαρχος noun. m. 1. polemarch (Xenophon) 2. polemarchus (Plato) 3. polemarchs (Xenophon) 4. war - lord (Aristotle) 5. colonel (Xenophon) .

πολέμιος adj. 1. enemy (Xenophon) 2. hostile (Xenophon) 3. foe .

πολέω verb.

πολεμέω verb. 1. war 2. fight (Flavius Josephus) 3. at war (Demosthenes) 4. make war 5. war against (Appian) 6. wage (Appian) 7. make war upon (Xenophon) .

πολεμήιος adj. .

πολεμίζω verb. 1. do battle (Homer) .

πολεμικός adj. 1. military (Aristotle) 2. warfare (Xenophon) 3. warlike adv. .

πολεμιστήριος adj.

πολεμιστής noun. m.

πολεμόω verb.

πολίτευμα noun. n.

πολίτης noun. m. 1. citizen 2. fellow - citizens 3. fellow citizens .

πολίχνη noun. n. 1. small town (Strabo) 2. small city .

πολίζω verb.

πολιά noun. f.

πολιός adj. 1. grey (Homer) 2. gray 3. grey - 4. hoary 5. white hair .

πολιορκέω *verb.* 1. besiege 2. siege 3. laid siege (*Herodotus*) 4. blockade .

πολιορκία noun. f. 1. siege (Flavius Josephus) 2. besiege (Flavius Josephus) .

πολιτεία noun. f. 1. constitution (Aristotle) 2. government 3. polity (Plato) 4. state 5. citizenship 6. political .

πολιτεύ ω verb. 1. govern (Aristotle) 2. politics (Demosthenes) 3. public life .

πολιτικός adj. 1. political (Aristotle) 2. statesman (Plato) 3. politics (Aristotle) 4. civic (Aristotle) 5. statesmanship (Plato) 6. political science (Aristotle) 7. politician adv. .

πολλάκις adv. 1. often 2. frequent (Flavius Josephus) 3. have often (Plato) 4. many times 5. repeated (Demosthenes) .

πολλαπλάσιος *adj.* 1. many times as 2. many times greater than .

πολλαπλασιόω verb. .

 $\pi \circ \lambda \lambda \alpha \gamma \tilde{\eta}$ adv. 1. in many ways

πολλαχόθεν adv. .

πολλαχοῦ adv. 1. in many places 2. in many

πολλαχῶς adv. 1. several senses 2. various senses

πολλοστός adj. adv. .

πολύξενος adj.

πολύδακρυς noun. m.

πολύδωρος adj. 1. polydorus (Pausanias) .

πολύευκτος adj. 1. polyeuctus (Demosthenes) .

πολύφημος adj. 1. polyphemus .

πολύφλοισβος adj. 1. loud - resounding (Homer)

πολύφρων noun. m. 1. polyphron

πολύγνωτος adj. 1. polygnotus (Pausanias) .

πολύκλειτος adj. 1. polycleitus 2. by polycleitus

πολύμητις noun. m. .

πολύπονος adj.

πολύπυρος *adj.* 1. rich in wheat

πολύς adj. 1. many 2. much 3. great 4. far 5. long 6. most .

πολύστονος adj.

πολύτροπος adj. 1. wily (Plato) .

πολύχρυσος adj. 1. rich in gold

πολυάνθρωπος adj. adv.

πολυάρατος adj. 1. polyaratus (Polybius) .

πολυβότειρα noun. f. 1. bounteous earth (Homer)

πολυδαίδαλος adj. 1. richly dight 2. curiously wrought .

πολυειδής adj.

πολυκλήις noun. f. 1. benched (Homer) .

πολυμήχανος adj. 1. many devices (Homer) 2. la $\"{\imath}_{\ell}$ ½ rtes .

πολυπίδακος adj. 1. many - fountained

πολυπράγμων adj. 1. busybody

πολυπραγμονέω verb. 1. meddle

πολυπραγμοσύνη noun. f. 1. meddlesomeness

πολυτέλεια noun. f.

πολυτελής adj. 1. costly 2. expensive 3. most costly adv. .

πολυτίμητος adj. .

πολυώνυμος adj. .

πολυχρόνιος adj.

πομπεῖον noun. n.

πομπεύω verb.

πομπή noun. f. 1. procession 2. escort (Homer)

πομπός noun. m.

πονέω verb. 1. toil (Xenophon) 2. labour

πονηρία noun. f. 1. wickedness (Flavius Josephus) 2. villainy (Lysias) 3. depravity (Isocrates) 4. vice (Plato) 5. badness (Plato) 6. rascality (Demosthenes) 7. baseness

πονηρός adj. 1. wicked (Flavius Josephus) 2. evil 3. bad (Plato) 4. scoundrel (Demosthenes) 5. rascal adv.

ποντοπόρος adj. 1. seafaring (Homer)

ποθέω verb. 1. long for 2. yearned for 3. yearn for .

ποθεινός adj. adv. .

 $\pi o \theta e v$ partic. 1. from some 2. from somewhere

 $\pi o \theta \hat{\eta}$ noun. f. .

 $\pi o \theta_1$ adv.

πορεία noun. f. 1. journey (Xenophon) 2. march (Xenophon) .

πορεύω verb. 1. go 2. march (Xenophon) 3. proceed (Xenophon) 4. journey (Xenophon) 5. set out (Xenophon) .

πορευτέος adj.

πορφύρα noun. f. 1. purple (Flavius Josephus) 2.

ποτιπτύσσω purple garment verb. πορφύρεος adj. 1. purple (Homer) . ποτός adj. 1. drink πού adv. 1. where 2. sure (Plato) 3. somewhere πορφύρω *verb*. 1. darkly ponder as 4. suppose (*Plato*) πορίζω verb. 1. provide 2. procure (Plato) . πούς noun. m. 1. foot πορνεία noun. f. 1. sexual immorality noun. m. 1. collector πράκτωρ πορνεύω verb. πράσσω verb. 1. do 2. action (Aristotle) 3. act πορθέω verb. 1. ravage (Appian) 2. sack 3. laid waste (Flavius Josephus) . πρᾶξις noun. f. 1. action (Aristotle). πορθμεύς noun. m. noun. n. 1. affair 2. thing (Plato) 3. matter 4. trouble 5. fact (Demosthenes) 6. case 7. πορθμεύω verb. business (Demosthenes) πορθμός noun. m. 1. strait (Strabo) 2. porthmus πρᾶος adj. 1. gentle (Plato) 2. mild 3. gent (Demosthenes) adv. πορσύνω πρᾶσις noun. f. 1. sale verb. ποσαχῶς adv. πραγμάτιον noun. n. ποσός adj. 1. quantity (Aristotle) 2. quantitative πραγματεία noun. f. πραγματεύομαι verb. ποσόω verb. πραγματικός adj. ποτάμιον adv. noun. n. ποτάμιος adj. πρακτέος adj. ποτάομαι verb. 1. hover πρακτικός adj. adv. ποταμός noun. m. 1. river πρακτός adj. 3. ever (Plato) πρανής ποτέ partic. 1. once 2. never adj. 4. can 5. time πραότης noun. f. 1. gentleness (Aristotle) 2. mildποτή noun. m. πραπίδες noun. f. 1. cunning skill ποτήριον noun. n. 1. cup ποτής noun. f. πρασιά noun. f.

πρατήρ

noun. m. 1. vendor

ποτίζω

verb.

πραύνω verb.

πρέπω verb. 1. appropriate (Plato) 2. suitable (Plato) 3. befit (Plato) 4. fitting for .

πρέσ β ις noun. m. 1. ambassador 2. envoy (Thucy-dides) 3. embassy (Appian) .

πρέσβυς adj. 1. elder 2. old (Plato) 3. eldest 4. older than (Plato) 5. older men noun. m. 1. old man (Euripides) .

πρεπόντως adv.

πρεπώδης adj. adv.

πρεσβεία noun. f. 1. embassy 2. mission (Aeschines) 3. embassage (Flavius Josephus) .

πρεσβεῖον noun. n.

πρεσβεύω *verb.* 1. embassy 2. sent ambassadors (Appian) 3. sent embassy (Appian) 4. mission .

πρεσβευτής noun. m. 1. ambassador (Polybius) 2. commissioner (Polybius) .

πρεσβύτης noun. m. 1. old man 2. old men

πρεσβῦτις noun. f. 1. old woman

πρευμενής adj. adv.

πρηνής adj. 1. headlong (Homer)

πρίαμαι verb. 1. buy

πρίν adv. 1. before 2. until 3. till (Homer) 4. ere (Homer) .

πρό *prep.* 1. before 2. front

πρόβατον noun. n. 1. sheep 2. cattle (Xenophon) 3. flock (Herodotus) .

πρόβλημα noun. n. 1. problem

πρόβουλος adj. 1. preliminary councillors (Aris-

totle)

πρόξενος noun. m. 1. proxenus (Xenophon) 2. proxenos 3. proxeni 4. diplomatic 5. diplomatic agent .

πρόδηλος adj. adv.

πρόδικος noun. m. 1. prodicus (Plato) .

πρόδομος adj.

πρόδρομος adj. 1. advance guard

πρόεδρος noun. m. 1. presiding officers

πρόειμι verb. 1. go forward

πρόειμι verb. .

πρόφασις noun. f. 1. pretext 2. excuse (Demosthenes) 3. pretext for 4. excuse for 5. pretence (Demosthenes) 6. pretense (Flavius Josephus) .

πρόφρων adj. 1. ready heart (Homer) adv.

πρόγονος noun. m. 1. ancestor 2. forefather

πρόκειμαι verb.

πρόκλησις noun. f. 1. challenge (Demosthenes)

πρόληψις noun. f. 1. preconception (Epictetus) 2. general conception 3. praecognitions .

πρόλογος noun. m. 1. prologue (Aristophanes)

πρόμαντις noun. f. 1. prophetess

πρόμαχος adj. 1. foremost fighters (Homer) 2. promachus (Pausanias) 3. fighter .

πρόμος noun. m. .

πρόναος adj. 1. fore - temple (Pausanias) .

πρόνοια noun. f. 1. providence (Flavius Josephus) 2. care (Flavius Josephus) 3. forethought .

πρόοιδα *verb.* 1. went on ahead

πρόοπτος adj. .

πρόπας adj. 1. livelong

πρόπολος adj. .

πρόθεσις noun. f.

πρόθυμος adj. 1. eager 2. zealous 3. zeal (Lysias) 4. alacrity (Flavius Josephus) adv. .

πρόθυρον noun. n. 1. gateway (Homer) 2. porch 3. doorway (Homer) .

πρόρρησις noun. f. 1. prediction (Flavius Josephus)

πρόρριζος adj. .

πρός prep. 1. to 2. with 3. against 4. towards (Strabo) 5. at .

πρόσβορρος adj.

πρόσειμι verb. 1. approach (Xenophon) .

πρόσφατος adj. adv. .

πρόσφημι verb. 1. spake (Homer) 2. spake unto (Homer) .

πρόσφορος adj. .

πρόσφθεγμα noun. n.

πρόσκειμαι verb.

πρόσοδος noun. f. 1. revenue 2. income (Demosthenes) .

πρόσοικος adj.

πρόσπολος noun. m. 1. servant (Euripides) .

πρόσθεν adv. 1. before 2. former (Xenophon) 3. front (Xenophon) 4. previous (Plato) .

πρόσθεσις noun. f. .

πρόσταξις noun. f.

πρόσταγμα noun. n. 1. injunction (Flavius Josephus) .

πρόσω adv. 1. far from (Pausanias) 2. far 3. far away (Xenophon) 4. distance (Xenophon) 5. farther (Flavius Josephus) 6. far off 7. distant .

πρόσωπον noun. n. 1. face 2. countenance (Flavius Josephus) .

πρόσωθεν adv. 1. at distance 2. from distance 3. from afar .

πρόσχημα noun. n. .

πρόσχωρος adj.

πρότασις noun. f. 1. proposition (Aristotle) .

πρότερος *adj.* 1. first 2. before 3. former 4. first place 5. early (*Strabo*) 6. previous 7. at first

πρόχειρον noun. n. .

πρόχειρος adj. adv.

πρόχοος noun. f. 1. pitcher 2. ewer

προάγω verb.

προάστειος adj. 1. suburb 2. outer part

προαγορεύω verb.

προαίρεσις noun. f. 1. will (Epictetus) 2. choice (Aristotle) 3. purpose (Aristotle) 4. intention (Flavius Josephus) 5. purposive choice (Aristotle) 6. moral purpose (Aristotle) .

προαιρέω verb. 1. choose (Aristotle) 2. prefer (Demosthenes) .

προαιρετικός adj. 1. controllable

προαιρετός adj. προεδρία noun. f. 1. front seats προαισθάνομαι προεΐδον verb. verb. προακούω verb. προεῖπον verb. 1. foretell (Flavius Josephus) . verb. 1. have already said προαποθνήσκω verb. προερέω 2. have said before 3. have said already 4. we said before προαποστέλλω verb. προφαίνω verb. προβάλλω verb. 1. nominate προφανής adv. adj. προβαίνω verb. προφασίζομαι verb. προβιβάζω verb. προφέρω verb. προβλώσκω verb. προφεύγω verb. προβόλιον noun. n. προφήτης noun. m. 1. prophet (Flavius Josephus) προβολή noun. f. προφῆτις noun. f. 1. prophetess προβούλευμα noun. n. 1. provisional resolution noun. f. 1. prophecy (Flavius Josephus) προφητεία προβουλεύω verb. προφητεύω verb. 1. prophesy (Flavius Josephus) . προξενέω verb. προφυλακή noun. f. προδείκνυμι verb. προγενής adj. προδηλόω verb. προγίγνομαι verb. προδίδωμι verb. 1. betray 2. traitor 3. have betrayed προγιγνώσκω verb. προδιδάσκω verb. προγονικός adj. προδότης noun. m. 1. traitor 2. betrayer verb. 1. proscribe (Appian) προγράφω noun. f. 1. treachery 2. treason noun. f. 1. proscription (Appian) . προγραφή betray (Flavius Josephus) 4. betrayal 5. for treason προήκω verb. προέρχομαι verb. προηγέομαι verb. προέχω προίξ noun. f. 1. dowry (Demosthenes) 2. marriage

προεδρεύω

verb.

- portion (Demosthenes) 3. marriage portion

thenes) προοίμιον noun. n. 1. prelude (Plato) 2. exordium verb. 1. abandon (Demosthenes) 2. forth (Aristotle) 3. preface προίημι (Homer) προοιμιάζομαι verb. προίστημι verb. 1. champion προοράω verb. 1. foresee προκαλέω verb. 1. challenge (Demosthenes) . προπάροιθε prep. προκαταγιγνώσκω verb. προπάσχω verb. προκαταλαμβάνω verb. προπέμπω verb. 1. escort 2. sent forward sent on προκατέχω verb. προπέτεια noun. f. 1. rashness (Flavius Josephus) προκηρύσσω verb. προπετής adj. adv. προκινδυνεύω verb. προκόπτω verb. προπηδάω verb. 1. leaped out προπηλακίζω προκοπή noun. f. verb. προκρίνω verb. προπίνω verb. προλαμβάνω προπίπτω verb. verb. προπολεμέω προλέγω verb. foretell (Flavius Josephus) 2. verb. predict προπομπός adj. προλείπω verb. 1. gateway προπύλαιος adj. 2. propylaea προλοχίζω verb. forecourt προπυνθάνομαι verb. προμάχομαι verb. προθέω verb. προμανθάνω verb. προθέω verb. 1. propose προμήθεια noun. f. 1. forethought προθεσμία noun. f. προμηθέομαι verb. προθνήσκω verb. προμηθής adj. 1. prometheus adv. προθυμέομαι verb. 1. eager (Plato) 2. do best προνοέω verb. 1. take care (Flavius Josephus)

προνομή πουπ. f.

προθυμία

Josephus) 3. eagerness

noun. f.

1. zeal

2. alacrity

4. enthusiasm (*Xenophon*)

(Flavius

προρέω verb. προσδέχομαι verb. 1. accept προσάγω verb. προσδίδωμι verb. προσάντης προσδιαλέγομαι adj. verb. προσάπτω προσδόκιμος adj. προσάρκτιος adj. 1. north side προσδοκάω verb. 1. expect 2. they expected προσαγγέλλω verb. προσδοκία noun. f. 1. expectation προσαγορεύω verb. 1. call (Strabo) . προσέοικα verb. προσαιρέομαι verb. verb. 1. approach (Epictetus) . προσέρχομαι προσαιτέω verb. προσέτι adv. προσακούω verb. προσέχω verb. 1. attention 2. attend (Epictetus) 3. heed (Demosthenes) 4. pay attention (Plato) προσαμύνω verb. προσεδρεύω verb. προσαναγκάζω verb. προσεῖδον verb. προσανέχω verb. verb. προσεῖπον 1. answer (Homer) 2. spake προσαπόλλυμι verb. (Homer) 3. flash (Homer) 4. spake unto (Homer) προσαρμόζω verb. προσεικάζω verb. προσαυδάω verb. 1. word (Homer) 2. address προσελαύνω verb. 1. rode up 2. ride up (Homer) 3. spake (Homer) 4. she spake (Homer) 5. spake unto (Homer) προσεννέπω verb. προσβάλλω verb. 1. assault (Flavius Josephus) . verb. προσερέω προσβαίνω verb. προσεύχομαι verb. 1. pray προσβλέπω προσευχή verb. noun. f. προσβοηθέω προσεχής adj. 1. neighboring parts verb. προσβολή noun. f. προσφέρω verb. 1. offer (Flavius Josephus) . προσδέρκομαι προσφερής adj. verb.

προσδέω verb. 1. need (Xenophon) 2. require

προσφεύγω

verb.

προσφιλής adj. adv. . προσφύω verb. .

προσφωνέω verb. .

προσγίγνομαι verb.

προσγράφω verb. 1. add (Demosthenes)

προσήκω verb. 1. ought (Demosthenes) 2. proper (Demosthenes) 3. should (Demosthenes) 4. right (Demosthenes) 5. duty (Demosthenes) 6. belong 7. relative (Isaeus) .

προσηγορία noun. f. 1. appellation 2. denomination (Flavius Josephus) .

προσηκόντως adv. .

προσηνής adj.

προσίημι verb. .

προσίστημι verb.

προσκαλέω verb.

προσκαθέζομαι verb.

προσκαρτερέω verb.

προσκλίνω verb.

προσκόπτω verb.

προσκομίζω verb.

προσκοπέω verb.

προσκρούω verb.

προσκτάομαι verb.

προσκυνέω *verb.* 1. worship (Flavius Josephus) 2. worshiped 3. adore .

προσλαμβάνω verb. 1. add

προσμάχομαι verb. .

προσμένω verb.

προσμείγνυμι verb.

προσνέμω verb.

προσοφείλω verb.

προσοικέω verb. .

προσομιλέω verb.

προσομολογέω verb. .

προσοράω verb. .

προσπαίζω verb.

προσπέμπω verb. .

προσπελάζω verb.

προσπίπτω verb. 1. fell down before

προσπλέω verb.

προσποίησις noun. f.

προσποιέω verb. 1. pretend

προσπολεμέω verb.

προσπταίω verb. .

προσθέω verb.

προσθήκη noun. f.

προσσημαίνω verb.

προστάσιος adj.

προστάσσω verb. 1. order 2. command (Flavius Josephus) 3. enjoin (Flavius Josephus) 4. gave order (Flavius Josephus) 5. gave orders (Flavius Josephus) 6. as-

```
sign (Xenophon) 7. direct (Appian) .
                                                       προχειρίζω
                                                                     verb.
 προστάτης
             noun. m.
                                                       προχωρέω
                                                                    verb.
προστατέω
              verb.
                                                       πρύμνα noun. f. 1. stern
                                                       πρύτανις
προστατεύω
               verb.
                                                                   noun. m. 1. prytanes
                                                                                         (Aristophanes) 2.
                                                      president (Demosthenes) 3. prytanis
                                                                                         4. prytaneis
προστίθημι
              verb. 1. add
                                                       πρυμνήσιος adj. 1. stern cables (Homer) 2. hawser
προστιμάω
              verb.
                                                      (Homer) 3. cable
προστρέχω
                                                       πρυμνός
                                                                  adj. 1. stern (Homer) .
              verb.
προστρόπαιος
                 adj.
                                                       πρυτανεία noun. f.
προστυγχάνω
                                                       πρυτανεῖον
                                                                    noun. n. 1. prytaneum
                                                                                            2. town hall
                 verb.
                                                      3. town - hall
                                                                     4. prytaneium
προσωτέρω
              adv.
                                                       πρυτανεύω
                                                                    verb.
προσχρήζω
              verb.
                                                                adv. 1. quite recently 2. day or two ago
                                                       πρώην
προσχώννυμι verb.
                                                                 adj. 1. other day
                                                       πρώιος
προσχωρέω
              verb. 1. came over
                                                       πρών noun. m.
προτέρημα
             noun. n.
                                                       πρώταρχος
                                                                    noun. m.
προτείνω
            verb.
                                                       πρώτιστος
                                                                    adj.
 προτεραῖος
              adj.
                   1. day before
                                 2. preceding day
                                                       πρῶρα noun. f. 1. prow
προτιμάω
             verb.
                                                       πρωί adv. 1. morning
                                                                                   adj.
προτρέπω
             verb. 1. exhort
                                                       πρωκτός
                                                                  noun. m.
προτρεπτικός
                adj.
                                                       πρωτεύς
                                                                  noun. m. 1. proteus
προτροπάδην
                adv.
                                                       πρωτεύω
                                                                   verb.
προτροπή
             noun. f.
                                                        πρωτοστάτης
                                                                       noun. m.
προὔργου
             adv.
                    adj.
                                                       πταίω
                                                                verb.
προυπάρχω
               verb.
                                                       πταῖσμα noun. n. 1. ill success
προχέω
         verb.
                                                       πτέρυξ
                                                                noun. f. 1. wing
                                                                                   2. flap
```

πτερόεις adj. 1. spake winged (Homer) πύρρα noun. f. 1. pyrrha πτερόν noun. n. 1. wing (Pausanias) 2. feather πύρριχος adj. $\pi \tilde{\nu} \rho$ noun. n. 1. fire πτερόω verb. πυγμή noun. f. 1. boxing - match (Pausanias) 2. πτερωτός adj. for boxing (Pausanias) πτήσσω verb. 1. cower πυκάζω verb. πτηνός adj. πυκνός adj. 1. thick (Homer) 2. dense 1. - fitting πτοέω verb. πτολίεθρον noun. n. 1. citadel (Homer) noun. f. 1. density πυκνότης πτολίπορθος adj. 1. sacker cities (Homer) 2. sacker πυκνόω verb. πυκτεύω verb. πτύσσω verb. πυλίς noun. f. 1. postern πτύω verb. πυλών noun. m. noun. f. πτυχή πυνθάνομαι verb. 1. hear 2. ask (Epictetus) 3. πτῶμα noun. n. learn 4. inquire 5. inform (Flavius Josephus) πτῶσις noun. f. 1. inflection $\pi \nu \theta \mu \dot{\eta} \nu$ noun. m. πτωχεύω verb. πυραμίς noun. f. 1. pyramid (Herodotus) . πτωχός adj. 1. beggar (Homer) . πυρέσσω verb. 1. fever πύξ adv. 1. fist πυρετός noun. m. πύκα adv. adj. 1. fire - bearing πυρφόρος πύκτης noun. m. 1. boxer (Pausanias) . πυργόω verb. πύλη noun. f. 1. gate 2. thermopylae (Demosnoun. f. 1. pyre (Homer) 2. funeral pyre πυρή thenes) 3. door (Euripides) 3. funeral pile πύλος noun. f. 1. pylos (Homer) 2. pylus (Strabo) πυρκαιά noun. f. 1. arson 3. at pylos

adv.

πυρόω

verb.

πυρπολέω verb.

πύματος

wall (Homer)

πύργος

adj.

noun. m. 1. tower (Flavius Josephus) 2.

πυρός noun. m. 1. wheat 2. trough

πυρρός adj.

πυρσός noun. m.

πώγων noun. m. 1. beard (Epictetus) .

πώποτε adv. 1. ever 2. never (Demosthenes) 3. has ever 4. have never 5. have ever 6. has never 7. had never 8. never yet (Plato) .

 $\pi \tilde{\omega} \lambda o \zeta$ noun. m. 1. colt 2. polus (*Plato*) 3. foal (*Pausanias*) .

 $π \tilde{\omega} μ \alpha$ noun. n. 1. drink (Euripides) 2. lid (Homer) 3. potion (Plato) .

 $\pi \tilde{\omega} v$ noun. n. 1. flock (Homer)

 $\pi\omega$ partic. 1. yet (Homer) 2. as yet

 $\pi\omega\lambda$ έω verb. 1. sell 2. for sale .

πωλικός adj.

 $\pi\omega\varsigma$ partic. 1. way (Plato) 2. somehow (Plato) 3. hap (Homer) .

θάλαμος noun. m. 1. chamber (Homer) 2. store-room 3. bridal chamber 4. store room 5. - chamber

θάλασσα noun. f. 1. sea 2. coast (Pausanias)

 $\theta \dot{\alpha} \lambda \lambda \omega$ verb. 1. flourish

 $\theta \acute{\alpha} \lambda o c$ noun. n. 1. scion

 $\theta \acute{\alpha} \lambda \pi \circ \zeta$ noun. n. 1. heat (Xenophon)

 $\theta \acute{a} \lambda \pi \omega$ verb. .

 θ άμβος noun. n. 1. amazement

θάμνος noun. m. 1. bush 2. thicket

θάνατος noun. m. 1. death

 $\theta \acute{\alpha} \pi \tau \omega$ verb. 1. bury 2. burial 3. funeral (Appian) .

 θ άρσος noun. n. 1. courage

θάρσυνος adj. .

θάσσω verb. .

θάσσων adj. 1. more quickly (Xenophon) 2. sooner than .

 θ ακος noun. m. 1. seat .

 θ αλάμη noun. f. 1. thalamae

θαλάσσιος adj. 1. sea -

θαλασσοκρατέω verb.

 θ αλερός *adj.* 1. shedding big

 $\theta \alpha \lambda i \alpha$ noun. f. 1. festivity

 $\theta \alpha \lambda \lambda \delta \zeta$ noun. m. .

θαμά adv.

θαμβέω verb.

θαμέες adj.

θαμίζω verb.

θαμινός adj. .

θανάσιμος adj.

θανατόω verb.

θαρσαλέος adj. 1. bold (Plato) adv.

 θ αρσέω verb. 1. confidence 2. courage 3. good cheer (Homer) 4. good courage (Flavius Josephus) 5. take heart 6. confident .

θαρσύνω verb. .

 θ αῦμα noun. n. 1. wonder 2. marvel 3. marvellous (Herodotus) .

 θ αυμάσιος adj. 1. wonderful (Plato) 2. wonderful things 3. more marvellous adv. .

 θ αυμάζω verb. 1. wonder 2. admire 3. marvel 4. wonder at (Flavius Josephus) 5. surprise (Xenophon) 6. admiration 7. marveled 8. wondered at 9. surprised at .

θαυμαστής noun. m. .

 θ αυμαστός adj. 1. wonder (Epictetus) 2. wonderful (Plato) 3. marvelous adv. .

 θ $\dot{\epsilon}\alpha$ noun. f. 1. spectacle

θέαμα noun. n. 1. sight 2. spectacle

θέατρον noun. n. 1. theater (Pausanias) 2. theatre 3. audience 4. theaters .

θέλγω verb. 1. beguile (Homer) .

θέλημα noun. n.

θέμις noun. f. 1. themis 2. lawful 3. lawful for 4. right for .

θέραψ noun. m.

θέρειος adj.

θέρμα noun. f. 1. therma .

θέρμος πουπ. m.

θέρμω *verb*. 1. therma

θέρος noun. n. 1. summer (Thucydides) 2. in summer .

θέρω verb. .

θέσφατος adj. 1. prophecy

θέσις noun. f. 1. position (Aristotle) 2. legislation (Plato) 3. adoptive .

θέσμιος adj. .

 $\theta \dot{\epsilon} \omega$ verb. 1. run (Xenophon) .

 θ elpha noun. f. 1. goddess (Homer) 2. heaven name (Demosthenes) .

θεάομαι verb. 1. gaze (Homer) 2. contemplate (Plato) .

θεαίτητος adj. 1. theaetetus (Plato) .

 $\theta \epsilon \alpha \tau \eta \varsigma$ noun. m. .

θεατός adj. 1. spectator (Aristophanes) .

θείνω verb.

 θ e \tilde{i} o ς adj. 1. divine (Plato) 2. god (Flavius Josephus) 3. godlike (Homer) .

 θ ϵ \tilde{i} o ζ noun. m.

θειόω verb.

θεμέλιος adj. 1. foundation .

θεμιτός adj.

 θ εόδοτος adj. 1. theodotus

θεόφημος adj. 1. theophemus (Demosthenes) .

θεόφιλος adj.

θεόφιν noun. m.

θεόφραστος adj. 1. theophrastus (Plutarch) .

θεόπομπος adj. 1. theopompus (Demosthenes) .

θεόθεν adv.

θεός noun. m. 1. god 2. goddess (Pausanias) 3. heaven

θεοδοσία noun. f. .

θεοειδής adj. 1. godlike (Homer) 2. did godlike

θεοφιλής adj. adv. . θεομισής adj. .

θεοπρόπιον πουπ. π.

θεοπρόπος adj.

 θ εοσεβής adj. 1. god - fearing adv.

θεουδής adj.

 θ εράπαινα noun. f. 1. female slaves (Demosthenes) 2. maid - servants 3. servant - girl 4. women - servants 5. maid - servant .

 θ εράπνη noun. f. 1. therapne .

θεράπων noun. m. 1. slave (Appian) 2. squire (Homer) 3. servant (Flavius Josephus) 4. attendant (Xenophon) .

 θ εραπαινίς noun. f.

θεραπεία noun. f. 1. attention (Xenophon) 2. cure (Strabo) 3. tendance (Plato) .

θεραπεύ ω verb. 1. heal 2. cure (Epictetus) 3. tend (Plato) .

 θ ερίζω verb. 1. reap

θερινός adj.

θερισμός noun. m. .

θερμαίνω verb.

θερμός adj. 1. hot 2. warm 3. heat (Plato) 4. warmth

θερμότης noun. f. 1. heat (Plato)

θερμοπύλαι noun. f.

θεσμός noun. m. .

θεσμοφόρος adj.

 θ εσμο θ έτης noun. m. 1. the smothetae (Demosthenes) .

θεσπέσιος adj. 1. wondrous (Homer) 2. wondrous din (Homer) .

θεσπίζω verb. .

 θ εσπιδαής adj. 1. wondrous - blazing

θετέος adj. .

θετός adj.

θεώρημα noun. n. 1. theorem (Epictetus) .

θεώριος noun. n. .

 θ εωρέω verb. 1. study (Aristotle) 2. contemplate (Epictetus) .

θεωρητικός adj. 1. contemplate (Epictetus) .

 θ εωρία noun. f. 1. contemplation (Aristotle) 2. speculation .

θεωρικός adj. 1. theoric fund .

θεωρός noun. m. .

 $\theta \dot{\eta} \gamma \omega$ verb. .

θήκη noun. f. 1. coffin (Herodotus) 2. sepulchers

 $\theta \dot{\eta} v$ partic.

 $\theta \acute{\eta} \rho$ noun. m. 1. beast (Euripides) 2. wild beasts (Homer) .

θήρα noun. f. 1. out hunting

θής noun. m. .

θῆλυς adj. 1. female (Plato) .

θηητός adj. .

θηρά ω verb. 1. hunt (Xenophon) 2. hunt after θηρεύ ω verb. 1. hunt .

θηρευτικός adj. .

θηρευτός adj.

θηρίον noun. n. 1. beast (Pausanias) 2. animal 3. wild beasts 4. wild beast (Epictetus) 5. creature 6. wild animals .

θηριόω verb. .

θηριώδης adj. 1. bestial (Aristotle) 2. brutish adv. .

θησαυρίζω verb.

θησαυρός noun. m. 1. treasure 2. treasury (Pausanias) .

θητεύω verb. .

θητικός adj.

θίασος noun. m. 1. bacchanal

θίς noun. f. 1. shore (Homer) .

 $\theta_{1}\gamma\gamma\dot{\alpha}\nu\omega$ verb. 1. touch (Euripides)

 θ λί β ω verb.

 θ λῖψις noun. f.

 θ νήσκω verb. 1. die (Euripides) 2. death (Euripides) 3. dead 4. slay .

θνητός adj. 1. mortal .

θόλος noun. f. 1. dome

θόρυ β ος noun. m. 1. tumult (Flavius Josephus) 2. uproar 3. confusion 4. clamor 5. commotion .

θοινάω verb. 1. feast for .

θολερός *adj.* 1. turbid

θοός adj. 1. swift (Homer) adv. .

 θ oó ω verb.

θορυβέω verb.

θούριος adj. 1. thurii

θοῦρος noun. m. .

θράσος noun. n. 1. boldness .

θρασύβουλος adj. 1. thrasybulus (Xenophon) .

θρασύμαχος adj. 1. thrasymachus (Plato) .

θρασύνω verb.

θρασύς adj. 1. bold 2. rash (Aristotle) adv.

θρασύτης noun. f.

θραύω verb. .

θρέμμα noun. n. 1. creature (Plato)

θρέομαι verb. .

θρῆνος noun. m. 1. dirge (Aeschylus) 2. lamentation (Appian) .

θρῆνυς noun. f. 1. footstool (Homer) 2. footstool for 3. - stool for .

θρηνέω verb.

θρησκεία noun. f. 1. worship (Flavius Josephus) 2. divine worship (Flavius Josephus) .

θρησκεύω verb.

θρίαμβος noun. m. 1. triumph (Appian) .

θρίξ noun. f. 1. hair

θριαμβεύ ω verb. 1. triumph (Appian) .

θρόνον πουπ. π.

θρόνος noun. m. 1. throne 2. chair (Homer) 3. seat (Homer) 4. high seats (Homer) .

θροέω verb.

θρύον noun. n. 1. thryum (Strabo)

θρύπτω verb. .

θρυλέω verb. .

θρώσκω verb.

θύελλα noun. f. 1. blast (Homer) 2. whirlwind

θύλακος noun. m. 1. bag

θύνω verb.

θύρα noun. f. 1. door 2. gate (Homer)

θύραζε adv.

θύρσος noun. m. 1. thyrsos (Euripides) 2. thyrsoi 3. thyrsus .

 $\theta \dot{\omega} \omega$ verb. 1. sacrifice

 $\theta \dot{\omega} \omega$ verb. 1. sacrifice 2. offered sacrifice (Xenophon) 3. offer sacrifice (Xenophon) 4. offer sacrifices 5. they sacrifice 6. offered sacrifices .

θ $\tilde{υ}$ μα noun. n. 1. sacrifice (Flavius Josephus) .

θυγάτηρ noun. f. 1. daughter

θυγατριδοῦς *noun. m.* 1. grandson 2. daughter children .

θυμαλγής adj.

θυμίαμα noun. n. 1. incense

θυμιάω verb.

θυμιατήριον *noun. n.* 1. censer

θυμός noun. m. 1. heart (Homer) 2. spirit (Homer) 3. passion (Plato) 4. anger (Aristotle) 5. mind (Homer)

θυμόω verb.

θυμοειδής adj. 1. high - spirited 2. passionate 3. high spirit .

θυραῖος adj.

θυρεός πουπ. π. .

θυρίς noun. f. 1. window

θυρωρός noun. m.

θυσία noun. f. 1. sacrifice (Flavius Josephus)

θώραξ noun. m. 1. corselet (Homer) 2. breastplate (Xenophon) 3. breastplates (Xenophon) 4. thorax .

θωπεύω verb.

θωρήσσω verb.

ράδιος adj. 1. easy 2. ready 3. light (*Plato*) adv. 1. easy 2. would easily 3. full easily .

ράθυμος adj. adv.

 $\dot{\rho}\dot{\alpha}\beta\delta$ ος noun. f. 1. wand (Homer) 2. rod 3. fasces 4. lictors .

ράκος noun. n. 1. rag (Homer)

ράπτω verb. .

ράχις noun. f. .

ραδιουργέω verb.

ραθυμέω verb. .

 $\dot{\rho}$ $\dot{\rho}$

ραστώνη noun. f. .

ραβδοῦχος noun. m. .

ραίδιον noun. n.

ραίνω *verb.* 1. rho 2. letter rho

ραίζω verb.

ραπτός adj.

ραψωδός noun. m. 1. rhapsode

ρέπω verb. .

 $\dot{\rho}$ έω verb. 1. flow (Strabo) 2. flux (Plato) 3. which flows (Strabo) .

ρέζω verb. 1. wrought (Homer)

ρεῖα adv. 1. easily might

 $\dot{\rho}$ εῖθρον noun. n. 1. stream (Homer) 2. channel

ρεῦμα noun. n. 1. stream (Pausanias) 2. current (Flavius Josephus) .

ἡήγνυμι *verb.* 1. break *(Homer)* 2. brake *(Homer)* 3. burst 4. break through .

 \dot{p} ήτωρ noun. m. 1. orator 2. rhetorician (Epictetus) 3. politician (Aeschines) .

ρῆγμα noun. n. .

ῥῆγος *noun. n.* 1. blanket 2. rug 3. good red rugs .

 $\dot{\rho}$ ημα noun. n. 1. word 2. phrase (Plato) 3. verb (Plato) 4. saying .

ρῆσις noun. f. .

ρηγμίν noun. m.

ρητέος adj. .

ρητός adj. 1. stated terms adv. .

ρητορικός adj. 1. rhetoric (Plato) 2. rhetorical adv. .

ρίμφα adv. .

píov noun. n. .

 $\dot{\rho}$ ίπτω verb. 1. throw 2. cast 3. fling (Homer) 4. hurl (Euripides) 5. toss 6. threw down .

ρίς noun. f. 1. nose 2. nostril (Homer) .

ρίζα noun. f. 1. root .

ρίγος noun. n. .

ριγέω verb. 1. shudder (Homer) .

ριγόω verb.

ρινός noun. f. .

ριπή noun. f.

ριζόω verb.

ρόδον noun. n. 1. rose

 $\dot{p}\acute{o}o\varsigma$ noun. m. 1. stream (Homer) 2. current (Strabo) .

ρόπαλον noun. n. 1. club .

ρό θ ιος adj. .

ροάς noun. f. .

 $\dot{\rho}$ οδοδάκτυλος adj. 1. rosy - fingered (Homer) 2. rosy - (Homer) .

ροή noun. f. 1. stream (Euripides) .

ροιά noun. f. .

ρομφαία noun. f. .

ροπή noun. f. σαλπίζω verb. σαλπιγκτής noun. m. ρύμη noun. f. ρύομαι verb. σαλπικτής noun. m. σαλώμη noun. f. 1. salome (Flavius Josephus) . ρῦσις noun. f. σανίς noun. f. 1. plank ρυπάω verb. σαπρός adj. ρυπαρός adj. 1. dirty adj. σαθρός adv. ρυθμός noun. m. 1. rhythm (Plato) . σαρκάω verb. ρώμη noun. f. 1. strength 2. vigor σαρκίς noun. f. ρώννυμι verb. σατράπης noun. m. 1. satrap (Xenophon) . σάφα adv. 1. am quite sure σατραπεία noun. f. 1. satrapies 2. satrapy σάγαρις noun. f. σατραπεύω verb. σάκκος noun. m. 1. sackcloth (Flavius Josephus) . σαῦλος adj. . σάκος noun. n. 1. shield (Homer) . σβέννυμι 1. quench (Flavius Josephus) 2. verb. σάλος noun. m. extinguish (Appian) σάλπιγξ noun. f. 1. trumpet σέβας noun. n. 1. amazement holds σάνδυξ noun. f. σέβομαι verb. 1. worship (Pausanias) . σάρξ noun. f. 1. flesh σέβω verb. 1. worship (Pausanias) 2. reverence σάττω verb. (Euripides) σαφήνεια noun. f. 1. clearness σέλας noun. n. σαφής adv. 1. clear adj. 1. clear (Plato) 2. σέλινον noun. n. 1. parsley 2. wild celery more clearly (Plato) σεβαστός adj. σαφηνίζω verb. σεβίζω verb. σαίνω verb.

σειρά

σαίρω

σαλεύω

verb.

verb.

σείω *verb*. 1. shake 2. shaken by

noun. f.

σεισμός noun. m. 1. earthquake . σελήνη noun. f. 1. moon 2. selene .

σεμνός adj. 1. august 2. most august adv.

σεμνότης noun. f. 1. gravity .

σεμνύνω verb.

σεύω verb.

σφάγιος adj.

σφάλλω *verb*. 1. stumble

σφάλμα noun. n.

σφάζω *verb*. 1. throat

σφαγεύς noun. m. 1. murderer (Appian) .

σφαγή noun. f. 1. slaughter (Euripides) .

σφαγιάζομαι verb.

σφαῖρα noun. f. 1. sphere (Aristotle) 2. ball σφαλερός adj. adv. .

σφέτερος adj. 1. own 2. their

σφεῖς pron. 1. them (Herodotus) 2. their (Pausanias) 3. they (Herodotus) 4. themselves .

σφενδόνη noun. f. 1. sling

σφενδονάω verb.

σφενδονήτης noun. m. 1. slinger (Xenophon) .

σφετερίζω verb.

σφήξ noun. m. 1. wasp

σφόδρα adv. 1. very 2. exceeding 3. extreme (Aristotle) .

σφός adj.

σφοδρός adj. 1. intense (Plato) adv.

σφραγίς noun. f. 1. seal 2. signet ring .

σφραγίζω verb. .

σφũρα noun. f. 1. hammer .

σφυρόν noun. n. 1. ankle

σήμερον adv. 1. today 2. - day (Epictetus) 3. very day .

 $\sigma \hat{\eta} \pi \omega$ verb. .

σής noun. m. .

σημα noun. n. 1. tomb (Herodotus) 2. sign (Homer) 3. token (Homer) 4. barrow (Homer) .

σηκός *noun. m.* 1. pen 2. stump

σημαία noun. f. 1. ensign (Flavius Josephus) .

σημαίνω verb. 1. signify (Flavius Josephus) 2. signal (Xenophon) 3. denote (Aristotle) 4. indicate (Plato) 5. seal (Demosthenes) .

σημεῖον noun. n. 1. sign 2. proof (Demosthenes) 3. signal 4. standard (Appian) 5. mark 6. indication 7. evidence .

σημειόω verb. .

σηπιάς noun. f.

σηστός noun. m. 1. sestus

σίαλος noun. m.

σίδηρος noun. m. 1. iron 2. sword (Flavius Josephus) 3. steel (Euripides) .

σίγλος noun. m. 1. shekel (Flavius Josephus).

σίνις noun. m. 1. sinis

σίνομαι verb.

σίτησις noun. f.

σῖγα adv.

σῖγμα irreg. 1. sigma

σῖτος noun. m. 1. corn 2. food (Xenophon) 3. grain (Demosthenes) 4. bread (Homer) 5. provision 6. meat (Xenophon) 7. wheat .

σιδήρεος adj. 1. iron

σιδήριον noun. n.

σιδηρόω verb.

σιγά ω verb. 1. silent (Euripides) 2. silence (Euripides) 3. hush 4. am silent (Euripides) 5. keep silent

σιγαλόεις adj.

σιγή noun. f. 1. silence

σικάριος noun. m. 1. sicarii (Flavius Josephus) .

σιμός adj.

σινδών noun. f. 1. linen cloth

σιτέομαι verb.

σιτίον noun. n. 1. food (Plato) 2. food for 3. provisions for .

σιτολογέω verb.

σιτοποιός noun. m. 1. chief baker

σιωπάω verb. 1. silent

 σ ιωπή noun. f. .

σκάφος noun. m. 1. small boat

σκάφος noun. f. 1. boat (Appian) 2. skiff

σκάπτω verb.

σκαιός adj. adv. .

σκανδαλίζω verb. 1. stumble

σκαῦρος noun. m. 1. scaurus .

σκέλος noun. n. 1. leg .

σκέπασμα noun. n. 1. covering

σκέπτομαι *verb.* 1. consider 2. examine (*Plato*) 3. let us consider (*Plato*) .

σκέπω verb. .

σκέψις noun. f. 1. inquiry (Plato) 2. investigation (Plato) .

σκεδάννυμι verb. .

σκεπάζω verb.

σκεπτέος adj. 1. consider (Plato) 2. we must consider 3. must consider .

σκεῦος noun. n. 1. vessel (Flavius Josephus) 2. equipment (Demosthenes) 3. furniture (Demosthenes) 4. baggage (Xenophon) 5. utensil 6. ship equipment (Demosthenes) 7. implement (Plato) .

σκευάριον ηουη. η.

σκευάζω verb.

σκευή noun. f. .

σκευόφορος adj. .

σκευοφόρος adj. 1. baggage train (Xenophon) 2. baggage (Xenophon) 3. baggage - train .

σκήνωμα noun. n.

σκήπτω verb. .

σκῆπτρον noun. n. 1. scepter 2. staff (Homer) 3. sceptre (Epictetus) .

σκῆψις noun. f. 1. scepsis (Strabo) .

σκηνάω verb.

noun. f. 1. tent (Xenophon) 2. tabernacle (Flavius Josephus) 3. booth

σκηνόω verb.

σκηπτοῦχος adj. 1. sceptred 2. mace - bearers

σκίδνημι verb.

σκίρος noun. m.

σκιά noun. f. 1. shadow 2. shade

σκιάω verb.

σκιάζω verb.

adj. 1. shadowy (Homer) . σκιόεις

σκιρτάω verb.

σκληρός adj. 1. hard (Plato) 2. stiff adv.

σκληρότης noun. f. 1. hardness (Plato)

σκόλοψ noun. m.

σκόπελον noun. m.

σκόπελος noun. m.

σκόροδον noun. n. 1. garlic (Aristophanes)

σκότιος adj.

σκότος noun. m. 1. darkness 2. dark

σκολιός adj. adv.

σκοπέω verb. 1. consider (Plato) 2. examine (Plato) 3. look

σκοπή noun. f.

σκοπιά noun. f. 1. outlook

σκοπός noun. m. 1. aim (Aristotle) 2. mark

watchman 5. target 6. watcher 4. scout σκοτεινός adj. adv.

σκοτόω verb.

σκύφος noun. m.

σκύλαξ noun. m. 1. puppy 2. scylax

σκύλλω verb.

σκύμνος noun. m. 1. cub 2. whelp

σκῦλον noun. n. 1. spoil (Euripides) .

σκυλεύω verb.

σκυθρωπάζω verb.

σκυθρωπός adj. adv.

σκυτάλη noun. f. 1. scytale

σκυτεύς noun. m. 1. shoemaker (Epictetus) .

σκυτικός adj. 1. shoe - making

σκυτοτόμος noun. m. 1. shoemaker (Aristotle) 2. cobbler (Plato)

σκώληξ noun. m. 1. worm (Epictetus) .

verb. 1. making fun 2. raillery σκώπτω

σκῶλος noun. m. 1. scolus

σκῶμμα noun. n.

σμερδαλέος adj. 1. terrible (Homer) .

σμῆνος noun. n. 1. hive 2. swarm

σμύρνα noun. f. 1. smyrna (Strabo) 2. myrrh

(Herodotus)

σόφισμα noun. n. 1. trick (Pausanias) 2. sophism

σόλος noun. m. 1. soli (Strabo) . $\sigma \acute{o} \varsigma$ adj. 1. your (Euripides) 2. thy (Homer) 3. yours 4. own (Epictetus) .

σοβαρός adv. adj.

σοφία noun. f. 1. wisdom (Plato) 2. skill . $\sigma o \phi i \zeta \omega \quad \textit{verb.} \quad .$

σοφιστής noun. m. 1. sophist (Plato) 2. professor (Plato) .

σοφιστικός adj. adv.

σοφός adj. 1. wise (Plato) 2. clever (Euripides) 3. wise men (Plato) 4. wisdom (Euripides) 5. wiser than (Plato) 6. wise man (Plato) adv. .

σορός noun. f. 1. coffin .

 σ πάνιος adj. 1. rare 2. scarce 3. scanty 4. rare thing adv. .

σπάνις noun. f. 1. scarcity

 σ πάργανον noun. n. 1. swaddling clothes 2. swaddling - clothes .

σπάω verb. .

σπανίζω verb. 1. in want 2. in need .

σπαράσσω verb.

σπαρτός adj.

 σ πένδω verb. 1. truce (Thucydides) 2. libation 3. pour libations 4. drink - offering 5. safe conduct 6. poured libations .

σπέος noun. n. 1. cave (Homer)

σπέρμα noun. n. 1. seed

σπέρχω verb.

σπείρω verb. 1. sow 2. cohort (Appian) 3. sown

σπεῖρον noun. n. .

σπεύδω verb. 1. hurry 2. haste (Flavius Josephus) 3. make haste (Flavius Josephus) 4. made haste (Flavius Josephus) .

 $\sigma\pi \acute{\eta} \lambda \alpha iov$ noun. n. 1. cave (Pausanias) 2. cavern 3. grotto .

 σ πιθαμή *noun. f.* 1. span

 σ πλάγχνον noun. n. 1. entrails 2. inward 3. viscera .

σπλαγχνίζομαι verb. 1. moved compassion

σπόγγος noun. m. 1. sponge (Homer) .

σπόρος noun. m. .

σποδέω verb.

σποδός noun. f. 1. ash

 $\sigma\pi$ ονδή noun. f. 1. truce (Xenophon) 2. treaty (Thucydides) 3. libation 4. armistice .

σποράδην adv. .

σποράς noun. m. 1. sporades

σπουδάζω verb. 1. serious (Plato) 2. earnest (Plato) .

σπουδαῖος adj. 1. good (Aristotle) 2. serious (Plato) 3. virtuous (Aristotle) 4. good man (Aristotle) 5. good men (Aristotle) 6. virtuous man (Aristotle) .

σπουδή noun. f. 1. haste (Appian) 2. zeal (Appian) 3. hasty .

σθένος noun. n. 1. strength (Homer) .

σθένω verb. .

στάδιος adj. 1. stadia (Strabo) 2. stades (Pausanias) 3. furlong (Flavius Josephus) 4. race (Pausanias) 5. stadium (Pausanias) 6. distance (Strabo) .

στάθμη noun. f. στάσιμος adj. . noun. f. 1. sedition (Flavius Josephus) 2. faction 3. seditions (Flavius Josephus) 4. civil strife (Plato) 5. tumult (Flavius Josephus) 6. civil στάχυς noun. m. στάζω verb. 1. drip σταφυλή noun. f. 1. grape σταγών noun. f. σταλάω verb. σταλαγμός noun. m. σταθμός noun. m. 1. stage (Xenophon) 2. weight 3. farmstead (Homer) 4. door - post (Homer) . στασιάζω verb. 1. faction (Aristotle) 2. party strife στασιαστής noun. m. 1. seditious (Flavius Josephus) στασιώδης adj. στασιώτης noun. m. 1. partisan (Herodotus) . στατήρ noun. m. 1. staters 2. stater σταύρωμα noun. n. 1. stockade (Xenophon) σταυρός noun. m. σταυρόω verb. 1. crucify στέφανος noun. m. 1. crown 2. stephanus mosthenes) 3. garland (Pindar) 4. wreath στέφος noun. n. στέφω verb.

στέγη noun. f. 1. roof 2. shelter

στέγος noun. n. στέγω verb. 1. keep out στέλλω verb. 1. sent forth (Strabo) . στέμμα noun. n. στένω verb. 1. groan (Aeschylus) 2. mourn (Euripides) . στέργω verb. 1. love στέρησις noun. f. 1. privation (Aristotle) . στέρνον noun. n. 1. breast 2. chest στέρομαι verb. στεφάνη noun. f. στεφάνωμα noun. n. στεφανίτης noun. m. στεφανόω verb. 1. crown 2. decorate (Demosthenes) . στείγω verb. στενάχω verb. στενάζω verb. 1. groan (Euripides) 2. groan aloud στεναγμός noun. m. στεναχίζω verb. στενός adj. 1. narrow 2. narrow passes στενότης noun. f. 1. narrowness στενοχωρία noun. f. στενωπός adj. 1. narrow streets

στερέω verb.

στερεός adj. 1. solid (Aristotle) adv. . στερεόω verb. .

στερίσκω verb.

στεροπή noun. f.

στερρός adj. adv.

στήλη noun. f. 1. pillar 2. slab (Pausanias) .

στήμων noun. m. 1. warp (Plato)

στῆθος noun. n. 1. breast (Homer) 2. chest (Homer) 3. thy breast (Homer) .

στηρίζω verb. .

στίβος noun. m.

στίξ noun. f. 1. rank (Homer) .

στίλβω verb.

στίχος noun. m.

στίζω verb.

στῖφος noun. n.

στιβάς noun. f.

στιβαρός adj. 1. sturdy (Homer) adv.

στιγμή noun. f.

στιχάομαι verb.

στόλος noun. m. 1. fleet (Appian) 2. expedition (Pausanias) 3. armament (Plutarch) .

στόμα noun. n. 1. mouth 2. lip

στόμιον noun. n.

στόνος noun. m.

στοά noun. f. 1. portico (Pausanias) 2. cloister

(Flavius Josephus) 3. porticoes 4. colonnade 5. stoa

στοῖχος noun. m. 1. tier

στοιχεῖον noun. n. 1. element (Aristotle) 2. letter (Plato) .

στολή noun. f. 1. garment (Flavius Josephus) .

στοναχή noun. f. 1. groanings

στονόεις adj. 1. fraught groanings

στοχάζομαι verb. 1. aim at (Aristotle).

στράτευμα noun. n. 1. army (Xenophon) 2. troop (Xenophon) 3. force (Thucydides) .

στράτιος adj.

στρατεία noun. f. 1. expedition 2. campaign 3. military service .

στρατεύω verb. 1. march (Herodotus) 2. expedition 3. field (Xenophon) 4. campaign (Xenophon) 5. made expedition (Flavius Josephus) 6. serve (Isaeus) .

στρατήγημα noun. n. 1. stratagem (Flavius Josephus) .

στρατηγέω verb. 1. general 2. pr (Appian) .

στρατηγία noun. f. 1. generalship 2. prefecture 3. military command .

στρατηγίς noun. f. 1. pr \ddot{i}_{ℓ} ½ torian (Appian) .

στρατηγικός adj. 1. strategy adv.

στρατηγός noun. m. 1. general 2. commander

στρατηλάτης noun. m.

στρατηλατέω *verb*. 1. lead army

στρατία noun. f. 1. army 2. force 3. troop (Thucydides) .

στρατιώτης noun. m. 1. soldier (Flavius Josephus) 2. troop (Xenophon) .

στρατιωτικός adj. 1. soldiery (Flavius Josephus) adv. .

στρατόπεδον noun. n. 1. camp (Appian) 2. army

στρατός noun. m. 1. army (Appian) 2. host (Homer) 3. soldier (Appian) .

στρατόω verb. .

στρατολογέω verb.

στρατοπεδεία noun. f. 1. encampment

στρατοπεδεύ ω verb. 1. encamp (Xenophon) 2. pitched camp (Flavius Josephus) 3. pitch (Flavius Josephus) .

στρέφω verb. 1. turn

στρεβλόω verb. 1. rack

στρεπτός adj.

στρόφιον noun. m.

στρογγύλος adj. 1. round (Plato) 2. strongyle

στρουθός noun. m. 1. sparrow 2. ostrich

στρῶμα noun. n. 1. blanket (Xenophon) 2. coverlet

στρωφάω verb.

στρωμνή noun. f.

στύγος noun. n.

στυφελίζω verb.

στυγέω verb. 1. hate (Euripides) 2. loathe

στυγερός adj. 1. hateful (Homer) 2. gat hold adv. .

στυγνός adj.

στωικός adj. 1. stoic (Epictetus)

 $\sigma \acute{\text{u}}$ pron. 1. you 2. your 3. thee (Homer) 4. i 5. thou (Homer) .

σύγγονος adj. .

σύγγραμμα noun. n. 1. writing 2. treatise (Plato) 3. composition .

σύγκειμαι verb. .

σύγκλητος adj. 1. senate (Polybius)

σύγκρισις noun. f.

σύγχυσις noun. f. 1. confusion (Flavius Josephus)

σύλληψις noun. f. .

σύλλογος noun. m. 1. assembly 2. synod

σύμβασις noun. f.

σύμβολον noun. n. 1. token

σύμβολος noun. m. 1. symbolon

σύμβουλος noun. m. 1. counsellor 2. adviser 3. counselors 4. as counsellors .

σύμφημι verb. 1. agreed again .

σύμφορος adj. adv.

σύμφυτον noun. n.

σύμφωνος adj. 1. concordant

σύμμαχος adj. 1. ally (Thucydides) 2. alliance (Thucydides) .

σύμμετρος adj. 1. commensurable 2. commensurate 3. symmetrical 4. due proportion .

σύμπας adj. 1. all (Plato) 2. whole (Plato) 3.

total . $\sigma \acute{\nu} \mu \pi \lambda o \nu \varsigma \quad \textit{adj.} \quad .$ $\sigma \acute{\nu} \mu \pi \rho \epsilon \sigma \beta \nu \varsigma \quad \textit{noun. m.} \quad 1. \ \textit{colleague} \quad \textit{(Aeschines)} \ 2.$ fellow legates .

σύμπτωμα noun. n.

σύν prep. 1. with 2. together

σύναρχος adj.

σύνδειπνος noun. m.

σύνδεσμος noun. m. 1. connecting particles

σύνδικος noun. m.

σύνδουλος noun. m. 1. fellow - slave 2. fellow servants .

σύνεδρος adj. 1. assessor 2. synod

σύνεγγυς adv.

σύνειμι verb. 1. associate (Plato) .

σύνειμι verb.

σύνεσις noun. f. 1. sagacity (Plutarch).

σύννοια noun. f.

σύννομος adj.

σύνοδος noun. m. 1. meeting

σύνοιδα *verb.* 1. conscious 2. privy

σύνοικος adj. 1. as settlers

σύνολος adj. 1. concrete whole

σύνοπτος adj. .

σύνθεσις noun. f.

σύνθετος adj. 1. composite (Aristotle) .

σύνθημα noun. n. 1. watchword (Xenophon) 2. password .

σύνταξις noun. f. .

σύνταγμα noun. n.

σύντομος adj. 1. concise 2. shortest route adv.

σύντονος adj. adv. .

σύντροφος adj. .

σύρος noun. m.

σύρω verb.

σύσσιτος noun. m.

σύστασις noun. f. 1. structure (Plato) .

σύστημα noun. n. .

σῦκον noun. n. 1. fig (Epictetus) .

σῦριγξ noun. f. 1. pipe (Euripides) .

συβώτης noun. m. 1. swineherd (Homer) 2. eumaios (Homer) .

συφορβός noun. m.

συγγένεια noun. f. 1. kinship 2. kindred (Flavius Josephus) 3. relationship .

συγγενής adj. 1. kinsman (Flavius Josephus) 2. kindred (Flavius Josephus) 3. relative (Demosthenes) 4. akin (Plato) 5. relation (Flavius Josephus) .

συγγενικός adj. adv.

συγγίγνομαι *verb.* 1. have intercourse 2. had intercourse .

συγγιγνώσκω verb. 1. forgive (Flavius Josephus) 2. pardon (Appian) 3. forgive me 4. would forgive

συγγνώμη noun. f. 1. pardon 2. indulgence 3.

for συγκρούω verb. συγγνωστός adj. συγκρύπτω verb. συγγράφω verb. 1. write (Flavius Josephus) 2. συγκυρέω verb. historian (Thucydides) 3. history (Pausanias) συγχαίρω verb. 1. congratulate noun. m. 1. historian (Strabo) . συγγραφεύς συγχέω verb. 1. confound συγγραφή noun. f. 1. agreement (Demosthenes) . συγχωρέω verb. 1. agree (Plato) 2. grant (Plato) συγκάμνω verb. 3. concede (Plato) 4. concession (Demosthenes) . verb. 1. called together (Xenophon) συγκαλέω συγχωρητέος adj. συγκαθίημι verb. συκῆ noun. f. 1. fig 2. fig tree συγκαθίστημι verb. συκοφάντης noun. m. 1. informer (Aristophanes) 2. sycophant (Isocrates) 3. blackmailer συγκατάθεσις noun. f. συκοφαντέω verb. 1. baseless (Demosthenes) 2. συγκαταβαίνω verb. malicious 3. malicious suit 4. blackmail 5. baseless actions 6. pettifogging συγκαταλύω verb. συκοφαντίας noun. m. 1. chicanery συγκατασκευάζω verb. συλάω verb. συγκατατίθημι verb. 1. assent (Epictetus) . συλλαβή noun. f. 1. syllable (Plato) . συγκατέρχομαι verb. συλλαμβάνω verb. 1. seize 2. arrest 3. assist συγκεράννυμι verb. (Flavius Josephus) συγκινδυνεύω verb. συλλέγω verb. 1. gather 2. assemble (Herodotus) 3. collect (Xenophon) 4. muster συγκλείω συλλήβ δ ην adv. 1. in short (Plato) . συγκλητικός adj. συλλογή noun. f. συγκόπτω verb. συλλογίζομαι verb. 1. draw conclusions συγκομίζω verb. συλλογισμός noun. m. 1. syllogism (Epictetus) . συγκομιδή noun. f. συμβάλλω verb. 1. contribute (Aristotle) .

συγκροτέω

verb.

3. fig trees

4. slanderer

forgive

συγκρίνω

verb.

4. forgiveness (Flavius Josephus) 5. pardon

συμβαίνω 1. happen (Flavius Josephus) 2. verb. result συμβόλαιον noun. n. 1. contract συμβοηθέω verb. συμβολεύς noun. m. συμβολή noun. f. verb. 1. advise (Xenophon) 2. advice συμβουλεύω 3. counsel 4. give advice (*Plato*) συμβουλή noun. f. συμβουλία noun. f. (Demosthenes) 2. adverb. interest vantage (Demosthenes) 3. expedient (Aristotle) 4. advantageous (Aristotle) συμφερόντως adv. συμφεύγω verb. συμφορά noun. f. 1. misfortune 2. calamity (Flavius Josephus) 3. disaster συμφορέω verb. συμφράζομαι verb. συμφρονέω verb. συμφύω verb. συμφυής adj. συμφωνέω verb. noun. f. 1. concord (Plato) . συμφωνία συμμάχομαι verb.

συμμαρτυρέω

verb.

συμμαχέω verb. 1. would assist noun. f. 1. alliance συμμαχία 2. assistance (Flavius Josephus) 3. confederacy (Thucydides) 4. league (Thucydides) noun. f. 1. allied cities συμμαχίς συμμαχικός adj. adv. verb. 1. still endures συμμένω συμμετρία noun. f. 1. symmetry συμμίγνυμι verb. 1. joined battle 2. navy συμμορία noun. f. 1. navy - board boards συμπάρειμι verb. συμπαίζω verb. συμπαθής adj. adv. συμπαραλαμβάνω verb. συμπαρασκευάζω verb. συμπατέω verb. συμπέμπω verb. 1. sent along συμπείθω verb. συμπεραίνω verb. verb. 1. carried round συμπεριφέρω συμπεριλαμβάνω verb. συμπήγνυμι verb. συμπίνω verb. συμπίτνω verb.

συμπλέκω

verb.

```
συναγείρω
συμπλέω
           verb.
                                                                   verb.
συμπληρόω
              verb.
                                                      συναγορεύω
                                                                    verb.
                                                      συναγωγή noun. f. 1. synagogue
συμπλοκή
            noun. f.
συμπόσιον
                                                      συναγωνίζομαι
             noun. n.
                                                                       verb.
 συμπότης
                      1. banqueters
                                     2. drinking
                                                      συναγωνιστής
                                                                      noun. m.
            noun. m.
companions
                                                      συναίρω
                                                                 verb.
συμπολεμέω
              verb.
                                                      συναίτιος
                                                                 adj.
                                                                      1. contingent causes
συμπολιτεύω
               verb.
                                                      συναινέω
                                                                 verb.
συμπονέω verb.
                                                      συναιρέω
                                                                 verb.
συμπορεύομαι verb.
                                                      συναισθάνομαι
                                                                       verb.
συμπράσσω verb. 1. cooperate (Strabo) 2. co 3.
                                                      συνακολουθέω
                                                                      verb.
со ї¿½
                                                      συναλγέω
                                                                  verb.
συμπρεσβεύω
               verb.
                                                      συναλίζω
                                                                  verb.
συμπροθυμέομαι verb.
                                                      συναλλάσσω
                                                                     verb.
συνάδω verb.
                                                      συναμφότεροι
                                                                     adj.
συνάγνυμι verb.
                                                      συναναβαίνω
                                                                     verb.
συνάγω verb. 1. together 2. gather
                                     3. gathered
together
          4. collect
                                                      συναναγκάζω
                                                                      verb.
συνάλλαγμα
              noun. n.
                                                      συναναιρέω
                                                                  verb.
συνάντομαι verb.
                                                      συναντάω
                                                                  verb.
                                                      συναπόλλυμι verb.
συνάπας
           adj.
συνάπτω
           verb. 1. join 2. border on (Strabo)
                                                      συναποθνήσκω
                                                                      verb.
συνάρχω
           verb. 1. colleague
                                                      συναθροίζω verb. 1. got together (Flavius Josephus)
συνάχθομαι verb. 1. sympathize
                                                      συναράσσω
                                                                    verb.
συναδικέω
             verb.
                                                      συναριθμέω
                                                                    verb.
συναφίστημι
              verb.
                                                      συναρμόζω
```

verb.

συναρπάζω verb. συνεισφέρω verb. συναυξάνω συνεισπίπτω verb. verb. συνεκπλέω verb. συνδέομαι verb. 1. bind together συνελαύνω verb. συνδέω verb. (Demosσυνεπίτροπος noun. m. 1. co - trustees συνδειπνέω verb. thenes) συνδιατρίβω verb. συνεπιλαμβάνομαι verb. συνδικέω verb. συνεπιμελέομαι συνδιώκω verb. συνεπιτίθημι verb. συνδοκέω verb. 1. agree (Plato) 2. agree me συνεθίζω verb. συνδυάζω verb. verb. συνερέω συνέδριον noun. n. 1. council 2. league (Pausanias) 3. sanhedrim (Flavius Josephus) 4. congress συνεργέω verb. συνέμπορος noun. m. συνεργία noun. f. συνέπομαι verb. συνεργός adj. συνέρχομαι verb. 1. come together (Xenophon) 2. συνετός adj. adv. came together 3. assemble συνεύχομαι verb. συνεξαιρέω verb. συνεχής adj. 1. continuous (Strabo) 2. continual συνεξαμαρτάνω verb. (Flavius Josephus) 3. adjacent (Strabo) adv. 1. continual (Appian) 2. continuous (Aristotle) 3. perpetual συνεξέρχομαι verb. (Flavius Josephus) συνεξορμάω verb. συνήδομαι verb. 1. congratulate συνεδρεύω verb. συνήγορος adj. 1. advocate συνεγγίζω verb. συνήορος adj. συνείδησις noun. f. συνήθεια noun. f. 1. intimacy 2. habituation συνείρω verb. συνήθης adj. 1. familiar (Epictetus) adv. συνεῖπον verb. συνηγορέω verb.

συνεισβάλλω

verb.

```
συνημερεύω verb.
                                                       συνταράσσω
                                                                     verb.
συνίημι
         verb. 1. understand
                                                       συντέλεια
                                                                  noun. f.
συνίστημι verb. 1. construct (Plato) 2. introduce
                                                       συντέμνω
                                                                  verb.
(Demosthenes)
                                                       συντείνω
                                                                  verb.
συννοέω
           verb.
                                                       συντελέω
                                                                  verb.
συνόμνυμι
             verb.
                                                       συντήκω
                                                                  verb.
συνόχωκα
             verb.
                                                       συντίθημι
                                                                  verb. 1. agree
συνοδία
         noun. f.
                                                       συντρέφω
                                                                  verb.
συνοικέω
            verb. 1. cohabit
                                                       συντρέχω
                                                                  verb. 1. ran together 2. came running
συνοικειόω
             verb.
                                                      together
συνοικία noun. f. 1. lodging - house 2. tenement
                                                       συντρίβω
                                                                  verb.
- house
                                                       συντυγχάνω verb.
συνοικίζω verb. 1. colonize
                                                       συντυχία noun. f.
συνοικισμός noun. m.
                                                       συνωμότης
                                                                   noun. m. 1. conspirator
συνομολογέω verb. 1. agreed upon
                                                       συνωμοσία noun. f.
συνοράω verb.
                                                       συνωνέομαι
                                                                    verb.
συνουσία noun. f. 1. intercourse (Plato) 2. society
3. social intercourse
                                                       συνωθέω
                                                                 verb.
συνθάπτω
             verb.
                                                       συνωρίς
                                                                 noun. f.
συνθέω verb.
                                                       συρράσσω verb.
συνθεάομαι verb.
                                                       συρρέω
                                                               verb.
συνθήκη noun. f. 1. agreement (Demosthenes) 2.
                                                       συσκευάζω verb. 1. pack up (Xenophon).
treaty (Appian) 3. covenant (Isocrates) 4. convention
(Demosthenes) 5. article (Demosthenes) 6. compact (De-
                                                       συσσίτιον noun. n. 1. common meals (Aristotle)
mosthenes) 7. contract (Aristotle) .
                                                      2. public mess - tables 3. public meals
συνθνήσκω verb.
                                                       συστέλλω verb.
συνθύω
         verb.
                                                       συστράτηγος noun. m.
συντάσσω verb.
                                                       συστρατεύω verb. 1. in expedition
```

συστρατιώτης noun. m. 1. fellow - soldiers (Appian) 2. fellow soldiers .

συστρέφω verb.

συχνός adj.

συζά ω verb. 1. society (Aristotle) 2. live together

συζεύγνυμι verb.

σώφρων adj. 1. temperate (Plato) 2. temperate man (Aristotle) 3. chaste (Euripides) 4. prudent 5. sober (Plato) 6. modest adv. 1. temperate (Plato)

σώτειρα noun. f. 1. saviour (Pausanias) .

σώζω verb. 1. save 2. preserve 3. safe 4 safety 5. keep (Euripides) 6. escape .

 $σ\tilde{\omega}$ μα noun. n. 1. body (Plato) 2. person

 $\sigma \tilde{\omega} \varsigma$ adj. 1. safe

σωφρόσυνος adj. 1. temperance (*Plato*) 2. sobriety (*Isocrates*) 3. prudence (*Xenophon*) 4. self - control 5. soberness (*Plato*) 6. self - restraint (*Plato*) .

σωφρονέω *verb.* 1. wise 2. temperate (*Plato*) 3. being temperate (*Plato*) .

σωφρονίζω verb.

σωμάτιον noun. n. 1. body (Epictetus) 2. poor body (Epictetus) .

σωματικός adj. 1. bodily pleasures adv.

σωματοειδής adj.

σωματοφύλαξ noun. m. 1. guard (Flavius Josephus)

σωρεύω verb.

σωρός noun. m.

σωτήρ noun. m. 1. savior 2. saviour (Pausanias)

3. deliverer (Aristophanes) 4. saviors 5. soter . $\sigma\omega\tau\dot{\eta}\rho\iota\sigma\varsigma$ adj. 1. salutary 2. salutary for .

σωτηρία noun. f. 1. safety 2. salvation (Plato) 3. preservation (Flavius Josephus) 4. deliverance (Flavius Josephus) 5. save 6. security (Aristotle) .

σχάζω verb. .

σχέδιος adj.

σχέσις noun. f.

σχέτλιος adj. 1. cruel (Homer) 2. rash man

σχεδόν adv. 1. almost 2. near (Homer) 3. practical (Plato) .

σχεδόθεν adv.

σχετλιάζω verb.

σχῆμα noun. n. 1. shape (Pausanias) 2. figure (Plato) 3. form (Plato) 4. posture (Plato) 5. attitude (Pausanias) .

σχίζω verb. 1. split .

σχοῖνος noun. m. 1. schoeni (Herodotus) .

 σ yoıvíov noun. n. 1. rope

σχολάζω verb. 1. leisure (Aristotle) 2. at leisure

σχολαῖος adj. adv.

σχολή noun. f. 1. leisure (Plato) 2. school (Epictetus) .

τάξις noun. f. 1. order 2. post 3. rank 4. line (Xenophon) 5. system (Aristotle) 6. company (Xenophon) 7. arrangement (Aristotle) .

τάφος noun. m. 1. grave (Pausanias) 2. tomb 3. burial 4. funeral (Homer) .

τάφος noun. n. 1. sepulchre

τάφρος noun. f. 1. trench (Homer) 2. ditch (Appian) .

τάγμα noun. n. 1. legion (Flavius Josephus) .

τάλαντον noun. n. 1. talent

τάλαρος noun. m. .

τάλας adj. 1. unhappy (Euripides) 2. wretched (Sophocles) 3. poor (Euripides) 4. wretch (Epictetus) 5. misery (Sophocles) 6. poor woman (Euripides) 7. poor wretch (Euripides) .

τάπης noun. m. 1. coverlet (Homer) 2. woolen

τάσσω verb. 1. post (Herodotus) 2. appoint 3. station 4. assign 5. ordain (Plato) .

τάχα adv. 1. perhaps 2. soon

τάχος noun. n. 1. speed 2. quick 3. haste (Thucydides) 4. all speed (Herodotus) 5. speedy (Thucydides) 6. swiftness 7. quickness .

ταξίαρχος noun. m. 1. captain (Xenophon) 2. taxiarchs .

ταφεύς noun. f. .

ταφή noun. f. 1. burial 2. funeral

ταγός noun. m.

ταινία noun. f. 1. ribbon (Pausanias) 2. riband

τακτικός adj.

τακτός adj. .

ταλαίπωρος adj. 1. miserable (Epictetus) .

ταλαιπωρέω verb.

ταλαιπωρία noun. f.

ταλασίφρων noun. m.

ταμίας noun. m. 1. treasurer (Aristotle) 2. housewife (Homer) 3. steward 4. qu (Appian) 5. dispenser 6. housekeeper 7. quaestor 8. qu ϊ¿½ stor .

ταμιεῖον noun. n. 1. storehouse

ταμιεύω verb. .

τανηλεγής adj. .

τανύπεπλος adj. 1. long - robed

τανύ ω verb. 1. string (Homer) 2. stretch (Homer)

τανῦν adv.

ταπεινός adj. 1. humble 2. low 3. lowly 4. low estate adv. .

ταπεινότης noun. f.

ταπεινόω verb. 1. humble 2. brought low

ταράσσω verb. 1. disturb (Flavius Josephus) 2. into confusion 3. thrown into confusion .

ταραχή noun. f. 1. confusion (Isocrates) 2. disorder (Flavius Josephus) 3. disturbance (Flavius Josephus) 4. perturbation (Epictetus) .

ταραχώδης adj. adv.

ταρβέω verb.

ταρφύς adj.

ταριχεύω *verb*. 1. embalm

ταρσός noun. m.

ταὐτός adj. 1. same (Plato) 2. same thing (Plato) 3. same as (Plato) .

ταύρειος adj. .

ταῦρος noun. m. 1. bull 2. taurus (Strabo) 3. tauri (Herodotus) .

ταχέως adv. . ταχύνω verb. .

ταχύπωλος adj. 1. swift steeds

ταχύς adj. 1. quick 2. swift (Homer) 3. all speed (Xenophon) 4. sooner 5. speed (Homer) 6. as soon (Herodotus) 7. soon 8. speedy 9. quickly as possible 10. soon as (Xenophon) adv. 1. quick 2. soon (Flavius Josephus) 3. rapid .

ταχυτής noun. f.

τέφρα noun. f. 1. ash (Pausanias) .

τέγγω verb.

τέγη noun. f.

τέγος noun. n. 1. roof

τέκμαρ irreg. .

τέκνον noun. n. 1. child (Euripides) 2. son (Euripides) .

τέκος noun. n. 1. thou child

τέκτων noun. m. 1. carpenter (Epictetus) 2. craftsman 3. builder (Xenophon) 4. artificer .

τέλειος adj. 1. perfect (Plato) 2. complete (Aristotle) 3. full - grown 4. mature (Xenophon) 5. most perfect adv. .

τέλλω verb.

τέλμα *noun. n.* 1. swamp

τέλος noun. n. 1. end (Aristotle) 2. legion (Appian) 3. final 4. last 5. conclusion (Flavius Josephus) .

τέμενος noun. n. 1. precinct (Pausanias) 2. sacred precinct (Strabo) 3. sacred enclosure .

τέμνω *verb*. 1. cut

τένων noun. m. 1. sinew (Homer) 2. tendon τέθηπα verb. .

τέθριππος adj. 1. four - horse chariot .

τέρας noun. n. 1. portent (Herodotus) 2. monster 3. prodigy .

τέρην adj. 1. tender (Homer) .

τέρμα noun. n. 1. turning - .

τέρπ ω verb. 1. delight (Homer) 2. take joy (Homer) 3. gladden 4. merry .

τέρψις noun. f.

τέσσαρες noun. m. 1. four 2. forty (Flavius Josephus) .

τέταρτος adj. 1. fourth 2. fourth day .

τέτμον verb. .

τέττιξ noun. m. 1. grasshopper

τέως adv. 1. for time (Strabo) 2. for while

τέχνη noun. f. 1. art (Plato) 2. skill (Plato) 3. craft (Plato) 4. trade

τε partic. 1. and 2. both .

τείνω verb. 1. stretch (Homer) .

τείρω verb.

τείχισμα noun. n. 1. fortification (Thucydides) .

τεῖχος noun. n. 1. wall .

τειχέω verb. .

τειχήρης adj.

τειχίον πουπ. π. .

τειχίζω verb. 1. fortify (Thucydides) .

τειχισμός noun. m.

τεκμαίρομαι *verb.* 1. infer (*Pausanias*) 2. may judge from 3. judge by 4. infer from .

τεκμήριον noun. n. 1. proof 2. evidence 3. presumption (Antiphon) .

τεκνόω verb. .

τεκνοποιία noun. f.

τεκταίνομαι verb.

τεκτονικός adj. 1. carpentry (Plato)

τελαμών noun. m. 1. baldric (Homer) 2. bandage

τελέθω verb.

τελέ ω verb. 1. pass (Homer) 2. pay 3. fulfil (Homer) 4. finish .

τελειόω verb. 1. complete (Strabo) .

τελεσφόρος adj.

τελετή noun. m. 1. mystery (Pausanias) 2. rite 3. mystic rites .

τελευτά ω verb. 1. die 2. end 3. death 4. dead

τελευταῖος adj. 1. last 2. final 3. at last (Flavius Josephus) .

τελευτή noun. f. 1. death (Flavius Josephus) 2. end

τελήεις adj. .

τελώνης noun. m. 1. tax collectors

τεός adj. .

τερπικέραυνος adj. 1. thunderbolt (Homer) .

τερπνός adj. adv.

τεσσαράκοντα numeral. 1. forty 2. forty - . τεσσαρακοστός adj. .

τεσσαρεσκαίδεκα numeral. 1. fourteen .

τεσσαρεσκαιδέκατος adj. 1. fourteenth (Flavius Josephus) .

τετίημαι verb.

τετράγωνος adj. 1. square (*Pausanias*) 2. quadrangular 3. four - square 4. square - .

τετράκις adv. 1. four times

τετράπολις noun. f. 1. tetrapolis (Strabo) .

τετράπους noun. m. 1. four feet

τετράρχης noun. m. 1. tetrarch (Flavius Josephus) 2. tetrarchs .

τετράς noun. f. .

τετραίνω verb.

τετρακισμύριοι adj. 1. forty thousand 2. 40

тєтрακισχίλιοι *adj.* 1. four thousand 2. 4000 (*Appian*) 3. about 4000 .

τετρακόσιοι adj. 1. four hundred 2. 400 (Appian)

τετραπλάσιος adj. 1. four times

τετραρχία noun. f. 1. tetrarchy (Flavius Josephus) 2. tetrarchies .

τεύχω verb. 1. wrought (Homer) 2. fashion (Homer)

τεῦχος noun. n. 1. armour (Homer) 2. armor (Homer) 3. harness (Homer) .

τεχνάομαι verb.

τεχνάζω verb.

τεχνίτης noun. m. 1. artist 2. craftsman (Aristotle) 3. artisan (Aristotle) 4. artificer 5. workman (Flavius Josephus) .

τεχνικός adj. adv. .

τήκω *verb.* 1. melt

τήθη noun. f. 1. grandmother (Isaeus) .

τῆ adv.

τῆ verb.

τῆλε adv.

τῆμος adv. .

τηλεβόας noun. m. 1. teleboans

τηλεδαπός adj. .

τηλεθάω verb. .

τηλικόσδε adj.

τηλικοῦτος adj. 1. such 2. so great (*Epictetus*) 3. age (*Plato*) 4. such great .

τηλόθεν adv. 1. from afar (Homer) .

τηλό θ ι adv.

τηλοῦ adv.

τηλύγετος adj.

τηνικαῦτα adv.

τηθίς noun. f. 1. aunt (Demosthenes) .

τηρέ ω verb. 1. keep 2. preserve (Flavius Josephus) 3. maintain (Epictetus) .

τητάομαι verb.

τίγρις noun. m. 1. tigris (Strabo) .

τίη adv. .

τίκτω verb. 1. beget (Homer) 2. bear (Homer) 3. birth (Euripides) 4. gave birth (Euripides) 5. she bore 6. bare (Homer) .

τίλλω verb.

τίμημα noun. n. 1. penalty (Demosthenes) 2. property - qualification (Aristotle) 3. assessment 4. property - class 5. property qualification 6. property - classes 7. valuation .

τίμιος adj. 1. precious 2. most precious 3. more precious than adv. .

τίν ω verb. 1. pay 2. avenge (Homer) 3. vengeance (Homer) .

τίπτε pron. .

τίθημι verb. 1. make (Homer) 2. set (Homer) 3. give 4. place (Homer) 5. put (Homer) 6. assume (Plato) 7. lay

τίρων noun. m.

τίς irreg.

τίσις noun. f.

τίτης noun. m.

τίω verb. 1. honour (Homer) 2. honoured even as

τιάρα noun. m. 1. tiara

τιμά ω *verb.* 1. honor 2. honored 3. honour (*Xenophon*) 4. value 5. assess (*Plato*) .

τιμαῖος adj. .

τιμή noun. f. 1. honor 2. honors 3. price (Demosthenes) 4. dignity (Flavius Josephus) 5. honour (Xenophon) .

τιμήεις adj.

τιμωρέω *verb.* 1. punish 2. avenge 3. take

vengeance on 4. revenge

τιμωρία noun. f. 1. punishment (Flavius Josephus) 2. penalty (Demosthenes) 3. punish (Flavius Josephus) 4. vengeance .

τιμωρός adj. .

τινάσσω verb.

τιθήνη noun. f.

τις *pron.* 1. what 2. some 3. any 4. one 5. a 6. why 7. who 8. man 9. certain .

τιταίνω verb. .

τιτρώσκω verb. 1. wound

τιτύσκομαι verb.

τλά ω verb. 1. endure (Homer) 2. dare (Homer)

τλήμων adj. 1. unhappy (Euripides) noun. m.

τμῆμα πουπ. π.

τόξευμα noun. n. 1. arrow

τόξον noun. n. 1. bow (Homer) 2. arrow

τόφρα adv. 1. meanwhile (Homer) 2. so long (Homer) 3. even so long .

τόκος noun. m. 1. interest (Demosthenes) 2. interest on 3. usury 4. interest as far .

τόλμα noun. f. 1. boldness (Flavius Josephus) 2. audacity .

τόλμημα noun. n.

τόμιον noun. n.

τόνος noun. m.

τόπος noun. m. 1. place (Flavius Josephus) 2. region (Strabo) 3. district (Plato) .

τόσος adj. 1. as many (Homer) . τότε adv. 1. then 2. time 3. at time 4. now

 $\tau \acute{o}\tau \epsilon$ adv. 1. then 2. time 3. at time 4. now 5. at .

τοξάζομαι verb. .

τοξεύ ω verb. 1. shoot (Xenophon) 2. shoot arrows 3. shooting arrows .

τοξικός adj. 1. archery (Plato) .

τοξότης noun. m. 1. archer 2. bowman (Xenophon)

τοίνυν partic. 1. then (Plato) 2. now (Demosthenes) 3. therefore 4. well (Demosthenes) .

τοῖος adj. 1. such wise (Homer) .

τοῖχος noun. m. 1. wall

τοι partic.

τοιγάρ partic. 1. therefore 2. then verily (Homer)

τοιόσ $\delta \epsilon$ pron. 1. such 2. as follows (Xenophon)

τοιοῦτος adj. 1. such 2. sort (Plato) 3. this 4. kind (Plato) 5. like (Plato) 6. these

τοιχωρύχος noun. m.

τοκεύς noun. m. 1. parent (Homer) .

τολμά ω verb. 1. dare 2. venture 3. courage 4. audacity (Demosthenes) 5. effrontery 6. bold .

τολμηρός adj. adv. .

τολυπεύω verb. 1. skein (Homer) .

τομή noun. f.

τοπάζω verb.

τοπαρχία noun. f. 1. toparchy (Flavius Josephus) 2. toparchies .

τοπικός adj. adv. τορός adv. adj.

τοσόσδε pron. 1. so many (Appian) 2. so great (Appian)

τοσοῦτος adj. 1. so 2. such 3. so many (Flavius Josephus) 4. so great (Flavius Josephus) 5. so much much 7. so far (Isocrates)

adv. 1. sometimes (Plato) 2. at one time (Plato) 3. at another (Plato) 4. at another time 5. at times

τοὔνεκα adv. 1. therefore am

τράγος *noun. m.* 1. - goat

τράπεζα noun. f. 1. table 2. bank (Demosthenes)

τράχηλος noun. m. 1. neck

τραγικός adj. 1. tragic adv.

τραγωδέω verb.

τραγφδία noun. f. 1. tragedy (Aristotle) 2. tragic

τραγωδός noun. m.

τραπέω verb.

τραπεζίτης noun. m. 1. banker (Demosthenes) .

τραῦμα noun. n. 1. wound

τραυματίας noun. m. 1. wound (Flavius Josephus)

τραυματίζω verb.

τραχύνω verb.

τραχύς adj. rough 2. rugged (Strabo) 3. tracheia (Strabo) adv.

τραχύτης noun. f. .

τρέφω verb. 1. rear 2. support 3. maintain (Xenophon) 4. brought up 5. breed (Homer) 6. nurture (Plato) 7. nourish 8. nurse (Homer) .

verb. 1. tremble (Epictetus) . τρέμω

τρέπω 1. turn 2. flight (Flavius Josephus)

τρέω

τρέχω verb. 1. run

τρεῖς numeral. 1. three

τρεισκαίδεκα numeral. 1. thirteen

τρήρων noun. m.

τρητός adj. 1. corded bedstead

τρίαινα noun. f. 1. trident

τρίβος noun. m.

τρίβω verb. 1. rub

τρί $\beta \omega v$ noun. m. 1. cloak (Epictetus) .

τρίγωνος adj. 1. triangle (Plato) 2. triangular

τρίοδος noun. f.

τρίπος noun. m.

τρίπους noun. m. 1. tripod 2. cauldron (Homer)

adv. 1. thrice (Homer) 2. three times thrice did (Homer) .

τρίτατος adj.

τρίτος adj. 1. third 2. third time

2. thirty τριάκοντα numeral. 1. thirty

τριάριοι noun. m. 1. triarii

τριάς noun. f. 1. 3 (Aristotle) 2. 3' . τριακόντορος adj. 1. thirty - oared .

τριακόσιοι adj. 1. three hundred 2. 300 (Appian) 3. hundred .

τριακοστός adj. 1. thirtieth .

τριβή noun. f. .

τριέτης adj. noun. m.

τριήραρχος noun. m. 1. trierarchs (Demosthenes) 2. captain (Xenophon) 3. trierarch .

τριήρης noun. f. 1. trireme 2. galley (Thucydides) 3. warship (Lysias) 4. war - galleys (Demosthenes) .

τριηραρχέω *verb.* 1. trierarch 2. as trierarch

τριηραρχία noun. f. 1. trierarchy (Demosthenes) 2. war - galleys (Demosthenes) 3. trierarchies 4. war - galley .

τρικόλωνος adj.

τριπλάσιος adj.

τριπλόος adj.

τρισκαιδέκατος *adj.* 1. thirteenth 2. thirteenth day .

τρισμύριοι adj. 1. thirty thousand 2. 30 (Appian)

τρισσός adj.

τρισχίλιοι adj. 1. three thousand (Flavius Josephus) 2. 3000 (Appian) .

τριταῖος adj.

τριττύς noun. f. .

τριώβολον noun. n. 1. three obols 2. triobolus

τριχ $\tilde{\eta}$ adv. 1. into three parts 2. into three

τρόμος noun. m. 1. tremble (Homer) .

τρόπαιον *noun. n.* 1. trophy (*Pausanias*) 2. set up trophy 3. erected trophy .

τρόπις noun. f. 1. keel (Homer) .

τρόπος *noun. m.* 1. way 2. manner 3. character 4. mean 5. how 6. method (*Plato*) .

τροφεῖα noun. n. .

τροφεύς noun. m. .

τροφή noun. f. 1. food 2. nurture (Plato) .

τροφός *noun. f.* 1. nurse .

τρομέω verb. .

τροπα \tilde{i} ος adj. 1. set up trophy (Thucydides) 2. trophy (Thucydides) 3. setting up trophy (Thucydides)

τροπή noun. f. 1. rout .

τροπόω verb. .

τροχός noun. m. 1. wheel

τρύβλιον noun. n. 1. dish .

τρύω verb.

τρύχω verb.

τρυφάλεια noun. f. 1. helm (Homer) .

τρυφάω verb.

τρυφερός adj. adv.

τρυφή noun. f. 1. luxury

τρυγάω verb. 1. vintage

τρυπάω verb. . τρώγω verb. .

τύμβος noun. m. 1. tomb (Euripides) 2. barrow

τύπος noun. m. 1. outline (Aristotle) .

τύπτω verb. 1. beat (Aristophanes) 2. strike (Plato)

τύραννος noun. m. 1. tyrant 2. despot (Xenophon)

τύρσις noun. f.

τύχη noun. f. 1. fortune 2. chance 3. fate (Euripides) 4. good fortune 5. misfortune (Euripides) 6. luck .

τύχος noun. m. .

τυφλός *adj.* 1. blind 2. blind man

τυφλόω verb. .

τυφόω verb.

τυγχάνω verb. 1. happen 2. chance (Xenophon) 3. obtain 4. have .

τυραννεύω verb. 1. tyrant 2. became tyrant 3. ruled by tyrants .

τυραννίς noun. f. 1. tyranny (Aristotle) 2. sovereignty (Herodotus) 3. despotism (Xenophon) .

τυραννικός adj. 1. tyrannical (Plato) adv.

τυρός noun. m. 1. cheese (Homer) .

τυτ θ ός adj.

τώς adv.

τῷ adv.

ὕβρις noun. f. 1. insolence 2. outrage 3. insult 4. injury (Flavius Josephus) 5. violence 6. insolent 7. arrogance (Pindar) .

ὕβριστος adj.

ὕδρα noun. f.

ὕδριος adj.

ὕδωρ noun. n. 1. water

ὕφασμα noun. n. 1. web

ὕφορμος *noun. m.* 1. mooring - place (*Strabo*) 2. anchoring - place .

ὕγειος adj.

ὕλη noun. f. 1. material (Flavius Josephus) 2. matter (Aristotle) 3. wood (Homer) .

ὕμνος noun. m. 1. hymn (Pausanias) 2. song (Pindar) .

ὕπαρ irreg. .

ύπαρξις noun. f.

ὕπαρχος noun. m. 1. viceroy (Herodotus) .

ὕπατος adj. 1. consul (Appian) .

ύπειμι verb. .

ὕπερθεν prep. .

ὕπνον noun. m. 1. slumber

ὕπνος noun. m. 1. sleep (Homer) 2. asleep

ὕποπτος adj. 1. suspect 2. suspicion 3. suspicious .

ὕπτιος adj. 1. backward (Homer) 2. on back 3. upon back .

ὕστερος adj. 1. last 2. late (Plato) 3. posterior (Aristotle) .

ὕ ω verb. 1. rain (Herodotus) 2. send rain ὕ ψ ι adv. .

ὕψιστος adj. 1. most high

ὕψος noun. n. 1. height (Flavius Josephus) 2. its height (Flavius Josephus) 3. altitude .

 \tilde{b} λις noun. f. 1. wood (Homer) 2. material (Aristotle) 3. forest (Homer) .

 $\tilde{\mathfrak{b}}$ ς noun. m. 1. boar (Homer) 2. swine (Homer) 3. pig (Homer) 4. hog .

ύάκινθος noun. m. 1. blue (Flavius Josephus) .

 $\dot{\nu}$ βρίζω verb. 1. insult (Demosthenes) 2. outrage (Demosthenes) 3. abuse (Flavius Josephus) 4. insolence (Demosthenes) 5. insolent 6. affront .

ύβριστής noun. m. .

ὑβριστικός adv. adj.

ύδρεία noun. f.

ύδρεύω verb.

ύετός noun. m.

ύφάντης noun. m. 1. weaver (Plato) .

ύφάπτω verb.

ὑφαίνω verb. 1. weave (Homer)

ύφαιρέω verb.

ύφαντικός adj. 1. weave (Plato) adv. .

ύφαντός adj.

ὑφή noun. f.

ύφηγέομαι verb.

ὑφίημι verb.

ύφίστημι verb. .

ύφοράω verb. .

ύφορβός noun. m. 1. swineherd (Homer) .

ὑγίεια noun. f. 1. health (Plato)

ὑγιαίνω verb. 1. health (Aristotle) 2. healthy (Aristotle) .

ύγιεινός adj. 1. health (Plato) 2. healthy 3. wholesome 4. healthful adv. .

 $\dot{\nu}$ γιής adj. 1. sound (Plato) adv. .

 $\dot{\nu}$ γρός adj. 1. wet 2. liquid (Plato) 3. moist 4. supple 5. watery ways .

ύλακτέω verb. .

ύλήεις adj. 1. wooded (Homer) 2. woody

ύλώδης adj. .

ύμέναιος noun. m.

ὑμέτερος adj. 1. your 2. yours (Demosthenes)

υμήν noun. m.

ὑμνέω *verb*. 1. sing hymns

ύμός adj. .

ὑπάγω verb.

ὑπάρχω verb. 1. possess (Aristotle) 2. belong (Aristotle) .

ύπαγορεύω verb.

ὑπαίθριος adj. 1. open air 2. open country 3. open sky 4. open part .

 $\dot{\upsilon}$ πακού ω verb. 1. obey (Appian) 2. submit (Flavius Josephus) 3. comply (Flavius Josephus) .

ύπαλύσκω verb. ύπεκτίθεμαι verb. ύπανίσταμαι verb. ύπεναντίος adj. ύπαντάω verb. ύπεραίρω verb. ὑπαντιάζω verb. ύπεραλγέω verb. ὑπασπιστής noun. m. 1. armor - bearers ύπερβάλλω verb. 1. surpass 2. exceed (Aristotle) ύπατεία noun. f. 1. consulship (Appian) . 3. outdo ύπατεύω verb. ύπερβαίνω verb. ύπατικός adj. 1. consular rank ὑπερβαλλόντως adv. ὑπέκ prep. ύπερβασία noun. f. ύπένερθε adv. (Aristotle) ύπέρ *prep.* 1. for 2. above 3. behalf 5. beyond (Pausanias) 6. on 7. on behalf 8. about ύπερδέξιος adj. ὑπέρβασις noun. f. ύπερέχω ὑπέρβιος adj. 1. overweening in ύπερείδω verb. verb. 1. above (Strabo) 2. situated ύπερφέρω verb. above (Strabo) 3. lies above (Strabo) 4. above lies ύπερφίαλος ύπέρθεσις noun. f. ύπερφρονέω verb. ύπέρθυμος adj. 1. high heart (Homer) ύπερφυής adv. ύπέρχομαι verb. ύπερήδομαι verb. ὑπέχω verb. ύπερήφανος adj. ύπεξαιρέω verb. ύπερήμερος ὑπεξέρχομαι verb. ύπερηφανία ύπείκω verb.

ύπεῖπον

ύπειδόμην

ύπεκφεύγω

verb.

verb.

verb.

ὑπερβολή noun. f. 1. excess (Aristotle) 2. excessive verb. 1. exceed (Aristotle) . adj. 1. haughty adv. adj. adv. adj. 1. default (Demosthenes) noun. f. 1. arrogance ύπερηνορέων noun. m. 1. overweening adj. ύπερμεγέθης adj. ύπερμενής adj.

ύπερόριος adj. ύπεροικέω verb. ύπεροράω verb. ύπερορία noun. f. noun. f. 1. superiority (Aristotle) ύπεροχή ύπεροψία noun. f. ύπερπηδάω verb. ύπερτίθημι verb. ύπερώη noun. n. ύπερῷον noun. n. 1. upper chamber (Homer) 2. upstairs ύπερῷος adj. ὑπεύθυνος adj. 1. audit (Aeschines) 2. accountable ύπήκους adj. 1. subject 2. officer ύπηρέτης noun. m. servant attendant 4. minister 5. aides (Xenophon) 6. assistant ύπηρεσία noun. f. 1. rower (Demosthenes) 2. for service ύπηρετικός adj.

ύπισχνέομαι verb. 1. promise . ύπνόω verb. .

ὑπό prep. 1. by 2. under 3. from 4. beneath (Homer) 5. of .

ὑπόδειγμα noun. n.

ύπόδημα noun. n. 1. shoe 2. sandal .

ὑπόδικος adj. 1. liable (Plato)

ὑπόδρα $\,$ adv. 1. angry glance from beneath brows (Homer) $\,$.

ὑπόγυιος adj. adv. .

ύπόκειμαι verb. .

ὑπόκρισις noun. f. 1. pretence (Appian) 2. hypocrisy .

ὑπόληψις noun. f.

ὑπόλοιπος adj. 1. still remaining

 $\dot{\nu}$ πόμνημα noun. n. 1. memorial 2. reminder 3 memoranda 4. commentary 5. as memorials .

ὑπόμνησις noun. f. .

ὑπόνοια noun. f. 1. suspicion (Flavius Josephus) 2. allegory .

, ὑπόνομος adj. 1. undermine 2. under ground

ύπόπτερος adj.

ὑπόθεσις noun. f. 1. subject (Isocrates) 2. hypothesis (Plato) 3. assumption (Aristotle) .

ὑπόσπονδος adj. 1. under truce (Thucydides)

ὑπόσχεσις noun. f. 1. promise

ύποβάλλω verb. .

ὑποδέω verb. .

ύποδέχομαι verb. .

ύποδεής adj.

ύποδείδω verb. .

ὑποδείκνυμι verb.

ὑποδοχή noun. f.

ὑποδύομαι verb.

ύποφαίνω verb. .

ύποφέρω verb.

ύποφεύγω verb.

ὑπογράφω verb. 1. sketch

ύποκάτω adv.

ύποκαταβαίνω verb.

ὑποκρίνομαι verb. 1. pretend (Appian) .

ὑποκριτής noun. m. 1. actor (Aristotle) 2. hypocrite .

 $\dot{\nu}$ πολαμβάνω verb. 1. suppose 2. assume (Demosthenes) 3. conceive (Plato) 4. imagine .

ύπολείπω verb.

ύποληπτέον adj.

ὑπολογίζομαι verb.

ὑπολύω verb.

ὑπομένω verb. 1. endure (Aristotle) 2. submit 3. undergo (Flavius Josephus) 4. await .

ὑπομιμνήσκω verb. 1. remind 2. reminding me

ύπομονή noun. f.

ὑπονοέω verb. 1. suspect (Flavius Josephus)

ύποπέμπω verb.

ὑποπίμπρημι verb.

ύποπίπτω verb.

ύποπτεύ ω verb. 1. suspect 2. suspicion (Flavius Josephus) .

ύποπτήσσω verb.

 $\dot{\nu}$ ποθήκη noun. f. .

ὑπορύσσω verb. 1. undermine (Flavius Josephus)

ύποστέλλω verb.

ύποστράτηγος noun. m. 1. lieutenant (Appian) .

ύποστρέφω verb. 1. return (Flavius Josephus) 2. then returned 3. so returned .

ύποτάσσω verb. .

ύποτέμνω verb. .

ύποτείνω verb. .

ύποτελέω verb. .

ύποτελής adj. .

ὑποτίθημι verb. .

ύποτοπέω verb. .

ὑποτρέχω verb.

ύπουργέω verb. .

ύπουργία noun. f.

ύποχείριος adj.

ὑποχωρέω verb. 1. retreat (Appian) 2. retired before .

ὑποψία noun. f. 1. suspicion (Flavius Josephus) 2. suspect .

ύποζύγιον noun. n. 1. burden (Herodotus) 2. baggage animals (Xenophon) 3. pack animals 4. pack - animals .

ύπώρεια noun. f. 1. foothills (Strabo) 2. foothills .

ὑσμίνη noun. f. 1. conflict (Homer) 2. fierce conflict (Homer) 3. mighty conflict .

ύστεραῖος adj. 1. next day (Xenophon) 2. following

day (Xenophon) 3. day after 4. morrow . ὑστερέω verb. 1. too late .

ύστερίζω verb.

ύψερεφής adj. 1. high - roofed (Homer)

ὑψηλός adj. 1. high 2. lofty (Homer)

ὑψίκομος adj.

ύψιβρεμέτης noun. m. 1. who thunders on high

ὑψόθεν adv. 1. from on high

ύψόσε adv. 1. on high

ὑψόω verb.

υίός noun. m. 1. son (Homer)

υίωνός noun. m. 1. grandson

ωρα noun. f. 1. season 2. hour 3. time

ωσπερ adv. 1. as 2. like 3. just as 4. as if

ώστε adv. 1. so 2. that 3. to 4. therefore 5. hence (Aristotle) conj. 1. so 2. that 3. therefore (Isocrates) 4. hence (Aristotle) .

 $\tilde{\omega}\delta\varepsilon$ adv. 1. thus (Homer) 2. way (Plato) 3. here 4. as follows (Xenophon) .

ώδί adv.

ώραῖος adj. 1. bloom 2. ripe

 $\dot{\omega}\varsigma$ conj. 1. as 2. that 3. when 4. how adv. 1. as 2. that 3. so (Homer) 4. when 5. even so (Homer) 6. how .

ώσανεί partic.

ωσαύτως adv. 1. same (Plato) 2. likewise (Plato) 3. similar (Plato) 4. same way (Plato) 5. in like manner (Plato) .

ώσεί adv. .

ὤμοι exclam.

ὤνιος adj.

ὤψ noun. f.

ω̃ exclam.

 $\tilde{\omega}$ к α adv. 1. quick (Homer) .

 $\mathring{ω}$ μος noun. m. 1. shoulder (Homer) .

ώδεῖον noun. n.

ώόν noun. n.

ώδίνω verb.

 $\mathring{\omega}$ δίς noun. f. 1. pang 2. travail

ώφέλεια noun. f. 1. benefit (Plato) 2. advantage

ώφέλησις noun. f.

ὤφέλιμος adj. 1. useful (Xenophon) 2. beneficial (Plato) 3. profitable (Plato) 4. advantageous (Plato) 5. helpful 6. more useful adv. .

ώφελέω *verb.* 1. benefit (*Plato*) 2. help 3. advantage 4. profit .

ὤκύμορος adj. 1. then should they

 $\mathring{\omega}$ κύπορος adj. 1. swift - faring (Homer) .

ώκύπους noun. m. 1. swift - footed (Homer) .

ὤκύς adj. 1. swift (Homer) 2. swift arrow

ώλένη noun. f. .

ώμηστής noun. m.

 $\mathring{\omega}$ μός adj. 1. raw 2. unburnt (Pausanias) 3. most barbarous adv. .

ὤμότης noun. f. 1. barbarity (Flavius Josephus) 2. cruelty (Appian) 3. barbarous (Flavius Josephus) .

ώμοβόειος adj.

ώνέομαι verb. 1. buy 2. purchase (Demosthenes)

 $\dot{\omega}$ v $\dot{\eta}$ noun. f.

ώνητός adj.

 $\mathring{\omega}\theta \acute{\epsilon}\omega$ verb. 1. thrust (Homer) 2. push

ώθισμός noun. m.

ώτειλή noun. f.

χάλαζα noun. f. 1. hail 2. hailstorm .

χάλκειος adj. 1. bronze (Homer) 2. bronze vessel

χάλκεος adj. 1. bronze (Homer) 2. brazen (Flavius Josephus) 3. brass (Flavius Josephus) .

χάος noun. n. 1. chaos .

χάραξ noun. m. 1. palisade (Appian) 2. prop

χάρις noun. f. 1. grace 2. favor 3. sake (Aristotle) 4. thank 5. gratitude 6. grateful 7. favour

χάρισμα πουπ. π.

χάριτος adj.

χάρμα noun. n. 1. joy (Pindar) .

χάρμη noun. f.

χάρυ β δις noun. f. 1. charybdis (Homer) .

χάσκω verb. 1. gape

χάσμα noun. n. 1. fissure

χάζω verb.

 $\chi \alpha i \rho \omega$ verb. 1. rejoice 2. glad (Homer) 3. farewell (Euripides) 4. enjoy (Aristotle) 5. delight (Plato) 6. pleasure (Plato) 7. hail 8. joy 9. welcome (Euripides) .

χαίτη noun. f. 1. hair (Euripides) 2. mane

χαλάω verb. .

χαλδαῖος πουπ. m.

χαλεπαίνω verb. 1. angry 2. wroth (Homer) 3. being angry .

χαλεπός adj. 1. difficult 2. hard (Plato) 3. harsh 4. difficulty (Plato) 5. severe (Flavius Josephus) adv. 1. hard 2. difficulty .

χαλεπότης noun. f. 1. harshness

χαλινός noun. m. 1. bridle

χαλκεύς noun. m. 1. smith (Epictetus) .

χαλκεύω verb.

χαλκήρης adj. 1. bronze - tipped (Homer) 2. bronze - shod .

χαλκηδών noun. f.

χαλκίοικος adj.

 χ αλκός noun. m. 1. bronze (Homer) 2. copper (Demosthenes) 3. brass (Flavius Josephus) .

χαλκοβατής adj. .

χαλκοῦς noun. m. 1. copper vessel adj.

χαλκοχίτων noun. m. 1. brazen - coated achaeans (Homer) 2. brazen - coated (Homer) .

χαμάδις adv.

χαμᾶζε adv. .

χαμαί adv.

χαμαιπετής adj.

χανδάνω verb.

χαρά noun. f. 1. joy

χαράδρα noun. f. 1. ravine (Pausanias) 2. gorge (Xenophon) 3. watercourse (Demosthenes) 4. gully 5. charadra .

χαράκωμα noun. n.

χαρακτήρ noun. m.

χαρίεις adj. adv.

χαρίζομαι verb. 1. gratify (Plato) 2. favour (Xenophon) 3. please (Xenophon) 4. oblige (Demosthenes) .

χαριστήριος adj. 1. thank - offerings 2. offer thank - 3. thank - 4. thank - offering .

χασμάω verb.

χατίζω verb.

χαῦνος adj.

χέρνιβον noun. f. 1. brought water for 2. holy water .

χέρνιψ noun. f. 1. lustral water

χέρσος noun. f. 1. dry land

χέω verb. 1. pour (Homer) 2. shed (Homer) .

χέζω verb. 1. crap (Aristophanes) .

χείρ noun. f. 1. hand (Homer) 2. arm (Homer)

χείρων adj. 1. inferior 2. worse than .

χεῖλος noun. n. 1. lip (Homer) 2. rim 3. rims thereof gilded .

χεῖμα πουπ. π.

χειμάρρους adj. 1. torrent (Pausanias) 2. brook (Flavius Josephus) 3. winter torrent 4. winter torrents

χειμάζω *verb.* 1. went into winter quarters

χειμέριος adj. 1. winter 2. stormy 3. wintry

χειμερινός adj. .

χειμών noun. m. 1. winter 2. storm 3. weather 4. tempest (Appian) .

χειρίς noun. f. 1. sleeve .

χειρισμός noun. m.

χειρό ω verb. 1. subdue (Flavius Josephus) .

χειροήθης adj. 1. tractable .

χειροποίητος adj.

χειροτέχνης noun. m. 1. artisan

χειροτονέω *verb.* 1. elect 2. shall vote 3. elected by show .

χειροτονία noun. f. 1. election (Appian) 2. comitia (Appian) .

χελιδών noun. f. 1. swallow (Aristophanes)

χελώνη noun. f. 1. tortoise (Pausanias) .

χερείων noun. m. adj.

χερμάδιον πουπ. π.

χερσόνησος *noun. f.* 1. chersonese 2. peninsula (Strabo) 3. chersonesus (Strabo) .

χήν noun. f. 1. goose (Homer) .

χήρα adj. 1. widow noun. f.

χηλή noun. f.

χηλός noun. f. .

χηρεύω verb.

 χ i λ 101 adj. 1. thousand 2. thousand drachmae (Demosthenes) .

χίλιος adj. 1. one thousand (*Strabo*) 2. thousand 3. 1000 (*Appian*) 4. hundred (*Thucydides*) .

χιλίαρχος noun. m. 1. tribune (Appian) 2. commanding officer 3. military tribunes (Appian) 4. colonel 5. military tribune .

χιλιάς noun. f. 1. thousand .

χιλός noun. m. .

χιτών noun. m. 1. tunic (Homer) 2. shirt (Homer) 3. coat .

χιτωνίσκος noun. m. .

χιών noun. f. 1. snow (Xenophon) 2. deep snow

χλαῖνα noun. f. 1. cloak (Homer) .

χλαμύς noun. f.

χλευάζω verb.

χλιδή noun. f.

χλόη noun. f.

χλωρός adj. 1. pale (Homer) 2. green

χόλος noun. m. 1. wrath (Homer) 2. anger (Homer) 3. wrath hath .

χόρτος noun. m. 1. fodder (Epictetus) 2. grass 3. hay

 $\chi \acute{o}\omega$ verb. 1. barrow 2. silt .

χοή noun. f.

χοῖνιξ noun. f. 1. choenix . χοῖρος noun. m. 1. pig .

χολαργεύς noun. m. 1. cholargus .

χολή noun. f. .

χολό ω verb. 1. wroth (Homer) .

χορδή noun. f. 1. string (Plato) .

χορεῖος adj. 1. choristry (Plato) .

χορεύω verb. 1. dance (Euripides) .

χορευτής noun. m.

χορηγέω verb. 1. choregus .

χορηγία noun. f. .

χορηγός noun. m.

χορός noun. m. 1. chorus 2. dance (Euripides) 3. choir (Plato) .

χορτάζω verb.

χοῦς noun. m.

χθαμαλός adj. .

χθές adv.

 $y\theta$ ιζός adj. 1. yesterday (Homer) .

 $\chi\theta$ όνιος adj. 1. chthonia (Pausanias) 2. nether world 3. nether .

 $\chi\theta\omega\nu$ noun. f. 1. land (Euripides) 2. earth

χράομαι verb.

 $\chi p \acute{\alpha} \omega$ verb. 1. should have (Euripides) .

χράω verb. 1. use 2. employ 3. make use 4. treat 5. deal .

χραίνω verb. . χραισμέω verb.

χρέα noun. n. 1. debt (Hyperides) .

χρέος noun. n. 1. debt .

χρεία noun. f. 1. need (Epictetus) 2. use

χρεῖος adj. .

χρε $\dot{\omega}$ noun. f. 1. debt .

χρεών irreg.

χρήζω verb.

χρή *verb.* 1. must 2. should 3. ought 4. we must (*Plato*) 5. right 6. we ought (*Plato*) .

χρήσιμος adj. 1. useful 2. utility (Aristotle) 3. service (Demosthenes) 4. serviceable (Aristotle) 5. most useful 6. useful for (Aristotle) .

χρήστης noun. m. 1. creditor

χρῆμα noun. n. 1. money 2. wealth 3. property 4. fund (*Aristotle*) 5. sum (*Demosthenes*) .

χρῆσις noun. f. 1. use (Epictetus) .

χρηματίζω verb. 1. make money .

χρηματισμός noun. m. 1. getting wealth

χρηματιστής noun. m. 1. money - getter

χρηματιστικός adj. 1. wealth - getting (Aristotle) 2. getting wealth .

χρησμός noun. m. 1. oracle (Pausanias) .

χρησμωδέω verb.

χρηστέον adj.

χρηστήριος adj. 1. oracle (Herodotus) .

χρηστηριάζω verb. . χρηστικός adj. .

χρηστός adj. 1. good adv. .

χρηστότης noun. f. .

χρίμπτω verb. .

χρίω verb. 1. anoint (Homer) .

χριστός adj. 1. christ noun. m. 1. christ

χρόνιος adj. 1. after long time .

χρόνος noun. m. 1. time 2. long 3. period

χροιά noun. f. 1. color (Pausanias) 2. colors 3. complexion .

χρονίζω verb. .

χρύσεος adj. 1. golden 2. gold

χρυσεῖον noun. n. 1. gold mines

χρυσήλατος adj. 1. beaten gold

χρυσίον noun. n. 1. gold

χρυσόθρονος adj. 1. golden - throned (Homer) 2. golden throne .

χρυσός noun. m. 1. gold

χρυσόω verb.

χρώς noun. m. 1. flesh (Homer) .

χρω̃μα noun. n. 1. color (Plato) 2. colors (Plato) 3. colour (*Xenophon*) 4. hue 5. complexion .

χύτρα noun. f. 1. pot (Aristophanes) 2. stew - pot 3. - pot .

χυτός adj. .

χώομαι verb. .

χώρα noun. f. 1. country 2. land 3. territory 4. place .

 $\chi \tilde{\omega} \mu \alpha$ noun. n. 1. bank (Flavius Josephus) 2. mound (Appian) 3. dyke (Pausanias) 4. mole 5. raise banks

χ $\tilde{\omega}$ ρος noun. m. 1. place (Herodotus)

χωλός adj. 1. lame (Epictetus) .

χωρέω verb. 1. go 2. march

 $\chi \omega p$ íov noun. n. 1. place 2. land (Demosthenes) 3. stronghold (Xenophon) 4. district (Strabo) 5. spot (Pausanias) 6. fortress (Xenophon) 7. position (Thucydides) .

χωρίς adv. 1. without 2. apart from 3. separate (Aristotle) 4. besides 5. except (Appian) 6. apart .

χωρίζω verb. .

χωριστός adj.

ψάλλω verb.

ψάμαθος noun. f. 1. sand (Homer) .

ψάμμος noun. f. 1. sand (Herodotus) 2. sandy desert .

ψαλμός noun. m. 1. psalm

ψαύω verb. 1. touch (Euripides)

ψέγω verb. 1. blame 2. censure (Plato) 3. find fault 4. disparage .

ψέλιον noun. n. 1. bracelet (Xenophon)

ψεκτός adj. 1. blameworthy (Aristotle) .

ψεύ $\delta \omega$ verb. 1. lie 2. deceive (Plato) 3. falsehood (Demosthenes) .

ψεύστης noun. m.

ψεῦδος noun. n. 1. false (Epictetus) 2. falsehood (Plato) 3. lie $\,$.

ψευδής adj. 1. false (Plato) 2. lie 3. falsehood (Plato) adv. .

ψευδολογία noun. f. .

ψευδομαρτυρέω verb. .

ψευδομαρτυρία noun. f. .

ψευδοπροφήτης noun. m. 1. false prophets 2. false prophet .

ψήφισμα noun. n. 1. decree (Demosthenes) 2. resolution (Aeschines) 3. motion (Aeschines) .

ψῆφος noun. f. 1. vote 2. verdict (Demosthenes) 3. ballot (Demosthenes) 4. cast votes (Demosthenes) \cdot

ψῆγμα noun. n. 1. gold - dust

ψηφίζω verb. 1. vote 2. decree (Demosthenes) 3. verdict (Demosthenes) 4. resolution (Demosthenes) .

ψιλός adj. 1. bare 2. light troops 3. light - armed 4. light - armed troops (Appian) adv. .

ψιλόω verb. .

ψόφος *noun. m.* 1. noise

ψοφέω verb. .

ψύχω verb.

ψῦχος noun. n. 1. cold (Xenophon) .

ψυχαγωγέω verb. .

ψυχή noun. f. 1. soul (Plato) 2. life 3. spirit (Aristotle) 4. mind .

ψυχικός adj.

ψυχρός adj. 1. cold (Plato) 2. cold water 3. frigid .

ζάγκλη noun. f. .

ζά θ εος adj. .

 $\zeta \acute{\alpha} \omega$ verb. 1. live 2. alive 3. life (Plato) .

 ζ έω verb. 1. boil 2. seethe .

ζεφύριος adj.

ζείδωρος adj. 1. giver (Homer) .

ζεύγνυμι verb. 1. yoke (Homer) .

ζεῦξις noun. f. 1. zeuxis

ζεῦγμα noun. n. 1. zeugma

ζεῦγος noun. n. 1. team 2. yoke (Xenophon) 3. pair .

ζήτημα noun. n.

ζήτησις noun. f. 1. inquiry (Plato) 2. search 3. investigation .

ζῆλος noun. m. 1. jealousy (Appian) 2. emulation

 $\zeta\eta\lambda\acute{o}\omega$ verb. 1. envy 2. emulate (Isocrates) .

ζηλοτυπία noun. f. 1. jealousy (Flavius Josephus)

ζηλωτής noun. m.

ζηλωτός adj. .

ζημία noun. f. 1. penalty 2. loss 3. fine (Pausanias) 4. punishment .

 ζ ημιόω *verb.* 1. punish 2. fine 3. punished by (*Plato*) 4. penalize .

 ζ ητέω verb. 1. seek 2. inquire (Plato) 3. inquiry (Plato) 4. search (Plato) 5. looking for (Plato) 6. look